

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2412

2007

I. Nos. 43514-43525

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

UNITED NATIONS • NATIONS UNIES

Treaty Series

*Treaties and international agreements
registered
or filed and recorded
with the Secretariat of the United Nations*

VOLUME 2412

Recueil des Traités

*Traités et accords internationaux
enregistrés
ou classés et inscrits au répertoire
au Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies*

United Nations • Nations Unies
New York, 2011

Copyright © United Nations 2011
All rights reserved
Manufactured in the United Nations

Copyright © Nations Unies 2011
Tous droits réservés
Imprimé aux Nations Unies

TABLE OF CONTENTS

I

*Treaties and international agreements
registered in February 2007
Nos. 43514 to 43525*

No. 43514. Lithuania and Kazakhstan:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on railway communication and cooperation in the field of railway transport. Vilnius, 21 July 1993..... 3

No. 43515. Lithuania and Kazakhstan:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on international carriage of passengers and goods by road. Vilnius, 21 July 1993 25

No. 43516. Lithuania and Kazakhstan:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on transport and transport related services rendered to the freight of the Republic of Kazakhstan in transit through the Klaipeda State Seaport. Almaty, 7 March 1997 41

No. 43517. Germany and Switzerland:

- Treaty between the Federal Republic of Germany and the Swiss Confederation concerning the desire to simplify the course taken by the border in the sections Barga-Blumberg, Barzheim-Hilzingen, Dörfingen-Büdingen, Hüntwangen-Hohentengen and Wasterkingen-Hohentengen (with map and plans). Bern, 5 March 2002 61

No. 43518. Germany and Czech Republic:

- Treaty between the Federal Republic of Germany and the Czech Republic to supplement the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959 and to facilitate its application. Prague, 2 February 2000..... 91

No. 43519. Germany and Czech Republic:

- Treaty between the Czech Republic and the Federal Republic of Germany concerning cooperation of the police and border service authorities in frontier areas. Berlin, 19 September 2000 163

No. 43520. Netherlands and Germany:

- Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Germany concerning the maintenance of the Anselderbeek, Crombacherbeek and Bleijerheijdebeek and related structures in the Dutch-German border area. Sittard, 25 September 1990..... 227

No. 43521. Netherlands and Germany:

- Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Germany concerning the maintenance of the Selzerbeek and related engineering structures in the Dutch-German border area. Sittard, 25 September 1990 243

No. 43522. Lithuania and Kazakhstan:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on trade and economic cooperation. Almaty, 7 March 1997 261

No. 43523. Lithuania and Kazakhstan:

- Treaty between the Republic of Lithuania and the Republic of Kazakhstan on mutual understanding and cooperation. Almaty, 7 November 1993 289

No. 43524. Lithuania and Kazakhstan:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on the promotion and reciprocal protection of investments. Almaty, 15 September 1994..... 319

No. 43525. Lithuania and Kazakhstan:

- Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on cooperation and mutual assistance in the field of customs matters. Astana, 11 May 2000..... 365

TABLE DES MATIÈRES

I

*Traités et accords internationaux
enregistrés en février 2007
N°s 43514 à 43525*

N° 43514. Lituanie et Kazakhstan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif aux communications ferroviaires et à la coopération en matière de transports ferroviaires. Vilnius, 21 juillet 1993..... 3

N° 43515. Lituanie et Kazakhstan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif au transport routier international de passagers et de marchandises. Vilnius, 21 juillet 1993..... 25

N° 43516. Lituanie et Kazakhstan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif au transport et aux services connexes accordés au frêt de la République du Kazakhstan en transit à travers le port d'état de Klaipeda. Almaty, 7 mars 1997 41

N° 43517. Allemagne et Suisse :

Traité entre la République fédérale d'Allemagne et la Confédération suisse en vue de simplifier le parcours de la frontière dans les sections de Bargen-Blumberg, de Barzheim-Hilzingen, de Dörflingen-Büsingén, de Hüntwangen-Hohentengen et de Wasterkingen-Hohentengen (avec carte et plans). Berne, 5 mars 2002 61

N° 43518. Allemagne et République tchèque :

Traité entre la République fédérale d'Allemagne et la République tchèque en vue de compléter la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale du 20 avril 1959 et de faciliter son application. Prague, 2 février 2000 91

N° 43519. Allemagne et République tchèque :

Traité entre la République tchèque et la République fédérale d'Allemagne relatif à la coopération par les autorités de la police et des services frontaliers dans les régions frontalières. Berlin, 19 septembre 2000 163

N° 43520. Pays-Bas et Allemagne :

Accord entre le Royaume des Pays-Bas et la République fédérale d'Allemagne relatif à l'entretien d'Anselderbeek, de Crombacherbeek et de Bleijerheijdebeek et d'autres constructions connexes dans la région frontalière néerlandaise-allemande. Sittard, 25 septembre 1990 227

N° 43521. Pays-Bas et Allemagne :

Accord entre le Royaume des Pays-Bas et la République fédérale d'Allemagne relatif à l'entretien du Selzerbeek et autres infrastructures connexes dans la région frontalière néerlandaise-allemande. Sittard, 25 septembre 1990 243

N° 43522. Lituanie et Kazakhstan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif à la coopération commerciale et économique. Almaty, 7 mars 1997..... 261

N° 43523. Lituanie et Kazakhstan :

Traité entre la République de Lituanie et la République du Kazakhstan relatif à l'entente mutuelle et la coopération. Almaty, 7 novembre 1993..... 289

N° 43524. Lituanie et Kazakhstan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif à la promotion et à la protection réciproque des investissements. Almaty, 15 septembre 1994.. 319

N° 43525. Lituanie et Kazakhstan :

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif à l'assistance mutuelle en matière douanière. Astana, 11 mai 2000..... 365

NOTE BY THE SECRETARIAT

Under Article 102 of the Charter of the United Nations, every treaty and every international agreement entered into by any Member of the United Nations after the coming into force of the Charter shall, as soon as possible, be registered with the Secretariat and published by it. Furthermore, no party to a treaty or international agreement subject to registration which has not been registered may invoke that treaty or agreement before any organ of the United Nations. The General Assembly, by resolution 97 (I), established regulations to give effect to Article 102 of the Charter (see text of the regulations, vol. 859, p. VIII; http://treaties.un.org/doc/source/publications/practice/registration_and_publication.pdf).

The terms "treaty" and "international agreement" have not been defined either in the Charter or in the regulations, and the Secretariat follows the principle that it acts in accordance with the position of the Member State submitting an instrument for registration that, so far as that party is concerned, the instrument is a treaty or an international agreement within the meaning of Article 102. Registration of an instrument submitted by a Member State, therefore, does not imply a judgement by the Secretariat on the nature of the instrument, the status of a party or any similar question. It is the understanding of the Secretariat that its acceptance for registration of an instrument does not confer on the instrument the status of a treaty or an international agreement if it does not already have that status, and does not confer upon a party a status which it would not otherwise have.

*

* *

Disclaimer: All authentic texts in the present Series are published as submitted for registration by a party to the instrument. Unless otherwise indicated, the translations of these texts have been made by the Secretariat of the United Nations, for information.

NOTE DU SECRÉTARIAT

Aux termes de l'Article 102 de la Charte des Nations Unies, tout traité ou accord international conclu par un Membre des Nations Unies après l'entrée en vigueur de la Charte sera, le plus tôt possible, enregistré au Secrétariat et publié par lui. De plus, aucune partie à un traité ou accord international qui aurait dû être enregistré mais ne l'a pas été ne pourra invoquer ledit traité ou accord devant un organe de l'Organisation des Nations Unies. Par sa résolution 97 (I), l'Assemblée générale a adopté un règlement destiné à mettre en application l'Article 102 de la Charte (voir texte du règlement, vol. 859, p. IX; http://treaties.un.org/doc/source/publications/practice/registration_and_publication-fr.pdf).

Les termes « traité » et « accord international » n'ont été définis ni dans la Charte ni dans le règlement, et le Secrétariat a pris comme principe de s'en tenir à la position adoptée à cet égard par l'État Membre qui a présenté l'instrument à l'enregistrement, à savoir qu'en ce qui concerne cet État partie, l'instrument constitue un traité ou un accord international au sens de l'Article 102. Il s'ensuit que l'enregistrement d'un instrument présenté par un État Membre n'implique, de la part du Secrétariat, aucun jugement sur la nature de l'instrument, le statut d'une partie ou toute autre question similaire. Le Secrétariat considère donc que son acceptation pour enregistrement d'un instrument ne confère pas audit instrument la qualité de traité ou d'accord international si ce dernier ne l'a pas déjà, et qu'il ne confère pas à une partie un statut que, par ailleurs, elle ne posséderait pas.

*

* *

Déni de responsabilité : Tous les textes authentiques du présent Recueil sont publiés tels qu'ils ont été soumis pour enregistrement par l'une des parties à l'instrument. Sauf indication contraire, les traductions de ces textes ont été établies par le Secrétariat de l'Organisation des Nations Unies, à titre d'information.

I

*Treaties and international agreements
registered in
February 2007
Nos. 43514 to 43525*

*Traités et accords internationaux
enregistrés en
février 2007
N°s 43514 à 43525*

No. 43514

**Lithuania
and
Kazakhstan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on railway communication and cooperation in the field of railway transport. Vilnius, 21 July 1993

Entry into force: *3 December 1993 by notification, in accordance with article 6*

Authentic texts: *Kazakh, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 1 February 2007*

**Lituanie
et
Kazakhstan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif aux communications ferroviaires et à la coopération en matière de transports ferroviaires. Vilnius, 21 juillet 1993

Entrée en vigueur : *3 décembre 1993 par notification, conformément à l'article 6*

Textes authentiques : *kazakh, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 1er février 2007*

[KAZAKH TEXT – TEXTE KAZAKH]

Литва Республикасы Үкіметі мен
Қазақстан Республикасы Үкіметі арасындағы темір
жол қатынасы және темір жол көлігі саласындағы
ынтымақтастық туралы

К Е Л І С І М

Литва Республикасы Үкіметі мен Қазақстан Республикасы
Үкіметі, бұдан былай "Келісуші Жақтар" деп аталатын болады,
мемлекетаралық және транзиттік тасымалдардың көлемі мен
тиісті сапасына қатысты мәселелер бойынша келісушілікті іске
асыру мақсатында,

қозғалыс қауіпсіздігі мен тасымалдаулар тиімділігін қамта-
масыз ету үшін тасымал процесстерінің технологиялық және коммер-
циялық негіздерін үйлестіру қажеттілігімен санаса отырып,

сондай-ақ жүктер мен жолаушыларды тасымалдау мұқтаждықтарын
мүмкіндігінше толық қамтуға ұмтыла отырып,

мынадай келісімдерге келді:

I – бап

Литва Республикасы мен Қазақстан Республикасы арасындағы
темір жол қатынасы былайша жасалып отырады:

I.I. транзиттік түрде Қазақстан Республикасы мен Литва
Республикасына шектес жатқан Беларусь, Латвия, Польша, Россия
Федерациясы мемлекеттері арасында, сондай-ақ жүктерді жіберуші
және қабыл алушы мемлекеттермен – Клайпеда қаласындағы теміржол-
– теңіз өткелі арқылы;

1.2. Қазақстан Республикасы мен Литва Республикасы арасында Беларусь, Россия Федерациясы мемлекеттерінің территориясы арқылы;

1.3. Транзиттік темір жол қатынасы Литва Республикасы мен Қырғызстан, Өзбекстан, Түркіменстан, Қытай мемлекеттері арасында Қазақстан Республикасының территориясы арқылы.

Қазақстан Республикасы мен Литва Республикасы, сондай-ақ ескертілген басқа да мемлекеттер территориялары арқылы өтетін темір жол қатынасы, шартта басқадай жайлар қарастырылған болмаса, жүктер мен жолаушылардың темір жол қатынастары /СМГС, СМПС/ туралы халықаралық келісімдер негізінде жасалады. Бұл Келісімнің заңдылық күші Қазақстан Республикасы мен Литва Республикасы территориялары бойынша өтетін транзиттік темір жол қатынасы мәселелері жөніндегі бұрын жасалған шарттар мен келісімдердің заңдылық күшіне теңдес саналады.

2-бап

2.1. Екі Жақ та өздері немесе өздеріне қарасты көліктік органдары қатынасқан темір жол қатынасы, пошта тасымалдары, байланыс пен тарифтер саласындағы халықаралық конвенцияларды, шарттар мен келісімдерді мойындайды.

2.2. Осы Келісімді талдап түсіндіруге немесе қолдануға байланысты туындайтын әрбір талас пікір Қазақстан Республикасы Көлік министрлігі мен Литва Республикасы Қатынас министрлігінің тікелей келіссөздері арқылы шешіліп отырады. Егер ескертілген билік органдары келісімге жөеле алмаса, дау дипломатиялық каналдар арқылы шешіледі.

2.3. Егер Келісуші Жақтар келіссөздер үстінде келісімге жете алмаса, онда дау мәселесі арбитраждық соттың қарауына тапсырылуы мүмкін. Ол үшін Келісуші Жақтардың әрқайсысы бір-бірден өздерінің арбитрын тағайындайды. Тағайындалған арбитрлар Арбитраждың Төрағалық міндеті жүктелетін үшінші арбитрды анықтайды. Екі Жақ дипломатиялық каналдардан даулы мәселелерді арбитраж арқылы шешу жөніндегі ұсыныстық хабарлама қағаз алғаннан кейін 60 күн ішінде өздерінің арбитрларын тағайындайды. Арбитраж Төрағасы келесі 60 күн ішінде тағайындалады. Егер Келісуші Жақтардың біреуі өз арбитрын тағайындамаса немесе белгіленген мерзім ішінде арбитраждың үшінші мүшесі тағайындалмаса, онда Келісуші Жақтар үшінші арбитрды және /немесе/ Арбитраж Төрағасын тағайындау жөніндегі өтінішті Темір Жолдар Ұнтымақтастығы Ұйымы Комитетінің Төрағасына бере алады.

2.4. Келісуші Жақтар Арбитраждың немесе үшінші жақтың /ұйымның/ осы баптағы 2.3. тармаққа сәйкес қабылдаған шешімдерін орындауға міндеттенеді.

2.5. Келісуші Жақтардың Әрқайсысы өзі тағайындаған арбитрдың жұмысына қатысты шығындарды өзіне алады. Арбитраж Төрағасының гонорары мен шығының, сондай-ақ арбитраж жұмысына қатысты шығындарды екі Келісуші Жақтар теңдес түрде төлейді.

3-бап

Келісуші Жақтар тасымалдау процесстері кезінде адамдардың сәтсіз оқиғаларға ұшырауы, апаттар мен күйреулер нәтижесінде жолаушылар мен жүк иелерінің денсаулығына және мүліктеріне келтірілген зардаптармен байланысты материалдық жауапкершіліктер туралы мәселелерді мына тұрғыдан қарайтын болды:

3.1. Қызмет бабындағы адамдардың сәтсіз оқиғаларға ұшырауына байланысты шыққан зиянның орнын зақымданған адам қай темір жолдың штатында болса, сол темір жол органы өз елінің заңы бойынша толықтыратын болады.

3.2. Қызметтік міндетін атқару кезінде өз жұмыскерінің кінәсынан келтірілген зардап үшін Келісуші Жақтардың бірінің темір жол органдары екінші Келісуші Жақтың темір жол органдары алдында жауапты болады.

3.3. Темір жол қызметкерінің кінәсынан келтірілген зардаптың орнын толықтыру туралы мәселе Келісуші Жақтардың өзара келісімі бойынша шешіледі.

Стихиялық апат салдарынан болған шығындардың орны толтырылмайды.

3.4. Белгілі тәртіппен қабылданған жүктің алушысына тапсырылғанға дейін бұзылғаны немесе ұрланғаны үшін жауапкершілік, басқа келісімдермен ол жөнінде ештеңе ескертілмеген жағдайда, Келісуші Жақтардың қайсысының территориясында жүк бұзылған немесе ұрланған болса, сол жақтың органдарына жүктеледі.

3.5. Келісуші Жақтардың әрқайсысының зардап орнын толықтыру үшін тікелей жауапқа тартылған темір жол органдары, екінші Келісуші Жақтың темір жол органдарында қызмет істеушілердің әрекеті немесе әрекетсіздігі болған жағдайға тікелей қатысты және кінәлі деп ұйғарылса, кері талап қоюға хұқты болады.

4-бап

Келісуші Жақтар өздеріне қарасты темір жол саласындағы ведомстволардың тұрақты түрдегі ғылыми-техникалық, экономикалық

және ғылыми ынтымақтыстықтарын орынды деп санайды және қолдайтын болады, оның ішінде ынтымақтастың мынадай түрлері мен бағыттарына қолдау көрсетіледі:

4.1. Туризмді ұйымдастыру бойынша қызмет етуде.

4.2. Тар профильдік мамандар даярлау үшін студенттермен алмасуда.

4.3. Тарифтерді орнықтыру мәселелері жөніндегі қатынастарды жетілдіре түсуде.

4.4. Қазіргі заманның техникасы мен технологиясын енгізу, техникалық пайдалану Ережелері мен басқа да өндірістік нұсқауларды дайындауда бірлесіп жұмыс істеуде.

4.5. Ғылыми зерттеулер және ұсыныстар жасауда.

4.6. Ақпараттармен алмасуда.

5-бап

Келісуші Жақтар темір жол ведомстволары арасында нақтылы жағдайларда қолдануға қолайлы болатын келісімдер жасау, осы Келісімнің қағидаларын іске асыру тәртібін айқындау үшін өздерінің тиісті органдарына өкілеттіктерін береді.

6 -бап

6.1. Бұл Келісім оның қабылданғанын растайтын дипломатиялық нотаармен анықталған күннен бастап күшіне енеді.

6.2. Бұл Келісім ІО жылдық мерзімге жасалды және Келісуші Жақтардың бірі екінші Келісуші Жаққа оның күшін тоқтату туралы өз пікірін хабарлағаннан Кейін 90 күн бойы күшінде болады.

Келісім І99 жылдың " " _____ күні _____ қаласында екі дана болып, әр қайсысы литва және қазақ тілдерінде, екі текстінінде күші теңдес етіліп жасалды. Әр данаға оның жұмысшы тілі саналатын орыс тіліндегі ресми аудармаса тіркелді.

Литва Республикасы

Үкіметінің

Қазақстан Республикасы

Үкіметінің

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

**Lietuvos Respublikos Vyriausybės
ir
Kazachstano Respublikos Vyriausybės**

S U S I T A R I M A S

**dėl geležinkelių susisiekimo ir bendradarbiavimo
geležinkelių transporto srityje**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kazachstano Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančios Šalys", siekdamos įgyvendinti suderintos apimties ir reikiamos kokybės tarpvalstybinius ir tranzitinius vežimus, manydamos, jog būtina koordinuoti vežimo technologiją ir komercinius pagrindus, užtikrinančius judėjimo saugumą ir vežimų rentabilumą, taip pat norėdamos kuo labiau atsižvelgti į krovinių ir keleivių vežimų poreikius,

s u s i t a r ė:

1 punktas

Geležinkelių susisiekimas tarp Lietuvos Respublikos ir Kazachstano Respublikos vyksta:

1.1 Tranzitinis - tarp Kazachstano Respublikos ir besiribojančių su Lietuvos Respublika valstybių: Baltarusija, Latvija, Lenkija, Rusijos Federacija ir valstybių - krovinių tiekėjų bei gavėjų per tarptautinę geležinkelių-jūrų perkėlą Klaipėdoje.

1.2. Tarp Lietuvos Respublikos ir Kazachstano Respublikos per Baltarusijos ir Rusijos Federacijos valstybių teritorijas.

1.3. Geležinkelių tranzitinis susisiekimas tarp Lietuvos Respublikos ir Kirgizijos, Uzbekijos, Turkmėnijos bei Kinijos valstybių per Kazachstano Respublikos teritoriją.

Geležinkelių susisiekimas per Lietuvos Respublikos ir Kazachstano Respublikos teritorijas bei kitas minėtas valstybes vyksta pagal tarptautines krovinio ir keleivinio susisiekimo sutartis (SMGS, SMPS), jei Sutartyje nėra numatyta kitaip. Šis Susitarimas turi tokia pat juridinę galią kaip ir kitos anksčiau pasirašytos sutartys ar susitarimai dėl tranzitinio geležinkelių

susisiekimo per Lietuvos Respublikos ir Kazachstano Respublikos teritorijas.

2 punktas

2.1. Abi Susitariančios Šalys pripažįsta tarptautines konvencijas, sutartis ir susitarimus, kurių dalyvėmis jos ar joms pavaldžios transporto žinybos yra dabar, geležinkelių susisiekimo, pašto gabenimo, ryšių ir tarifų srityse.

2.2. Bet kuris ginčas, kilęs dėl šio Susitarimo aiškinimo arba taikymo sprendžiamas Lietuvos Respublikos susisiekimo ministerijos ir Kazachstano Respublikos transporto ministerijos tiesioginėmis derybomis. Jei minimos vadovybės nesusitaria, ginčas sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

2.3. Jei Susitariančios Šalys nesusitaria derybų keliu, tai ginčas gali būti perduotas arbitražui. Tuo tikslu kiekviena iš Susitariančių Šalių paskiria iš savo pusės po arbitražą. Paskirtieji arbitrai skiria trečiąją arbitražą, kuriam suteikiamos arbitražo pirmininko pareigos. Šalys skiria savo arbitrus per 60 parų nuo diplomatinio būdu gauto pranešimo su pasiūlymu ginčytinus klausimus spręsti per arbitražą. Arbitražo pirmininkas paskiriamas per kitas 60 parų. Jei viena Susitarianči Šalis per numatytą laiką nepaskiria savojo arbitro ar trečiojo arbitražo nario, Susitariančios Šalys gali prašyti Geležinkelių bendradarbiavimo organizacijos (OSŽD) komiteto pirmininką paskirti arbitražą ir (arba) arbitražo pirmininką.

2.4. Susitariančios Šalys įsipareigoja vykdyti arbitražo ar trečiųjų asmenų (organizacijų) sprendimus, priimtus pagal šio straipsnio 2.3. punktą.

2.5. Kiekviena Susitarianči Šalis padengia išlaidas, susijusias su savojo arbitro darbu. Arbitražo Pirmininkui honorarą ir išlaidas, taip pat išlaidas, susijusias su arbitražu, abi Susitariančios Šalys apmoka po lygiai.

3 punktas

Susitariančios Šalys nagrinėja materialinės atsakomybės klausimus dėl gabenimo proceso metu padarytos žalos keleivių, krovinių savininkų bei kitų piliečių sveikatai ar turtui, įvykus avarijoms, katastrofoms ar nelaimingiems atsitikimams su žmonėmis.

3.1. Nuostolius, susijusius su tarnybinio personalo nelaimingais atsitikimais gamyboje, atlygina pagal savo šalies įstatymus ta geležinkelio žinyba, kurioje nukentėjusysis dirba.

3.2. Vienos Susitariančios Šalies geležinkelio žinybos privalo atsakyti kitos Susitariančios Šalies geležinkelio žinyboms dėl savo personalo kaltės darbo metu padarytų nuostolių.

3.3. Dėl geležinkelio personalo kaltės padarytų nuostolių padengimo sprendžiama pagal Susitariančių Šalių susitarimą.

Nuostoliai dėl stichinių nelaimių nekompensuojami.

3.4. Už nustatyta tvarka priimto krovinio sugadinimą ar vagystę iki to momento, kol jį atsiims gavėjas, išskyrus kitose sutartyse numatytus atvejus, atsako žinybos tos Susitariančios Šalies, kurios teritorijoje krovinį sugadino ar pavogė.

3.5. Kiekvienos Susitariančios Šalies žinybos, įpareigosios tiesiogiai padengti nuostolius, turi teisę į regresyvinį ieškinį kitos Susitariančios Šalies žinyboms, kurių tarnybinis personalas savo veiksmais ar neveiklumu yra prisidėjęs prie įvykio ir pripažintas kaltu.

4 punktas

Susitariančios Šalys yra tos nuomonės, jog jų žinyboms tikslinga nuolat bendradarbiauti gamybos ir technikos, ekonomikos ir mokslo klausimais geležinkelių transporto srityje, be kita ko pasirengusios bendrai dirbti šiomis kryptimis:

4.1. Turizmo organizavimas.

4.2. Pasikeitimas studentais, ruošiant siauro profilio specialistus.

4.3. Santykių tobulinimas, ruošiant tarifus.

4.4. Šiuolaikinės technikos ir technologijos įdiegimas, bendradarbiavimas, ruošiant techninio panaudojimo ir kitas gamybines instrukcijas.

4.5. Moksliniai tyrimai ir rekomendacijos.

4.6. Pasikeitimas informacija.

5 punktas

Susitariančios Šalys suteikia savo atitinkamoms institucijoms įgaliojimus pasirašyti geležinkelio žinybų susitarimus, numatančius priimtina, konkrečias sąlygas atitinkančią šio Susitarimo nuostatų realizavimo tvarką.

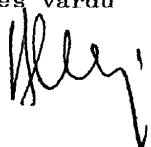
6 punktas

6.1. Šis Susitarimas įsigalioja pasikeitimo diplomatinėmis notomis, patvirtinančiomis Sutarties pasirašymą, dieną.

6.2. Šis Susitarimas pasirašytas 10-čiai metų ir galioja dar 90 dienų, kai viena iš Susitariančių Šalių praneša kitai Susitariančiai Šaliai apie savo norą ją nutraukti.

Pasirašyta *Atėnas* 1993 m. *liepos* mėn. *24* d.
dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir kazachų kalbomis,
abu tekstai turi vienodą galią. Prie kiekvieno egzemplioriaus
pridedamas oficialusis jo vertimas į rusų kalbą, kuri bus darbo
kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Kazachstano Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT – TEXTE RUSSE]

С О Г Л А Ш Е Н И Е

между Правительством Литовской Республики

и

Правительством Республики Казахстан

**о железнодорожном сообщении и сотрудничестве
в области железнодорожного транспорта**

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Казахстан, именуемые далее "Договаривающиеся Стороны" в целях реализации согласованного объема и надлежащего качества международных и транзитных перевозок, считая необходимой координировать технологию и коммерческие основы перевозного процесса для обеспечения безопасности движения и рентабельности перевозок, а также стремясь возможно полнее учесть потребности в грузовых и пассажирских перевозках,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Железнодорожное сообщение между Литовской Республикой и Республикой Казахстан осуществляется:

1.1. транзитное между Республикой Казахстан и граничащими с Литовской Республикой государствами Беларусь, Латвия, Польша, Российская Федерация, а также государствами поставщиками и получателями грузов через железнодорожно-морскую переправу в пор. Клайпеда;

1.2. между Литовской Республикой и Республикой Казахстан через территорию государств Беларусь, Российская Федерация;

1.3. железнодорожное транзитное сообщение между Литовской Республикой и государствами Киргизстан, Узбекистан, Туркменистан, Китай через территорию Республики Казахстан.

Железнодорожное сообщение через территории Литовской Республики и Республики Казахстан, а также упомянутых других государств осуществляется на основании международных соглашений о грузовом и пассажирском железнодорожном сообщении (СМГС, СМПС), если в Соглашении не предусмотрено иное. Настоящее Соглашение имеет юридическую силу равную с другими заключенными ранее договорами и соглашениями по вопросам транзитного железнодорожного сообщения по территориям Литовской Республики и Республики Казахстан.

Статья 2

2.1. Обе стороны признают международные конвенции, договоры и соглашения в области железнодорожного сообщения, почтовых перевозок, связи и тарифов, участниками которых они или подведомственные им транспортные органы являются.

2.2. Любой спор, возникающий в связи с толкованием или применением настоящего Соглашения разрешается посредством прямых переговоров между Министерством Сообщения Литовской Республики и Министерством Транспорта Республики Казахстан. Если упомянутые власти не приходят к соглашению, спор разрешается по дипломатическим каналам.

2.3. Если Договаривающиеся Стороны не достигают на переговорах соглашения, то спор может быть передан на рассмотрение арбитражного суда. Для чего каждая из Договаривающихся Сторон назначает со своей стороны по арбитру. Назначенные арбитры определяют третьего арбитра, на которого возлагается обязанность Председателя Арбитража. Стороны назначают своего арбитра в течении 60 суток с момента получения по дипломатическим каналам извещение о предложении решить спорные вопросы путем арбитража. Председатель арбитража назначается в течении следующих 60 суток. Если одна из Договаривающихся Сторон не назначает своего арбитра или третий член арбитража не назначен в установленное время, Договаривающиеся Стороны могут просить председателя Комитета Организации Сотрудничества Железных Дорог (ОСЖД) назначить арбитра и (или) Председателя Арбитража.

2.4. Договаривающиеся Стороны обязуются выполнять решения Арбитража или третьих лиц (организаций), принятые согласно пункту 2.3 настоящей статьи.

2.5. Каждая из Договаривающихся Сторон возмет на себя расходы, связанные с работой своего назначенного арбитра. Гонорар и расходы Председателя Арбитража, а также расходы, связанные с арбитражом обе Договаривающиеся Стороны оплачивают поровну.

Статья 3

Договаривающиеся Стороны рассматривают вопросы о материальной ответственности, связанной с причинением ущерба здоровью и имуществу граждан и грузовладельцев в результате несчастных случаев с людьми, аварий или крушений, происшедших во время перевозочного процесса:

3.1. Ущерб, связанный с несчастными случаями со служебным персоналом, возмещает по законам своей страны тот железнодорожный орган, в штате которого пострадавший состоит.

3.2. Железнодорожные органы одной Договаривающейся Стороны несут ответственность перед железнодорожными органами другой Договаривающейся Стороны за ущерб, причиненный по вине своего персонала при исполнении им служебных обязанностей.

3.3. Вопрос о возмещении ущерба причиненного по вине лиц железнодорожного персонала решается по согласованию Договаривающихся.

Убытки вследствие стихийных бедствий – не компенсируются.

3.4. Ответственность за порчу или кражу принятого в установленном порядке груза до момента получения его получателем, за исключением случаев, оговоренных другими соглашениями, несут органы той Договаривающейся Стороны, на территории которой порча или кража произошла.

3.5. Железнодорожные органы каждой из Договаривающихся Сторон, привлеченные к прямому возмещению ущерба, имеют право регрессного иска к железнодорожным органам другой Договаривающейся Стороны, служебный персонал которых своими действиями или бездействием причастен к происшедшему и признан виновным.

Статья 4

Договаривающиеся Стороны считают целесообразным и будут поддерживать регулярное производственно-техническое, экономическое и научное сотрудничество своих ведомств в области железнодорожного сообщения, в том числе по таким видам и направлениям как:

4.1. Деятельность по организации туризма.

4.2. Обмен студентами для подготовки специалистов узкого профиля.

4.3. Усовершенствование отношений по вопросам установления тарифов.

4.4. Внедрение современной техники и технологий, совместная работа над Правилами технической эксплуатации и другими производственными инструкциями.

4.5. Научные исследования и разработки.

4.6. Обмен информацией.

Статья 5

Договаривающиеся Стороны представляют полномочия своим соответствующим органам для заключения между их железнодорожными ведомствами соглашений, устанавливающих приемлемый, применительно к конкретным условиям, порядок реализации положений настоящего Соглашения.

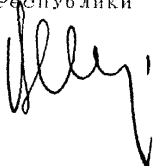
Статья 6

6.1. Настоящее Соглашение вступает в силу в день определенный обменом дипломатических нот, подтверждающих это принятие.

6.2. Настоящее Соглашение заключено на 10 лет и сохраняет свое действие вплоть до истечения 90 дней со дня, когда одна из Договаривающихся Сторон сообщит другой Договаривающейся Стороне о своем желании прекратить его действие.

Совершено в *Вильнюс*.... "*21*." ...*июля*..... 1993 года, в двух экземплярах, каждый на литовском и казахском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу. К каждому экземпляру прилагается его официальный перевод на русский язык, который будет являться рабочим языком.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Казахстан

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KA-
ZAKHSTAN ON RAILWAY COMMUNICATION AND COOPERATION
IN THE FIELD OF RAILWAY TRANSPORT

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

For purposes of effecting the agreed volume and proper quality of international and transit transport operations,

Regarding it necessary to coordinate the technology and commercial foundations of the transportation process in order to ensure traffic safety and the profitability of transport operations, and

Endeavouring to take into account as fully as possible the freight and passenger transport operation exigencies,

Have agreed as follows:

Article 1

Railway service between the Republic of Lithuania and the Republic of Kazakhstan shall consist of:

1.1. Transit operations between the Republic of Kazakhstan and the States of Belarus, Latvia, Poland and the Russian Federation, which border the Republic of Lithuania, as well as the States of suppliers and receivers of freight via the Klaipeda rail/sea hub;

1.2. Operations between the Republic of Lithuania and the Republic of Kazakhstan through the territories of the States of Belarus and the Russian Federation;

1.3. Transit railway service between the Republic of Lithuania and the States of Kyrgyzstan, Uzbekistan, Turkmenistan and China through the territory of the Republic of Kazakhstan.

Railway service through the territories of the Republic of Lithuania and the Republic of Kazakhstan, as well as through the territories of the other mentioned States, shall be based on international agreements on freight and passenger railway service (Agreement on International Goods Transport by Rail (SMGS) and Agreement on International Passenger Transport by Rail (SMPS), unless otherwise specified in this Agreement. This Agreement shall have legal force that is equivalent to that of other previously concluded treaties and agreements on transit rail service through the territories of the Republic of Lithuania and the Republic of Kazakhstan.

Article 2

2.1. Both Parties shall recognize the international conventions, treaties and agreements on rail service, postal traffic, communications and tariffs to which they or transportation authorities subordinate to them are a party.

2.2. Any dispute arising in connection with the interpretation or application of this Agreement shall be settled by means of direct negotiations between the Ministry of Railways of the Republic of Lithuania and the Ministry of Transportation of the Republic of Kazakhstan. If those authorities fail to reach agreement, the dispute shall be settled via the diplomatic channel.

2.3. If the Contracting Parties do not reach agreement in their negotiations, the dispute may be transferred for review to a Board of Arbitration. To that end, each Contracting Party, for its part, shall appoint one arbitrator. The appointed arbitrators shall name a third arbitrator, on whom the duties of chairman of the Board of Arbitration shall be conferred. The Parties shall appoint their arbitrators within 60 days from the receipt via the diplomatic channel of notification of the request to settle the disputed matters by means of arbitration. The chairman shall be named within the following 60 days. If one of the Contracting Parties fails to appoint its arbitrator or if the third member of the Board of Arbitration is not named within the prescribed period, the Contracting Parties may request the chairman of the Committee of the Railway Cooperation Organization to appoint the arbitrator and/or the chairman of the Board of Arbitration.

2.4. The Contracting Parties shall be obliged to comply with the decisions handed down by the Board of Arbitration or third parties (organizations) in accordance with paragraph 2.3 of this Article.

2.5. Each Contracting Party shall assume responsibility for the expenses associated with the work of its arbitrator. The honorarium and expenses of the Chairman of the Board of Arbitration and any expenses associated with the Board of Arbitration shall be defrayed equally by both Contracting Parties.

Article 3

The Contracting Parties shall consider questions involving material liability for injury caused to health or property of nationals or freight owners as a result of mishaps involving individuals, accidents or wrecks that occur during a transport operation:

3.1. Restitution for injury due to mishaps involving railway personnel shall be made by the railway authority in whose State the injured person resides, according to the laws of the authority's country.

3.2. The railway authorities of one Contracting Party shall be liable to the railway authorities of the other Contracting Party for harm caused through the fault of personnel of the first Contracting Party in the course of their official duties.

3.3. The question of restitution for harm caused through the fault of railway personnel shall be settled by agreement of the Contracting Parties.

Losses resulting from natural disasters shall not be subject to compensation.

3.4. Liability for spoilage or theft of duly accepted freight before it is received by the receiver, with the exception of cases specified in other agreements, shall be borne by the authorities of the Contracting Party in whose territory the spoilage or theft occurred.

3.5. The railway authorities of each Contracting Party that are involved in the direct restitution for harm done shall be entitled to recourse action against the railway authorities of the other Contracting Party whose personnel, through their actions or inaction, were involved in the incident and were found guilty.

Article 4

The Contracting Parties regard as expedient, and shall maintain, regular technical, economic and scientific cooperation between their departments in the field of rail service, including the following types and areas of cooperation:

- 4.1. Organization of tourism operations.
- 4.2. Student exchanges for training personnel in special disciplines.
- 4.3. Improvement of relations in matters involving the setting of tariffs.
- 4.4. Introduction of advanced equipment and technologies, and joint work on operating rules and other work-related instructions.
- 4.5. Research and development.
- 4.6. Exchange of information.

Article 5

The Contracting Parties shall grant their own respective authorities the power to conclude agreements between their railway departments responsible for establishing the procedures for implementing the provisions of this Agreement that are acceptable under specific conditions.

Article 6

6.1. This Agreement shall enter into force on the date specified by the exchange of diplomatic notes confirming its adoption.

6.2. This Agreement has been concluded for a period of 10 years and shall remain in force until the expiration of 90 days from the day on which one of the Contracting Parties notifies the other Contracting Party of its desire to terminate the Agreement.

DONE at Vilnius on 21 July 1993 in two copies, each in the Lithuanian and Kazakh languages, both texts being equally authentic. Attached to each copy shall be its official translation into Russian, which shall be the working language.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Kazakhstan:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN RELATIF AUX COMMUNICATIONS FERROVIAIRES ET À LA COOPÉRATION EN MATIÈRE DE TRANSPORTS FERROVIAIRES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Dans le but de traiter les volumes convenus et avec la qualité requise des opérations de transport en transit et international;

Attachant de l'importance à la coordination des techniques et des services commerciaux en matière de transport afin d'assurer la sécurité du trafic et la rentabilité; et

Souhaitant tenir compte autant que possible des exigences des transports de passagers et de marchandises;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Le service ferroviaire entre la République de Lituanie et la République du Kazakhstan comprendra :

1.1. Les opérations en transit entre la République du Kazakhstan et les États du Belarus, de la Lettonie, de la Pologne et de la Fédération de Russie, qui possèdent une frontière avec la République de Lituanie, ainsi que les États des fournisseurs ou destinataires de marchandises passant par la liaison ferroviaire/maritime de Klaïpeda.

1.2. Les opérations entre la République de Lituanie et la République du Kazakhstan qui passent par les territoires des États du Belarus et de la Fédération de Russie.

1.3. Le service ferroviaire en transit entre la République de Lituanie et les États du Kirghizstan, d'Ouzbékistan, du Turkménistan et de Chine et passant par la République du Kazakhstan.

Sauf en cas de stipulation contraire dans le présent Accord, le service ferroviaire entre la République de Lituanie et la République du Kazakhstan, ainsi que celui passant par les territoires des autres États mentionnés, tiendra compte des accords internationaux relatifs au service ferroviaire de marchandises et de passagers (Accord sur le trafic international des marchandises par chemin de fer (SMGS) et Accord sur le trafic international des voyageurs par chemin de fer (SMPS)). Le présent Accord sera tout aussi légalement contraignant que les traités et accords conclus précédemment par rapport au service ferroviaire en transit à travers les territoires de la République de Lituanie et de la République du Kazakhstan.

Article 2

2.1. Les deux Parties s'engagent à reconnaître les conventions, traités et accords internationaux relatifs au service ferroviaire, au trafic postal, aux communications et aux tarifs douaniers auxquels elles, ou des services de transport qui leur sont subordonnés, sont parties.

2.2. Tout différend entre les Parties contractantes au sujet de l'interprétation ou de l'application du présent Accord sera réglé par voie de négociations directes entre le Ministère des chemins de fer de la République de Lituanie et le Ministère des transports de la République du Kazakhstan. Si lesdites autorités ne parviennent pas à un accord, le différend sera résolu par la voie diplomatique.

2.3. Si les Parties contractantes ne parviennent pas à régler le différend par voie de négociations, celui-ci peut être soumis à l'examen d'une commission d'arbitrage. Dans ce cas, chacune des Parties contractantes désigne pour sa part un arbitre. Les deux arbitres ainsi désignés nomment un troisième arbitre, qui remplit les fonctions de président de la commission d'arbitrage. Les Parties sont tenues de désigner leurs arbitres dans les soixante jours qui suivent la réception, par la voie diplomatique, de la notification de la demande de régler le contentieux par voie d'arbitrage. Le président devra être nommé dans les soixante (60) jours qui suivent. Si une des Parties contractantes n'a pas désigné son arbitre ou si le troisième membre de la Commission d'arbitrage n'a pas été désigné dans la période prescrite, les Parties contractantes peuvent demander au Président du comité de l'Organisation de coopération ferroviaire de désigner cet arbitre et/ou le président de la commission d'arbitrage.

2.4. Les Parties contractantes seront tenues de se conformer aux décisions prises par la Commission d'arbitrage ou par des tiers (organisations) conformément aux dispositions du paragraphe 2.3 du présent article.

2.5. Chacune des Parties contractantes sera responsable des frais liés au travail de son arbitre. Les honoraires et frais du président de la commission d'arbitrage et toute dépense liée à la commission d'arbitrage seront payés à parts égales par les deux Parties contractantes.

Article 3

Les Parties contractantes tiendront compte des questions entraînant la responsabilité de matériel dans le cas de lésions personnelles ou de dégâts matériels aux biens des citoyens ou des propriétaires de marchandises du fait d'accidents impliquant des personnes, des avaries ou des déraillements pendant une opération de transport :

3.1. L'indemnisation pour des lésions dues à des incidents impliquant des membres du personnel ferroviaire sera à charge des autorités ferroviaires dans l'État dans lequel la personne lésée réside, conformément aux dispositions légales du pays dont dépend l'autorité.

3.2. Les autorités ferroviaires d'une Partie contractante seront responsables vis à vis des autorités ferroviaires de l'autre Partie contractante de tout dégât dû à des fautes du personnel officiellement au service de la première Partie contractante.

3.3. La responsabilité pécuniaire pour tout dégât provoqué par la faute du personnel ferroviaire sera réglée de commun accord par les Parties contractantes.

Les pertes résultant de catastrophes naturelles ne donneront pas lieu à compensation.

3.4. La responsabilité pécuniaire pour un dommage provoqué suite à une détérioration ou à un vol de marchandises dûment acceptées avant leur réception par leur destinataire, à l'exception des cas précisés dans d'autres accords, incombera aux autorités de la Partie contractante sur le territoire de laquelle a eu lieu la détérioration ou le vol.

3.5. Les autorités ferroviaires de chacune des Parties contractantes condamnées au remboursement direct d'un dommage ont droit à une action en recours envers les autorités ferroviaires de l'autre Partie contractante dont le personnel de service a participé, de par ses actes ou ses omissions, au dommage et en est reconnu coupable.

Article 4

Les Parties contractantes considèrent appropriées et veilleront à entretenir une coopération technique, économique et scientifique régulière entre leurs départements respectifs dans le secteur du service ferroviaire, notamment dans les domaines suivants :

4.1. Organisation d'opérations touristiques.

4.2. Échanges d'étudiants pour la formation du personnel dans des disciplines spécialisées.

4.3. Amélioration des relations dans les questions de détermination des tarifs.

4.4. Introduction d'équipements et de technologies avancées et travail conjoint en matière de réglementation de fonctionnement et autres instructions liées au travail.

4.5. Recherche et développement.

4.6. Échange d'informations.

Article 5

Les Parties contractantes accorderont à leurs propres autorités ferroviaires le pouvoir de conclure des accords entre leurs départements ferroviaires chargés d'établir les procédures pour l'application des dispositions du présent Accord qui requièrent des conditions particulières.

Article 6

6.1. Le présent Accord entrera en vigueur à la date spécifiée dans l'échange de notes diplomatiques confirmant son adoption.

6.2. Le présent Accord est conclu pour une période de 10 (dix) ans et il sera prorogé automatiquement jusqu'à 90 (quatre-vingt-dix) jours après la notification de l'une des Parties contractantes à l'autre de son intention de le dénoncer.

FAIT à Vilnius, le 21 juillet 1993, en deux exemplaires originaux, chacun en langues lituanienne et kazakhe, les deux textes faisant également foi. La traduction officielle en russe, qui sera la langue officielle de travail, est annexée à chacun des exemplaires.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

No. 43515

**Lithuania
and
Kazakhstan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on international carriage of passengers and goods by road. Vilnius, 21 July 1993

Entry into force: *3 December 1993 by notification, in accordance with article 22*

Authentic texts: *Kazakh, Lithuanian and Russian**

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 1 February 2007*

**Lituanie
et
Kazakhstan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif au transport routier international de passagers et de marchandises. Vilnius, 21 juillet 1993

Entrée en vigueur : *3 décembre 1993 par notification, conformément à l'article 22*

Textes authentiques : *kazakh, lituanien et russe**

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 1er février 2007*

* Only the English and French texts are published herein – Seuls les textes anglais et français sont publiés ici.

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KA-
ZAKHSTAN ON INTERNATIONAL CARRIAGE OF PASSENGERS
AND GOODS BY ROAD

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Taking into account the favourable development of bilateral trade and economic relations,

Guided by the desire to further develop road transport between the two countries, as well as transit through their territories,

Have agreed as follows:

Article 1

The regular and non-regular transportation by road transport vehicles of passengers and goods between the two countries and in transit through their territories to third countries shall be effected in accordance with this Agreement.

I. TRANSPORTATION OF PASSENGERS

Article 2

1. "Passenger transport vehicle" shall mean a controllable vehicle that is built or equipped to transport more than nine passengers, including the driver.

2. The "regular transportation of passengers", under this Agreement, shall mean transport operations that are performed at a given frequency, along an established route with stopping points at which passengers are picked up or set down, according to timetables and fare schedules agreed to and published beforehand.

3. The regular transportation of passengers between the Contracting Parties or in transit through their territories shall require permits issued by the competent authorities of the Contracting Parties. By mutual consent, the permits shall be duly issued in each Contracting Party. The permits may be issued for up to three years. The competent authority of each Contracting Party shall issue permits for the part of a route that runs through the territory of the Contracting Party.

4. Proposals for the organization of such transportation shall be passed by the competent authorities of the Contracting Parties to each other in advance of travel. These proposals must contain details concerning the name and address of the carrier (firm), the intended route, timetable details, anticipated border-crossing times, tariffs and stopping

points at which the carrier will pick up or set down passengers, as well as the projected journey time and frequency.

Article 3

1. The operation of non-regular transportation of passengers between the two countries or in transit through their territories, with the exception of the transport operations envisaged in Article 4 of this Agreement, shall require permits issued by the competent authorities of the Contracting Parties.

2. The request for the issuance of a permit to operate non-regular transportation of passengers that is specified in paragraph 1 of this Article shall be directed by the carrier to the competent authority of the carrier's country, which shall forward it to the competent authority of the other Contracting Party.

3. For each non-regular transportation of passengers, with the exception of the transport operations envisaged in Article 4 of this Agreement, a separate permit must be issued entitling the bearer to make one outward and one return journey, unless otherwise stipulated in the permit itself. The permit must contain details on the nature of the transport operations and on the length of time the vehicle will be in the country of destination.

Article 4

1. Permits shall not be required for effecting non-regular transportation of passengers:

(a) if the same group of passengers is transported on the same vehicle for an entire transport operation beginning and ending in the territory of the Contracting Party in which the vehicle is registered;

(b) for a transport operation that begins in the territory of the Contracting Party in which the vehicle is registered and ends in the territory of the other Contracting Party, provided that the vehicle returns empty to the country where it is registered;

(c) when a vehicle is dispatched empty to the territory of the other Contracting Party, from which a group of passengers transported out earlier by a vehicle of the same carrier will be transported to the country of registration of the vehicle;

(d) for a non-regular transit journey.

2. A permit shall also not be required when a defective vehicle is being replaced by another.

3. In effecting the transportation envisaged in paragraph 1 of this Article, the driver of the vehicle must have a list of passengers.

II. TRANSPORTATION OF GOODS

Article 5

1. The transportation of goods between the two countries or in transit through their territories, with the exception of the operations envisaged in Article 6 of this Agreement, shall be effected by road transport goods vehicles with or without trailers or by tractor/trailers on the basis of permits issued by the competent authorities of the Contracting Parties.

2. For each transportation of goods, a separate permit must be issued entitling the bearer to make one outward and one return journey, unless otherwise stipulated in the permit.

Article 6

1. Permits shall not be required for the transportation of the following:

- (a) movable property in cases of resettlement;
- (b) exhibits, equipment and materials for fairs and exhibitions;
- (c) vehicles, animals and various equipment and property intended for use in holding sports events;
- (d) theatre scenery and props, musical instruments, equipment and accessories for filming and radio and television broadcasts;
- (e) bodies or ashes of the dead;
- (f) vehicles with a carrying capacity of up to 3.5 tonnes and a total weight of up to 6 tonnes inclusive;
- (g) defective vehicles or vehicles for providing them road service;
- (h) mail;
- (i) medical equipment or medicines sent to provide assistance in the event of natural disasters.

2. The exemptions envisaged in subparagraphs (b), (c) and (d) of paragraph 1 of this Article shall be valid only if the goods are to be returned to the country in which the road transport vehicle is registered or if the goods are to be transported onward to the territory of a third country.

Article 7

1. If the dimensions or the weight of a road transport vehicle travelling with or without goods exceeds the standards established in the territory of the other Contracting Party, or if dangerous goods are being transported, the carrier must obtain a special permit from the competent authorities of the other Contracting Party.

2. If the permit referred to in paragraph 1 of this Article stipulates a specific route, the transportation must be effected along that route.

III. GENERAL PROVISIONS

Article 8

1. The competent authorities of the Contracting Parties shall send each other annually an agreed number of permit forms for the transportation of passengers and goods.

Those forms must bear the seal of the competent authority and the signature of the official that issued the permit.

2. The competent authorities of the Contracting Parties shall agree between themselves on the procedures for the exchange of the permit forms.

Article 9

1. The transport operations envisaged in this Agreement may be performed only by carriers of the two Contracting Parties who, in conformity with the internal legislation of their own country, are permitted to carry out international transport operations.

2. Road transport vehicles involved in international transport operations must carry the national registration and distinguishing marks of their country.

Article 10

1. A carrier of one Contracting Party shall not be permitted to transport passengers or goods between two points situated in the territory of the other Contracting Party, unless a permit to do so is issued by the competent authority of the other Contracting Party.

2. A carrier may effect transport operations from the territory of the other Contracting Party to the territory of a third country, as well as from the territory of a third country to the territory of the other Contracting Party, if the carrier obtains a special permit to do so from the competent authority of the other Contracting Party.

Article 11

The transportation of goods envisaged in this Agreement must be effected with way-bills whose design must conform to that of the generally accepted international models.

Article 12

1. The driver of a vehicle must have a national or international driver's license and national registration documents for the vehicle.

2. National or international driver's licenses must conform to the model established by the International Convention on Road Traffic.

Article 13

1. A road transport vehicle registered in the territory of one Contracting Party and temporarily located in the territory of the other Contracting Party shall be exempt from the fees and taxes levied in that territory for road use or for owning such a vehicle.

Article 14

The transport operations based on this Agreement may be effected if compulsory civil liability insurance is obtained in advance for each road transport vehicle that performs those operations.

Article 15

Border, customs and health inspection shall give priority attention to seriously ill patients who are being transported, to passengers carried by regular services, and also to animals and perishable goods that are being transported.

Article 16

1. In the performance of transport operations on the basis of this Agreement, the following items imported into the territory of the other Contracting Party shall be mutually exempt from customs duties and permits:

- (a) the fuel contained in tanks that are fitted on each model of road transport vehicle and are technologically and structurally connected to the engine's fuel supply system;
- (b) lubricants required for use during a transport operation and located in the road transport vehicle upon its entry;
- (c) spare parts intended for the repair of a defective road transport vehicle performing international transport operations.

2. Unused spare parts shall be liable for re-export, while spare parts that have been replaced shall either be taken out of the country or destroyed or handed in in the manner prescribed in the territory of the Contracting Party concerned.

Article 17

The carriers of one Contracting Party, while in the territory of the other Contracting Party, must observe the rules and standards prevailing in that territory.

In the event of a violation of this Agreement, the competent authority of the carrier country, at the request of the competent authority of the country in which the violation occurred, shall take the necessary measures to see to it that the Agreement is adhered to.

The competent authority of the carrier country shall, at the request of the competent authority of the other country, inform that authority of the measures taken.

The provisions of this Article shall not relieve a carrier of liability in the event of a violation of the laws of the country in which it is located.

Article 18

The competent authorities of the Contracting Parties shall maintain contact with each other in order to consider questions associated with the implementation of this Agreement and to exchange experience.

In the interests of implementing this Agreement, the Contracting Parties shall establish a Mixed Commission consisting of representatives of the competent authorities.

IV. CONCLUDING PROVISIONS

Article 19

Matters that are not regulated by this Agreement or by the international agreements to which both of the Contracting Parties are party shall be decided in accordance with the legislation of each of the Contracting Parties.

Article 20

The Contracting Parties shall settle any disputes that may arise in connection with the interpretation or application of this Agreement through negotiations and consultation by the Mixed Commission of the Contracting Parties.

If the Mixed Commission of the Contracting Parties fails to reach agreement, the dispute may be transferred for review to an arbitral tribunal. To that end, each Contracting Party, for its part, shall appoint one arbitrator. The appointed arbitrators shall name a third arbitrator, on whom the duties of chairman of the arbitral tribunal shall be conferred.

The arbitral tribunal shall be held in the locale of the complainant or, by agreement of the Parties, in another location.

Article 21

This Agreement shall not affect the rights or obligations of the Contracting Parties arising from other international treaties and agreements they have concluded.

Article 22

1. This Agreement shall enter into force on the date specified by the exchange of diplomatic notes confirming its adoption.

2. This Agreement has been concluded for a period of 10 years and shall remain in force until the expiration of 90 days from the day on which one of the Contracting Parties notifies the other Contracting Party of its desire to terminate the Agreement.

DONE at Vilnius, on 21 July 1993, in two authentic copies, each in the Lithuanian, Kazakh and Russian languages. In the event that differences arise, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Kazakhstan:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN RELATIF AU TRANSPORT ROUTIER INTERNATIONAL DE PASSAGERS ET DE MARCHANDISES

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Considérant le développement favorable du commerce bilatéral et des relations économiques,

Désireux de développer le transport routier entre les deux pays et le transit sur leurs territoires,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les transports réguliers et occasionnels par véhicules de transport routier, de passagers et de marchandises entre les deux pays et en transit à travers leurs territoires vers des pays tiers s'effectuent en conformité avec le présent Accord.

I. TRANSPORTS DE PASSAGERS

Article 2

1. « Véhicule affecté au transport de passagers » signifie un véhicule automobile construit ou équipé pour transporter plus de neuf passagers, conducteur compris.

2. « Transport régulier de passagers » signifie, en vertu du présent Accord, les opérations de transport réalisées à une certaine fréquence, sur un itinéraire établi avec des arrêts auxquels le transporteur embarquera ou débarquera des passagers, selon des horaires et des tarifs convenus et publiés au préalable.

3. Les transports réguliers de passagers entre les États des Parties contractantes ou leur transit sur le territoire de ces États nécessitent des autorisations délivrées par les autorités compétentes des Parties contractantes. Ces autorisations sont délivrées de commun accord, dans les formes convenues, dans chacune des Parties contractantes et pour une période pouvant aller jusqu'à trois ans. L'autorité compétente de chacune des Parties contractantes délivre des autorisations pour la partie de l'itinéraire qui passe par le territoire de la Partie contractante concernée.

4. Les autorités compétentes des Parties contractantes se communiqueront réciproquement en temps utile les propositions relatives à l'organisation de ces transports. Ces propositions doivent contenir les données concernant : les dénomination et adresse du

transporteur (firme), l'itinéraire prévu, l'horaire de circulation, les horaires prévus pour le passage des frontières, les tarifs, les arrêts auxquels le transporteur embarquera ou débarquera des passagers, ainsi que la durée et la fréquence de ces transports.

Article 3

1. Les transports occasionnels de passagers entre les États des Parties contractantes ou leur transit sur le territoire de ces États, à l'exception des transports visés à l'article 4 du présent Accord, nécessitent des autorisations délivrées par les autorités compétentes des Parties contractantes.

2. La demande de délivrance d'une autorisation pour effectuer un transport occasionnel de passagers, telle que visée au paragraphe 1 du présent article, est adressée par le transporteur à l'autorité compétente de son pays, laquelle retransmet cette demande à l'autorité compétente de l'autre Partie contractante.

3. Pour chaque transport occasionnel de passagers, à l'exclusion des transports visés à l'article 4 du présent Accord, une autorisation distincte doit être délivrée, donnant le droit d'effectuer un aller et retour, à moins qu'il n'en soit indiqué autrement dans l'autorisation elle-même. L'autorisation doit contenir les données relatives à la nature des transports et à la durée de séjour du véhicule automobile dans le pays de destination.

Article 4

1. Une autorisation n'est pas requise pour effectuer des transports occasionnels de passagers :

a) Si un groupe de passagers d'une même composition est transporté par un même véhicule tout au long du voyage commençant et se terminant sur le territoire de l'État de la Partie contractante où est enregistré ce véhicule automobile;

b) Qui commencent sur le territoire de la Partie contractante où est enregistré le véhicule automobile et se terminent sur le territoire de l'autre Partie contractante, à condition que le véhicule automobile revienne à vide dans le pays où il est enregistré;

c) Lorsqu'un véhicule automobile est envoyé à vide sur le territoire de l'autre Partie contractante, pour en ramener un groupe de passagers transporté antérieurement par ce même véhicule appartenant au même transporteur, dans le pays d'enregistrement de ce véhicule.

d) Pour un voyage de transit non régulier.

2. Une autorisation n'est pas plus requise lors du remplacement d'un véhicule automobile défectueux par un autre.

3. Lors de l'exécution de transports visés au paragraphe 1 du présent article, le chauffeur du véhicule devra être en possession de la liste des passagers.

II. TRANSPORTS DE MARCHANDISES

Article 5

1. Les transports de marchandises entre les deux pays ou en transit à travers leurs territoires, à l'exception des transports visés à l'article 6 du présent Accord, sont effectués par des véhicules automobiles affectés au transport routier des marchandises, avec ou sans remorques ou par tracteur/camion sur la base des autorisations délivrées par les autorités compétentes des Parties contractantes.

2. Pour chaque transport de marchandises, une autorisation distincte doit être délivrée, donnant le droit d'effectuer un trajet aller et retour, à moins qu'il n'en soit indiqué autrement dans l'autorisation elle-même.

Article 6

1. Les autorisations ne sont pas requises pour effectuer les transports suivants :

- a) De biens meubles à l'occasion d'un déménagement;
- b) De pièces, équipements et matériels destinés à des foires et des expositions;
- c) De moyens de transport, d'animaux, ainsi que des divers matériels et biens destinés à l'organisation de manifestations sportives;
- d) De décors et accessoires de théâtre, instruments de musique, équipements et accessoires de cinématographie, d'enregistrement d'émissions radiophoniques ou télévisées;
- e) De la dépouille ou des cendres de personnes décédées;
- f) De véhicules automobiles dont la charge utile ne peut pas dépasser 3,5 tonnes et dont le poids maximal autorisé ne dépasse pas 6 tonnes;
- g) De véhicules automobiles défectueux ou des véhicules destinés à leur assurer un service routier;
- h) De courrier;
- i) D'équipements médicaux ou de médicaments destinés à l'aide humanitaire en cas de catastrophe naturelle.

2. Les exceptions visées aux alinéas b), c) et d) du paragraphe 1 du présent article ne valent que dans le cas où les biens considérés sont destinés à retourner dans le pays d'enregistrement du véhicule qui les a transportés ou à être transportés sur le territoire d'un pays tiers.

Article 7

1. Au cas où les dimensions ou bien le poids du véhicule automobile chargé ou à vide dépasseraient les limites prévues par la législation de l'autre Partie contractante ou en cas de transport de marchandises dangereuses, le transporteur doit obtenir une autorisation spéciale des autorités compétentes de l'autre Partie contractante.

2. Si les autorisations indiquées au paragraphe 1 du présent article prescrivent des itinéraires spécifiques pour ces transports, ceux-ci devront être effectués suivant ces itinéraires.

III. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 8

1. Les autorités compétentes des Parties contractantes se transmettront réciproquement chaque année la quantité convenue de formulaires d'autorisations pour des transports de passagers et de marchandises.

Ces formulaires doivent porter le sceau de l'autorité compétente et la signature de la personne responsable ayant délivré l'autorisation.

2. Les autorités compétentes des Parties contractantes conviendront entre elles des procédures à suivre pour l'échange des formulaires d'autorisation.

Article 9

1. Les transports visés par le présent Accord peuvent être effectués exclusivement par des transporteurs des deux Parties contractantes habilités par la législation interne de leur pays à effectuer des transports internationaux.

2. Les véhicules automobiles effectuant des transports internationaux doivent être munis d'une immatriculation et de signes distinctifs de leur pays.

Article 10

1. Les transporteurs d'une des Parties contractantes ne sont pas autorisés à effectuer des transports de marchandises ou de passagers entre deux points sur le territoire de l'autre Partie contractante sans avoir obtenu à cet effet une autorisation spéciale de l'autorité compétente de l'autre Partie contractante.

2. Les transporteurs d'une des Parties contractantes peuvent effectuer des transports depuis le territoire de l'autre Partie contractante vers le territoire d'un pays tiers et depuis le territoire d'un pays tiers vers le territoire de l'autre Partie contractante s'ils ont obtenu à cet effet une autorisation spéciale de l'autorité compétente de l'autre Partie contractante.

Article 11

Les transports de marchandises visés par le présent Accord doivent être effectués suivant des documents d'expédition conformes aux modèles internationaux généralement admis.

Article 12

1. Le chauffeur du véhicule automobile doit être en possession d'un certificat de conduite national ou international et des documents nationaux relatifs à l'immatriculation du véhicule.

2. Les certificats de conduite nationaux ou internationaux doivent être conformes au modèle établi par la Convention internationale sur la circulation routière.

Article 13

1. Un véhicule de transport routier immatriculé sur le territoire d'une Partie contractante et qui se trouve provisoirement sur le territoire de l'autre Partie contractante sera exonéré des impôts et des taxes perçus sur ce territoire pour l'utilisation des routes ou pour la possession d'un tel véhicule.

Article 14

Les transports sur la base du présent Accord s'effectuent sous condition impérative de souscription d'une assurance en responsabilité civile. Le transporteur est tenu d'assurer à l'avance chaque véhicule automobile effectuant les transports indiqués.

Article 15

Les contrôles frontaliers, douaniers et sanitaires lors du transport de blessés graves, du transport régulier de passagers par autobus, ainsi que du transport d'animaux et de denrées périssables s'effectueront en priorité.

Article 16

1. Lors de transports effectués sur la base du présent Accord, les importations suivantes réalisées sur le territoire de l'autre Partie contractante sont mutuellement exonérées de taxes, droits de douane et autorisations :

a) Le carburant se trouvant dans les réservoirs prévus pour chaque modèle de véhicule automobile et reliés techniquement et structurellement au système d'alimentation moteur;

b) Les lubrifiants nécessaires à la consommation pendant le transport et situés dans le véhicule automobile de transport à son entrée sur le territoire;

c) Les pièces de rechange destinées à la réparation d'un véhicule automobile défectueux alors qu'il effectuait un transport international.

2. Les pièces de rechange inutilisées doivent être réexportées et les pièces remplacées doivent être réexportées, cédées ou détruites, selon les règles établies sur le territoire de la Partie contractante correspondante.

Article 17

Lorsqu'ils se trouvent sur le territoire de l'autre Partie contractante, les transporteurs d'une Partie contractante sont tenus de respecter les règles de circulation et les lois en vigueur sur ce territoire.

En cas d'infraction aux dispositions du présent Accord, les autorités compétentes du pays du transporteur, à la demande des autorités compétentes du pays dans lequel l'infraction s'est produite, prendront les mesures nécessaires pour faire appliquer l'Accord.

À la demande des autorités compétentes de l'autre pays, les autorités compétentes du pays du transporteur les informeront des mesures prises.

Les dispositions du présent article ne dégagent pas le transporteur de sa responsabilité en cas d'infraction aux lois du pays dans lequel il se trouve.

Article 18

Les autorités compétentes des Parties contractantes resteront mutuellement en contact en vue de traiter les problèmes liés à la mise en œuvre du présent Accord et elles s'échangeront leurs expériences.

Dans l'intérêt de l'exécution du présent Accord, les Parties contractantes constitueront une Commission mixte qui sera composée de représentants des autorités compétentes.

IV. DISPOSITIONS FINALES

Article 19

Les questions qui ne sont pas réglées par le présent Accord, ni par des accords internationaux auxquels les deux Parties contractantes sont parties, seront résolues suivant la législation interne de chacune des Parties contractantes.

Article 20

Les Parties contractantes régleront tout litige né de l'interprétation et de l'application du présent Accord par le biais de négociations et de consultations de leur Commission mixte.

Si la Commission mixte des Parties contractantes ne parvient pas à trancher, le litige pourra être soumis à l'examen d'un tribunal d'arbitrage. Dans ce but, chacune des Parties contractantes désignera pour sa part un arbitre. Les arbitres ainsi désignés nommeront un troisième arbitre, qui assurera les fonctions de président du tribunal d'arbitrage.

Le tribunal d'arbitrage se réunira dans les locaux du plaignant ou, de commun accord entre les Parties, dans tout autre endroit.

Article 21

Le présent Accord n'affecte pas les droits et obligations des Parties contractantes découlant d'autres traités et accords internationaux auxquels elles sont parties.

Article 22

1. Le présent Accord entrera en vigueur à la date spécifiée dans l'échange de notes diplomatiques confirmant son adoption.

2. Le présent Accord est conclu pour une période de 10 (dix) ans et il sera prorogé automatiquement jusqu'à 90 (quatre-vingt-dix) jours après la notification par l'une des Parties contractantes à l'autre de son intention de dénoncer l'Accord.

FAIT à Vilnius, le 21 juillet 1993, en deux exemplaires originaux, chacun en langues lituanienne, kazakhe et russe. En cas de divergences, la version russe fera foi.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

No. 43516

**Lithuania
and
Kazakhstan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on transport and transport related services rendered to the freight of the Republic of Kazakhstan in transit through the Klaipeda State Seaport. Almaty, 7 March 1997

Entry into force: *8 January 2000 by notification, in accordance with article 7*

Authentic texts: *Kazakh, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 1 February 2007*

**Lituanie
et
Kazakhstan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif au transport et aux services connexes accordés au fret de la République du Kazakhstan en transit à travers le port d'état de Klaipeda. Almaty, 7 mars 1997

Entrée en vigueur : *8 janvier 2000 par notification, conformément à l'article 7*

Textes authentiques : *kazakh, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 1er février 2007*

[KAZAKH TEXT – TEXTE KAZAKH]

**Литва Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасының
Үкіметі арасындағы Қазақстан Республикасының жүктерін Клайпеда
мемлекеттік теңіз порты арқылы тасымалдауларды орындау үшін
көлік және басқа да қызметтер көрсету туралы**

К Е Л І С І М

Бұдан әрі қарай “Уағдаласушы Тараптар” деп аталатын, Литва Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі, жан-жақты ынтымақтастыққа ұмтыла отырып,

Қазақстан Республикасының жүктерін Клайпеда мемлекеттік теңіз порты (бұдан әрі қарай - Клайпеда порты) арқылы транзитті тасымалдауларды орындаудың өзара тиімділігін назарға ала отырып,

Литва Республикасының аумағы арқылы мемлекетаралық транзитті тасымалдаулардың сапалы және келісілген көлемін орындау мақсатында,

тасымалдардың қауіпсіз қозғалысы мен тиімділігіне кепілдік бере алатын технологиялық тасымал процесі мен коммерциялық қызмет көрсетулердің өзара әрекеттестігі қажет деп есептей отырып,

— мына төмендегідер жөнінде к е л і с т і:

1-бап

1. “Клайпеда порты арқылы жүктерді тасымалдау” термині Клайпеда портына (портынан) жүк тасымалдауларды, оны қайтара тиеуді, сақтауды және осы процедураларды орындауға ресми рұқсат етілген Клайпеда порты аумағында орналасқан кесіпорындар мен терминалдардағы жүк тасымалына байланысты басқа да процедураларды білдіреді.

2. “Қазақстан Республикасының транзитті жүгі” термині Клайпеда порты арқылы транзитті тасымалдауға арналған және оның жіберушісі немесе алушысы Қазақстанның шаруа жүргізуші субъектісі болып табылатын жүкті білдіреді.

2-бап

Литва Республикасының Үкіметі:

а) Қазақстан Республикасының жүктерін Литва Республикасының аумағы және Клайпеда порты арқылы транзитті тасымалдауға жан-жақты жәрдем жасауға;

б) өз заңдары мен басқа да нормативті актілері шеңберінде Клайпеда портында кемелердің тұрып қалуын азайту үшін, портта шекаралық, кедендік және өзге де формальдылықтарды оңайлату және жеңілдету үшін барлық қажетті шараларды қабылдауға;

в) Қазақстан Республикасының транзитті жүгін әкелуге, өкетеуге және сақтауға, сондай-ақ жүкті түсіру-тиеу үшін қажетті коммерциялық операцияларға байланысты көрсетілетін порттық қызметтерді пайдалану үшін өз кемелеріне көрсетілетіндей жағдайларға кепілдік беруге міндеттенеді.

Қазақстан Республикасының Үкіметі:

а) өз шаруа жүргізуші субъектілерінің Клайпеда портын пайдалануын жан-жақты қолдауға;

б) өз заңдары мен басқа да нормативті актілері шеңберінде Клайпеда порты арқылы тасымалданатын экспорттық-импорттық жүктер үшін шекаралық, кедендік және өзге де формальдылықтарды оңайлатуға және жеңілдетуге міндеттенеді.

3-бап

Қауіпті жүктер мен қоршаған ортаны ластайтын жүктер Литва Республикасының құзырлы ведомстволарының рұқсаттары болған жағдайда ғана, сондай-ақ Литва Республикасының заңдары мен нормативті актілерін басшылыққа ала отырып тасымалданады.

4-бап

Уағдаласушы Тараптар тиіп-түсірумен, сақтаумен және жүктерді жіберіп тұрумен және кемелерді агенттеумен айналысатын бірлескен кәсіпорындар құруды көтермелейтін болады.

5-бап

Уағдаласушы Тараптардың өздері қатысушылары болып табылатын басқа да халықаралық шарттар мен келісімдерден туындайтын құқықтары мен міндеттеріне, сондай-ақ үшінші мемлекеттердің Литва Республикасының аумағы мен Клайпеда порты арқылы транзитті жүктерді тасымалдау құқықтары мен міндеттеріне осы Келісімнің қатысы жоқ.

6-бап

Уағдаласушы Тараптар құрамына құзырлы органдардың өкілдері кіретін Аралас комиссия құрады. Аралас комиссия жазбаша өтініш түскеннен кейін 3 (үш) айдан кешіктірмей Уағдаласушы Тараптардың біреуінің өтініші бойынша жиналады. Аралас комиссияның әрбір мәжілісінің күн тәртібі Уағдаласушы Тараптардың құзырлы органдары арасындағы келісім бойынша белгіленеді.

Аралас комиссияның құзырлығында:

а) сауда кеме қатынасы мен Литва Республикасының Клайпеда портын Қазақстан Республикасының транзитті жүгін тасымалдау үшін

пайдалану тиімділігін, сондай-ақ оның көлемін ұлғайту перспективасын талқылау;

б) осы Келісімді түсіндіруге немесе қолдануға байланысты туындайтын кез келген дауды шешу;

в) осы Келісімге енетін өзгертулерге немесе толықтыруларға қатысты келіссөздер жүргізу болып табылады. Осы Келісімге енетін өзгертулер немесе толықтырулар хаттамалармен рәсімделеді.

Егер Аралас комиссия шешімдер қабылдамаса, дау Уағдаласушы Тараптардың келіссөздері жолымен шешілетін болады.

7-бап

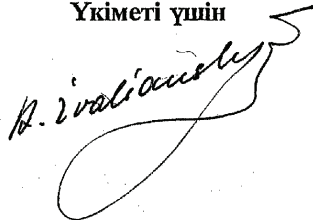
1. Осы Келісім оның күшіне енуі үшін қажетті ішкі мемлекеттік процедуралардың орындалғандығы туралы Уағдаласушы Тараптар бір-біріне дипломатиялық арналар арқылы хабарлаған соң 30 күннен кейін күшіне енеді.

2. Осы Келісім үш жылға жасалады. Егер үш жылдық мерзім аяқталғанға дейін үш ай бұрын Уағдаласушы Тараптардың ешқайсысы да оның қолданысын тоқтатқысы келетіндігі туралы өз тілегін екінші Уағдаласушы Тарапқа жазбаша түрде мәлімдемесе, оның қолданысы келесі үш жылдық мерзімдерге өздігінен ұзартылатын болады.

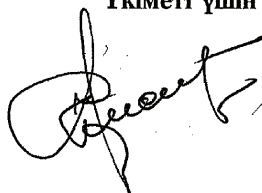
Алматы қаласында, 1997 жылғы " 7 " наурыз екі данада, әрқайсысы литван, қазақ және орыс тілдерінде жасалды, сондай-ақ барлық мәтіндердің заңды күші бірдей.

Осы Келісімнің ережелерін түсіндіруде пікір алшақтықтары пайда болған жағдайда Уағдаласушы Тараптар орыс тіліндегі мәтінді басшылыққа алатын болады.

Литва Республикасының
Үкіметі үшін

Қазақстан Республикасының
Үкіметі үшін

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

**LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
IR
KAZACHSTANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS**

**Dėl transporto ir kitų paslaugų teikimo,
vežant Kazachstano Respublikos krovinius
tranzitu per Klaipėdos valstybinį jūrų uostą**

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kazachstano Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Susitariančiomis Šalimis,

siekdamos visapusiškai bendradarbiauti,

atkreipdamos dėmesį į abipusę naudą vežant Kazachstano Respublikos krovinius tranzitu per Klaipėdos valstybinį jūrų uostą (toliau - Klaipėdos uostą),

turėdamos tikslą vykdyti susitartos apimties ir užtikrinti saugius tarpvalstybinius vežimus tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją,

manydamos, kad būtina vežimo proceso technologijos ir komercinių paslaugų sąveika, kuri užtikrintų saugų eismą ir vežimų rentabilumą,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

1. Terminas "Kazachstano Respublikos krovinių vežimas per Klaipėdos uostą" reiškia krovinių vežimą į (iš) Klaipėdos uostą, jų perkrovimą, saugojimą ir kitas procedūras, susijusias su krovinių vežimu per Klaipėdos uosto teritorijoje esančias įmones ir terminalus, kuriuose oficialiai leidžiama atlikti šias procedūras.

2. Terminas "Kazachstano Respublikos tranzitinis krovinyss" - reiškia krovinį, skirtą vežti tranzitu per Klaipėdos uostą, kurio siuntėjas ar gavėjas yra Kazachstano Respublikos ūkio subjektas.

2 straipsnis

Lietuvos Respublikos Vyriausybė įsipareigoja:

a) visapusiškai padėti Kazachstano Respublikos krovinių vežimams tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją ir Klaipėdos uostą;

b) laikydamasi savo įstatymų ir kitų teisės aktų, imsis visų būtinų priemonių siekdama sumažinti laivų prastovas Klaipėdos uoste, supaprastindama bei pagreitindama pasienio, muitinės ir kitus formalumus, taikomus uoste;

c) Kazachstano Respublikos tranzitiniais kroviniams garantuoti tas pačias sąlygas, kaip ir savo laivams, naudotis uoste teikiamomis paslaugomis, susijusiomis su krovinio įvežimu, išvežimu ir saugojimu bei komercinėmis operacijomis, kurios būtinos kroviniui aptarnauti.

Kazachstano Respublikos Vyriausybė įsipareigoja:

a) visapusiškai skatinti savo ūkio subjektus naudotis Klaipėdos uostu;

b) laikydamasi savo įstatymų ir kitų teisės aktų, eksporto - importo kroviniams, vežamiems per Klaipėdos uostą, supaprastindama bei palengvindama pasienio, muitinės ir kitus formalumus.

3 straipsnis

Pavojingi kroviniai ir kroviniai teršiantys aplinką gali būti vežami tik gavus Lietuvos Respublikos kompetentingų žinybų leidimą bei vadovaujantis Lietuvos Respublikos įstatymais ir teisės aktais.

4 straipsnis

Susitariančios Šalys skatins bendrų įmonių, užsiimančių krovos darbais, krovinių sandėliavimu ir ekspedijavimu bei laivų agentavimu, steigimą.

5 straipsnis

Šis Susitarimas naliečia Susitariančių Šalių teisių ir įsipareigojimų, kylančių iš kitų tarptautinių sutarčių ir susitarimų, kurių dalyvės yra Susitariančios Šalys, bei trečiųjų šalių teisių vežti krovinius tranzitu per Lietuvos Respublikos teritoriją ir Klaipėdos uostą.

6 straipsnis

Susitariančios Šalys sudarys Bendrą komisiją, susidedančią iš kompetentingų žinybų atstovų. Bendra komisija rinksis vienos iš Susitariančių Šalių prašymu ne vėliau kaip per 3 (tris) mėnesius po raštiško pareiškimo gavimo. Kiekvieno Bendros komisijos posėdžio dienotvarkę suderins Susitariančių Šalių kompetentingos žinybos.

Bendra komisija:

a) svarstys Lietuvos Respublikos Klaipėdos uosto panaudojimo ir prekybinio laivyno efektyvumą, vežant Kazachstano Respublikos krovinius tranzitu, bei apimčių didinimo perspektyvas;

b) spręs visus ginčus, kylančius dėl šio Susitarimo aiškinimo ar taikymo;

c) derėsis dėl šio Susitarimo pakeitimo ar papildymo. Susitarimo pakeitimai ar papildymai įforminami protokoliais.

Bendrai komisijai nepriėmus sprendimo, Susitariančios Šalys ginčą spręs derybų keliu.

7 straipsnis

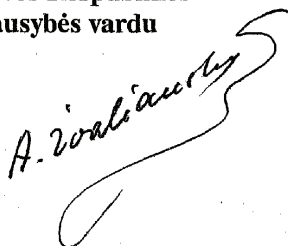
1. Šis Susitarimas įsigalioja po 30 dienų, kai Susitariančios Šalys diplomatiniais kanalais praneša viena kitai, kad įvykdyti visi jų vidaus teisės reikalavimai Susitarimui įsigalioti.

2. Šis Susitarimas sudarytas 3 (trejiems) metams. Jo galiojimas automatiškai bus pratęsiamas kitiems trejų metų periodams, jei nė viena iš Susitariančių Šalių ne vėliau kaip prieš tris mėnesius iki baigsis trejų metų terminas, raštu neperspės kitos Susitariančios Šalies apie savo norą nutraukti šio Susitarimo galiojimą.

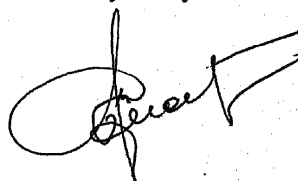
Sudaryta Almatoje 1997 m. kovo 4 d. dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių, kazachų ir rusų kalbomis, visiems tekstams turint vienodą juridinę galią.

Kilus nesutarimams, skirtingai interpretuojant šio Susitarimo tekstą, Susitariančios Šalys remsis tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Kazachstano Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT – TEXTE RUSSE]

С о г л а ш е н и е

**между Правительством Литовской Республики
и Правительством Республики Казахстан**

**О предоставлении транспортных и других услуг
для выполнения перевозок грузов Республики Казахстан
через Клайпедский государственный морской порт**

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Казахстан, именуемые в дальнейшем “Договаривающиеся Стороны”,

стремясь к всестороннему сотрудничеству,

принимая во внимание взаимную выгоду выполнения перевозок грузов Республики Казахстан транзитом через Клайпедский государственный морской порт (в дальнейшем - Клайпедский порт),

в целях выполнения качественных и согласованных объемов межгосударственных транзитных перевозок через территорию Литовской Республики,

считая необходимым взаимодействие технологического процесса перевозок и коммерческих услуг, которое гарантировало бы безопасное движение и рентабельность перевозок,

с о г л а с и л и с ь о н и ж е с л е д у ю щ е м :

Статья 1

1. Термин “перевозка грузов через Клайпедский порт” означает транспортировку груза в(из) Клайпедский порт, его перегрузку, хранение и другие процедуры, связанные с перевозкой грузов на предприятиях и терминалах, находящихся на территории Клайпедского порта, на которых официально разрешено выполнение этих процедур.

2. Термин “транзитный груз Республики Казахстан” означает груз, который предназначен для перевозки через Клайпедский порт транзитом, и отправителем или получателем которого является хозяйствующий субъект Республики Казахстан.

Статья 2

Правительство Литовской Республики обязуется :

а) всесторонне способствовать перевозке грузов Республики Казахстан транзитом через территорию Литовской Республики и Клайпедский порт;

б) в рамках своих законов и других нормативных актов предпринимать все необходимые меры для уменьшения простоев судов в Клайпедском порту, упрощения и ускорения пограничных, таможенных и иных формальностей в порту

в) транзитным грузам Республики Казахстан гарантировать такие же условия для использования предоставляемых портовых услуг, связанных с ввозом, вывозом и хранением груза, а также с коммерческими операциями, необходимыми для обслуживания груза, как и своим судам .

Правительство Республики Казахстан обязуется :

а) всесторонне поощрять своих хозяйствующих субъектов к использованию Клайпедского порта;

б) в рамках своих законов и других нормативных актов упростить и облегчить пограничные, таможенные и другие формальности для экспортно - импортных грузов, перевозимых через Клайпедский порт .

Статья 3

Опасные грузы и грузы, загрязняющие окружающую среду, перевозятся только при наличии разрешения компетентных ведомств Литовской Республики , а также руководствуясь законами и нормативными актами Литовской Республики .

Статья 4

Договаривающиеся Стороны будут поощрять создание совместных предприятий, занимающихся перегрузкой, хранением и экспедированием грузов и агентированием судов.

Статья 5

Настоящее Соглашение не затрагивает прав и обязательств Договаривающихся Сторон, вытекающих из других международных договоров и соглашений, участниками которых они являются, а также прав третьих стран перевозить транзитные грузы через территорию Литовской Республики и Клайпедский порт.

Статья 6

Договаривающиеся Стороны создадут Смешанную комиссию, в состав которой войдут представители компетентных органов. Смешанная комиссия собирается по просьбе одной из Договаривающихся Сторон, не позже чем за 3 (три) месяца после получения письменного заявления. Повестка дня для каждого заседания Смешанной комиссии определяется по согласованию между компетентными органами Договаривающихся Сторон.

Компетенцией Смешанной комиссии:

а) обсуждение эффективности использования торгового судоходства и Клайпедского порта Литовской Республики для перевозки транзитных грузов Республики Казахстан, а также перспективы увеличения объемов;

б) решение любого спора, возникающего в связи с толкованием или применением настоящего Соглашения ;

в) проведение переговоров относительно изменений или дополнений к настоящему Соглашению. Изменения или дополнения к настоящему Соглашению оформляются протоколами.

Если Смешанная комиссия не принимает решения, спор будет решаться путем переговоров Договаривающихся Сторон.

Статья 7

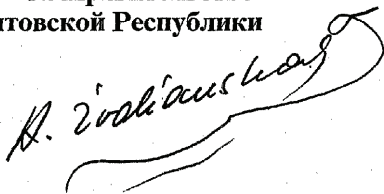
1. Настоящее Соглашение вступает в силу через 30 дней после того, как Договаривающиеся Стороны по дипломатическим каналам известят друг друга о выполнении внутригосударственных процедур, необходимых для вступления его в силу.

2. Настоящее Соглашение заключается на три года. Его действие будет автоматически продлеваться на следующие трехлетние периоды, если ни одна из Договаривающихся Сторон за три месяца до истечения трехлетнего периода письменно не уведомит другую Договаривающуюся Сторону о своем желании прекратить действие настоящего Соглашения.

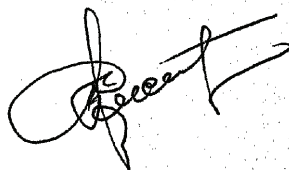
Совершено в городе Алматы "7" сентября 1997 года в двух экземплярах, каждый на литовском, казахском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую юридическую силу.

В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны будут руководствоваться текстом на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Казахстан

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN ON TRANSPORT AND TRANSPORT RELATED SERVICES RENDERED TO THE FREIGHT OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN IN TRANSIT THROUGH THE KLAIPEDA STATE SEAPORT

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Endeavouring to achieve comprehensive cooperation,

Taking into account the mutual benefit afforded by the transport of freight of the Republic of Kazakhstan in transit through the Klaipeda State seaport, hereinafter referred to as the Klaipeda port,

For purposes of carrying out large, agreed-to volumes of interstate transit transport operations through the territory of the Republic of Lithuania,

Regarding as necessary a level of coordination of the operating procedures associated with transport operations and commercial services that would guarantee the safe movement and the profitability of the transport operations,

Have agreed as follows:

Article 1

1. The term "transport of freight through the Klaipeda port" means the conveyance of freight to (or from) the Klaipeda port and its handling and storage and other procedures associated with the transport of freight at enterprises and terminals situated in the territory of the Klaipeda port and at which the performance of those procedures is officially authorized.

2. The term "transit freight of the Republic of Kazakhstan" means freight that is intended for transport through the Klaipeda in transit and whose shipper or receiver is an economic entity of the Republic of Kazakhstan.

Article 2

The Government of the Republic of Lithuania shall be obliged to:

(a) fully facilitate the transport of freight of the Republic of Kazakhstan in transit through the territory of the Republic of Lithuania and the Klaipeda port;

(b) within the framework of its laws and other regulatory enactments, undertake all necessary measures to reduce demurrage time of vessels in the Klaipeda port and to simplify and expedite border, customs and other formalities in the port;

(c) guarantee for the transit freight of the Republic of Kazakhstan the same conditions for the use of the available port services associated with the import, export and storage of freight, as well as with the commercial operations necessary for servicing the freight, as it does for its own vessels.

The Government of the Republic of Kazakhstan shall be obliged to:

- (a) provide every encouragement to its economic entities to use the Klaipeda port;
- (b) within the framework of its laws and other regulatory enactments, simplify and facilitate border, customs and other formalities for export/import freight being transported through the Klaipeda port.

Article 3

Hazardous freight and freight that contaminates the environment may be transported only with a permit from the competent authorities of the Republic of Lithuania and in accordance with the laws and regulatory enactments of the Republic of Lithuania.

Article 4

The Contracting Parties shall encourage the creation of joint ventures engaged in the transshipping, storage and expediting of freight and in ship agency services.

Article 5

This Agreement shall not affect the rights or obligations of the Contracting Parties arising from other international treaties and conventions to which they are party or the rights of third countries to transport transit freight through the territory of the Republic of Lithuania and the Klaipeda port.

Article 6

The Contracting Parties shall create a Mixed Commission whose members are representatives of the competent authorities. The Mixed Commission shall convene at the request of one of the Contracting Parties, no later than three (3) months after receipt of a written notification. The agenda for each meeting of the Mixed Commission shall be determined by agreement of the competent authorities of the Contracting Parties.

The competence of the Mixed Commission shall consist of:

- (a) discussion of the effectiveness of the use of merchant shipping and the Klaipeda port of the Republic of Lithuania for transporting transit freight of the Republic of Kazakhstan, as well as of the prospects of increasing the volumes;
- (b) resolution of any dispute arising in connection with the interpretation or application of this Agreement;
- (c) conduct of negotiations regarding amendments and additions to this Agreement. Amendments and additions to this Agreement shall be formalized with protocols.

If the Mixed Commission cannot reach a settlement, the dispute shall be resolved through negotiation between the Contracting Parties.

Article 7

1. This Agreement shall enter into force 30 days after the Contracting Parties have informed each other through diplomatic channels of the completion of the internal procedures necessary for its entry into force.

2. This Agreement shall be concluded for three years. It shall be automatically extended for subsequent three-year periods unless one of the Contracting Parties, three months before the expiry of the three-year period, informs the other Contracting Party in writing of its desire to terminate this Agreement.

DONE at Almaty on 7 March 1997 in two copies, each copy in the Lithuanian, Kazakh and Russian languages, all texts being equally authentic.

In the event that differences arise in the interpretation of the provisions of this Agreement, the Contracting Parties shall refer to the Russian text.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Kazakhstan:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN RELATIF AU TRANSPORT ET AUX SERVICES CONNEXES ACCORDÉS AU FRET DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN EN TRANSIT À TRAVERS LE PORT D'ÉTAT DE KLAÏPEDA

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan, ci-après dénommés les Parties contractantes,

En vue de développer une coopération générale;

Conscients des avantages économiques mutuels résultant du transport de marchandises à travers le port d'État de Klaïpeda, ci-après dénommé le port de Klaïpeda;

Dans le but de favoriser le développement d'un transport en transit entre États dans les volumes convenus et de grande importance à travers le territoire de la République de Lituanie;

Considérant qu'il est essentiel de coordonner le transport de marchandises et les services commerciaux afin de garantir la sécurité et la rentabilité du transport;

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

1. L'expression « transport de marchandises à travers le port de Klaïpeda » désigne le transport des marchandises entrant ou sortant du port de Klaïpeda, leur rechargement, stockage et autres opérations relatives au transport de marchandises dans les entreprises et terminaux situés sur le territoire du port de Klaïpeda et officiellement autorisés à les réaliser.

2. L'expression « marchandises de la République du Kazakhstan en transit » désigne les marchandises destinées à être transportées pour transiter par le port de Klaïpeda et dont le transporteur ou le destinataire est une société commerciale de la République du Kazakhstan.

Article 2

Le Gouvernement de la République de Lituanie s'engage à :

a) Faciliter l'ensemble du transport des marchandises de la République du Kazakhstan voyageant en transit à travers le territoire de la République de Lituanie et le port de Klaïpeda;

b) Prendre, dans le respect de sa législation et autres actes juridiques à caractère normatif, toutes les mesures nécessaires afin de garantir un temps mort minimal pour les

navires à quai dans le port de Klaipėda, de simplifier et d'accélérer les contrôles aux frontières, les formalités douanières et autres dans le port;

c) Garantir les mêmes conditions pour les marchandises en transit de la République du Kazakhstan, pour l'utilisation des services portuaires disponibles relatifs à l'entrée, à la sortie et au stockage de marchandises, ainsi qu'aux transactions commerciales requises, associées à la manutention des marchandises, que pour ses propres navires.

Le Gouvernement de la République du Kazakhstan s'engage à :

a) Proposer à ses agents économiques toutes les incitations possibles pour utiliser le port de Klaipėda;

b) Prendre, dans le respect de sa législation et autres actes juridiques à caractère normatif, toutes les mesures nécessaires afin de simplifier et d'accélérer les contrôles aux frontières, les formalités douanières et autres pour l'importation et l'exportation de marchandises transportées via le port de Klaipėda.

Article 3

Les marchandises dangereuses et les marchandises polluantes pour l'environnement pourront uniquement être transportées si elles jouissent d'une autorisation délivrée par les autorités compétentes de la République de Lituanie et conformément à la législation et aux actes juridiques à caractère normatif de la République de Lituanie.

Article 4

Les Parties contractantes doivent encourager la création de sociétés en participation pour le rechargement, le stockage et l'expédition des marchandises, et la prestation de services d'agences maritimes.

Article 5

Les dispositions du présent Accord ne doivent en aucun cas affecter les droits et obligations des Parties contractantes imposés par d'autres traités et conventions internationaux auxquels elles sont parties, ni les droits de pays tiers à transporter des marchandises en transit à travers le territoire de la République de Lituanie et le port de Klaipėda.

Article 6

Les Parties contractantes doivent créer une Commission mixte, composée de représentants des autorités compétentes. Celle-ci doit se réunir à la demande d'une des Parties contractantes dans les trois (3) mois suivant la réception d'une demande. L'ordre du jour de chaque réunion de la Commission mixte doit être fixé de commun accord par les autorités compétentes des Parties contractantes.

La Commission mixte sera compétente pour :

a) Discuter de la pertinence de l'utilisation de la marine marchande et du port de Klaipėda de la République de Lituanie pour le transport des marchandises en transit de la

République du Kazakhstan ainsi que des perspectives d'augmentation des volumes de transport;

b) Régler tout litige né de l'interprétation et de l'application du présent Accord;

c) Mener des négociations concernant des amendements et addenda au présent Accord. Les éventuels amendements ou addenda au présent Accord doivent être rédigés sous la forme de protocoles.

En l'absence d'une décision de la Commission mixte, tout litige doit être réglé de commun accord entre les Parties contractantes.

Article 7

1. Le présent Accord entrera en vigueur trente (30) jours après que les Parties contractantes se seront informées mutuellement, par écrit et par la voie diplomatique, de l'accomplissement des procédures internes requises pour son entrée en vigueur.

2. Le présent Accord est conclu pour une période de 3 (trois) ans et il sera prorogé automatiquement par périodes de trois ans, à moins qu'une des Parties n'avertisse l'autre de son intention de le dénoncer, par écrit et par la voie diplomatique, au moins trois mois avant l'échéance de la période de trois ans en cours.

FAIT à Almaty, le 7 mars 1997, en deux exemplaires originaux en langues lituanienne kazakhe et russe, tous les textes faisant également foi.

En cas de divergence dans l'interprétation de cet Accord, le texte russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

No. 43517

**Germany
and
Switzerland**

Treaty between the Federal Republic of Germany and the Swiss Confederation concerning the desire to simplify the course taken by the border in the sections Bargaen-Blumberg, Barzheim-Hilzingen, Dörflingen-Büsingen, Hüntwangen-Hohentengen and Wasterkingen-Hohentengen (with map and plans). Bern, 5 March 2002

Entry into force: *4 April 2004 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 4*

Authentic text: *German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 1 February 2007*

**Allemagne
et
Suisse**

Traité entre la République fédérale d'Allemagne et la Confédération suisse en vue de simplifier le parcours de la frontière dans les sections de Bargaen-Blumberg, de Barzheim-Hilzingen, de Dörflingen-Büsingen, de Hüntwangen-Hohentengen et de Wasterkingen-Hohentengen (avec carte et plans). Berne, 5 mars 2002

Entrée en vigueur : *4 avril 2004 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 4*

Texte authentique : *allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 1er février 2007*

[GERMAN TEXT – TEXTE ALLEMAND]

Vertrag

zwischen

der Bundesrepublik Deutschland

und

der Schweizerischen Eidgenossenschaft

über

den Verlauf der Staatsgrenze in den Grenzabschnitten Bargaen/Blumberg,

Barzheim/Hilzingen, Dörfliingen/Büsiingen, Hüntwangen/Hohentengen und

Wasterkingen/Hohentengen

**Die Bundesrepublik Deutschland
und
die Schweizerische Eidgenossenschaft -**

von dem Wunsche geleitet, den Verlauf der Grenze in den Abschnitten Barga/Blumberg, Barzheim/Hilzingen, Dörfliugen/Büsiugen, Hüntwangen/Hohentengen und Wasterkingen/-Hohentengen durch den Austausch flächengleicher Gebietsteile zu vereinfachen und den natürlichen Verhältnissen sowie den beiderseitigen Interessen besser anzupassen -

sind übereingekommen, folgenden Vertrag abzuschließen:

Artikel 1

(1) Die Schweizerische Eidgenossenschaft tritt an die Bundesrepublik Deutschland ab:

- a) In der Gemeinde Barga, Kanton Schaffhausen, eine Fläche von 46 m² zwischen den Grenzsteinen 603 und 604 (Plan Nr. 1),
- b) in der Gemeinde Barzheim, Kanton Schaffhausen, Flächen von insgesamt 2.616 m² zwischen den Grenzsteinen 858 bis 865 (Plan Nr. 2),
- c) in der Gemeinde Barzheim, Kanton Schaffhausen, Flächen von insgesamt 2.051 m² zwischen den Grenzsteinen 869 bis 879 (Plan Nr. 3),
- d) in der Gemeinde Dörfliugen, Kanton Schaffhausen, Flächen von insgesamt 1.332 m² zwischen den Grenzsteinen 13 bis 18 (Plan Nr. 4),
- e) in der Gemeinde Hüntwangen, Kanton Zürich, eine Fläche von insgesamt 165 m² zwischen den Grenzsteinen 3 bis 4b (Plan Nr. 5),
- f) in der Gemeinde Wasterkingen, Kanton Zürich, eine Fläche von insgesamt 152 m² zwischen den Grenzsteinen 4b bis 6 (Plan Nr. 5).

(2) Die Bundesrepublik Deutschland tritt an die Schweizerische Eidgenossenschaft ab:

- a) In der Stadt Blumberg, Schwarzwald-Baar-Kreis, eine Fläche von 46 m² zwischen den Grenzsteinen 603 und 604 (Plan Nr. 1),**
- b) in der Gemeinde Hilzingen, Landkreis Konstanz, Flächen von insgesamt 2.616 m² zwischen den Grenzsteinen 858 bis 865 (Plan Nr. 2),**
- c) in der Gemeinde Hilzingen, Landkreis Konstanz, Flächen von insgesamt 2.051 m² zwischen den Grenzsteinen 869 bis 879 (Plan Nr. 3),**
- d) in der Gemeinde Büsingen am Hochrhein, Landkreis Konstanz, Flächen von insgesamt 1.332 m² zwischen den Grenzsteinen 13 bis 18 (Plan Nr. 4),**
- e) in der Gemeinde Hohentengen am Hochrhein, Landkreis Waldshut, eine Fläche von insgesamt 165 m² zwischen den Grenzsteinen 3 bis 4b (Plan Nr. 5),**
- f) in der Gemeinde Hohentengen am Hochrhein, Landkreis Waldshut, eine Fläche von insgesamt 152 m² zwischen den Grenzsteinen 4b bis 6 (Plan Nr. 5).**

(3) Die Grenzbereinigungen sind in den Plänen, die diesem Vertrag als Anlagen 1 - 5 beigelegt sind und dessen integrierenden Bestandteil bilden, im Einzelnen dargestellt. Geringfügige Änderungen, die sich bei der Absteckung, Vermarkung und Vermessung der bereinigten Grenze ergeben können, bleiben vorbehalten.

Artikel 2

(1) Sobald dieses Abkommen in Kraft getreten ist, werden die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten mit den folgenden Arbeiten betraut:

- a) Absteckung, Vermarkung und Vermessung der Grenze,**
- b) Erstellung der Pläne und Grenzvermessungstabellen.**

(2) Nach Beendigung der genannten Arbeiten wird ein Protokoll mit Plänen und Beschreibungen des neuen Grenzverlaufs, das den Vollzug dieses Abkommens bestätigt, erstellt. Nach Annahme des Protokolls durch die Regierungen mittels Notenaustausch stellt das Protokoll einen integrierenden Bestandteil dieses Abkommens dar.

(3) Die Kosten der nach diesem Vertrag erforderlichen Änderung der Vermarkung werden von den beiden Vertragsstaaten je zur Hälfte getragen.

Artikel 3

(1) Die Grundbücher und Akten der Vermessungsämter, die sich auf die Grundstücke in den in Artikel 1 Absätze 1 und 2 bezeichneten Austauschflächen beziehen, werden mit den dazu gehörenden Unterlagen, Urkunden und Plänen im Original oder, wenn dies nicht möglich ist, in beglaubigter Abschrift von den Gerichten und Behörden des einen Staates an die zuständigen Gerichte und Behörden des anderen Staates kostenfrei übergehen.

(2) Das Urkundenwerk wird für die Bundesrepublik Deutschland beim Landesvermessungsamt Baden-Württemberg sowie den Staatlichen Vermessungsämtern Villingen-Schwenningen, Radolfzell und Waldshut-Tiengen (jeweils mit einem vollen Satz), für die Schweizerische Eidgenossenschaft beim Schweizerischen Bundesarchiv und dem Bundesamt für Landestopographie (jeweils mit einem vollen Satz) sowie beim Vermessungsamt des Kantons Schaffhausen (mit den Plänen Nr. 1-4) und dem Amt für Raumordnung und Vermessung des Kantons Zürich (mit dem Plan Nr. 5) hinterlegt.

Artikel 4

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation. Die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden.

(2) Dieser Vertrag tritt einen Monat nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

Artikel 5

Die Registrierung dieses Vertrages beim Sekretariat der Vereinten Nationen nach Artikel 102 der Charta der Vereinten Nationen wird unverzüglich nach seinem Inkrafttreten von der Bundesrepublik Deutschland veranlasst. Der andere Vertragsstaat wird unter Angabe der Registrierungsnummer von der erfolgten Registrierung unterrichtet, sobald diese vom Sekretariat der Vereinten Nationen bestätigt worden ist.

Geschehen zu Bern am 5. März 2002 in zwei Urschriften in deutscher Sprache.

Für die
Bundesrepublik Deutschland

Reinhold Zilger

Für die
Schweizerische Eidgenossenschaft

M. Lüscher

**Vertrag über die Änderung der Landesgrenze¹
zwischen der Bundesrepublik Deutschland
und der Schweizerischen Eidgenossenschaft**

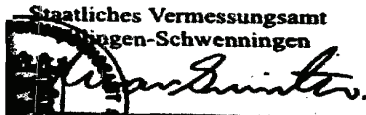
Planbeilage Nr. 1

**dt Blumberg, Gemarkung Nordhalden, Schwarzwald-Baar-Kreis
Gemeinde Barga, Kanton Schaffhausen**

(zwischen den Grenzsteinen Nr. 603 und 604)

17. Aug. 2001

(Datum)

Staatliches Vermessungsamt
Singen-Schwenningen

Markwirth

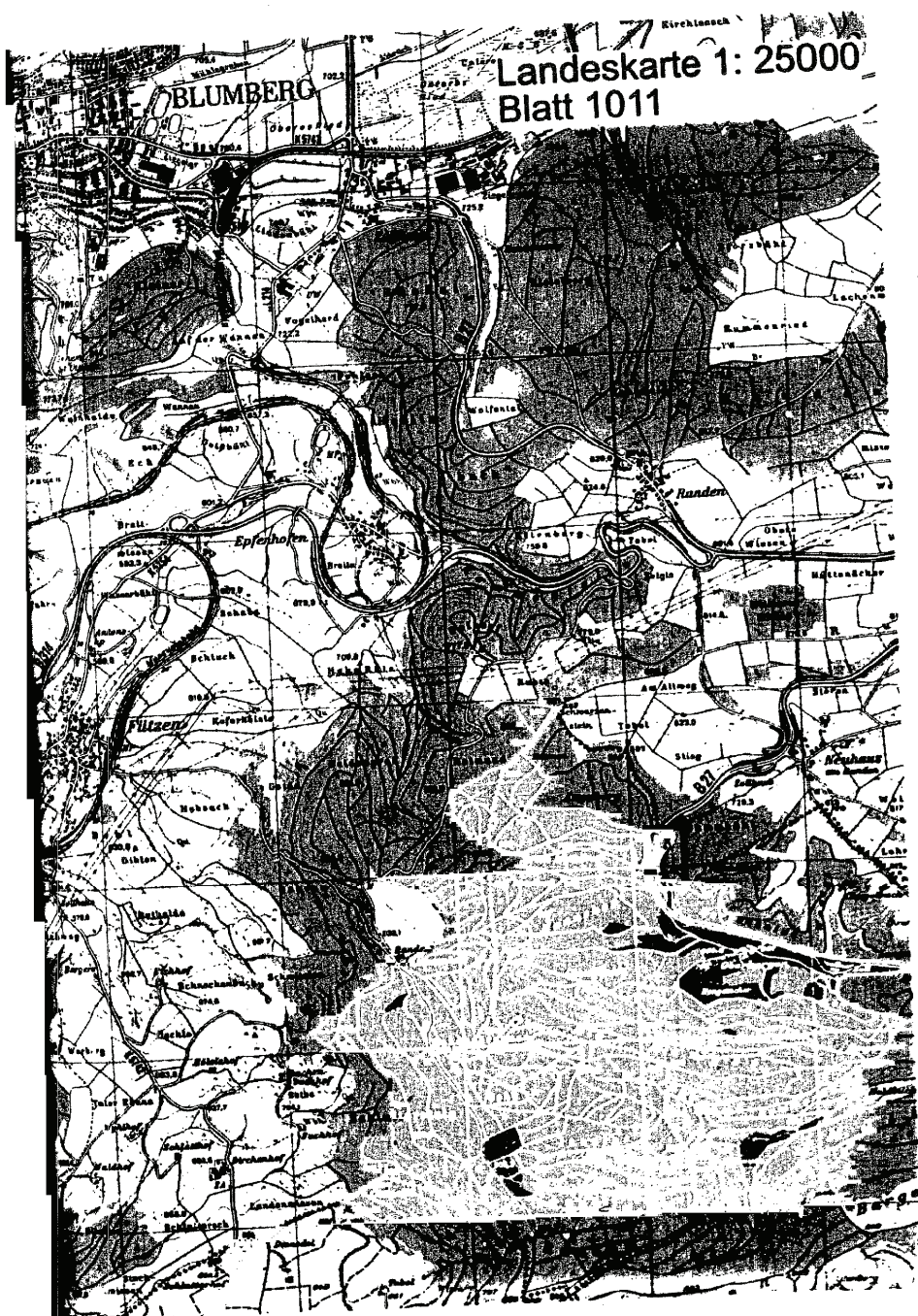
8. Aug. 2001

(Datum)

Vermessungsamt des
Kantons Schaffhausen

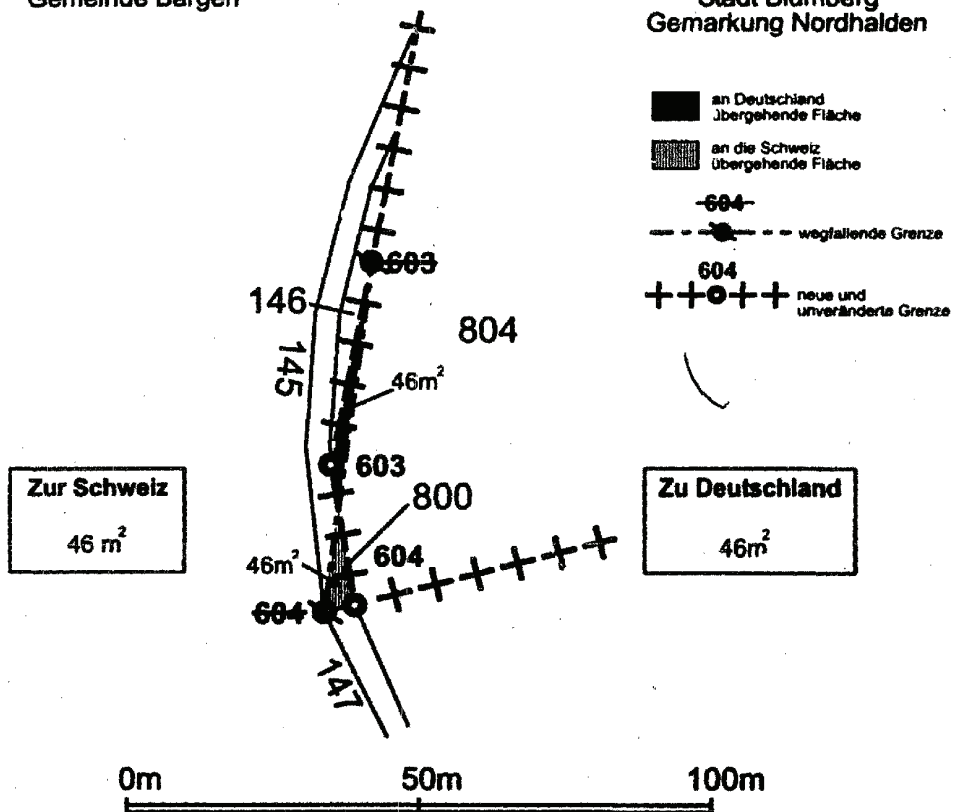
^{1/} See Map and plans in a pocket at the end of this volume --
Voir la carte et les plans dans une pochette à la fin du présent volume.

Plan Nr. 1
Blumberg (D)-Bargen (CH)
Landesgrenzstein 603-604

SCHWEIZ
Kanton Schaffhausen
Gemeinde Bargen

DEUTSCHLAND
Baden- Württemberg
Stadt Blumberg
Gemarkung Nordhalden

**Vertrag über die Änderung der Landesgrenze
zwischen der Bundesrepublik Deutschland
und der Schweizerischen Eidgenossenschaft**

Planbeilage Nr. 2

**Gemeinde Hilzingen, Gemarkung Riedheim, Landkreis Konstanz
Gemeinde Barzheim, Kanton Schaffhausen**

(zwischen den Grenzsteinen Nr. 858 und 865)

06. 09. 2001

(Datum)

Staatliches Vermessungsamt
Radolfzell

[Handwritten signature]

5. Sep. 2001

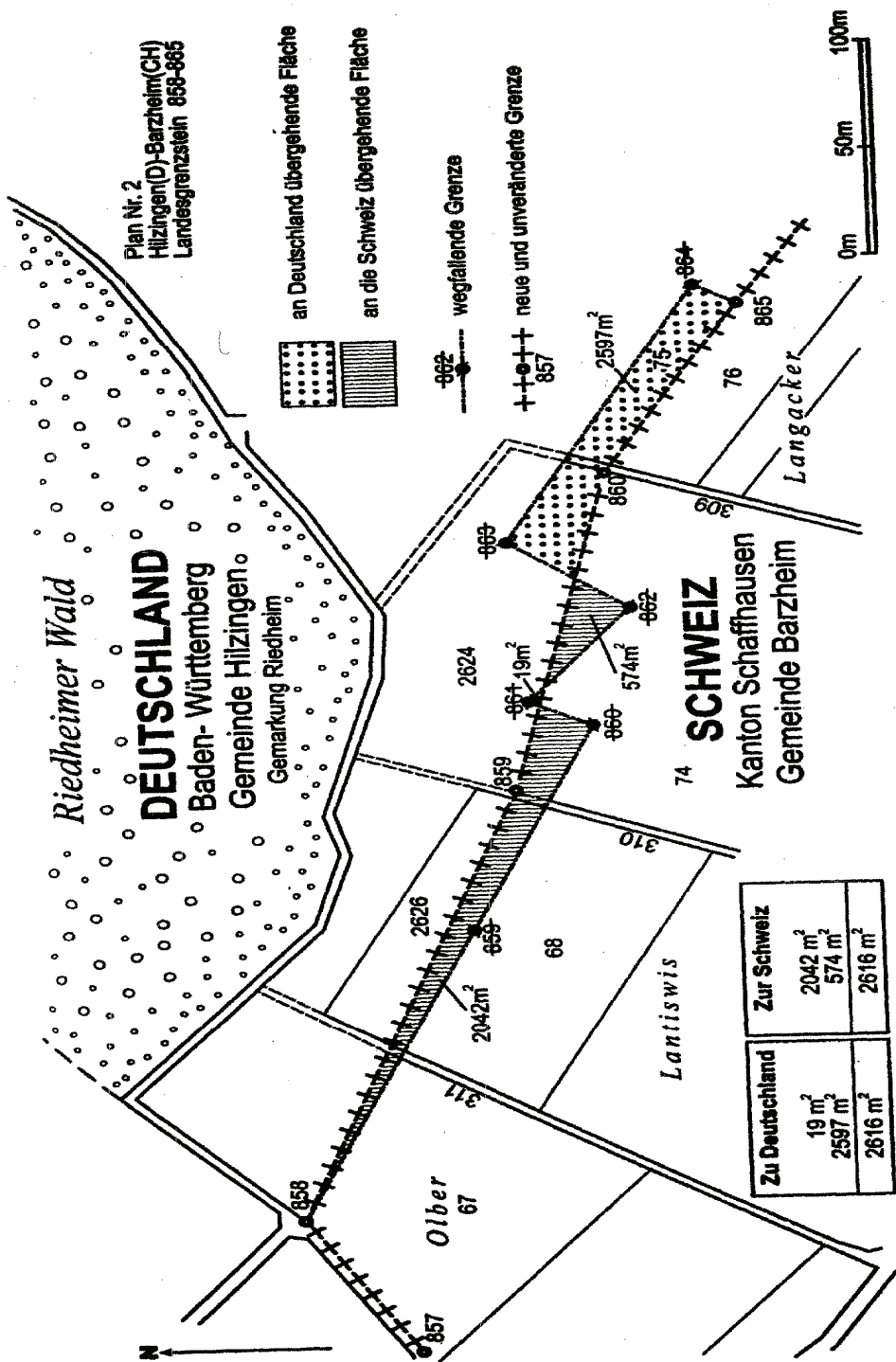
(Datum)

Vermessungsamt des
Kantons Schaffhausen

[Handwritten signature]

**Vertrag über die Änderung der Landesgrenze
zwischen der Bundesrepublik Deutschland
und der Schweizerischen Eidgenossenschaft**

Planbeilage Nr. 3

**Gemeinde Hilzingen, Gemarkung Riedheim, Landkreis Konstanz
Gemeinde Barzheim, Kanton Schaffhausen**

(zwischen den Grenzsteinen Nr. 869 und 879)

06. 09. 2001

(Datum)

**Städtisches Vermessungsamt
Radolfzell**

[Handwritten signature]

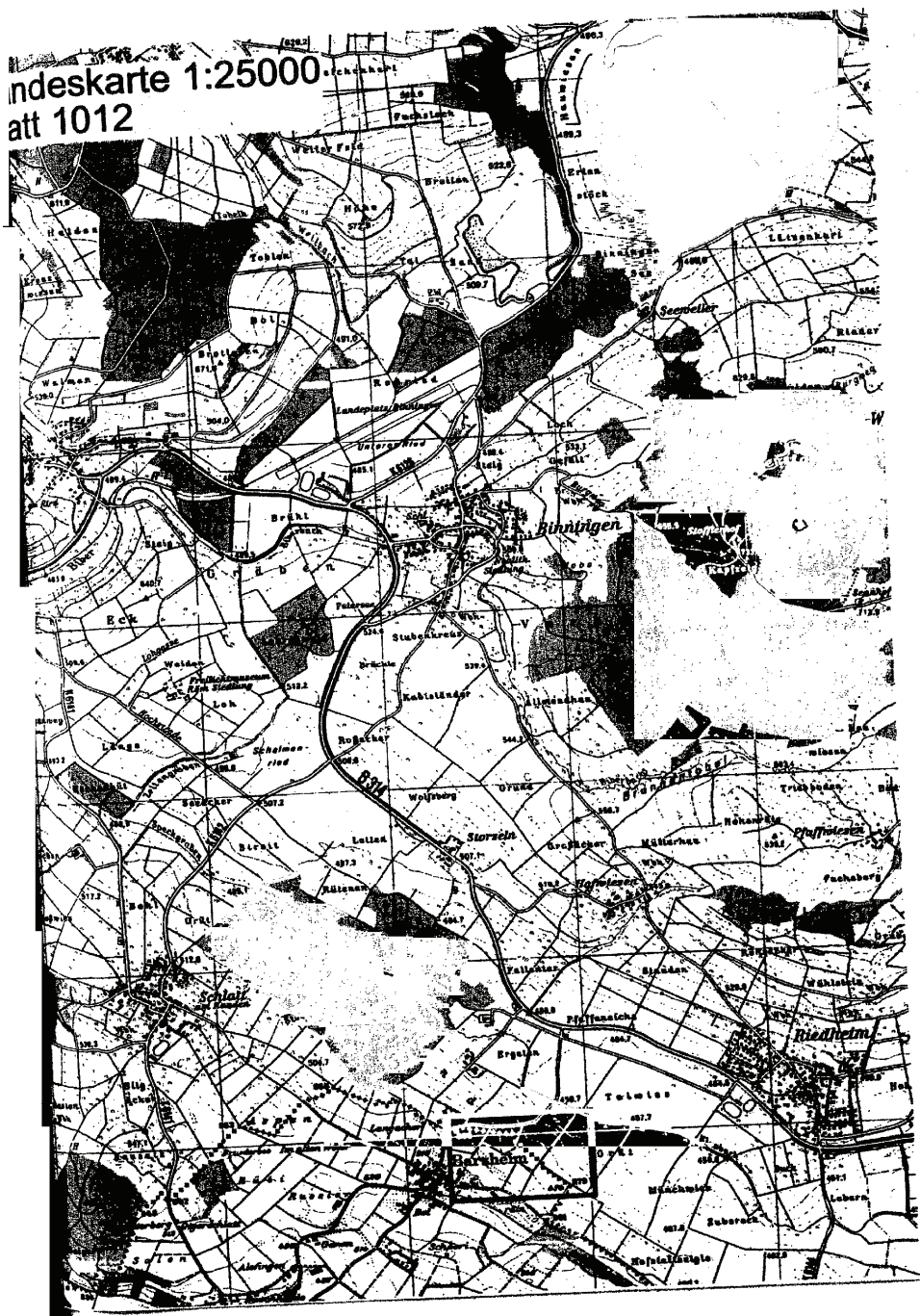
5. Sep. 2001

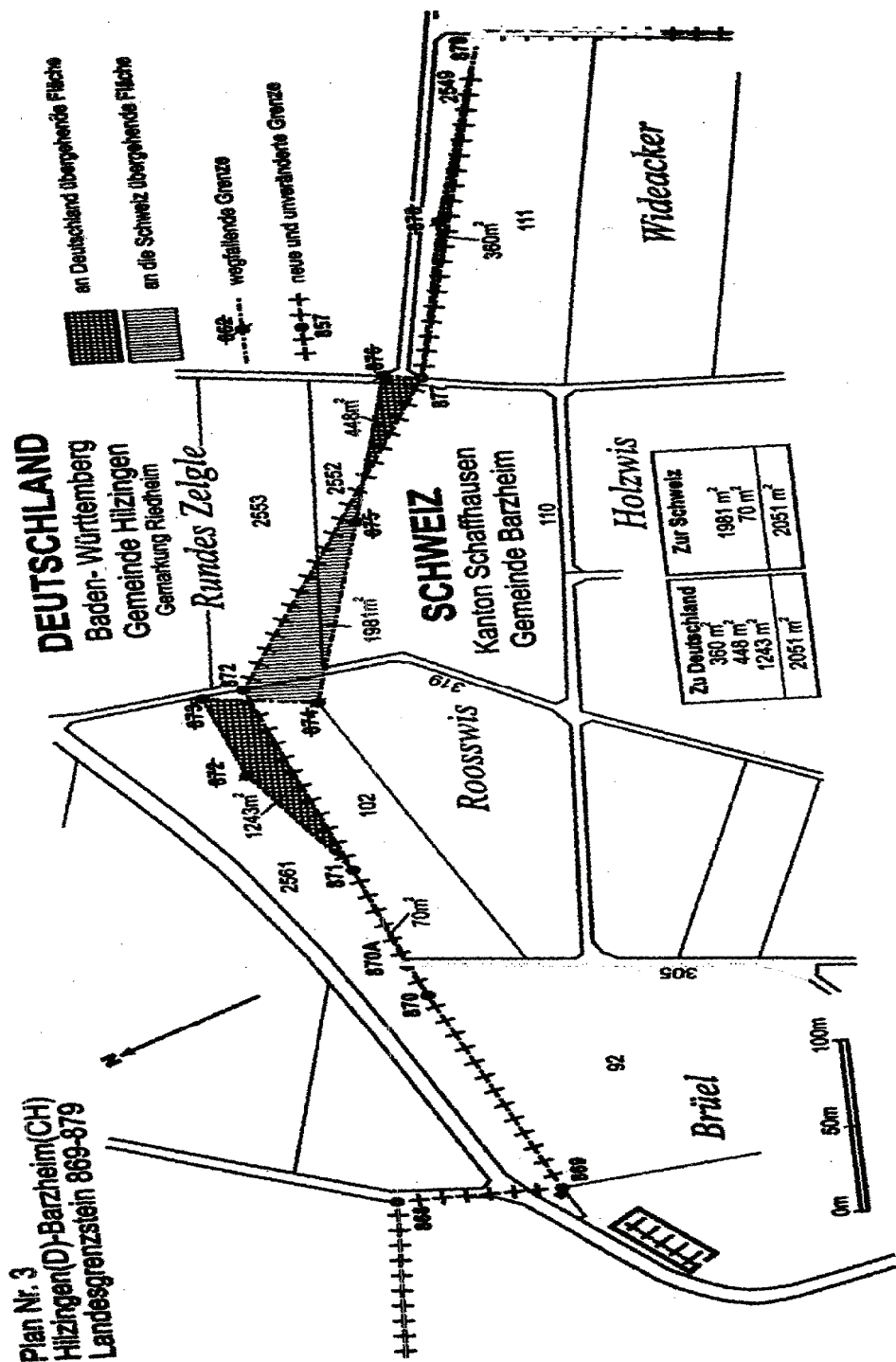
(Datum)

**Vermessungsamt des
Kantons Schaffhausen**

[Handwritten signature]

**Vertrag über die Änderung der Landesgrenze
zwischen der Bundesrepublik Deutschland
und der Schweizerischen Eidgenossenschaft**

Planbeilage Nr.4

**Gemeinde und Gemarkung Büsingen am Hochrhein, Landkreis Konstanz
Gemeinde Dörflingen, Kanton Schaffhausen**

(zwischen den Grenzsteinen Nr. 13 und 18)

06. 09. 2001

(Datum)

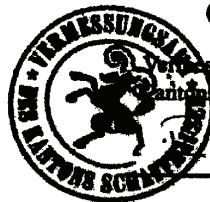

**Staatliches Vermessungsamt
Radolfzell**

[Handwritten signature]

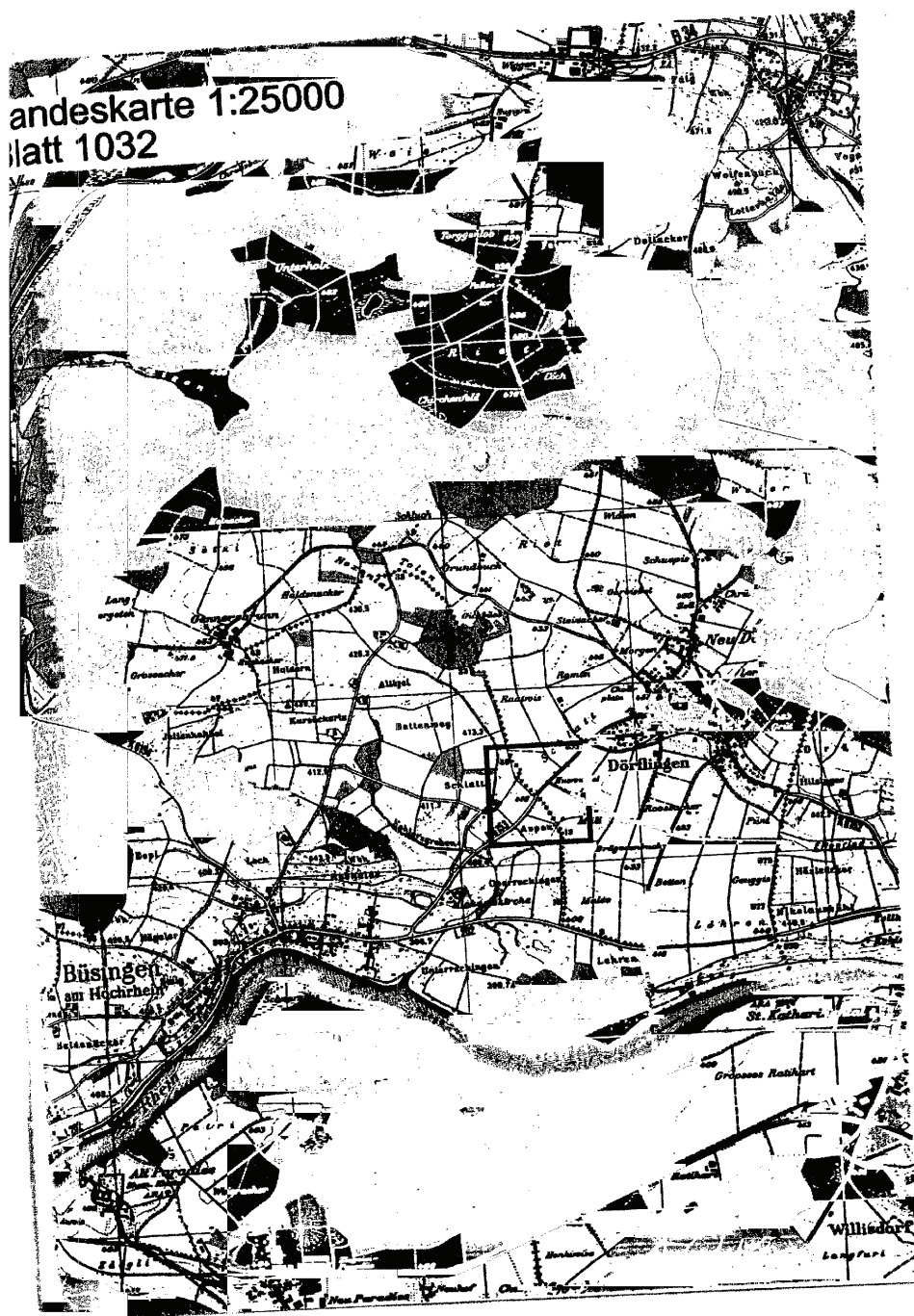
5. Sep. 2001

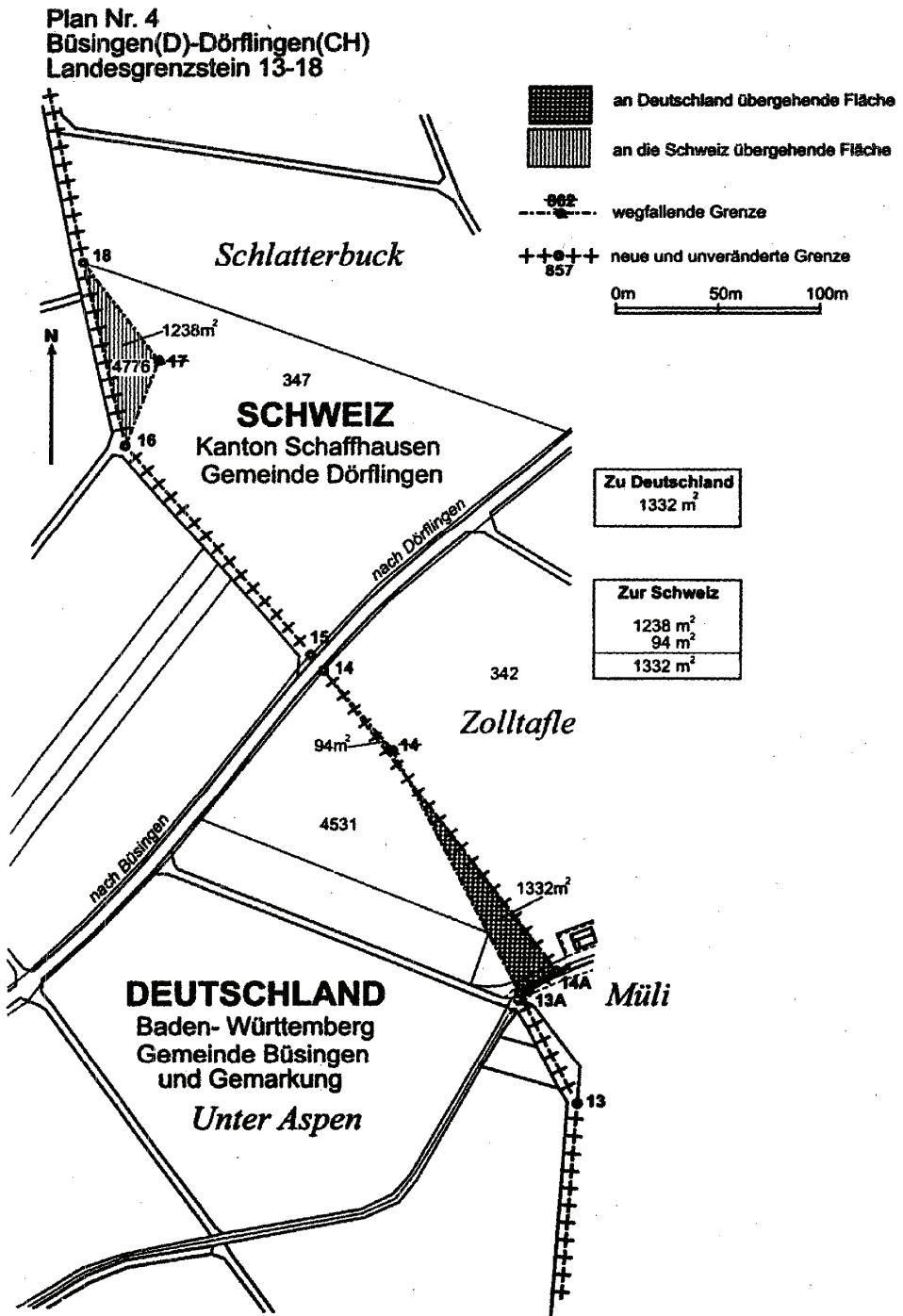
(Datum)

**Vermessungsamt des
Kantons Schaffhausen**

[Handwritten signature]

**Vertrag über die Änderung der Landesgrenze
zwischen der Bundesrepublik Deutschland
und der Schweizerischen Eidgenossenschaft**

Planbeilage Nr. 5

**Gemeinde Hohentengen am Hochrhein, Gemarkung Hohentengen, Landkreis Waldshut
Gemeinden Hüntwangen und Wasterkingen, Kanton Zürich**

(zwischen den Grenzsteinen Nr. 3 und 6)

1. Oktober 2001

(Datum)

Staatliches Vermessungsamt
Waldshut-Tiengen

Maier

5. Oktober 2001

(Datum)

Baudirektion Kanton Zürich
ARV – Amt für Raumordnung
und Vermessung

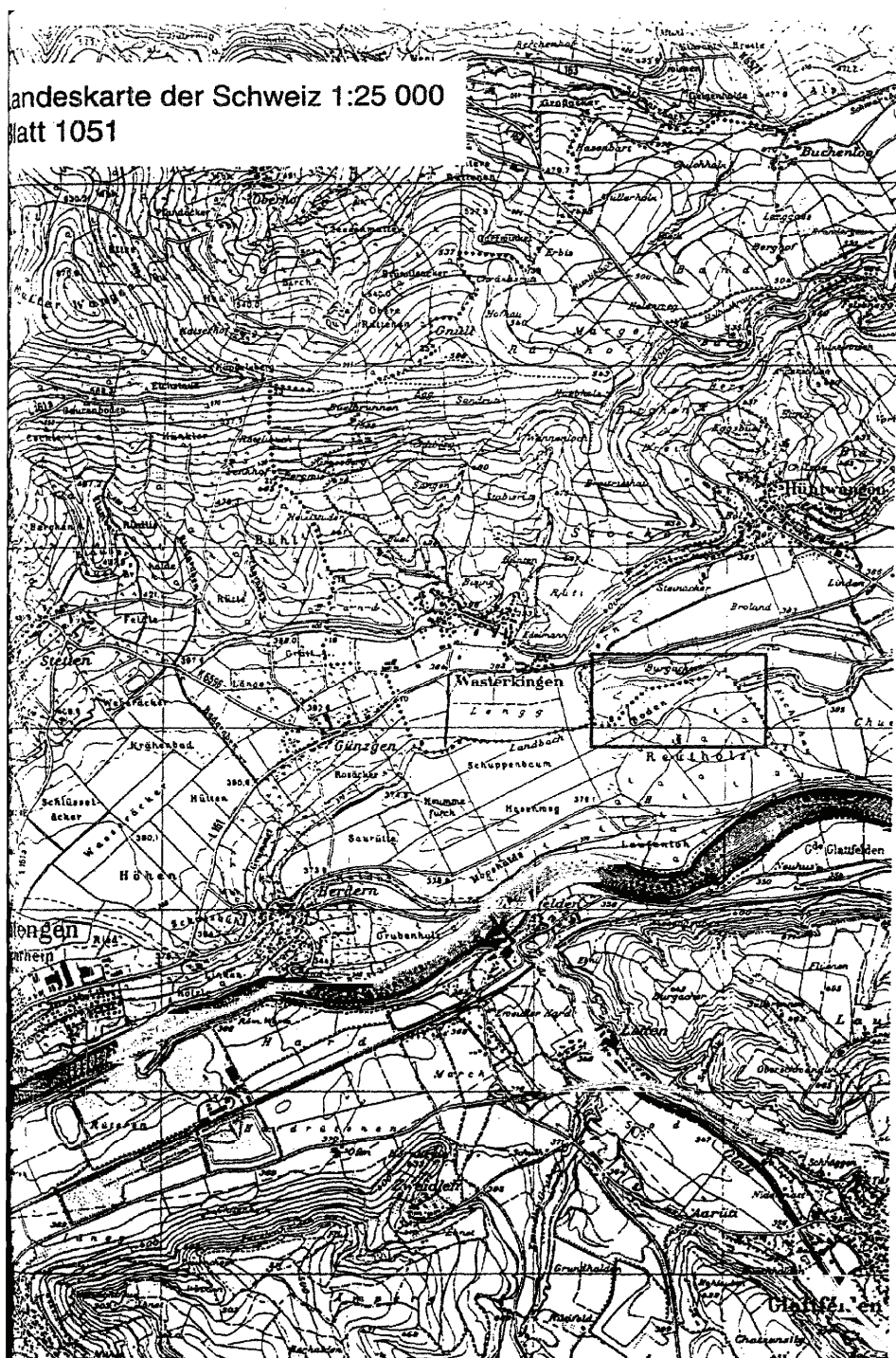

Hiestand

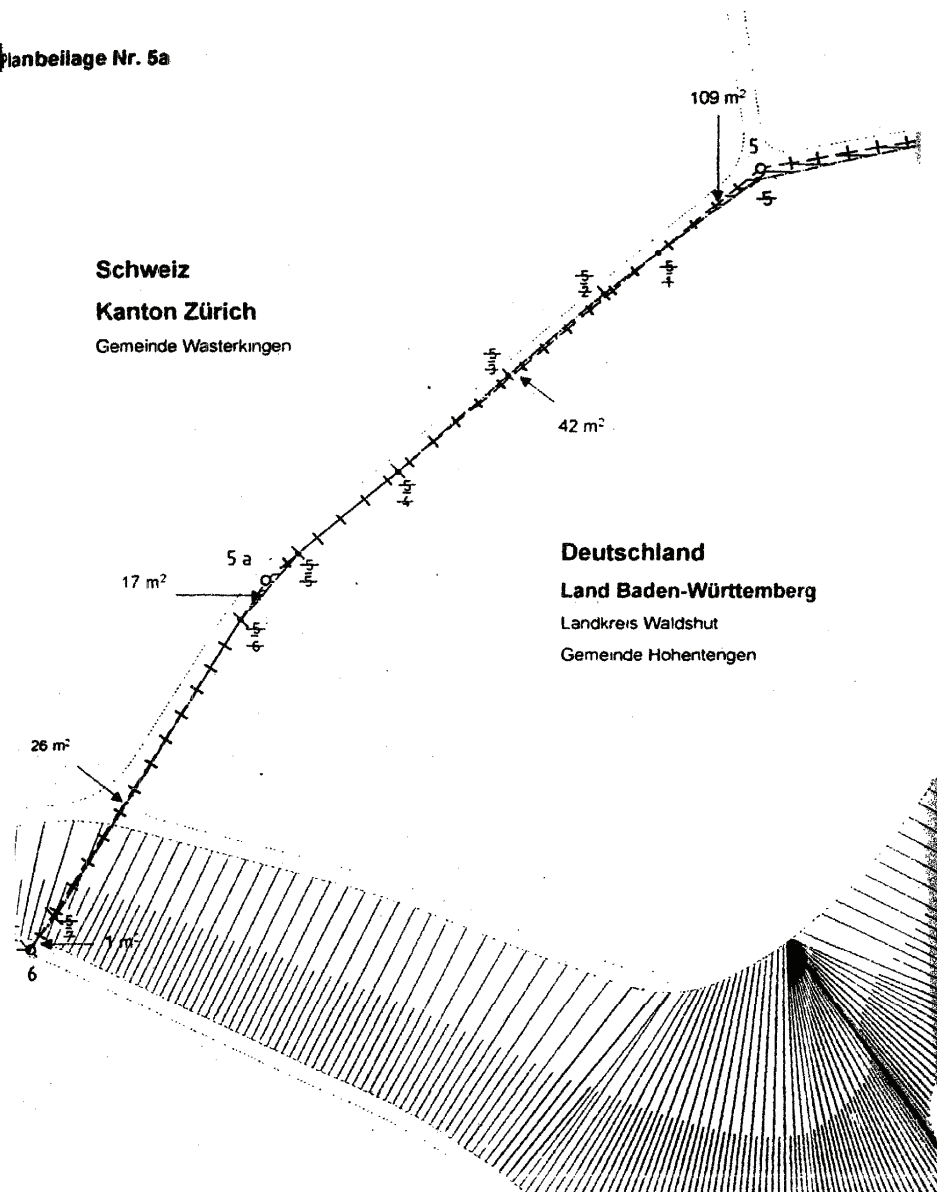

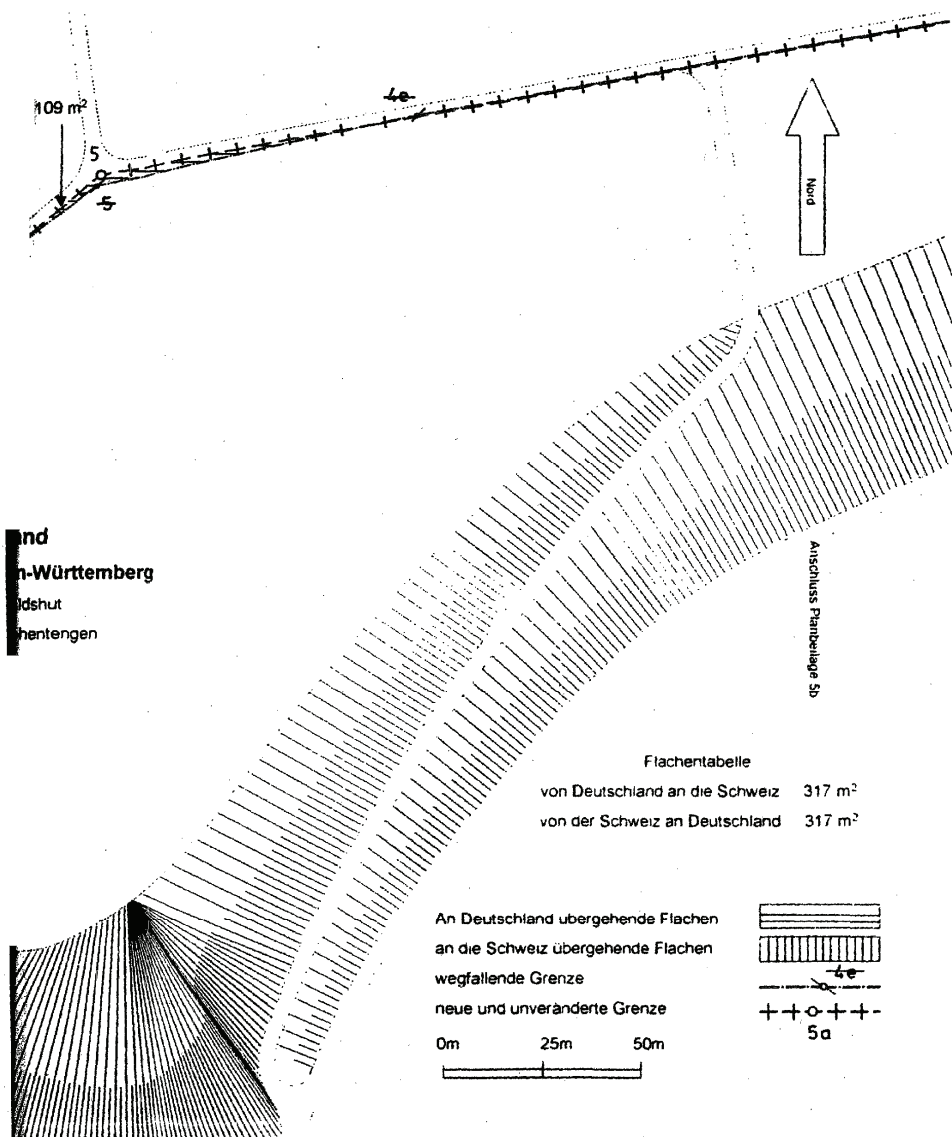
Baudirektion
Kanton Zürich

ARV Amt für
Raumordnung und Vermessung

Planbeilage Nr. 5a

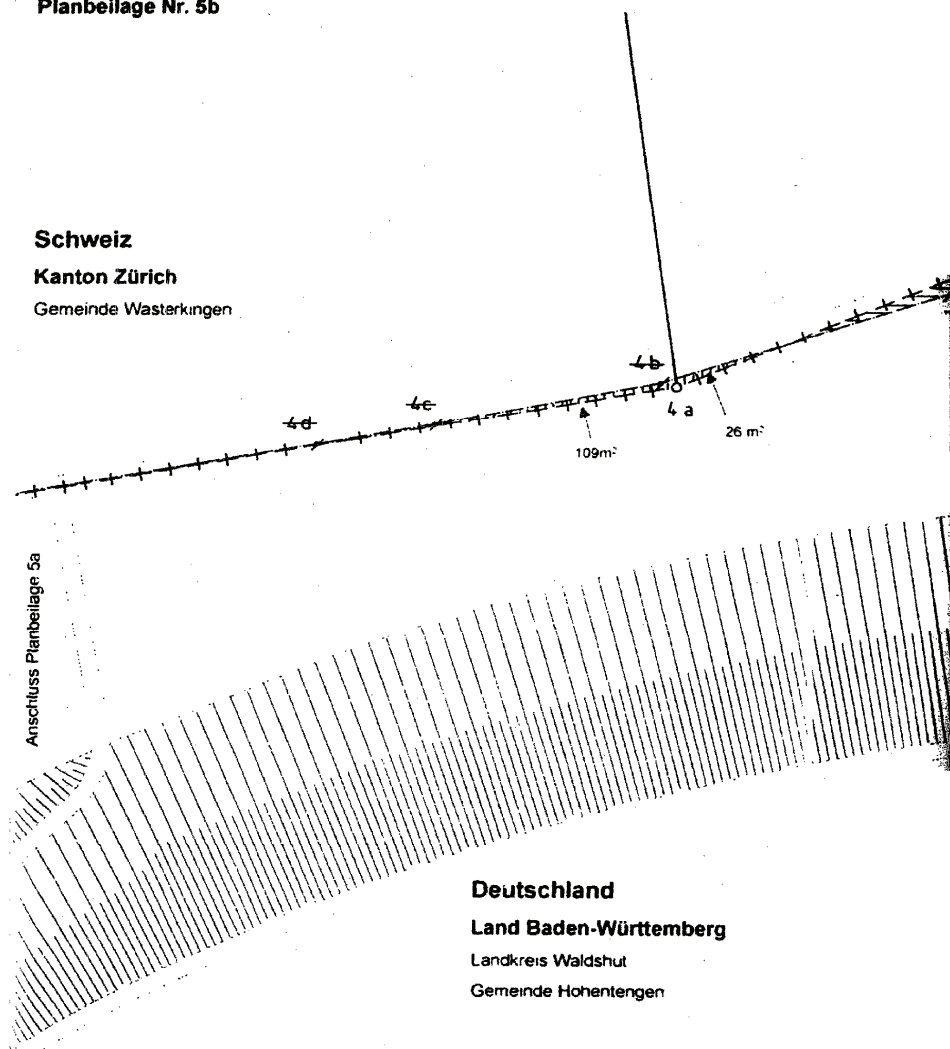

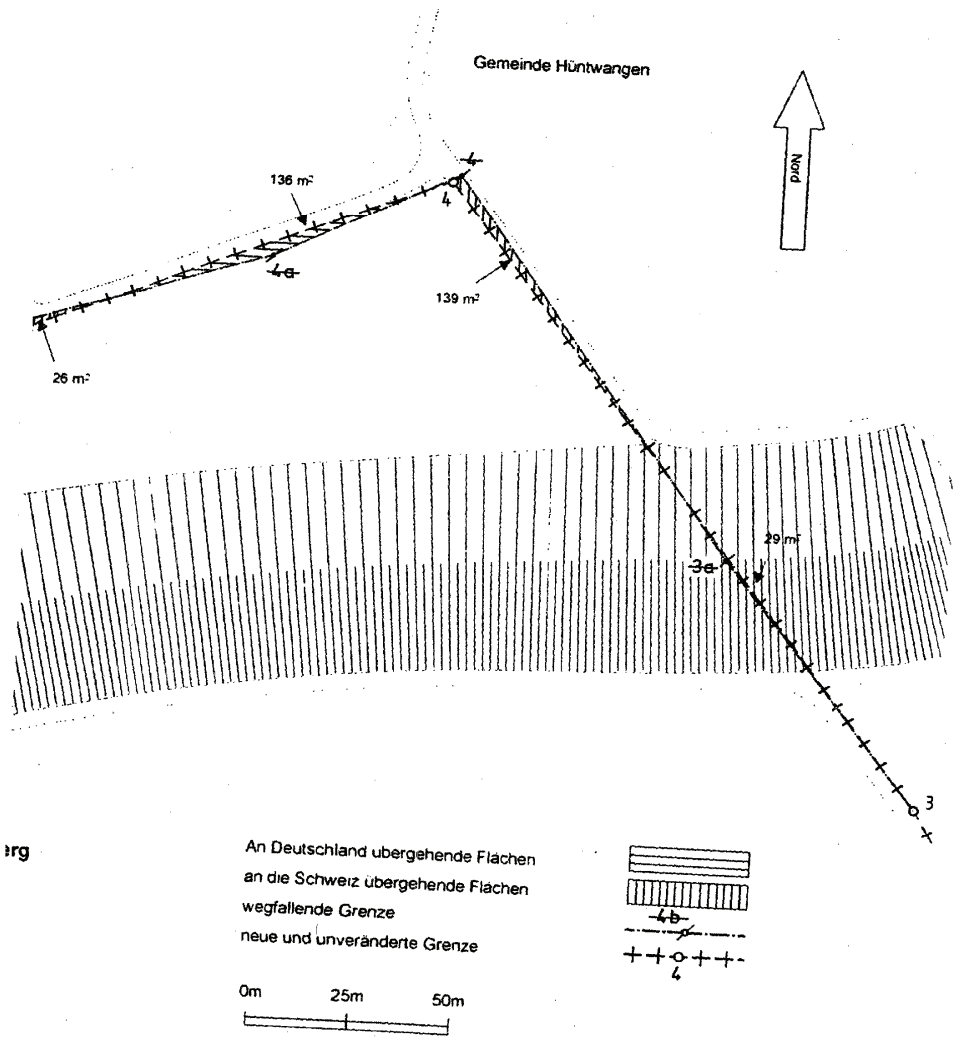
Planbeilage Nr. 5b

Schweiz

Kanton Zürich

Gemeinde Wasterkingen

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TREATY BETWEEN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE
SWISS CONFEDERATION CONCERNING THE DESIRE TO SIMPLIFY
THE COURSE TAKEN BY THE BORDER IN THE SECTIONS BAR-
GEN-BLUMBERG, BARZHEIM-HILZINGEN, DÖRFLINGEN-
BÜSINGEN, HÜNTWANGEN-HOHENTENGEN AND WASTERKIN-
GEN-HOHENTENGEN

The Federal Republic of Germany and the Swiss Confederation,

Desiring to simplify the course of the border in the sections Bargaen-Blumberg, Barzheim/Hilzingen, Dörflingen/Büsingen, Hüntwangen/Hohentengen and Wasterkingen/Hohentengen by exchanging equal areas of their respective territories and to make the border better adapted to natural conditions as well as to the interests of both Parties,

Have agreed to conclude the following Treaty:

Article 1

(1) The Swiss Confederation shall cede to the Federal Republic of Germany:

(a) In the borough of Bargaen, Canton Schaffhausen, an area of 46 square metres between boundary stones 603 and 604 (plan No. 1),

(b) In the borough of Barzheim, Canton Schaffhausen, areas totalling 2616 square metres between boundary stones 858 to 865 (plan No. 2),

(c) In the borough of Barzheim, Canton Schaffhausen, areas totalling 2051 square metres between boundary stones 869 to 879 (plan No. 3),

(d) In the borough of Dörflingen, Canton Schaffhausen, areas totalling 1332 square metres between boundary stones 13 to 18 (plan No. 4),

(e) In the borough of Hüntwangen, Canton Zurich, an area of a total of 165 square metres between boundary stones 3 to 4b (plan No. 5),

(f) In the borough of Wasterkingen, Canton Zurich, an area totalling 152 square metres between boundary stones 4b to 6 (plan No. 5).

(2) The Federal Republic of Germany shall cede to the Swiss Confederation:

(a) In the town of Blumberg, district of Schwarzwald-Baar-Kreis, an area of 46 square metres between boundary stones 603 and 604 (plan No. 1),

(b) In the borough of Hilzingen, rural district of Konstanz, areas totalling 2616 square metres between boundary stones 858 to 865 (plan No. 2);

(c) In the borough of Hilzingen, rural district of Konstanz, areas totalling 2051 square metres between boundary stones 869 to 879 (plan No. 3);

(d) In the borough of Büsingen on the Upper Rhine, rural district of Waldshut, an area totalling 165 square metres between boundary stones 3 to 4b (plan No. 5);

(e) In the borough of Hohentengen on the Upper Rhine, rural district of Waldshut, an area totalling 165 square metres between boundary stones 3 to 4b (plan No. 5).

(f) In the borough of Hohentengen on the Upper Rhine, rural district of Waldshut, an area totalling 152 square metres between boundary stones 4b to 6 (plan No. 5).

(3) The border adjustments are shown in detail in the plans appended to this Treaty as Annexes 1-5 and forming an integral part thereof. Minor changes such as may arise in the process of marking out, demarcation and survey of the adjusted border remain subject to reservation.

Article 2

(1) As soon as this Treaty has entered into force, the responsible authorities of the Contracting States shall be entrusted with the following tasks:

- (a) Demarcation, marking and surveying the border;
- (b) Preparation of plans and border survey tables.

(2) Upon completion of the said tasks, a Protocol with plans and descriptions of the new course of the border, which confirms the execution of this Treaty, shall be prepared. After acceptance of the Protocol by the Governments by means of an exchange of notes, the Protocol shall form an integral part of this Treaty.

(3) The costs of the demarcation changes necessitated by this Treaty shall be shared equally between the two Contracting States.

Article 3

(1) The originals or, where that is not possible, authenticated copies of the land registers and surveying authorities' files relating to land in the exchange areas specified in Article 1, paragraphs (1) and (2) shall be handed over free of charge, together with all documents, plans, etc. appertaining thereto, by the courts and authorities of one State to the responsible courts and authorities of the other State.

(2) For the Federal Republic of Germany, full sets of documents shall be deposited with the Baden-Württemberg Land Survey Office, as well as with the Villingen-Schwenningen, Radolfzell and Waldshut-Tiengen State Survey Offices. For the Swiss Confederation, full sets of documents shall be deposited with the Swiss Federal Archive and the Federal Topographical Office, as well as (together with plans Nos. 1 to 4) with the Survey Office of Canton Schaffhausen and (together with plan No. 5) with the Survey and Town and Country Planning Office of Canton Zurich.

Article 4

(1) This Treaty shall require ratification. The instruments of ratification should be exchanged in Berlin as soon as possible.

(2) This Treaty shall enter into force one month after the exchange of the instruments of ratification.

Article 5

Immediately after the entry into force of this Treaty, its registration with the Secretariat of the United Nations in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations shall be requested by the Federal Republic of Germany. As soon as the registration has been confirmed by the Secretariat of the United Nations, the other Contracting State shall be informed thereof and shall be supplied with the registration number.

DONE at Bern on 5 March 2002 in two authentic copies in German.

For the Federal Republic of Germany:

REINHARD HILGER

For the Swiss Confederation:

KURT HOCHNER

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TRAITÉ ENTRE LA CONFÉDÉRATION SUISSE ET LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE CONCERNANT LE TRACÉ DE LA FRONTIÈRE DANS LES SECTEURS DE BARGEN/BLUMBERG, BARZHEIM/HILZINGEN, DÖRFLINGEN/BÜSINGEN, HÜNTWANGEN/HOHE NTENGEN ET WASTERKINGEN/HOHE NTENGEN

La Confédération suisse et la République fédérale d'Allemagne,

Désireuses d'une part de simplifier le tracé de la frontière dans les secteurs de Bargaen/Blumberg, Barzheim/Hilzingen, Dörfliugen/Büsiugen, Hüntwangen/Hohentengen et Wasterkingen/Hohentengen par l'échange de parties de territoires d'égale surface et d'autre part de mieux adapter ce tracé aux conditions naturelles et aux intérêts des deux Parties,

Sont convenues de conclure le Traité suivant :

Article premier

1. La Confédération suisse cède à la République fédérale d'Allemagne :

- a) dans la commune de Bargaen, canton de Schaffhausen, une surface de 46 m² entre les bornes 603 et 604 (plan n° 1),
- b) dans la commune de Barzheim, canton de Schaffhausen, une surface totale de 2616 m² entre les bornes 858 à 865 (plan n° 2),
- c) dans la commune de Barzheim, canton de Schaffhausen, une surface totale de 2051 m² entre les bornes 869 à 879 (plan n° 3),
- d) dans la commune de Dörfliugen, canton de Schaffhausen, une surface totale de 1332 m² entre les bornes 13 à 18 (plan n° 4),
- e) dans la commune de Hüntwangen, canton de Zurich, une surface totale de 165 m² entre les bornes 3 à 4b (plan n° 5),
- f) dans la commune de Wasterkingen, canton de Zurich, une surface totale de 152 m² entre les bornes 4b à 6 (plan n° 5).

2. La République fédérale d'Allemagne cède à la Confédération suisse :

- a) dans la ville de Blumberg, « Schwarzwald-Baar-Kreis », une surface de 46 m² entre les bornes 603 et 604 (plan n° 1),
- b) dans la commune de Hilzingen, « Landkreis » de Constance, une surface totale de 2616 m² entre les bornes 858 à 865 (plan n° 2),
- c) dans la commune de Hilzingen, « Landkreis » de Constance, une surface totale de 2051 m² entre les bornes 869 à 879 (plan n° 3),
- d) dans la commune de Hohentengen am Hochrhein, « Landkreis » de Waldshut, une surface totale de 165 m² entre les bornes 3 à 4b (plan n° 5),

e) dans la commune de Büsingen am Hochrhein, « Landkreis » de Constance, une surface totale de 1332 m² entre les bornes 13 à 18 (plan n° 4),

f) dans la commune de Hohentengen am Hochrhein, « Landkreis » de Waldshut, une surface totale de 152 m² entre les bornes 4b à 6 (plan n° 5).

3. Les rectifications de frontière sont présentées en détail dans les plans joints en annexe 1 à 5 au présent Traité. Ces plans sont partie intégrante du Traité. Sont réservées les modifications de peu d'importance qui peuvent résulter du jalonnement, de l'abonnement et de la mensuration de la frontière rectifiée.

Article 2

1. Dès l'entrée en vigueur du présent Traité, les autorités compétentes des États contractants seront chargées de procéder :

a) au jalonnement, à l'abornement et à la mensuration de la frontière;

b) à l'établissement des plans et des tabelles de mensuration de la frontière.

2. Après achèvement desdits travaux, un procès-verbal avec plans et descriptions des nouveaux tracés, confirmant l'exécution de la présente Traité, sera établi. Après son acceptation par les Gouvernements au moyen d'un échange de notes, le procès-verbal sera partie intégrante du présent Traité.

3. Les frais relatifs à la modification de l'abornement rendue nécessaire par la présente Traité seront répartis par moitié entre les deux États contractants.

Article 3

1. Les registres fonciers et les dossiers des services cadastraux qui se réfèrent aux parcelles sises sur les surfaces échangées décrites aux paragraphes 1 et 2 de l'article premier seront transmis sans frais avec les originaux des documents, actes et plans ou, en cas d'impossibilité, sous forme de copies certifiées conformes par les tribunaux et les autorités d'un État aux tribunaux et autorités compétents de l'autre État.

2. L'ensemble des actes sera déposé pour la République fédérale d'Allemagne auprès de l'Office du cadastre du Land de Baden-Württemberg ainsi qu'auprès des services du cadastre de Villingen-Schwenningen, de Radolfzell et de Waldshut-Tiengen; pour la Confédération suisse, l'ensemble des actes sera déposé auprès des Archives fédérales, de l'Office fédéral de topographie, ainsi qu'auprès de l'Office du cadastre du canton de Schaffhausen (avec les plans n° 1 à 4) et de l'Office de l'aménagement du territoire et du cadastre du canton de Zurich (avec le plan n° 5).

Article 4

1. Le présent Traité est soumise à ratification. Les instruments de ratification doivent être échangés aussi tôt que possible à Berlin.

2. Le présent Traité entrera en vigueur un mois après l'échange des instruments de ratification.

Article 5

L'enregistrement du présent Traité auprès du Secrétariat des Nations Unies conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies sera effectué par la République fédérale d'Allemagne immédiatement après l'entrée en vigueur du Traité. L'autre État contractant sera informé du numéro de l'enregistrement effectué dès la confirmation par le Secrétariat des Nations Unies.

FAIT à Berne, le 5 mars 2002, en double exemplaire, en langue allemande.

Pour la Confédération suisse :

REINHARD HILGER

Pour la République fédérale d'Allemagne :

KURT HOCHNER

No. 43518

**Germany
and
Czech Republic**

Treaty between the Federal Republic of Germany and the Czech Republic to supplement the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters of 20 April 1959 and to facilitate its application. Prague, 2 February 2000

Entry into force: *19 June 2002 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 34*

Authentic texts: *Czech and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 1 February 2007*

**Allemagne
et
République tchèque**

Traité entre la République fédérale d'Allemagne et la République tchèque en vue de compléter la Convention européenne d'entraide judiciaire en matière pénale du 20 avril 1959 et de faciliter son application. Prague, 2 février 2000

Entrée en vigueur : *19 juin 2002 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 34*

Textes authentiques : *tchèque et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 1er février 2007*

[CZECH TEXT – TEXTE TCHÈQUE]

**Smlouva
mezi Spolkovou republikou Německo a Českou republikou
o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních
z 20. dubna 1959
a usnadnění jejího používání**

Spolková republika Německo,

a

Česká republika

vedeny přáním doplnit ve vztahu mezi oběma státy Evropskou úmluvu o právní pomoci ve věcech trestních ve znění Dodatkového protokolu ze 17. března 1978 – dále označovanou jako Úmluvu – a usnadnit používání zásad v ní uvedených,

dohodly toto:

Kapitola I

Doplnění jednotlivých článků Úmluvy

Článek 1

(K článku 1 Úmluvy)

Právní pomoc se poskytuje také v řízení o činech, k jejichž stíhání v době, kdy je o právní pomoc žádáno, jsou příslušné justiční orgány dožadujícího státu a na výsoštném území dožádaného státu by byly příslušné orgány justiční či správní.

Článek 2

(K článku 1 Úmluvy)

Úmluva a tato smlouva budou použity také:

- 1. ve věcech milosti;**
- 2. v řízeních o nárocích na odškodnění za neoprávněné odnětí svobody, za neoprávněné odsouzení nebo jinou újmu vzniklou v důsledku trestního řízení, pokud nemají být použita ustanovení jiných mezistátních dohod.**

Článek 3

(K článku 2 Úmluvy)

Právní pomoc může být odmítnuta, jestliže náročnost spojená s poskytnutím právní pomoci by byla ve zjevném nepoměru k závažnosti činu.

Článek 4

(K článkům 3 a 5 Úmluvy)

(1) Právní pomoc ve formě vydání předmětů je poskytována pouze tehdy, jestliže jednání, které zakládá dožádání, je trestné podle práva obou smluvních států. K takovému dožádání se připojuje vyhotovení nebo ověřená kopie

1. nařízení příslušného místa dožadujícího smluvního státu, podle něhož je třeba vzít předměty do úřední úschovy i proti vůli osoby, v jejíž úschově se nacházejí nebo
2. prohlášení takového místa, ze kterého vyplývá, že předměty by mohly být převzaty do úřední úschovy i proti vůli osoby, v jejíž úschově se nacházejí, kdyby se nacházely na výsostném území dožadujícího státu.

(2) Kromě předmětů, uvedených v článku 3 odstavci 1 Úmluvy, se za účelem vrácení věci oprávněné osobě vydávají rovněž předměty trestným činem získané jakož i získaná úplata, jestliže

1. předmětů není zapotřebí na výsostném území dožádaného státu pro trestní řízení,
2. k nim neuplatňují práva třetí osoby a
3. vydání není v rozporu se soudním rozhodnutím.

Předložení nařízení nebo prohlášení ve smyslu odstavce (1) věty 2 není třeba.

(3) Předložení nařízení nebo prohlášení ve smyslu odstavce (1) věty 2 dále není třeba, jestliže se žádá o předání písemností včetně spisů nebo jejich kopií, nacházejících se v úschově orgánu dožádaného smluvního státu nebo jsou tímto dobrovolně dány k dispozici. S takovými dožádáními bude naloženo jako s žádostmi o poskytnutí informací.

(4) Práva dožádaného smluvního státu a třetích osob k předmětům a písemnostem včetně spisů, které jsou předány dožadujícímu smluvnímu státu, zůstávají nedotčena.

(5) Dožádaný smluvní stát, který se při předání předmětů současně zrekví jejich vrácení, neuplatní celní právo zástavní nebo jiná věcná ručení podle předpisů celního nebo daňového práva, ledaže by poplatek dlužil sám trestným činem poškozený vlastník věci.

(6) Za předpokladů, uvedených v předcházejících odstavcích (1) a (4), mohou být předměty vydány také k zajištění výkonu rozhodnutí o zabavení nebo propadnutí věci na výsostném území dožadujícího smluvního státu.

Článek 5

(K článku 4 Úmluvy)

Zástupcům orgánů činných v trestním řízení jakož i ostatním osobám, které se účastní trestního řízení a jejich zmocněncům, bude s výhradou článku 2 Úmluvy na požádání dožadujícího smluvního státu povolena přítomnost při provádění úkonů právní pomoci na výsostném území dožádaného smluvního státu. Mohou dát podnět k doplňujícím otázkám nebo opatřením. Na tyto osoby se vztahuje ochrana podle článku 12 Úmluvy.

Článek 6

(K článku 7 Úmluvy)

(1) Písemnosti, uvedené v článku 7 odstavce 1 Úmluvy, mohou být doručovány bezprostředně poštou doporučeně s doručenkou. Toto neplatí, pokud by smluvní stát, v němž má být doručeno, podle Úmluvy mohl vyřízení dožádání o doručení písemností odepřít. Nedotčeno zůstává právo dožadujícího smluvního státu směřovat žádost o doručení písemností justičním orgánům druhého smluvního státu, jestliže to dožadující smluvní stát v konkrétním případě považuje za účelné.

(2) Doručení podle odstavce (1) věta 1 je co do svých právních účinků rovno doručení justičními orgány smluvního státu, v němž je doručení provedeno.

Článek 7

(K článku 10 Úmluvy)

Článek 10, odstavce 2 a 3 Úmluvy bude použit na všechny případy předvolání svědka nebo znalce. Žádost o poskytnutí zálohy může podat i svědek nebo znalec.

Článek 8

(K článkům 11 a 12 Úmluvy)

(1) Jestliže dožádaný smluvní stát povolí při provádění úkonu právní pomoci přítomnost osoby, která byla na výsostrném území dožadujícího smluvního státu na trestně právním podkladu zbavena svobody, pak musí tuto osobu po dobu jejího pobytu na svém výsostrném území držet ve vazbě a po provedení úkonů právní pomoci ji bezodkladně předat zpět dožadujícímu smluvnímu státu, pokud tento nepožádá o její propuštění.

(2) Předání osoby podle odstavce (1) může být provedeno pouze se souhlasem dotčené osoby. To neplatí, jestliže v řízení, pro které je úkon právní pomoci dožádán, je tato osoba obviněna a její přítomnost je pro provedení úkonu právní pomoci nezbytná.

(3) Povolí-li třetí stát přítomnost osoby při provádění úkonu právní pomoci, která byla na výsostrném území jednoho ze smluvních států zbavena svobody, pak pro průvoz této osoby přes výsostrné území druhého smluvního státu platí obdobně odstavce 2 a 3 článku 11 Úmluvy.

(4) Ustanovení článku 12 Úmluvy se odpovídajícím způsobem použijí na případy, uvedené v předcházejících odstavcích (1) a (3).

Článek 9

(K článku 13 Úmluvy)

(1) Dožádaný smluvní stát předá podklady a informace uvedené v článku 13 odstavec 1 Úmluvy i tehdy, když o ně požádají policejní orgány druhého státu v trestní věci, a to v rozsahu, v jakém by je mohly v podobných případech obdržet jeho policejní orgány.

(2) Pro jiné účely než pro trestní věc předá dožádaný smluvní stát tyto podklady a informace na požádání orgánů druhého smluvního státu v rozsahu, v jakém by je mohly v podobných případech obdržet jeho orgány.

Článek 10

(K článku 14 Úmluvy)

V žádosti o doručení bude u údajů o předmětu a důvodu dožádání označen také druh doručovaných písemností a postavení příjemce v řízení.

Článek 11

(K článku 15 Úmluvy)

(1) Pokud tato smlouva nestanoví jinak, probíhá styk právní pomoci přímo mezi justičními orgány. Tím není vyloučeno zprostředkování Ministerstvem spravedlnosti nebo Nejvyšším státním zastupitelstvím České republiky na jedné straně a Spolkovým ministerstvem spravedlnosti nebo Ministerstvem spravedlnosti (Zemskými justičními správami) spolkových zemí Spolkové republiky Německo na straně druhé.

(2) Žádosti o předání nebo průvoz osob, zbavených svobody, budou podávány Ministerstvem spravedlnosti nebo Nejvyšším státním zastupitelstvím České republiky na jedné straně a Spolkovým ministerstvem spravedlnosti nebo Ministerstvy spravedlnosti (Zemskými justičními správami) spolkových zemí Spolkové republiky Německo na straně druhé. V naléhavých případech je přípustný přímý styk mezi justičními orgány obou smluvních států.

(3) Žádost o předání informací nebo podkladů z rejstříku trestů pro trestněprávní účely budou směřovány v České republice k Rejstříku trestů a ve Spolkové republice Německo ke Spolkovému ústřednímu rejstříku (Bundeszentralregister). Dožádání podle článku (9) této smlouvy mohou orgány, uvedené v tomto článku, směřovat přímo k orgánům, uvedeným ve větě 1.

(4) Pro provádění a usnadnění styků při právní pomoci si smluvní strany vzájemně poskytnou seznamy míst nebo jiné vhodné seznamy, z nichž lze zjistit místní příslušnosti jednotlivých justičních a policejních orgánů.

Článek 12

(K článku 16 Úmluvy)

(1) K dožádáním a přiloženým písemnostem je třeba připojit překlad do jazyka dožádaného smluvního státu; vyhotovený úředně ustaveným nebo přísazným překladatelem dožadujícího smluvního státu. Ověření podpisu překladatele není třeba. Přiložení překladu doručovaných písemností není zapotřebí, jestliže příjemce zásilky je znalý jazyka, v němž je doručovaná písemnost sepsána.

(2) Pokud existují důvody domnívat se, že v případě doručení písemnosti podle článku 6 odstavec (1) této smlouvy příjemce doručení není znalý jazyka, v němž je písemnost sepsána, je třeba tuto písemnost nebo alespoň její podstatný obsah přeložit do jazyka smluvního státu, na jehož výsostném území příjemce pobývá. Pokud je doručujícímu orgánu známo, že příjemce je znalý pouze jiného jazyka, je třeba písemnost nebo alespoň její podstatný obsah, přeložit do tohoto jiného jazyka.

Článek 13

(K článku 20 Úmluvy)

(1) Náklady vzniklé předáním předmětů za účelem vydání oprávněné osobě (článek 4 odstavec (2) této smlouvy) a předáním nebo průvozem osob, zbavených svobody (článek 8 této smlouvy), budou hrazeny dožadujícím smluvním státem.

(2) Dožádaný smluvní stát může požádat, aby mu byly uhrazeny náklady vzniklé vyřízením žádosti o sledování telekomunikačního provozu. V tomto případě sdělí bezodkladně dožadujícímu smluvnímu státu předpokládanou výši těchto nákladů. Pokud bylo sledování podle článku 17 odstavce (3) této smlouvy ukončeno, je dožadující stát povinen nést již vzniklé náklady.

Článek 14

(K článku 21 Úmluvy)

(1) Písemný styk podle článku 21 Úmluvy se uskutečňuje cestou, uvedenou v článku 11 odstavec (1) této smlouvy.

(2) Na základě oznámení, předaného podle článku 21 Úmluvy, zahájí příslušné orgány dožádaného smluvního státu

podle vnitrostátního práva trestní nebo správní řízení.

(3) Je-li třeba při posuzování skutkového stavu ve smyslu odstavce (2) přihlížet k dopravním předpisům, pak je třeba vycházet z dopravních pravidel platných na místě činu.

(4) Návrh nebo zmocnění, potřebné pro zahájení trestního řízení, existující na výsostném území dožadujícího smluvního státu, má účinnost i na výsostném území dožádaného smluvního státu; návrhy a zmocnění, potřebné pouze podle práva dožádaného smluvního státu, mohou být předány dodatečně během dvouměsíční lhůty po té, co bylo orgánu tohoto smluvního státu, příslušnému pro trestní stíhání, oznámení doručeno.

(5) Oznámení musí obsahovat popis skutkového stavu. K němu se připojí:

1. spisy v prvopise nebo ověřené opisy jakož i věcné důkazy, přicházející v úvahu;
2. opis předpisů týkajících se skutkové podstaty a trestu, která se použijí na čin podle práva platného v místě činu;
3. u trestných činů v dopravě kromě toho také opis dopravních pravidel, rozhodných pro posouzení;
4. překlad oznámení, podpisu skutkového stavu a písemností, uvedených pod bodem 2 a 3, do jazyka dožádaného státu.

(6) Předměty a prvopisy podkladů ve smyslu odstavce (5) bod 1 budou dožadujícímu smluvnímu státu vráceny co možná nejdříve, pokud se vrácení nezrekli. Případně existující práva dožádaného smluvního státu nebo třetích osob k předaným věcem zůstávají nedotčena.

(7) Jestliže na výsostném území dožádaného smluvního státu bylo zahájeno trestní stíhání, pak orgány dožadujícího smluvního státu upustí od dalších opatření ke stíhání nebo výkonu trestu proti obviněnému pro tentýž čin. Mohou však ve stíhání nebo výkonu pokračovat nebo je obnovit, jestliže

1. se ukázalo, že příslušný orgán dožádaného smluvního státu nemůže trestní řízení dovést do konce především proto, že obviněný se trestnímu stíhání nebo výkonu trestu na výsostném území dožádaného smluvního státu vyhýbá, nebo že tento orgán trestní řízení sice uzavřel, avšak nepřijal o trestném činu, pro který je dožádání podáno, žádné rozhodnutí ve věci;
2. z důvodů, které se staly známými po podání dožádání, dožadující orgán vzal dožádání zpět před vydáním soudního trestního příkazu, před začátkem hlavního líčení v prvním stupni nebo před vynesením správního rozhodnutí na výsostném území dožádaného smluvního státu.

(8) Každý úkon vyšetřování a každý úkon, přerušující promlčecí lhůtu, provedený na výsostném území jednoho ze smluvních států podle předpisů na něm platných, má stejnou platnost i na výsostném území druhého smluvního státu tak, jako by byl proveden s právní účinností na výsostném území tohoto smluvního státu.

(9) Dožadující smluvní stát bude co nejdříve informován o opatřeních učiněných na základě oznámení a v případech podle odstavce (7). Po ukončení řízení mu bude zasláno jedno vyhotovení nebo ověřený opis rozhodnutí, kterým bylo řízení ukončeno.

(10) Náklady vzniklé použitím článku 21 Úmluvy a tohoto článku se neuhrazují.

Článek 15

(K článku 22 Úmluvy)

Výměna informací z rejstříku trestů bude mezi Ministerstvem spravedlnosti České republiky a Spolkovým ústředním rejstříkem Spolkové republiky Německo prováděna nejméně jednou za čtvrt roku.

Článek 16

(K článku 22 Úmluvy)

Orgány obou smluvních států se budou vzájemně informovat o případech, kdy na výsoštném území jednoho smluvního státu bylo státnímu občanu druhého smluvního státu pravomocným rozhodnutím soudu odňato právo používat v tuzemsku řidičské oprávnění vydané na výsoštném území druhého smluvního státu. Tyto zprávy budou předávány mezi příslušným justičním orgánem a příslušným správním orgánem druhého smluvního státu. Tímto správním orgánem je v České republice Policejní prezidium ČR a ve Spolkové republice Německo Spolkový úřad pro řízení motorových vozidel (Kraftfahrt-Bundesamt).

Kapitola II

Zvláštní metody vyšetřování a styk policejních orgánů při právní pomoci

Článek 17

(Sledování telekomunikačního provozu)

(1) Úmluva a tato smlouva budou používány také pro dožádání týkající se nařízení opatření ke sledování telekomunikačního provozu.

(2) Dožádání podle odstavce (1) budou vyřizována pouze tehdy,

1. jestliže bude předloženo nařízení sledování příslušným soudem dožadujícího smluvního státu nebo z prohlášení takového soudu vyplýne, že by byly splněny předpoklady pro sledování, kdyby takové opatření mělo být provedeno na výsoštném území dožadujícího smluvního státu,
2. jestliže by sledování mohlo být nařízeno také podle práva dožádaného smluvního státu, pokud by v něm bylo ohledně trestného činu, zakládajícího dožádání, vedeno trestní řízení, a
3. jestliže cílová osoba nebo sledované telekomunikační koncové zařazení, které je využíváno pro sledované číslo cílové osoby,
 - a) se nachází na výsoštném území dožádaného státu,
 - b) se nachází na výsoštném území dožadujícího státu a ke sledování je třeba technické pomoci dožádaného státu, nebo
 - c) se nachází na výsoštném území třetího státu a dožadující stát potřebuje ke sledování technickou pomoc dožádaného státu, pokud třetí stát se sledováním souhlasil.

(3) Požaduje-li dožádaný smluvní stát podle článku 13 odstavce (2) vět 1 a 2 této smlouvy úhradu nákladů na sledování telekomunikačního provozu, pak lze sledování ukončit, jestliže dožadující smluvní stát odmítne nést náklady nebo ve lhůtě stanovené dožádaným smluvním státem, se k úhradě nezaváže.

(4) Poznatzky o osobách, získané v rámci opatření podle odstavce (1), smějí být použity v jiném trestním řízení pouze se souhlasem dožádaného smluvního státu. Dožádaný smluvní

stát tento souhlas udělí, jestliže by podle jeho práva bylo možné opatření nařídit také kvůli trestnému činu, zakládajícím toto řízení. Materiály je třeba zničit, jakmile nejsou tyto materiály pro trestní řízení zapotřebí. Předpokládá-li právo dožádaného smluvního státu informování dotčené osoby, pak dožadující smluvní stát uvědomí dožádaný stát o tom, kdy může být tato informace poskytnuta, aniž by to ohrozilo účel vyšetřování nebo jiné důležité zájmy.

(5) Odstavec (1), odstavec (2), bod 1 a 2, a odstavec (4) platí obdobně pro dožádání o vydání podkladů, pocházejících z opatření ke sledování telekomunikačního provozu v trestním řízení, vedeném na výsoštném území dožádaného smluvního státu.

Článek 18

(Pronásledování)

(1) Úředníci smluvního státu, kteří na jeho výsoštném území pronásledují osobu, přistíženou při páchání trestného činu nebo účasti na trestném činu, nebo stíhanou pro trestný čin, podléhající vydání, jsou oprávněni pokračovat v pronásledování přes státní hranici na výsoštné území druhého smluvního státu bez jeho předchozího souhlasu, jestliže příslušné orgány druhého smluvního státu nemohly být s ohledem na zvláštní naléhavost záležitosti informovány předem nebo nejsou včas na místě, aby stíhání převzaly. Totéž platí, jestliže pronásledovaná osoba uprchla z výkonu ústavního ochranného léčení nebo z výkonu vyšetřovací vazby či z výkonu trestu, nebo se útekem vyhýbá trestně právním opatřením, omezujícím její osobní svobodu. Pronásledující úředníci navážou bezodkladně, zpravidla ještě před překročením státní hranice, kontakt s příslušným orgánem druhého smluvního státu. Pronásledování musí být zastaveno, jakmile to bude požadovat smluvní stát, na jehož výsoštném území má být pronásledování prováděno. Na žádost pronásledujícího úředníka zajistí místně příslušné úřady dotčenou osobu za účelem zjištění totožnosti nebo zadržení.

(2) Jestliže není požádáno o zastavení pronásledování a místní úřady nelze včas zapojit, smějí pronásledující úředníci osobu zadržet do doby, než úředníci druhého smluvního státu, jež je třeba bezodkladně informovat, provedou zjištění totožnosti nebo zadržení.

(3) Pronásledování, uvedené v odstavcích (1) a (2), se provádí bez prostorového nebo časového omezení. Překročení státních hranic lze provést i mimo povolené hraniční přechody.

(4) Pronásledování smí být uskutečněno pouze za níže uvedených obecných předpokladů:

1. Pronásledující úředníci jsou vázáni ustanoveními tohoto článku a právem druhého smluvního státu; musí dodržovat nařízení místně příslušných orgánů.
2. Pronásledování se provádí pouze přes pozemní hranici.
3. Vstup do bytů je nepřipustný. Do budov lze jinak vstupovat pouze, jedná-li se o veřejné přístupné pracovní, provozní nebo obchodní prostory, během pracovní, provozní nebo obchodní doby.
4. Pronásledující úředníci musí být jednoznačně rozpoznatelní, buď uniformou, páskou přes paži nebo doprňkovým zařízením umístěným na vozidle; nošení civilního oděvu při použití maskovaného policejního automobilu bez označení uvedeného výše je nepřipustné; pronásledující úředníci musí být kdykoli s to prokázat svou služební funkci.

5. Pronásledující úředníci smějí nosit svou služební zbraň; její použití s výjimkou nutné obrany je nepřípustné.
6. Osoba zadržená podle odstavce (2) smí být v souvislosti se svým předvedením k místně příslušnému orgánu podrobena pouze bezpečnostnímu prohledání; během transportu jí smějí být nasazena pouta na ruku; předměty, které měla pronásledovaná osoba při sobě, smějí být zajištěny.
7. Pronásledující úředníci se hlásí po každém zákroku podle odstavců (1), (2) a (3) u místně příslušných orgánů druhého smluvního státu a podají zprávu; na žádost těchto orgánů jsou povinni setrvat k dispozici do objasnění skutkového stavu; to platí i tehdy, jestliže pronásledovaná osoba nemohla být zadržena.
8. Orgány smluvního státu, z jehož výsostného území pronásledující úředníci pocházejí, budou na požádání podporovat dodatečná šetření včetně soudních řízení v druhém smluvním státu.
 - (5) Osoba, která podle odstavce (2) byla zadržena místně příslušnými úřady, může být bez ohledu na svou státní příslušnost zajištěna za účelem výslechu. Přiměřeně se použijí příslušná ustanovení vnitrostátního práva. Jestliže osoba nemá státní příslušnost smluvního státu, na jehož výsostném území byla dopadena, bude propuštěna nejpozději šest hodin po svém dopadení, přičemž hodiny mezi půlnocí a devátou hodinou se nezapočítávají, ledaže by místně příslušné úřady před uplynutím této lhůty obdržely v libovolné formě žádost o předběžné zadržení za účelem vydání. Nedotčeny zůstávají vnitrostátní předpisy, umožňující uvalení vazby nebo předběžné zadržení z jiných důvodů.

(6) Orgány a úředníci uvedení v odstavcích (1) až (5), jsou:

- za Českou republiku: Policie České republiky, celní orgány a úředníci těchto orgánů;
- za Spolkovou republiku Německo: Federální policie, Policie spolkových zemí, Celní správa (Zollverwaltung) a úředníci těchto orgánů.

Článek 19

(Přeshraniční sledování)

(1) Úředníci smluvního státu, kteří v rámci vyšetřování trestného činu, podléhajícímu vydávání, sledují osobu na výsostném území tohoto státu, jsou oprávněni pokračovat ve sledování na výsostném území druhého smluvního státu, jestliže tento stát s přeshraničním sledováním na základě předem podané žádosti o právní pomoc souhlasil. Tento souhlas může být vázán na podmínky. Na požádání bude sledování předáno úředníkům smluvního státu, na jehož výsostném území se sledování provádí. Žádost o právní pomoc podle věty 1 adresuje příslušný orgán dožadujícího státu, v České republice příslušnému policejnímu orgánu a ve Spolkové republice Německo místně příslušnému státnímu zastupitelství a současně zašle kopii ústřednímu místu příslušnému podle odstavce (5). V České republice je příslušné ústřední místo označené v odstavci (5). Místně příslušnými jsou ve Spolkové republice Německo státní zastupitelství, v jejichž obvodu působnosti má být podle očekávání hranice překročena.

(2) Jestliže nelze s ohledem na zvláštní naléhavost věci požádat o předchozí souhlas druhé smluvní strany, smějí úředníci pokračovat ve sledování osoby dál přes hranici za níže uvedených podmínek:

1. Přechod hranic musí být oznámen ještě v průběhu sledování ústředním místu smluvního státu, označenému v odstavci (5), na jehož výsoštném území se má ve sledování pokračovat; namísto tohoto ústředního orgánu lze v SRN informovat také Bavorský zemský kriminální úřad nebo Zemský kriminální úřad Saska.

2. Bezodkladně bude podána dodatečná žádost o právní pomoc podle odstavce (1), v níž budou také uvedeny důvody pro překročení hranic bez předchozího souhlasu.

Sledování je třeba zastavit, jakmile to bude na základě sdělení podle bodu 1 nebo dožádání podle bodu 2 požadovat smluvní stát, na jehož výsoštném území se sledování provádí, nebo jestliže souhlas nebude udělen do pěti hodin od překročení hranice.

(3) Sledování podle odstavců (1) a (2) je přípustné výlučně za níže uvedených všeobecných předpokladů:

1. Úředníci provádějící sledování jsou vázáni tímto článkem a právem smluvního státu, na jehož výsoštném území vystupují; musí dodržovat nařízení místně příslušných orgánů.
2. Při provádění přeshraničního sledování podléhají úředníci smluvního státu stejným dopravně-právním předpisům jako úředníci smluvního státu, na jehož výsoštném území sledování pokračuje. Smluvní státy se budou vzájemně informovat o platném stavu práva.
3. Technické prostředky, potřebné pro podporu přeshraničního sledování, smějí být nasazeny za podmínek stanovených právním řádem smluvního státu, na jehož výsoštném území se má ve sledování pokračovat.
4. S výhradou případů podle odstavce (2) mají úředníci u sebe během sledování dokument, ze kterého vyplývá, že souhlas byl udělen.
5. Úředníci provádějící sledování musí být s to prokázat kdykoli svou úřední funkci.
6. Úředníci provádějící sledování smějí nosit během sledování svou služební zbraň, ledaže by s tím dožádaný smluvní stát výslovně nesouhlasil; její použití s výjimkou případu nutné obrany je nepřípustné.
7. Vstup do bytů a na veřejně nepřístupné pozemky je nepřípustný. Do budov lze vstupovat pouze tehdy, jedná-li se o veřejně přístupné pracovní, provozní nebo obchodní prostory, během pracovní, provozní nebo obchodní doby.
8. Úředníci provádějící sledování nejsou oprávněni sledovanou osobu zastavit nebo zadržet.
9. O každém sledování bude orgánům smluvního státu, na jehož výsoštném území se sledování provádělo, podána zpráva; přitom lze vyžadovat, aby se úředník provádějící sledování dostavil osobně.
10. Orgány smluvního státu, z jehož výsoštného území přicházejí úředníci provádějící sledování, budou na požádání podporovat dodatečná vyšetřování včetně soudních řízení smluvního státu, na jehož výsoštném území byl zásah prováděn.

(4) Úředníky označenými v odstavcích (1) a (2) jsou:

- za Českou republiku: úředníci policejních a celních orgánů;
- za Spolkovou republiku Německo: úředníci Federální policie, policií spolkových zemí a úředníci Celní pátrací služby.

(5) Ústředním místem uvedeným v odstavcích (1) a (2) je:

- za Českou republiku: Policejní prezidium České republiky, nebo v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží Ministerstvo financí – Generální ředitelství cel;
- za Spolkovou republiku Německo: Spolkový kriminální úřad (Bundeskriminalamt) nebo – v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží – Celní kriminální úřad (Zoll-kriminalamt).

Článek 20

(Sledovaná zásilka)

(1) Na žádost dožadujícího smluvního státu může dožádaný smluvní stát na svém výsostném území povolit sledovaný dovoz, průvoz nebo vývoz, zvláště v případě nedovoleného obchodu s omamnými prostředky, surovinami a přístroji k výrobě omamných látek, se zbraněmi, trhavinami, falešnými penězi a jinými věcmi, pocházejícími z trestné činnosti nebo určenými ke spáchání trestného činu, jestliže dožadující stát zdůvodní, že bez takového opatření by bylo zjištění organizátorů a jiných účastníků činu nebo odhalení distribučních cest bez vyhlídky na úspěch nebo značně ztíženo. Jestliže zboží přináší zvláštní riziko pro osoby podílející se na zásilce nebo pro veřejnost, může dožádaný smluvní stát vyhovění žádosti dále podmínit, nebo žádost odmítnout.

(2) Dožádaný smluvní stát převezme kontrolu nad zásilkou při překročení hranic nebo v dohodnutém místě předání, aby se zabránilo přerušení sledování. V dalším průběhu zásilky zajistí její neustálé sledování takovou formou, aby měl ve kteroukoliv dobu možnost zakročit proti pachatelům nebo zboží. Úředníci dožadujícího smluvního státu mohou po dohodě s dožádaným smluvním státem po předání sledovanou zásilku dále doprovázet společně s úředníky dožádaného smluvního státu. Přitom jsou vázáni ustanoveními tohoto článku a právem dožádaného smluvního státu; musejí uposlechnout příkazů úředníků dožádaného smluvního státu a dodržovat podmínky, které stanovil dožádaný smluvní stát na základě svých vnitrostátních právních předpisů pro použití výsledků vyšetřování na území druhého smluvního státu.

(3) Dožádáním o sledování zásilek, začínajících nebo pokračujících ve třetím státu, bude vyhověno pouze tehdy, bude-li v dožádání uvedeno, že je splnění podmínek odstavce (2) věty 1 a 2 zajištěno také třetím státem.

(4) Ustanovení článku 19 odstavce (1), věty 4 až 6 a odstavce (4) a (5) této smlouvy budou použita obdobně. Jestliže sledování zásilky začíná ve Spolkové republice Německo, pak dožádání je třeba adresovat státnímu zastupitelství, z jehož obvodu působnosti sledovaný transport vychází.

Článek 21

(Skryté vyšetřování)

(1) Pokud je zapotřebí v rámci vyšetřování prováděného orgány dožadujícího smluvního státu pro trestný čin, za který hrozí trest podle práva obou smluvních států, nasazení úředníka policie nebo jiného orgánu, který má podle českého práva postavení agenta nebo podle německého práva postavení skrytého vyšetřovatele („Verdeckter Ermittler“) – dále jen „policejní úředník“ – na výsostném území smluvního státu, pak k tomu tento stát může na zvláštní žádost udělit souhlas. Dožadující smluvní stát podá takovou žádost pouze tehdy, jestliže by bylo podstatně ztíženo objasnění skutkového stavu bez plánovaného opatření. V dožádání nemusí být uvedena skutečná totožnost policejního úředníka. Pro dožádání podle věty 1

platí přímý styk mezi státními zastupitelstvími podle článku 11 odstavce (1) této smlouvy. Dožadující stát uvědomí o žádosti ústřední místo dožádaného státu uvedené v odstavci (8).

(2) Vyšetřování na výsostném území dožádaného smluvního státu se omezí na jednotlivá časově omezená nasazení. Příprava nasazení probíhá v úzké koordinaci mezi zúčastněnými orgány smluvních států. Vedení nasazení a zajištění bezpečnosti policejního úředníka přísluší úředníku dožádaného smluvního státu; úkony úředníků dožadujícího smluvního státu se přičítají dožádanému smluvnímu státu. Ten může kdykoli žádat, aby vyšetřování bylo ukončeno.

(3) Povolení činnosti policejního úředníka a podmínky, za nichž má být činnost prováděna, se řídí podle práva toho smluvního státu, na jehož výsostném území se činnost provádí.

(4) Policejní úředník smí během nasazení s sebou mít služební zbraň a technické prostředky potřebné k zajištění jeho nasazení, ledaže by s tím dožádaný smluvní stát výslovně nesouhlasil. Použití služební zbraně s výjimkou případu nutné obrany je nepřipustné.

(5) Není-li pro zvláštní naléhavost možno požádat o předchozí souhlas druhého smluvního státu a existují-li právní předpoklady pro nasazení policejního úředníka na výsostném území druhého smluvního státu, jsou policejní úředníci výjimečně bez předchozího souhlasu oprávněni působit na výsostném území druhého smluvního státu, pokud by v opačném případě hrozilo nebezpečí odhalení změněné totožnosti. Působení policejního úředníka se v takových případech omezí na míru nevyhnutelně nutnou pro zachování jeho identity a zajištění jeho bezpečnosti. Vstup na území musí být bezodkladně oznámen orgánům druhého smluvního státu, označeným v odstavcích (1) a (8); tento smluvní stát může kdykoli žádat, aby nasazení bylo ukončeno. Je třeba bezodkladně podat dodatečnou žádost, ve které jsou uvedeny důvody pro vstup na území bez předchozího souhlasu. Skrytá vyšetřování podle tohoto odstavce jsou omezena na oblasti:

1. v České republice na okresy:

- Děčín, Ústí nad Labem, Teplice, Most, Chomutov, Sokolov, Karlovy Vary, Cheb, Liberec, Česká Lípa, Litoměřice, Louny, Tachov, Jablonec nad Nisou, Mělník, Kladno, Rakovník, Plzeň-sever, Plzeň-jih, Domažlice, Rokycany, Beroun, Praha-východ, Praha-západ, Mladá Boleslav, Semily, Trutnov, Jičín, Příbram, Klatovy, Strakonice, Písek, Prácheň, České Budějovice, Český Krumlov, jakož i hlavní město Praha a město Plzeň

2. ve Spolkové republice Německo:

- ve Svobodném státu Bavorsko na kraje Niederbayern/Dolní Bavorsko, Oberpfalz/Horní Falc, Oberfranken/Horní Franky, Mittelfranken/Střední Franky a Oberbayern/Horní Bavorsko;
- ve Svobodném státu Sasko na kraje Dresden/Drážd'aný, a Chemnitz/Saská Kamenice;
- ve Svobodném státu Durynsko na okresy Altenburg, Greiz, Saale-Orla-Kreis, Saale-Holzland-Kreis, Saalfeld-Rudolstadt, Sonneberg, Weimarer Land, Ilm-Kreis a Hildburghausen, jakož i města Erfurt, Gera, Jena; Suhl a Weimar/Výmar.

(6) Odstavce (1) až (4) platí obdobně v případě, e žádost podává smluvní stát, na jehož výsostném území má být prováděna činnost policejního úředníka druhého smluvního státu.

(7) Smluvní státy učiní vše pro utajení totožnosti a zajištění bezpečnosti policejního úředníka i po ukončení jeho přeshraničního nasazení.

(8) Ústředním místem uvedeným v odstavci 1 je:

- za Českou republiku: Policejní prezídium České republiky;
- za Spolkovou republiku Německo: Spolkový kriminální úřad (Bundeskriminalamt) nebo v případě trestných činů v oblasti přeshraničního pohybu zboží Celní kriminální úřad (Zoll-kriminalamt).

(9) Odstavci výše uvedenými není vyloučeno, aby jeden smluvní stát na žádost druhého smluvního státu nasadil na svém výsostném území svého vlastního policejního úředníka.

(10) Odstavci uvedenými výše není vyloučeno, aby na žádost jednoho smluvního státu jiní úředníci tohoto smluvního státu prováděli skrytě vyšetřování na výsostném území druhého smluvního státu, směřující k objasnění trestných činů. Odstavce (5) a (9) budou použity obdobně.

Článek 22

(Spolupráce při vyšetřování)

(1) Při vyšetřování trestných činů, dotýkajících se zájmu obou smluvních států, lze ve vzájemné dohodě vytvořit koordinační skupinu z úředníků obou států. Skupina slouží ke koordinaci a podpoře vyšetřování, prováděných na výsostném území jednoho smluvního státu nebo obou smluvních států.

(2) Jestliže je při vyšetřování zapotřebí speciálních odborných znalostí, může jeden smluvní stát na žádost druhého smluvního státu vyslat vlastní odborníky na podporu vyšetřování prováděného druhým smluvním státem.

(3) Skupiny uvedené v odstavcích (1) a (2) pracují za níže uvedených předpokladů:

1. Jsou zřízeny pouze pro určitý účel a na omezené časové období.
2. Zúčastnění zaměstnanci jsou vázáni právem smluvního státu, na jehož výsostném území má být skupina nasazena.
3. Členství ve skupině nezakládá pro zúčastněné zaměstnance pravomoc k zadržení osob, prohlídkám, výslechům nebo jiným opatřením, jimiž je srovnatelným způsobem zasahováno do práv osob na výsostném území druhého smluvního státu.

Článek 23

(Styk policejních orgánů při právní pomoci)

(1) Ustanovení Úmluvy a této smlouvy platí také pro spolupráci policejních orgánů smluvních států v trestněprávních záležitostech, jimiž se zabývá policie. Policejní orgány smluvních států se v rámci jejich vnitrostátního trestně-procesního práva vzájemně podporují především:

1. pátráním
2. zjišťováním osob
3. sdělováním poznatků z policejních podkladů a poskytováním dalších informací
4. zjišťováním držitelů a řidičů vozidel

5. zjišťováním účastníků telefonních stanic
6. objasňováním skutečností s využitím stop
7. policejními výslechy
8. zjišťováním ochoty osob vypovídat.

(2) Policejní spolupráce podle tohoto článku se uskutečňuje prostřednictvím Policejního prezidia České republiky a Spolkového kriminálního úřadu Spolkové republiky Německo. Předání a vyřízení žádostí přímo mezi příslušnými policejními orgány smluvních států je možné, pokud:

1. se přeshraniční služební styk vztahuje na trestné činy, kde se téžistě činu a jejich stíhání nachází v příhraničních oblastech
2. nelze žádost předat včas služební cestou mezi vnitrostátními ústředními místy, nebo
3. je přímá spolupráce účelná s ohledem na souvislosti, týkající se činu nebo pachatele v rámci vymezeného charakteru případu a existuje k tomu souhlas příslušných vnitrostátních ústředních míst.

(3) Za příhraniční oblasti ve smyslu odstavce (2) se považují oblasti působnosti těchto policejních orgánů:

1. v České republice

Policie České republiky, Správa Jihočeského kraje, České Budějovice, Správa Západočeského kraje, Plzeň a Správa Severočeského kraje, Ústí nad Labem

2. ve Spolkové republice Německo

a) ve Svobodném státu Bavorsko Policejní prezidia Niederbayern/Oberpfalz/Dolní Bavorsko/Horní Falc, Oberfranken/Horní Franky, Mittelfranken/Střední Franky, Oberbayern/Horní Bavorsko, München/Mnichov, jakož i Úřad ochrany hranic Schwandorf

b) ve Svobodném státě Sasko Policejní prezidia Dresden/Drážďany, Chemnitz/Saská Kamenice, Zemské policejní ředitelství Centrálních služeb v záležitostech říční policie, jakož i Úřad ochrany hranic Pirna a Úřad ochrany hranic Saská Kamenice/Chemnitz.

Kapitola III

Ochrana osobních údajů

Článek 24

(Definice)

Osobní údaje, dále jen údaje, jsou jednotlivé údaje o osobních a věcných poměrech určitých nebo určitelných fyzických osob.

Článek 25

(Účel)

(1) Použití údajů předaných na základě Úmluvy nebo této smlouvy je možné pouze k účelu tam uvedenému, pro který byly údaje předány, a za podmínek, stanovených v konkrétním případě předávajícím místem. Použití je kromě toho přípustné:

1. k účelům, pro které by údaje rovněž směly být předány podle Úmluvy nebo této smlouvy,
2. k zabránění trestným činům závažného významu,

3. pro soudní a správní řízení související s účely podle věty 1 a věty 2 bod 1 a 2, jakož i
4. k odvrácení závažných ohrožení veřejné bezpečnosti.

(2) Použití údajů k dalším jiným účelům, než jsou uvedeny v odstavci (1), je přípustné pouze po předchozím souhlasu předávajícího smluvního státu.

Článek 26

(Dodatečná ustanovení)

Pro předávání údajů a jejich použití platí dále pro každý smluvní stát vedle jeho platných právních předpisů tato ustanovení:

1. Příjemce informuje na žádost předávající místo o předaných údajích, jejich použití a o výsledcích tím dosažených.
2. Při předávání údajů je třeba dbát na jejich úplnost. Předávat lze pouze údaje, týkající se podaného dožádání. Přitom je třeba dodržovat zákaz předávání údajů podle daného vnitrostátního práva. Pokud vyjde najevo, že byly předány údaje neúplné nebo nesprávné nebo že jejich předáním byl porušen vnitrostátní zákaz předávání údajů, je to třeba bezodkladně příjemci sdělit. Ten je povinen tyto údaje opravit, nebo zničit.
3. Dotčené osobě bude na žádost poskytnuta informace o údajích, které o ní existují, jakož i o předpokládaném účelu jejich použití a účelu jejich uložení. Povinnost poskytnout informaci nenastává, pokud na základě uvážení veřejný zájem informaci neposkytnout převažuje nad zájmem dotčeného informací obdržet. Jinak se právo dotčeného na obdržení informace o údajích o jeho osobě řídí podle vnitrostátního práva smluvního státu, na jehož výsostném území je informace vyžadována.
4. Předávající a přijímající místo musí předání a příjem údajů vhodným způsobem zaevidovat.
5. Předávající a přijímající místa chrání předávané údaje účinně před neoprávněným přístupem, neoprávněným pozměněním a neoprávněným zveřejněním.
6. Bude-li někdo v důsledku předání údajů v rámci výměny dat podle Úmluvy nebo této smlouvy protiprávně poškozen, pak odpovědnost za škodu vůči němu má přijímající místo podle svých vnitrostátních předpisů. Ve vztahu k poškozenému se nemůže vyvinout odvolání na to, že škoda byla způsobena předávajícím místem. Poskytne-li přijímající místo náhradu škody, která vznikla použitím nesprávně předaných údajů, pak předávající místo nahradí přijímajícímu místu celkovou částku poskytnuté náhrady škody.

Článek 27

(Zpracování údajů na výsostném území druhého smluvního státu)

(1) Ustanovení této kapitoly platí také pro údaje pořízené přeshraniční činností na výsostném území druhého smluvního státu. Přitom je třeba dodržovat zvláštní podmínky stanovené dožádaným státem v souvislosti s přeshraničním opatřením.

(2) Úředníkům, činným na výsostném území druhého smluvního státu, smí tento stát poskytnout přístup k úředním souborům údajů pouze pod vedením svého vlastního úředníka.

Kapitola IV

Obecná a závěrečná ustanovení

Článek 28

(Ochrana tajemství)

Jestliže jsou na základě Úmluvy nebo této smlouvy předávány údaje podléhající podle práva předávajícího smluvního státu povinnosti utajení a jsou jako takové označeny, může tento stát podmínit předání tím, že přijímající smluvní stát dodrží povinnost utajení.

Článek 29

**(Právní postavení úředníků
v oblasti trestního práva)**

Úředníci působící podle této smlouvy na výsočním území druhého smluvního státu jsou pro trestné činy, které spáchají nebo které jsou spáchány proti nim, postaveni na roveň úředníkům druhého smluvního státu.

Článek 30

(Odpovědnost za škody)

(1) Smluvní státy se vzájemně zřikají veškerých nároků na odškodnění za ztrátu nebo poškození majetkových hodnot, patřících jim nebo správním orgánům, jestliže škoda byla způsobena úředníkem při plnění úkolů v souvislosti s prováděním této smlouvy.

(2) Smluvní státy se vzájemně zřikají veškerých nároků na odškodnění za zranění nebo smrt úředníka, jestliže škoda vznikla při plnění úkolů v souvislosti s prováděním této smlouvy. Nároky na odškodnění úředníka nebo jeho pozůstalých tím zůstávají nedotčeny.

(3) Jestliže úředník jednoho smluvního státu způsobí při plnění úkolů v souvislosti s touto smlouvou na výsočním území druhého smluvního státu škodu třetí osobě, pak odpovědnost za škodu nese ten smluvní stát, na jehož výsočním území škoda vznikla, a to podle předpisů, které by byly použity v případě škody, způsobené vlastním věcně a místně příslušným úředníkem.

(4) Smluvní stát, jehož úředník způsobil škodu na výsočním území druhého smluvního státu, nahradí tomuto druhému smluvnímu státu celkovou částku náhrady škody, který tento smluvní stát poskytl poškozenému nebo jeho právnímu nástupci.

(5) Příslušné orgány smluvních států budou úzce spolupracovat, aby usnadnily vyřizování nároků na náhradu škody. Především si vymění veškeré jim dostupné informace o případech škod ve smyslu tohoto článku.

(6) Odstavce (1) a (2) nebudou použity, jestliže škoda byla způsobena úmyslně nebo hrubou nedbalostí.

Článek 31

**(Změny orgánů, území nasazení
nebo způsobu styku)**

(1) Smluvní státy si verbální notou vzájemně oznámí změny v označení a příslušnosti orgánů uvedených v této smlouvě.

(2) Smluvní státy mohou výměnou verbálních not dohodnout změny způsobu styku podle článku 19, odstavec (1) věta 4 až 6 a podle článku 20, odstavec (4) této smlouvy a území nasazení podle čl. 21 odstavec (5) této smlouvy.

(3) Verbální nóty podle odstavců (1) a (2) budou na výsostném území smluvních států úředně zveřejněny.

Článek 32

(Setkávání zástupců smluvních států)

Ministerstvo spravedlnosti České republiky a Spolkové ministerstvo spravedlnosti Spolkové republiky Německo dohodnou podle potřeby přímým ujednáním setkání svých představitelů za účelem zajištění jednotného provádění Úmluvy a této smlouvy a odstranění téžností, které případně při jejich používání nastanou. Budou-li těmito otázkami vyžadujícími vyjasnění dotčeny působnosti jiných ministerstev, budou pozvána k účasti na těchto setkáních.

Článek 33

(Vypovězení Úmluvy)

Vypoví-li jeden ze smluvních států Úmluvu, pak výpověď ve vztahu mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo nabude účinnosti dva roky po datu, kdy generální tajemník Rady Evropy takové sdělení obdrží.

Článek 34

(Nabytí a pozbytí platnosti smlouvy)

(1) Tato smlouva vyžaduje ratifikaci; ratifikační listiny budou vyměněny co nejdříve v Berlíně.

(2) Tato smlouva nabývá platnosti tři měsíce po výměně ratifikačních listin.

(3) Tato smlouva může být kdykoli písemně vypovězena; platnosti pozbývá šest měsíců po vypovězení. Smlouva rovněž pozbývá bez zvláštního vypovězení platnosti okamžikem, kdy pozbývá platnosti Úmluva mezi smluvními státy této smlouvy.

Na důkaz toho, osoby k tomu řádně zmocněné, tuto smlouvu podepsaly a opatřily svými pečeti.

Dáno v Praze dne druhého února 2000 ve dvou původních vyhotoveních v jazyce německém a českém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za Spolkovou republiku Německo
Graf Lambsdorff
Däubler-Gmelin

Za Českou republiku
Monteříl

[GERMAN TEXT – TEXTE ALLEMAND]

**Vertrag
zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Tschechischen Republik
über die Ergänzung des Europäischen Übereinkommens
über die Rechtshilfe in Strafsachen vom 20. April 1959
und die Erleichterung seiner Anwendung**

**Die Bundesrepublik Deutschland
und
die Tschechische Republik –**

in dem Wunsch, das Europäische Übereinkommen über die Rechtshilfe in Strafsachen in der Fassung des Zusatzprotokolls vom 17. März 1978 – im Folgenden als Übereinkommen bezeichnet – im Verhältnis zwischen den beiden Staaten zu ergänzen und die Anwendung der darin enthaltenen Grundsätze zu erleichtern –

sind wie folgt übereingekommen:

**Kapitel I
Ergänzung
einzelner Artikel des Übereinkommens**

Artikel 1

(zu Artikel 1 des Übereinkommens)

Rechtshilfe wird auch für Verfahren wegen Handlungen geleistet, zu deren Verfolgung in dem Zeitpunkt, in dem um Rechtshilfe ersucht wird, die Justizbehörden des ersuchenden Vertragsstaates zuständig sind und im Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates die Justiz- oder Verwaltungsbehörden zuständig wären.

Artikel 2

(zu Artikel 1 des Übereinkommens)

Das Übereinkommen und dieser Vertrag werden auch angewendet:

1. in Gnadensachen;
2. in Verfahren über Ansprüche auf Entschädigung für ungerechtfertigte Freiheitsentziehung, für ungerechtfertigte Verurteilung oder andere durch ein Strafverfahren entstandene Nachteile, soweit nicht Bestimmungen anderer zwischenstaatlicher Vereinbarungen anzuwenden sind.

Artikel 3

(zu Artikel 2 des Übereinkommens)

Die Rechtshilfe kann verweigert werden, wenn der mit der Leistung der Rechtshilfe verbundene Aufwand in offensichtlichem Missverhältnis zu dem Gewicht der Tat stünde.

Artikel 4

(zu den Artikeln 3 und 5 des Übereinkommens)

(1) Rechtshilfe in Form von Herausgabe von Gegenständen wird nur geleistet, wenn die dem Ersuchen zugrunde liegende Handlung nach dem Recht beider Vertragsstaaten strafbar ist. Einem solchen Ersuchen wird beigelegt eine Ausfertigung oder beglaubigte Abschrift

1. einer Anordnung einer zuständigen Stelle des ersuchenden Vertragsstaates, wonach die Gegenstände auch gegen den Willen des Gewahrsamsinhabers in amtliche Verwahrung zu nehmen sind, oder
2. einer Erklärung einer solchen Stelle, aus der hervorgeht, dass die Gegenstände auch gegen den Willen des Gewahrsamsinhabers in amtliche Verwahrung genommen werden könnten, wenn sie sich im Hoheitsgebiet des ersuchenden Vertragsstaates befänden.

(2) Außer den in Artikel 3 Absatz 1 des Übereinkommens aufgeführten Gegenständen werden zum Zweck der Rückgabe an den Berechtigten auch die durch die Straftat erlangten Gegenstände sowie das erlangte Entgelt herausgegeben, sofern

1. die Gegenstände im Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates nicht für ein Strafverfahren benötigt werden,
2. nicht Dritte Rechte an ihnen geltend machen und
3. der Herausgabe keine richterliche Entscheidung entgegensteht.

Der Vorlage einer Anordnung oder einer Erklärung im Sinne des Absatzes 1 Satz 2 bedarf es nicht.

(3) Der Vorlage einer Anordnung oder einer Erklärung im Sinne des Absatzes 1 Satz 2 bedarf es ferner nicht, wenn um die Übermittlung von Schriftstücken einschließlich Akten oder deren Mehrfertigungen ersucht wird, die sich im Gewahrsam der Behörden des ersuchten Vertragsstaates befinden oder diesen freiwillig zur Verfügung gestellt werden. Derartige Ersuchen werden wie Ersuchen um Erteilung von Auskünften behandelt.

(4) Rechte des ersuchten Vertragsstaates und dritter Personen an Gegenständen und Schriftstücken einschließlich Akten, die an den ersuchenden Vertragsstaat übermittelt werden, bleiben unberührt.

(5) Ein Zolpfandrecht oder eine sonstige dingliche Haftung nach den Vorschriften des Zoll- oder Steuerrechts wird der ersuchte Vertragsstaat bei der Übergabe von Gegenständen unter Verzicht auf deren Rückgabe nicht geltend machen, es sei denn, dass der durch die strafbare Handlung geschädigte Eigentümer der Gegenstände die Abgabe selbst schuldet.

(6) Unter den Voraussetzungen der Absätze 1 und 4 können Gegenstände auch zur Sicherung der Vollstreckung einer Einziehungs- und Verfallsentscheidung im Hoheitsgebiet des ersuchenden Vertragsstaates herausgegeben werden.

Artikel 5

(zu Artikel 4 des Übereinkommens)

Den Vertretern der am Strafverfahren beteiligten Behörden und den sonstigen am Verfahren beteiligten Personen und ihren Bevollmächtigten wird vorbehaltlich Artikel 2 des Übereinkommens auf Ersuchen des ersuchenden Vertragsstaates die Anwesenheit bei der Vornahme von Rechtshilfehandlungen im Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates gestattet. Sie können ergänzende Fragen oder Maßnahmen anregen. Auf diese Personen erstreckt sich der Schutz des Artikels 12 des Übereinkommens.

Artikel 6

(zu Artikel 7 des Übereinkommens)

(1) Die in Artikel 7 Absatz 1 des Übereinkommens erwähnten Schriftstücke können unmittelbar auf dem Postweg durch Einschreiben mit Rückschein zugestellt werden. Dies gilt nicht, wenn der Vertragsstaat, in dem zugestellt werden soll, nach dem Übereinkommen die Erledigung eines Ersuchens um Zustellung der Schriftstücke verweigern könnte. Das Recht des ersuchenden Vertragsstaates, ein Ersuchen um Zustellung von Schriftstücken an die Justizbehörden des anderen Vertragsstaates zu richten, wenn er dies im Einzelfall für erforderlich hält, bleibt unberührt.

(2) Eine Zustellung nach Absatz 1 Satz 1 steht hinsichtlich ihrer Rechtswirkungen einer Zustellung durch die Justizbehörden des Vertragsstaates, in dem die Zustellung erfolgt, gleich.

Artikel 7

(zu Artikel 10 des Übereinkommens)

Artikel 10 Absätze 2 und 3 des Übereinkommens finden auf alle Fälle der Vorladung eines Zeugen oder Sachverständigen Anwendung. Das Ersuchen um Gewährung eines Vorschusses kann auch von dem Zeugen oder Sachverständigen gestellt werden.

Artikel 8

(zu den Artikeln 11 und 12 des Übereinkommens)

(1) Gestattet der ersuchte Vertragsstaat die Anwesenheit einer Person, der im Hoheitsgebiet des ersuchenden Vertragsstaates die Freiheit auf strafrechtlicher Grundlage entzogen ist, bei der Vornahme einer Rechtshilfehandlung, so hat er die Person für die Dauer ihres Aufenthaltes in seinem Hoheitsgebiet in Haft zu halten und sie nach Vornahme der Rechtshilfehandlung dem ersuchenden Vertragsstaat unverzüglich rückzuüberstellen, sofern dieser nicht die Freilassung verlangt.

(2) Eine Überstellung nach Absatz 1 kann nur mit Zustimmung der betroffenen Person erfolgen. Dies gilt nicht, wenn die Person in dem Verfahren, für das die Rechtshilfehandlung erbeten wird, beschuldigt ist und ihre Anwesenheit für die Vornahme der Rechtshilfehandlung unerlässlich ist.

(3) Gestattet ein dritter Staat die Anwesenheit einer Person, der im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaates die Freiheit entzogen ist, bei der Vornahme einer Rechtshilfehandlung, so gelten für die Beförderung dieser Person durch das Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates die Absätze 2 und 3 des Artikels 11 des Übereinkommens entsprechend.

(4) Die Bestimmungen des Artikels 12 des Übereinkommens sind auf die in den Absätzen 1 und 3 erwähnten Fälle entsprechend anzuwenden.

Artikel 9

(zu Artikel 13 des Übereinkommens)

(1) Der ersuchte Vertragsstaat übermittelt die in Artikel 13 Absatz 1 des Übereinkommens genannten Unterlagen und Auskünfte auch dann, wenn sie von den Polizeibehörden des anderen Vertragsstaates für eine Strafsache erbeten werden, und zwar in dem Umfang, in dem seine Polizeibehörden sie in ähnlichen Fällen erhalten könnten.

(2) Für andere Zwecke als für eine Strafsache übermittelt der ersuchte Vertragsstaat diese Unterlagen und Auskünfte auf Ersuchen der Behörden des anderen Vertragsstaates in dem Umfang, in dem seine Behörden sie in ähnlichen Fällen erhalten könnten.

Artikel 10

(zu Artikel 14 des Übereinkommens)

In Zustellungsersuchen wird bei den Angaben über den Gegenstand und den Grund des Ersuchens auch die Art des zuzustellenden Schriftstücks sowie die Stellung des Empfängers im Verfahren bezeichnet.

Artikel 11

(zu Artikel 15 des Übereinkommens)

(1) Soweit dieser Vertrag nichts anderes bestimmt, findet der Rechtshilfeverkehr unmittelbar zwischen den Justizbehörden statt. Die Vermittlung durch das Bundesministerium der Justiz oder die Justizministerien der Länder (Landesjustizverwaltungen) der Bundesrepublik Deutschland einerseits und das Ministerium der Justiz oder die Oberste Staatsanwaltschaft der Tschechischen Republik andererseits wird dadurch nicht ausgeschlossen.

(2) Ersuchen um Überstellung oder Durchbeförderung von Personen, denen die Freiheit entzogen ist, werden durch das Bundesministerium der Justiz oder die Justizministerien der Länder (Landesjustizverwaltungen) der Bundesrepublik Deutschland einerseits und durch das Ministerium der Justiz oder die Oberste Staatsanwaltschaft der Tschechischen Republik andererseits übermittelt. In dringenden Fällen ist der unmittelbare Verkehr zwischen den Justizbehörden der beiden Vertragsstaaten zulässig.

(3) Ersuchen um Übermittlung von Auskünften oder Unterlagen aus dem Strafregister zu strafrechtlichen Zwecken sind zu richten in der Bundesrepublik Deutschland an das Bundeszentralregister und in der Tschechischen Republik an das Strafregister. Ersuchen nach Artikel 9 dieses Vertrages können von den dort genannten Behörden unmittelbar an die in Satz 1 genannten Behörden gerichtet werden.

(4) Zur Durchführung und Erleichterung des Rechtshilfeverkehrs stellen die Vertragsstaaten einander Ortsbücher oder andere geeignete Verzeichnisse zur Verfügung, die den örtlichen Zuständigkeitsbereich der einzelnen Justiz- und Polizeibehörden erkennen lassen.

Artikel 12

(zu Artikel 16 des Übereinkommens)

(1) Den Ersuchen und den beigelegten Schriftstücken ist eine Übersetzung in die Sprache des ersuchten Vertragsstaates anzuschließen, die von einem amtlich bestellten oder vereidigten Übersetzer des ersuchenden Vertragsstaates angefertigt ist. Eine Beglaubigung der Unterschrift des Übersetzers ist nicht erforderlich. Der Beifügung einer Übersetzung von zuzustellenden Schriftstücken bedarf es nicht, wenn der Zustellungsempfänger der Sprache kundig ist, in der das zuzustellende Schriftstück abgefasst wurde.

(2) Wenn Anhaltspunkte dafür vorliegen, dass im Falle der Zustellung eines Schriftstücks nach Artikel 6 Absatz 1 dieses Vertrages der Zustellungsempfänger der Sprache, in der das Schriftstück abgefasst ist, unkundig ist, ist dieses oder zumindest dessen wesentlicher Inhalt in die Sprache des Vertragsstaates, in dessen Hoheitsgebiet der Empfänger sich aufhält, zu übersetzen. Wenn der zustellende Behörde bekannt ist, dass der Empfänger nur einer anderen Sprache kundig ist, ist das Schriftstück oder zumindest dessen wesentlicher Inhalt in diese andere Sprache zu übersetzen.

Artikel 13

(zu Artikel 20 des Übereinkommens)

(1) Die durch die Übermittlung von Gegenständen zum Zwecke der Aushändigung an den Berechtigten (Artikel 4 Absatz 2 dieses Vertrages) und durch die Überstellung oder Durchbeförderung von Personen, denen die Freiheit entzogen ist (Artikel 8 dieses Vertrages), entstandenen Kosten werden vom ersuchenden Vertragsstaat erstattet.

(2) Der ersuchte Vertragsstaat kann verlangen, dass ihm die durch die Erledigung eines Ersuchens um Überwachung der Telekommunikation entstehenden Kosten erstattet werden. In diesem Fall teilt er dem ersuchenden Vertragsstaat unverzüglich die voraussichtliche Höhe dieser Kosten mit. Wird die Überwachung gemäß Artikel 17 Absatz 3 dieses Vertrages beendet, ist der ersuchende Vertragsstaat verpflichtet, die bereits entstandenen Kosten zu tragen.

Artikel 14

(zu Artikel 21 des Übereinkommens)

(1) Der Schriftverkehr gemäß Artikel 21 des Übereinkommens erfolgt auf dem in Artikel 11 Absatz 1 dieses Vertrages vorgesehenen Geschäftsweg.

(2) Aufgrund einer nach Artikel 21 des Übereinkommens übermittelten Anzeige werden die zuständigen Behörden des ersuch-

ten Vertragsstaates nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts ein Strafverfahren oder ein Verwaltungsverfahren einleiten.

(3) Sind bei der Beurteilung des Sachverhalts im Sinne des Absatzes 2 Straßenverkehrsvorschriften zu berücksichtigen, so sind die am Tatort geltenden Verkehrsregeln zugrunde zu legen.

(4) Ein zur Einleitung eines Strafverfahrens notwendiger Antrag oder eine Ermächtigung, die in dem Hoheitsgebiet des ersuchenden Vertragsstaates vorliegt, ist auch im ersuchten Vertragsstaat wirksam; nur nach dem Recht des ersuchten Vertragsstaates erforderliche Anträge oder Ermächtigungen können innerhalb einer Frist von zwei Monaten nach Eingang der Anzeige bei der zur Strafverfolgung zuständigen Behörde dieses Vertragsstaates nachgeholt werden.

(5) Die Anzeige hat eine Darstellung des Sachverhalts zu enthalten. Ihr werden beigelegt:

1. die Akten in Urschrift oder beglaubigter Abschrift sowie in Betracht kommende Beweisgegenstände;
2. eine Abschrift der Bestimmungen über den Tatbestand und die Strafe, die nach dem am Tatort geltenden Recht auf die Tat anwendbar sind;
3. bei Verkehrsstraftaten außerdem eine Abschrift der für die Beurteilung maßgebenden Verkehrsregeln;
4. eine Übersetzung der Anzeige, der Darstellung des Sachverhalts und der unter Ziffer 2 und 3 genannten Schriftstücke in die Sprache des ersuchten Vertragsstaates.

(6) Die Gegenstände und die urschriftlichen Unterlagen im Sinne des Absatzes 5 Ziffer 1 werden dem ersuchenden Vertragsstaat so bald wie möglich zurückgegeben, sofern auf die Rückgabe nicht verzichtet wird. Etwa bestehende Rechte des ersuchten Vertragsstaates oder dritter Personen an den übermittelten Gegenständen bleiben unberührt.

(7) Wurde im Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates eine Strafverfolgung eingeleitet, so sehen die Behörden des ersuchenden Vertragsstaates von weiteren Verfolgungs- oder Vollstreckungsmaßnahmen gegen den Beschuldigten wegen derselben Tat ab. Sie können jedoch die Verfolgung oder Vollstreckung fortsetzen oder wieder aufnehmen, wenn

1. es sich herausgestellt hat, dass die zuständige Behörde des ersuchten Vertragsstaates das Strafverfahren nicht zu Ende führen kann, insbesondere weil der Beschuldigte sich der Strafverfolgung oder der Strafvollstreckung in dem Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates entzieht, oder dass sie das Strafverfahren zwar abgeschlossen, aber keine Entscheidung über die dem Ersuchen zugrunde liegende Straftat dem Grunde nach getroffen hat;
2. aus nach der Stellung des Ersuchens bekannt gewordenen Gründen vor Erlass eines gerichtlichen Strafbefehls, vor Beginn der erstinstanzlichen Hauptverhandlung oder vor Erlass einer Verwaltungsverfügung im Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates die ersuchende Behörde ihr Ersuchen zurückgenommen hat.

(8) Jede im Hoheitsgebiet eines der beiden Vertragsstaaten gemäß den dort geltenden Bestimmungen vorgenommene Untersuchungshandlung und jede die Verjährung unterbrechende Handlung hat im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates die gleiche Geltung, wie wenn sie in dem Hoheitsgebiet dieses Vertragsstaates rechtswirksam vorgenommen worden wäre.

(9) Der ersuchende Vertragsstaat wird so bald wie möglich von dem aufgrund der Anzeige Veranlassten sowie in den Fällen des Absatzes 7 unterrichtet. Nach Abschluss des Verfahrens wird ihm auch eine Ausfertigung oder eine beglaubigte Abschrift der das Verfahren abschließenden Entscheidung übersandt.

(10) Die durch die Anwendung des Artikels 21 des Übereinkommens und dieses Artikels entstandenen Kosten werden nicht erstattet.

Artikel 15

(zu Artikel 22 des Übereinkommens)

Die Informationen aus dem Strafregister werden mindestens einmal vierteljährlich zwischen dem Bundeszentralregister der Bundesrepublik Deutschland und dem Ministerium der Justiz der Tschechischen Republik ausgetauscht.

Artikel 16

(zu Artikel 22 des Übereinkommens)

Über Fälle, in denen in dem Hoheitsgebiet eines Vertragsstaates einem Angehörigen eines anderen Vertragsstaates durch rechtskräftige Gerichtsentscheidung das Recht aberkannt worden ist, von der im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates erteilten Fahrerlaubnis im Inland Gebrauch zu machen, unterrichten einander die Behörden beider Vertragsstaaten. Die entsprechenden Benachrichtigungen werden von der zuständigen Justizbehörde an die zuständige Verwaltungsbehörde des anderen Vertragsstaates übermittelt. Diese Verwaltungsbehörde ist in der Bundesrepublik Deutschland das Kraftfahrt-Bundesamt und in der Tschechischen Republik das Polizeipräsidium der Tschechischen Republik.

Kapitel II

Besondere Ermittlungsmethoden und Rechtshilfeverkehr der Polizeibehörden

Artikel 17

(Überwachung der Telekommunikation)

(1) Das Übereinkommen und dieser Vertrag werden auch angewendet auf Ersuchen betreffend die Anordnung von Maßnahmen der Überwachung der Telekommunikation.

(2) Ersuchen nach Absatz 1 werden nur erledigt, wenn

1. eine Überwachungsanordnung eines zuständigen Gerichts des ersuchenden Vertragsstaates vorgelegt wird oder aus der Erklärung eines solchen Gerichts hervorgeht, dass die Voraussetzungen der Überwachung vorliegen, wenn eine derartige Maßnahme im Hoheitsgebiet des ersuchenden Vertragsstaates durchzuführen wäre,
2. die Überwachung auch nach dem Recht des ersuchten Vertragsstaates angeordnet werden könnte, sofern die Strafverfolgung wegen der dem Ersuchen zugrunde liegenden Straftat dort durchgeführt werden würde und
3. die Zielperson oder das zu überwachende Telekommunikationsendgerät, von dem aus die zu überwachende Kennung der Zielperson genutzt wird,
 - a) sich auf dem Hoheitsgebiet des ersuchten Staates befindet,
 - b) sich auf dem Hoheitsgebiet des ersuchenden Staates befindet und zur Überwachung die technische Hilfe des ersuchten Staates benötigt wird, oder
 - c) sich auf dem Hoheitsgebiet eines dritten Staates befindet und der ersuchende Staat zur Überwachung die technische Hilfe des ersuchten Staates benötigt, sofern der dritte Staat der Überwachung zugestimmt hat.

(3) Verlangt der ersuchte Vertragsstaat gemäß Artikel 13 Absatz 2 Sätze 1 und 2 dieses Vertrages die Erstattung der Kosten der Überwachung der Telekommunikation, so kann die Überwachung beendet werden, wenn der ersuchende Vertragsstaat es ablehnt, die Kosten zu tragen, oder in einer vom ersuchten Vertragsstaat festgelegten Frist sich nicht zur Erstattung verpflichtet.

(4) Personenbezogene Erkenntnisse, die im Rahmen einer Maßnahme nach Absatz 1 gewonnen werden, dürfen in einem anderen Strafverfahren nur mit Zustimmung des ersuchten Ver-

tragsstaates verwendet werden. Der ersuchte Vertragsstaat erteilt diese Zustimmung, wenn die Maßnahme nach seinem Recht auch hinsichtlich der diesem Verfahren zugrunde liegenden Straftat angeordnet werden könnte. Die Unterlagen sind zu vernichten, sobald sie für Strafverfahren nicht mehr benötigt werden. Sieht das Recht des ersuchten Vertragsstaates eine Benachrichtigung des Betroffenen vor, so unterrichtet der ersuchende Vertragsstaat den ersuchten Vertragsstaat darüber, wann die Benachrichtigung ohne Gefährdung des Untersuchungszweckes oder anderer wichtiger Interessen erfolgen kann.

(5) Die Absätze 1, 2 (Ziffern 1 und 2) und 4 gelten entsprechend für Ersuchen um Herausgabe von Unterlagen, die aus Maßnahmen der Überwachung der Telekommunikation in einem im Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates geführten Strafverfahren herrühren.

Artikel 18

(Nacheile)

(1) Beamte eines Vertragsstaates, die auf dessen Hoheitsgebiet eine Person verfolgen, die auf frischer Tat bei der Begehung von oder der Teilnahme an einer auslieferungsfähigen Straftat betroffen oder verfolgt wird, sind befugt, die Verfolgung über die Staatsgrenze hinweg auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates ohne dessen vorherige Zustimmung fortzusetzen, wenn die zuständigen Behörden des anderen Vertragsstaates wegen der besonderen Dringlichkeit der Angelegenheit nicht zuvor unterrichtet werden konnten oder nicht rechtzeitig zur Stelle sind, um die Verfolgung zu übernehmen. Gleiches gilt, wenn die verfolgte Person aus der Untersuchungshaft, dem Maßregelvollzug oder der Straftat geflohen ist oder sich einer anderen strafrechtlichen freiheitsentziehenden Maßnahme durch Flucht entzogen hat. Die nacheilenden Beamten nehmen unverzüglich, im Regelfall bereits vor dem Grenzübergang, Kontakt mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaates auf. Die Verfolgung ist einzustellen, sobald der Vertragsstaat, auf dessen Hoheitsgebiet die Verfolgung stattfinden soll, dies verlangt. Auf Ersuchen der nacheilenden Beamten ergreifen die örtlich zuständigen Behörden die betroffene Person, um ihre Identität festzustellen oder die Festnahme vorzunehmen.

(2) Wenn kein Einstellungsverlangen vorliegt und die örtlichen Behörden nicht rechtzeitig herangezogen werden können, dürfen die nacheilenden Beamten die Person festhalten, bis die Beamten des anderen Vertragsstaates, die unverzüglich zu unterrichten sind, die Identitätsfeststellung oder die Festnahme vornehmen.

(3) Die in den Absätzen 1 und 2 vorgesehene Nacheile wird ohne räumliche oder zeitliche Begrenzung ausgeübt. Die Überschreitung der Grenze darf auch außerhalb zugelassener Grenzübergänge erfolgen.

(4) Die Nacheile darf nur unter folgenden allgemeinen Voraussetzungen ausgeübt werden:

1. Die nacheilenden Beamten sind an die Bestimmungen dieses Artikels und das Recht des anderen Vertragsstaates gebunden; sie haben Anordnungen der örtlich zuständigen Behörden zu befolgen.
2. Die Nacheile findet lediglich über die Landgrenzen statt.
3. Das Betreten von Wohnungen ist nicht zulässig. Im Übrigen dürfen Gebäude nur betreten werden, soweit es um öffentlich zugängliche Arbeits-, Betriebs- oder Geschäftsräume während der Arbeits-, Betriebs- oder Geschäftszeit geht.
4. Die nacheilenden Beamten müssen als solche eindeutig erkennbar sein, entweder durch eine Uniform, eine Armbinde oder durch an dem Fahrzeug angebrachte Zusatzeinrichtungen; das Tragen von Zivilkleidung unter Benutzung eines getarnten Polizeifahrzeuges ohne die vorgenannte Kennzeichnung ist nicht zulässig; die nacheilenden Beamten müssen jederzeit in der Lage sein, ihre amtliche Funktion nachzuweisen.

5. Die nacheilenden Beamten dürfen ihre Dienstwaffe mit sich führen; der Gebrauch ist mit Ausnahme des Falles der Notwehr nicht zulässig.
6. Die nach Absatz 2 ergriffene Person darf im Hinblick auf ihre Vorführung vor die örtlich zuständige Behörde lediglich einer Sicherheitsdurchsuchung unterzogen werden; es dürfen ihr während der Beförderung Handfesseln angelegt werden; die von der verfolgten Person mitgeführten Gegenstände dürfen sichergestellt werden.
7. Die nacheilenden Beamten melden sich nach jedem Einschreiten gemäß den Absätzen 1, 2 und 3 bei den örtlich zuständigen Behörden des anderen Vertragsstaates und erstatten Bericht; auf Ersuchen dieser Behörden sind sie verpflichtet, sich bis zur Klärung des Sachverhalts bereitzuhalten; Gleiches gilt auch, wenn die verfolgte Person nicht festgenommen werden konnte.
8. Die Behörden des Vertragsstaates, aus dessen Hoheitsgebiet die nacheilenden Beamten kommen, unterstützen auf Ersuchen die nachträglichen Ermittlungen einschließlich gerichtlicher Verfahren des anderen Vertragsstaates.

(5) Die Person, die gemäß Absatz 2 durch die örtlich zuständigen Behörden festgenommen wurde, kann ungeachtet ihrer Staatsangehörigkeit zum Zwecke der Vernehmung festgehalten werden. Die einschlägigen Bestimmungen des nationalen Rechts finden sinngemäß Anwendung. Hat die Person nicht die Staatsangehörigkeit des Vertragsstaates, in dessen Hoheitsgebiet sie aufgegriffen wurde, wird sie spätestens sechs Stunden nach ihrer Ergreifung freigelassen, wobei die Stunden zwischen Mitternacht und neun Uhr nicht mitzählen, es sei denn, die örtlich zuständigen Behörden erhalten vor Ablauf dieser Frist ein Ersuchen gleich in welcher Form um vorläufige Festnahme zum Zwecke der Auslieferung. Unberührt bleiben nationale Regelungen, die aus anderen Gründen die Anordnung von Haft oder eine vorläufige Festnahme ermöglichen.

(6) Die in den Absätzen 1 bis 5 genannten Behörden und Beamten sind

- für die Bundesrepublik Deutschland: die Polizeien des Bundes und der Länder sowie die Zollverwaltung und die Beamten dieser Behörden;
- für die Tschechische Republik: die Polizei der Tschechischen Republik sowie die Zollverwaltung und die Beamten dieser Behörden.

Artikel 19

(Grenzüberschreitende Observation)

(1) Beamte eines Vertragsstaates, die im Rahmen eines Ermittlungsverfahrens wegen einer auslieferungsfähigen Straftat auf dessen Hoheitsgebiet eine Person observieren, sind befugt, die Observation auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates fortzusetzen, wenn dieser der grenzüberschreitenden Observation auf der Grundlage eines zuvor gestellten Ersuchens zugestimmt hat. Die Zustimmung kann mit Auflagen verbunden werden. Auf Verlangen ist die Observation an die Beamten des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet die Observation stattfindet, zu übergeben. Das Ersuchen nach Satz 1 richtet die zuständige Behörde des ersuchenden Vertragsstaates in der Bundesrepublik Deutschland an die örtlich zuständige Staatsanwaltschaft unter gleichzeitiger Übersendung einer Kopie an die nach Absatz 5 zuständige Zentralstelle und in der Tschechischen Republik an die zuständige Polizeibehörde. Örtlich zuständig sind in der Bundesrepublik Deutschland die Staatsanwaltschaften, in deren Zuständigkeitsbereich die Grenze voraussichtlich überschritten werden soll. Zuständig ist in der Tschechischen Republik die in Absatz 5 bezeichnete Zentralstelle.

(2) Kann wegen der besonderen Dringlichkeit der Angelegenheit eine vorherige Zustimmung des anderen Vertragsstaates nicht beantragt werden, dürfen die Beamten die Observation einer Person unter folgenden Voraussetzungen über die Grenze hinweg fortsetzen:

1. Der Grenzübertritt ist noch während der Observation unverzüglich der in Absatz 5 bezeichneten Zentralstelle des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet die Observation fortgesetzt werden soll, mitzuteilen; anstelle dieser Zentralstelle kann in der Bundesrepublik Deutschland auch das Bayerische Landeskriminalamt oder das Landeskriminalamt Sachsen benachrichtigt werden.
2. Ein Ersuchen nach Absatz 1, in dem auch die Gründe dargelegt werden, die einen Grenzübertritt ohne vorherige Zustimmung rechtfertigen, ist unverzüglich nachzureichen.

Die Observation ist einzustellen, sobald der Vertragsstaat, auf dessen Hoheitsgebiet die Observation stattfindet, aufgrund der Mitteilung nach Ziffer 1 oder des Ersuchens nach Ziffer 2 dies verlangt oder wenn die Zustimmung nicht fünf Stunden nach Grenzübertritt vorliegt.

(3) Die Observation nach den Absätzen 1 und 2 ist ausschließlich unter den nachstehenden allgemeinen Voraussetzungen zulässig:

1. Die observierenden Beamten sind an die Bestimmungen dieses Artikels und das Recht des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet sie auftreten, gebunden; sie haben Anordnungen der örtlich zuständigen Behörden zu befolgen.
2. Bei der Durchführung einer grenzüberschreitenden Observation unterliegen Beamte des einen Vertragsstaates denselben verkehrsrechtlichen Bestimmungen wie die Beamten des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet die Observation fortgesetzt wird. Die Vertragsstaaten unterrichten einander über die jeweils geltende Rechtslage.
3. Zur Unterstützung der grenzüberschreitenden Observation erforderliche technische Mittel dürfen zu den Bedingungen des Rechts des Vertragsstaates eingesetzt werden, auf dessen Hoheitsgebiet die Observation fortgesetzt wird.
4. Vorbehaltlich der Fälle des Absatzes 2 führen die Beamten während der Observation ein Dokument mit sich, aus dem sich ergibt, dass die Zustimmung erteilt worden ist.
5. Die observierenden Beamten müssen in der Lage sein, jederzeit ihre amtliche Funktion nachzuweisen.
6. Die observierenden Beamten dürfen während der Observation ihre Dienstwaffe mit sich führen, es sei denn, der ersuchte Vertragsstaat hat dem ausdrücklich widersprochen; der Gebrauch ist mit Ausnahme des Falles der Notwehr nicht zulässig.
7. Das Betreten von Wohnungen und öffentlich nicht zugänglichen Grundstücken ist nicht zulässig. Im Übrigen dürfen Gebäude nur betreten werden, soweit es um öffentlich zugängliche Arbeits-, Betriebs- oder Geschäftsräume während der Arbeits-, Betriebs- oder Geschäftszeit geht.
8. Die observierenden Beamten sind nicht befugt, die observierte Person anzuhalten oder festzunehmen.
9. Über jede Observation wird den Behörden des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet die Observation stattgefunden hat, Bericht erstattet; dabei kann das persönliche Erscheinen der observierenden Beamten gefordert werden.
10. Die Behörden des Vertragsstaates, aus dessen Hoheitsgebiet die observierenden Beamten kommen, unterstützen auf Ersuchen die nachträglichen Ermittlungen einschließlich gerichtlicher Verfahren des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet eingeschritten wurde.

(4) Die in den Absätzen 1 und 2 genannten Beamten sind

- für die Bundesrepublik Deutschland: die Beamten der Polizei des Bundes und der Länder sowie die Beamten des Zollfahndungsdienstes;
- für die Tschechische Republik: die Beamten der Polizei- und Zollbehörden.

- (5) Die in den Absätzen 1 und 2 genannte Zentralstelle ist
- für die Bundesrepublik Deutschland: das Bundeskriminalamt oder - bei strafbaren Handlungen im grenzüberschreitenden Warenverkehr - das Zollkriminalamt;
 - für die Tschechische Republik: das Polizeipräsidium der Tschechischen Republik oder - bei strafbaren Handlungen im grenzüberschreitenden Warenverkehr - die Generalzolldirektion.

Artikel 20

(Kontrollierte Lieferung)

(1) Auf Antrag des ersuchenden Vertragsstaates kann der ersuchte Vertragsstaat die kontrollierte Einfuhr in sein Hoheitsgebiet, die kontrollierte Durchfuhr oder die kontrollierte Ausfuhr, insbesondere von Betäubungsmitteln, Grundstoffen und Geräten zur Herstellung von Betäubungsmitteln, Waffen, Sprengstoffen, Falschgeld sowie Gegenständen, die aus Straftaten herrühren oder zur Begehung von Straftaten bestimmt sind, gestatten, wenn der ersuchende Vertragsstaat darlegt, dass ohne diese Maßnahme die Ermittlung von Hinterleuten und anderen Tatbeteiligten oder die Aufdeckung von Verteilerwegen aussichtslos wäre oder wesentlich erschwert würde. Wenn von der Ware ein besonderes Risiko für die an der Lieferung beteiligten Personen oder für die Allgemeinheit ausgeht, so kann der ersuchte Vertragsstaat das Ersuchen unter weiteren Bedingungen bewilligen oder es ablehnen.

(2) Der ersuchte Vertragsstaat übernimmt die Kontrolle der Lieferung beim Grenzübertritt oder an einem vereinbarten Übergabepunkt, um eine Kontrollunterbrechung zu vermeiden. Er stellt im weiteren Verlauf der Lieferung deren ständige Überwachung in der Form sicher, dass er zu jeder Zeit die Möglichkeit des Zugriffs auf die Täter oder die Waren hat. Beamte des ersuchenden Vertragsstaates können in Absprache mit dem ersuchten Vertragsstaat die kontrollierte Lieferung nach der Übernahme zusammen mit den übernehmenden Beamten des ersuchten Vertragsstaates weiter begleiten. Sie sind hierbei an die Bestimmungen dieses Artikels und das Recht des ersuchten Vertragsstaates gebunden; sie haben die Anordnungen der Beamten des ersuchten Vertragsstaates zu befolgen und Maßgaben zu beachten, die der ersuchte Vertragsstaat auf der Grundlage seiner innerstaatlichen Rechtsvorschriften für die Verwendung von Ermittlungsergebnissen auf dem Gebiet des anderen Vertragsstaates festgelegt hat.

(3) Ersuchen um kontrollierte Lieferungen, die in einem Drittstaat beginnen oder fortgesetzt werden, wird nur stattgegeben, wenn im Ersuchen dargelegt ist, dass die Erfüllung der Voraussetzungen gemäß Absatz 2 Sätze 1 und 2 auch vom Drittstaat gewährleistet wird.

(4) Die Bestimmungen des Artikels 19 Absatz 1 Sätze 4 bis 6 und Absätze 4 und 5 dieses Vertrages finden entsprechende Anwendung. Beginnt die kontrollierte Lieferung in der Bundesrepublik Deutschland, so ist das Ersuchen an die Staatsanwaltschaft zu richten, von deren Bezirk der kontrollierte Transport ausgeht.

Artikel 21

(Verdeckte Ermittlung)

(1) Bedarf es im Rahmen der von den Behörden des ersuchenden Vertragsstaates geführten Ermittlungen wegen einer Straftat, die nach dem Recht beider Vertragsstaaten mit Strafe bedroht ist, des Einsatzes eines Beamten der Polizei oder einer anderen Behörde, der nach deutschem Recht die Stellung eines Verdeckten Ermittlers oder nach tschechischem Recht die Stellung eines „agent“ hat - im Folgenden als Polizeibeamter bezeichnet -, auf dem Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates, so kann dieser auf besonderes Ersuchen hierzu seine Zustimmung erteilen. Der ersuchende Vertragsstaat stellt ein solches Ersuchen nur dann, wenn die Aufklärung des Sachverhalts ohne die geplante Maßnahme wesentlich erschwert wäre. Im Ersuchen muss die

wahre Identität des Polizeibeamten nicht offenbart werden. Für Ersuchen nach Satz 1 gilt der unmittelbare Geschäftsweg zwischen den Staatsanwaltschaften gemäß Artikel 11 Absatz 1 dieses Vertrages. Die ersuchende Behörde unterrichtet gleichzeitig die in Absatz 8 bezeichnete Zentralstelle des ersuchten Vertragsstaates über das Ersuchen.

(2) Die Ermittlungen auf dem Hoheitsgebiet des ersuchten Vertragsstaates beschränken sich auf einzelne, zeitlich begrenzte Einsätze. Die Vorbereitung der Einsätze erfolgt in enger Abstimmung zwischen den beteiligten Behörden der Vertragsstaaten. Die Leitung der Einsätze und die Gewährleistung der Sicherheit des Polizeibeamten obliegt einem Beamten des ersuchten Vertragsstaates; das Handeln der Polizeibeamten des ersuchenden Vertragsstaates ist dem ersuchten Vertragsstaat zuzurechnen. Dieser Vertragsstaat kann jederzeit die Beendigung der Ermittlungen verlangen.

(3) Die Bewilligung der Tätigkeit des Polizeibeamten und die Bedingungen, unter denen sie stattzufinden hat, richten sich nach dem Recht des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet die Tätigkeit stattfindet.

(4) Der Polizeibeamte darf während des Einsatzes seine Dienstwaffe und technische Mittel, die zur Absicherung seines Einsatzes erforderlich sind, mit sich führen, es sei denn, der ersuchte Vertragsstaat hat dem ausdrücklich widersprochen. Der Gebrauch der Dienstwaffe ist mit Ausnahme des Falles der Notwehr nicht zulässig.

(5) Kann wegen besonderer Dringlichkeit eine vorherige Zustimmung des anderen Vertragsstaates nicht beantragt werden und liegen die rechtlichen Voraussetzungen für den Einsatz von Polizeibeamten auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates vor, sind diese ausnahmsweise ohne vorherige Zustimmung befugt, auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates tätig zu werden, soweit andernfalls die Gefahr droht, dass die veränderte Identität aufgedeckt würde. Das Tätigwerden des Polizeibeamten hat sich in diesen Fällen auf das zur Aufrechterhaltung seiner Legende und zur Gewährleistung seiner Sicherheit unumgänglich notwendige Maß zu beschränken. Die Einreise ist unverzüglich den in den Absätzen 1 und 8 bezeichneten Behörden des anderen Vertragsstaates anzuzeigen; dieser Vertragsstaat kann jederzeit die Beendigung des Einsatzes verlangen. Ein Ersuchen, in dem auch die Gründe dargelegt werden, die eine Einreise ohne vorherige Zustimmung rechtfertigen, ist unverzüglich nachzureichen. Verdeckte Ermittlungen nach diesem Absatz sind auf folgende Gebiete beschränkt:

1. in der Bundesrepublik Deutschland

- im Freistaat Bayern auf die Regierungsbezirke Niederbayern, Oberpfalz, Oberfranken, Mittelfranken sowie Oberbayern;
- im Freistaat Sachsen auf die Regierungsbezirke Dresden und Chemnitz;
- im Freistaat Thüringen auf die Landkreise Altenburg, Greiz, Saale-Orla-Kreis, Saale-Holzland-Kreis, Saalfeld-Rudolstadt, Sonneberg, Weimarer Land, Ilm-Kreis und Hildburghausen sowie die Kreisfreien Städte Erfurt, Gera, Jena, Suhl und Weimar;

2. in der Tschechischen Republik auf die Kreise Děčín/Tetschen, Ústí nad Labem/Aussig, Teplice/Teplitz-Schönau, Most/Brüx, Chomutov/Kommotau, Sokolov/Falkenau, Karlovy Vary/Karlsbad, Cheb/Eger, Liberec/Reichenberg, Česká Lípa/Böhmisch Leipa, Litoměřice/Leitmeritz, Louny/Laun, Tachov/Tachau, Jablonec nad Nisou/Gablonz, Mělník/Melnik, Kladno/Kladno, Rakovník/Rakonitz, Plzeň-sever/Pilsen-Nord, Plzeň-jih/Pilsen-Süd, Domažlice/Taus, Rokycany/Rokitzen, Beroun/Beraun, Praha-východ/Prag-Ost, Praha-západ/Prag-West, Mladá Boleslav/Jungbunzlau, Semily/Semil, Trutnov/Trautenau, Jičín/Jitschin, Píbram/Pribram, Klatovy/Klattau, Strakonice/Strakonitz, Písek/Pisek, Prácheň/Prachatzitz, České Budějovice/Budweis, Český Krumlov/Krummaw sowie auf die Hauptstadt Praha/Prag und die Stadt Plzeň/Pilsen.

(6) Absätze 1 bis 4 gelten entsprechend, wenn das Ersuchen von dem Vertragsstaat ausgeht, auf dessen Hoheitsgebiet die Tätigkeit eines Polizeibeamten des anderen Vertragsstaates erfolgen soll.

(7) Die Vertragsstaaten werden alles unternehmen, um die Identität des Polizeibeamten auch nach Beendigung seines grenzüberschreitenden Einsatzes geheim zu halten und seine Sicherheit zu gewährleisten.

(8) Die in Absatz 1 genannte Zentralstelle ist

- für die Bundesrepublik Deutschland: das Bundeskriminalamt oder – bei strafbaren Handlungen im grenzüberschreitenden Warenverkehr – das Zollkriminalamt;
- für die Tschechische Republik: das Polizeipräsidium der Tschechischen Republik.

(9) Durch die vorstehenden Absätze wird nicht ausgeschlossen, dass ein Vertragsstaat auf seinem Hoheitsgebiet einen eigenen Polizeibeamten auf Ersuchen des anderen Vertragsstaates einsetzt.

(10) Durch die vorstehenden Absätze wird nicht ausgeschlossen, dass auf Ersuchen eines Vertragsstaates sonstige Beamte dieses Vertragsstaates in dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates verdeckt Handlungen vornehmen, die auf die Aufklärung von Straftaten gerichtet sind. Absätze 5 und 9 finden entsprechende Anwendung.

Artikel 22

(Zusammenarbeit bei Ermittlungen)

(1) Bei der Ermittlung wegen Straftaten, die das Interesse beider Vertragsstaaten berühren, kann im gegenseitigen Einvernehmen eine Koordinierungsgruppe aus Beamten beider Vertragsstaaten gebildet werden. Die Gruppe dient der Abstimmung und der Unterstützung der im Hoheitsgebiet eines Vertragsstaates oder beider Vertragsstaaten durchgeführten Ermittlungen.

(2) Sind bei den Ermittlungen spezielle Fachkenntnisse erforderlich, kann ein Vertragsstaat auf Ersuchen des anderen Vertragsstaates eigene Fachleute zur Unterstützung der Ermittlungen des anderen Vertragsstaates entsenden.

(3) Die in den Absätzen 1 und 2 genannten Gruppen arbeiten unter folgenden Voraussetzungen:

1. Ihre Einrichtung erfolgt nur für einen bestimmten Zweck und für einen begrenzten Zeitraum.
2. Die teilnehmenden Bediensteten sind an das Recht des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet der Einsatz der Gruppe erfolgen soll, gebunden.
3. Die Mitgliedschaft in der Gruppe begründet für die daran beteiligten Bediensteten keine Befugnis zu Festnahmen, Durchsuchungen, Vernehmungen oder anderen Maßnahmen, mit denen in vergleichbarer Weise in Rechte von Personen auf dem Gebiet des anderen Vertragsstaates eingegriffen wird.

Artikel 23

(Rechtshilfeverkehr der Polizeibehörden)

(1) Die Bestimmungen des Übereinkommens und dieses Vertrages gelten auch für die Zusammenarbeit der Polizeibehörden der Vertragsstaaten in strafrechtlichen Angelegenheiten, mit denen die Polizei befasst ist. Die Polizeibehörden der Vertragsstaaten unterstützen einander im Rahmen ihres innerstaatlichen Strafverfahrensrechts insbesondere durch

1. Fahndung,
2. Personenfeststellung,
3. Mitteilung von Erkenntnissen aus polizeilichen Unterlagen und Erteilung von sonstigen Auskünften,
4. Halterfeststellungen und Fahrerermittlungen,

5. Feststellung von Telefonanschlussinhabern,
6. Spurenabklärungen,
7. polizeiliche Vernehmungen,
8. Ermittlung der Aussagebereitschaft von Personen.

(2) Die polizeiliche Zusammenarbeit nach diesem Artikel erfolgt über das Bundeskriminalamt der Bundesrepublik Deutschland und das Polizeipräsidium der Tschechischen Republik. Eine Übermittlung und Beantwortung von Ersuchen unmittelbar zwischen den zuständigen Polizeibehörden der Vertragsstaaten kann erfolgen, soweit

1. sich der grenzüberschreitende Dienstverkehr auf Straftaten bezieht, bei denen der Schwerpunkt der Tat und ihrer Verfolgung in den Grenzgebieten liegt,
2. die Ersuchen nicht rechtzeitig über den Geschäftsweg zwischen den nationalen Zentralstellen gestellt werden können oder
3. eine direkte Zusammenarbeit aufgrund von tat- oder täterbezogenen Zusammenhängen im Rahmen abgrenzbarer Fallgestaltungen zweckmäßig ist und dazu das Einvernehmen der jeweiligen nationalen Zentralstellen vorliegt.

(3) Als Grenzgebiete im Sinne des Absatzes 2 gelten die Zuständigkeitsbereiche folgender Polizeibehörden:

1. in der Bundesrepublik Deutschland
 - a) im Freistaat Bayern die Polizeipräsidien Niederbayern/Oberpfalz, Oberfranken, Mittelfranken, Oberbayern, München sowie die Grenzschutzbehörde Schwandorf;
 - b) im Freistaat Sachsen die Polizeipräsidien Dresden, Chemnitz, die Landespolizeidirektion Zentrale Dienste bezüglich der Wasserschutzpolizei sowie die Grenzschutzbehörde Pirna und die Grenzschutzbehörde Chemnitz;
2. in der Tschechischen Republik die Polizei der Tschechischen Republik, Verwaltung des Südböhmischen Bezirkes, Česke Budějovice/Budweis, Verwaltung des Westböhmischen Bezirkes, Plzeň/Pilsen und Verwaltung des Nordböhmischen Bezirkes, Ústí nad Labem/Aussig.

Kapitel III

Schutz personenbezogener Daten

Artikel 24

(Definition)

Personenbezogene Daten, im Folgenden Daten genannt, sind Einzelangaben über persönliche und sachliche Verhältnisse einer bestimmten oder bestimmbaren natürlichen Person.

Artikel 25

(Zweckbindung)

(1) Die Verwendung der aufgrund des Übereinkommens oder dieses Vertrages übermittelten Daten ist nur für die dort bezeichneten Zwecke zulässig, für die die Daten übermittelt worden sind, und zu den durch die übermittelnde Stelle im Einzelfall vorgegebenen Bedingungen. Die Verwendung ist darüber hinaus zulässig:

1. für Zwecke, für die die Daten ebenfalls nach dem Übereinkommen oder diesem Vertrag übermittelt werden dürfen,
2. zur Verhinderung von Straftaten von erheblicher Bedeutung,

3. für gerichtliche Verfahren und Verwaltungsverfahren, die mit den Zwecken nach Satz 1 und Satz 2 Ziffern 1 und 2 zusammenhängen, sowie
4. zur Abwehr von erheblichen Gefahren für die öffentliche Sicherheit.

(2) Eine Verwendung der Daten zu weiteren als den in Absatz 1 genannten Zwecken ist nur nach vorheriger Zustimmung des übermittelnden Vertragsstaates zulässig.

Artikel 26

(Zusätzliche Bestimmungen)

Zusätzlich gelten bei der Übermittlung und Verwendung von Daten unter Beachtung der für jeden Vertragsstaat geltenden Rechtsvorschriften die nachfolgenden Bestimmungen:

1. Der Empfänger unterrichtet die übermittelnde Stelle auf Ersuchen über die übermittelten Daten, deren Verwendung und die dadurch erzielten Ergebnisse.
2. Bei der Übermittlung der Daten ist auf Vollständigkeit zu achten. Es sind nur die Daten zu übermitteln, die das gestellte Ersuchen betreffen. Dabei sind die nach dem jeweiligen innerstaatlichen Recht geltenden Übermittlungsverbote zu beachten. Erweist sich, dass Daten unvollständig oder falsch oder unter Verstoß gegen nationale Übermittlungsverbote übermittelt worden sind, so ist dies dem Empfänger unverzüglich mitzuteilen. Er ist verpflichtet, die Berichtigung oder Vernichtung vorzunehmen.
3. Dem Betroffenen ist auf Antrag über die zu seiner Person vorhandenen Daten sowie über ihren vorgesehenen Verwendungszweck und den Zweck der Speicherung Auskunft zu erteilen. Eine Verpflichtung zur Auskunftserteilung besteht nicht, soweit eine Abwägung ergibt, dass das öffentliche Interesse, die Auskunft nicht zu erteilen, das Interesse des Betroffenen an der Auskunftserteilung überwiegt. Im Übrigen richtet sich das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten Auskunft zu erhalten, nach dem innerstaatlichen Recht des Vertragsstaates, in dessen Hoheitsgebiet die Auskunft beantragt wird.
4. Die übermittelnde und die empfangende Stelle halten die Übermittlung und den Empfang der Daten in geeigneter Weise fest.
5. Die übermittelnde und die empfangende Stelle schützen die übermittelten Daten wirksam gegen unbefugten Zugang, unbefugte Veränderung und unbefugte Bekanntgabe.
6. Wird jemand infolge von Übermittlungen im Rahmen des Datenaustausches nach dem Übereinkommen oder diesem Vertrag rechtswidrig geschädigt, so haftet ihm hierfür die empfangende Stelle nach Maßgabe ihres innerstaatlichen Rechts. Sie kann sich im Verhältnis zum Geschädigten zu ihrer Entlastung nicht darauf berufen, dass der Schaden durch die übermittelnde Stelle verursacht worden ist. Leistet die empfangende Stelle Schadenersatz wegen eines Schadens, der durch die Verwendung von unrichtig übermittelten Daten verursacht wurde, so erstattet die übermittelnde Stelle der empfangenden Stelle den Gesamtbetrag des geleisteten Ersatzes.

Artikel 27

(Datenbearbeitung auf dem Hoheitsgebiet der anderen Vertragspartei)

(1) Die Regelungen dieses Kapitels gelten auch für Daten, die durch grenzüberschreitende Tätigkeit auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates erhoben worden sind. Dabei sind die besonderen Bedingungen, die von dem ersuchten Vertragsstaat im Zusammenhang mit der grenzüberschreitenden Maßnahme gestellt werden, zu beachten.

(2) Beamten, die auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates tätig werden, darf durch diesen Vertragsstaat nur unter Leitung eines seiner Beamten der Zugriff auf amtliche Datensammlungen gewährt werden.

Kapitel IV

Allgemeine und Schlussbestimmungen

Artikel 28

(Geheimschutz)

Sollen aufgrund des Übereinkommens oder dieses Vertrages Daten übermittelt werden, die nach dem Recht des übermittelnden Vertragsstaates einer Geheimhaltungspflicht unterliegen und als solche gekennzeichnet sind, kann dieser ihre Übermittlung davon abhängig machen, das der empfangende Vertragsstaat die Geheimhaltungspflicht beachtet.

Artikel 29

(Rechtsstellung der Beamten im Bereich des Strafrechts)

Die Beamten, die nach diesem Vertrag auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates tätig werden, sind in Bezug auf Straftaten, die sie begehen oder die ihnen gegenüber begangen werden, den Beamten des anderen Vertragsstaates gleichgestellt.

Artikel 30

(Haftung)

(1) Die Vertragsstaaten verzichten wechselseitig auf alle Entschädigungsansprüche wegen des Verlustes oder der Beschädigung von Vermögenswerten, die ihnen oder Verwaltungsorganen gehören, wenn der Schaden von einem Beamten bei der Erfüllung von Aufgaben im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrages verursacht worden ist.

(2) Die Vertragsstaaten verzichten wechselseitig auf alle Entschädigungsansprüche wegen Verletzung oder des Todes eines Beamten, wenn der Schaden bei der Erfüllung von Aufgaben im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrages verursacht worden ist. Ersatzansprüche des Beamten oder seiner Hinterbliebenen bleiben hiervon unberührt.

(3) Wird durch einen Beamten des einen Vertragsstaates bei der Erfüllung von Aufgaben im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrages auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates einem Dritten Schaden zugefügt, so haftet für den Schaden der Vertragsstaat, auf dessen Hoheitsgebiet der Schaden eingetreten ist, nach Maßgabe der Vorschriften, die im Fall eines durch einen eigenen sachlich und örtlich zuständigen Beamten verursachten Schadens Anwendung finden würden.

(4) Der Vertragsstaat, dessen Beamte den Schaden auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates verursacht haben, erstattet dem anderen Vertragsstaat den Gesamtbetrag des Schadenersatzes, den dieser an die Geschädigten oder ihre Rechtsnachfolger geleistet hat.

(5) Die zuständigen Behörden der Vertragsstaaten arbeiten eng zusammen, um die Erledigung von Schadenersatzansprüchen zu erleichtern. Sie tauschen insbesondere alle ihnen zugänglichen Informationen über Schadensfälle im Sinne dieses Artikels aus.

(6) Die Absätze 1 und 2 finden keine Anwendung, wenn der Schaden vorsätzlich oder grob fahrlässig herbeigeführt worden ist.

Artikel 31

(Änderung der Behörden, Einsatzgebiete oder des Geschäftsweges)

(1) Die Vertragsstaaten zeigen einander Änderungen in der Bezeichnung oder in der Zuständigkeit der in diesem Vertrag genannten Behörden durch Verbalnote an.

(2) Die Vertragsstaaten können Änderungen des Geschäftsweges nach Artikel 19 Absatz 1 Sätze 4 bis 6 sowie nach Artikel 20 Absatz 4 dieses Vertrages sowie der Einsatzgebiete nach Artikel 21 Absatz 5 durch Verbalnotenwechsel vereinbaren.

(3) Verbalnoten gemäß den Absätzen 1 und 2 werden im Hoheitsgebiet der Vertragsstaaten amtlich veröffentlicht.

Artikel 32

(Zusammenkünfte von Vertretern der Vertragsstaaten)

Das Bundesministerium der Justiz der Bundesrepublik Deutschland und das Justizministerium der Tschechischen Republik werden nach Bedarf in unmittelbarem Benehmen Zusammenkünfte ihrer Vertreter vereinbaren, um die einheitliche Durchführung des Übereinkommens und dieses Vertrages sicherzustellen und bei ihrer Durchführung etwa auftretende Schwierigkeiten zu beseitigen. Soweit durch die zu erörternden Fragen der Geschäftsbereich anderer Ministerien berührt wird, werden diese eingeladen werden, sich an den Zusammenkünften zu beteiligen.

Artikel 33

(Kündigung des Übereinkommens)

Kündigt einer der Vertragsstaaten das Übereinkommen, so wird die Kündigung im Verhältnis zwischen der Bundesrepublik Deutschland und der Tschechischen Republik zwei Jahre nach Eingang der Notifikation der Kündigung beim Generalsekretär des Europarates wirksam.

Artikel 34

(Inkrafttreten und Außerkrafttreten des Vertrages)

(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation; die Ratifikationsurkunden sollen so bald wie möglich in Berlin ausgetauscht werden.

(2) Dieser Vertrag tritt drei Monate nach Austausch der Ratifikationsurkunden in Kraft.

(3) Dieser Vertrag kann jederzeit schriftlich gekündigt werden; er tritt sechs Monate nach der Kündigung außer Kraft. Er tritt auch ohne besondere Kündigung in dem Zeitpunkt außer Kraft, in dem das Übereinkommen zwischen den Vertragsstaaten des vorliegenden Vertrages unwirksam wird.

Zu Urkund dessen haben die hierzu gehörig befugten Bevollmächtigten diesen Vertrag unterzeichnet und mit ihren Siegeln versehen.

Geschehen zu Prag am 2. Februar 2000 in zwei Urschriften, jede in deutscher und tschechischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die Bundesrepublik Deutschland

**Graf Lambsdorff
Däubler-Gmelin**

Für die Tschechische Republik

Monteříl

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TREATY BETWEEN THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY AND THE
CZECH REPUBLIC TO SUPPLEMENT THE EUROPEAN CONVEN-
TION ON MUTUAL ASSISTANCE IN CRIMINAL MATTERS OF
20 APRIL 1959 AND TO FACILITATE ITS APPLICATION

The Federal Republic of Germany and the Czech Republic,

Desirous of supplementing the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, in the version of the Additional Protocol of 17 March 1978 (hereinafter referred to as "the Convention") in the relations between the two States and of facilitating the application of the principles contained therein,

Have agreed as follows:

CHAPTER I. SUPPLEMENTING OF INDIVIDUAL ARTICLES OF THE CONVENTION

Article 1. Ad Article 1 of the Convention

Mutual assistance shall also be afforded in proceedings in respect of acts for the prosecution of which, at the time of the request for mutual assistance, the judicial authorities of the requesting Contracting State are competent and the judicial or administrative authorities in the territory of the requested Contracting State would be competent.

Article 2. Ad Article 1 of the Convention

The Convention and this Treaty shall also be applied:

1. In cases relating to pardons;
2. In proceedings relating to claims for compensation for unjust deprivation of liberty, unjust conviction or other prejudice arising out of a criminal proceeding, to the extent that no provisions of other international arrangements are applicable.

Article 3. Ad Article 2 of the Convention

Assistance may be refused if the cost of providing the assistance would be manifestly disproportionate to the seriousness of the offence.

Article 4. Ad Articles 3 and 5 of the Convention

(1) Mutual assistance in the form of restitution of objects shall be given only if the act forming the basis for the request is punishable under the laws of both Contracting States. An authentic or certified copy of:

1. An order emanating from a competent agency of the requesting Contracting State requiring the objects to be taken into official custody, even against the will of the holder, or

2. An order emanating from such a body stating that the objects could be taken into official custody, even against the will of the holder, if they were located in the territory of the requesting Contracting State,

shall be appended to such a request.

(2) In addition to the objects referred to in paragraph (1) of Article 3 of the Convention, for purposes of restitution to the persons entitled to them, objects or sums of money secured through the offence shall also be returned, provided that:

1. The objects are not needed in the territory of the requested Contracting State for a criminal proceeding;

2. No third party lays claim to the objects; and

3. No judicial decision opposing the transmission exists.

The presentation of an order or declaration within the meaning of subparagraph 2 of paragraph (1) shall not be necessary.

(3) In addition, the presentation of an order or declaration within the meaning of subparagraph 2 of paragraph (1) shall not be necessary when requests are made for the transmission of documents, including records or copies thereof, which are in the possession of the authorities of the requested Contracting State or are voluntarily made available to the latter. Such requests shall be treated as requests for the communication of information.

(4) The rights of the requested Contracting State and of third parties to objects and documents, including records, transmitted to the requesting Contracting State shall remain unaffected.

(5) Customs liens and other ad rem claims under the provisions of Customs or tax law shall not be asserted by the requesting Contracting State when transmitting objects whose return has been waived, unless the owner of the items, being the injured party in respect of the offence, is himself liable for payment.

(6) Subject to the requirements of paragraphs (1) and (4), objects may also be returned to ensure execution of confiscation and forfeiture decisions in the territory of the requesting Contracting State.

Article 5. Ad Article 4 of the Convention

The representatives of the authorities participating in the criminal proceeding, and other persons (and their authorized representatives) concerned in the proceeding, shall at the request of the requesting Contracting State be allowed, subject to Article 2 of the Convention, to be present when letters rogatory are executed in the territory of the requested Contracting State. They may ask supplementary questions or suggest supplementary measures. The protection granted under Article 12 of the Convention shall be extended to these persons.

Article 6. Ad Article 7 of the Convention

(1) The documents referred to in paragraph (1) of Article 7 of the Convention may be served directly through the post by registered mail with acknowledgement of receipt. The foregoing shall not apply if the Contracting State in which service is to be effected could refuse under the terms of the Convention to comply with a request to effect service of documents. The right of the requesting Contracting State to address a request for service of documents to the judicial authorities of the other Contracting State, if it deems such a measure necessary in a particular case, shall remain unaffected.

(2) Service effected in accordance with the first sentence of paragraph (1) shall have the same legal effect as a service effected by the judicial authorities of the Contracting State in which the service takes place.

Article 7. Ad Article 10 of the Convention

Paragraphs (2) and (3) of Article 10 of the Convention shall apply to all cases in which a witness or an expert is summoned to appear. Requests for advances may also be submitted by a witness or expert.

Article 8. Ad Articles 11 and 12 of the Convention

(1) If the requested Contracting State permits the presence of a person in custody on penal grounds in the territory of the requesting Contracting State when letters rogatory are executed, it must hold that person in custody for the duration of his sojourn in its territory and return him immediately after the completion of the execution of the letters rogatory to the requesting Contracting State unless the requesting Contracting State requests his release.

(2) A transfer in accordance with paragraph (1) may only take place with the consent of the person concerned. This shall not apply when the person concerned is charged under the proceeding forming the subject of the letters rogatory and that person's presence is necessary for the completion of the execution of the letters rogatory.

(3) If a third State permits a person in custody in the territory of a Contracting State to be present for the execution of letters rogatory, paragraphs (2) and (3) of Article 11 of the Convention shall apply as appropriate to the transit of that person through the territory of the other Contracting State.

(4) The provisions of Article 12 of the Convention shall apply as appropriate in the cases referred to in paragraphs (1) and (3).

Article 9. Ad Article 13 of the Convention

(1) The requested Contracting State shall also transmit the documents and information referred to in paragraph (1) of Article 13 of the Convention when these are requested by the police authorities of the other Contracting State in respect of a criminal matter to the extent that its own police authorities could receive them in similar cases.

(2) For purposes other than criminal matters, the requested Contracting State shall transmit these documents and information at the request of the authorities of the other Contracting State to the extent that its own authorities could receive them in similar cases.

Article 10. Article 14 of the Convention

Requests for service of documents shall, in indicating the object of and the reason for the request, also specify the nature of the document to be served and the status of the recipient in the proceedings.

Article 11. Ad Article 15 of the Convention

(1) Except where this Treaty provides otherwise, communications concerning mutual assistance shall be channelled directly between judicial authorities. Transmission through the Federal Ministry of Justice or the Ministries of Justice of the Länder (Land justice administrations) of the Federal Republic of Germany, on the one hand, and the Ministry of Justice or the Office of the Attorney-General of the Czech Republic, on the other, shall not be excluded by the foregoing.

(2) Requests for the transfer or transit of persons in custody shall be transmitted through the Federal Ministry of Justice or the Ministries of Justice of the Länder (Land justice administrations) of the Federal Republic of Germany, on the one hand, and the Ministry of Justice or the Office of the Attorney-General of the Czech Republic, on the other. In urgent cases direct communication between the judicial authorities of the two Contracting States shall be admissible.

(3) Requests for the communication of information or documents from criminal records for penal purposes shall be addressed, in the Federal Republic of Germany, to the Federal Central Registry Office and in the Czech Republic, to the criminal records office. Requests under Article 9 of this Treaty may be addressed directly by the authorities referred to in that Article, as stated in its first sentence.

(4) For purposes of implementation and facilitation of mutual assistance communications the Contracting States shall make available to each other directories or other information material specifying the geographical areas of competence of individual judicial and police authorities.

Article 12. Ad Article 16 of the Convention

(1) A translation of the request and the appended documents into the language of the requested Contracting State must be attached. The translation must have been made by an officially appointed or a sworn translator of the requesting Contracting State. Certification of the signature of the translator shall not be necessary. Attachment of a translation of documents to be served shall not be necessary if the person served has knowledge of the language in which the served document was written.

(2) If in cases of service of a document under Article 6, paragraph (1), of this Treaty there are grounds for belief that the recipient of the service has not a knowledge of the

language in which the document is written, the latter, or at least its essential content, must be translated into the language of the Contracting State in the territory of which the recipient is residing. If the serving authorities are aware that the recipient only has knowledge of another language, the document, or at least its essential content, must be translated into that other language.

Article 13. Ad Article 20 of the Convention

(1) The costs incurred in the transmittal of articles for the purpose of their restitution to the persons entitled to them (Article 4, paragraph (2), of this Treaty) and in the transfer and transit of persons in custody (Article 8 of this Treaty) shall be borne by the requesting Contracting State.

(2) The requested Contracting State may request reimbursement of the costs incurred in meeting a request for telecommunication surveillance. In that case it shall inform the requesting Contracting State without delay of the anticipated amount of those costs. If surveillance is ended in accordance with Article 17, paragraph (3), of this Treaty, the requesting Contracting State shall be obliged to bear the costs already incurred.

Article 14. Ad Article 21 of the Convention

(1) Written communications under Article 21 of the Convention shall pass through the channels provided for in paragraph (1) of Article 11 of this Treaty.

(2) On the basis of information transmitted under Article 21 of the Convention the competent authority of the requested Contracting State shall introduce criminal or administrative proceedings in accordance with domestic legislation.

(3) If in the judgement of the facts within the meaning of paragraph (2) road traffic regulations have to be taken into account, the regulations applicable at the place where the offence was committed shall be taken as a basis for judgement.

(4) A complaint or authorization necessary for the introduction of criminal proceedings submitted in the territory of the requesting Contracting State shall also be valid in the requested Contracting State. Complaints and authorizations which are necessary only under the laws of the requested Contracting State may be furnished within two months after receipt of the information by the competent prosecuting authorities of that Contracting State.

(5) The information laid must describe the facts of the case. The following must be appended:

1. The original, or a certified copy, of the records and of relevant evidence;
2. A copy of the provisions applicable to the case and the penalty applicable under the legislation in force at the place where the offence was committed;
3. In cases of traffic offences, a copy of the traffic regulations on the basis of which the offence is to be judged;
4. A translation into the language of the requested Contracting State of the information laid, the description of the facts and the documents referred to in subparagraphs 2 and 3 above.

(6) Objects and original documents within the meaning of paragraph (5), subparagraph 1, shall be returned to the requesting Contracting State as soon as possible unless the latter waives their return. Any existing rights of the requested Contracting State or of third parties to the transmitted objects shall remain unaffected.

(7) If criminal proceedings are begun in the territory of the requested Contracting State, the authorities of the requesting Contracting State shall refrain from further measures of prosecution or punishment against the accused person in respect of the same act. However, they may continue or resume the prosecution or enforcement measure:

1. If it emerges that the competent authority of the requested Contracting State is unable to complete the prosecution proceedings, in particular because the accused person has absconded from measures of prosecution or execution of sentence in the territory of the requested Contracting State, or that it has completed the prosecution proceedings but has taken no decision on the substance of the offence which formed the grounds for the request;

2. If on account of the emergence of new evidence after the making of the request and before the handing down of a penal sentence, before the beginning of the main proceedings in first instance or before the issue of an administrative order in the territory of the requested Contracting State, the requesting authority withdraws its request.

(8) Any investigative proceedings undertaken in the territory of one of the Contracting States in accordance with the legal provisions in force there, and any act interrupting the running of the statute of limitations, shall have the same validity in the territory of the other Contracting State as if it had been legally undertaken in the territory of that Contracting State.

(9) The requesting Contracting State shall be informed as soon as possible of the action taken on the information laid and of cases falling under paragraph (7). After completion of the procedure it shall also be sent an original or a certified copy of the decision closing the procedure.

(10) Costs incurred in the application of Article 21 of the Convention and of this Article shall not be reimbursed.

Article 15. Ad Article 22 of the Convention

The information from the criminal records shall be exchanged at least once per quarter between the Federal Central Registry Office of the Federal Republic of Germany and the Ministry of Justice of the Czech Republic.

Article 16. Ad Article 22 of the Convention

The authorities of both Contracting States shall inform one another of cases in which, in the territory of one Contracting State, a national of another Contracting State has been deprived by an executory decision of a court of law of the right to use within the country a driving license issued in the territory of the other Contracting State. The relevant information shall be transmitted by the competent judicial authority to the competent administrative authority of the other Contracting State. The competent administra-

tive authority in the Federal Republic of Germany shall be the Federal Motor Traffic Office (Kraftfahrt-Bundesamt) and that in the Czech Republic shall be the Presidium of Police of the Czech Republic.

CHAPTER II. SPECIAL METHODS OF INVESTIGATION AND MUTUAL ASSISTANCE
COMMUNICATIONS BETWEEN POLICE AUTHORITIES

Article 17. Surveillance of telecommunications

(1) The Convention and this Treaty shall also apply to requests concerning the ordering of telecommunications surveillance measures.

(2) Requests under paragraph (1) shall only be executed where:

1. A surveillance order from a competent court in the requesting Contracting State is presented, or it follows from a declaration by such a court that if a similar measure were to be implemented in the territory of the requesting Contracting State the necessary conditions for surveillance were met;

2. Surveillance could also be ordered under the laws of the requested Contracting State insofar as prosecution for the offence forming the grounds for the request would be effected there; and

3. The targeted person, or the telecommunication apparatus to be monitored from which the call sign of the targeted person to be monitored is used:

a) is located in the territory of the requested Contracting State;

b) is located in the territory of the requesting Contracting State and the technical assistance of the requested Contracting State is needed for the surveillance;

c) is located in the territory of a third State and the requesting Contracting State needs the technical assistance of the requested Contracting State for the surveillance, provided that the third State has agreed to the surveillance.

(3) If the requested Contracting State desires the reimbursement of the cost of the telecommunications surveillance in accordance with the first and second sentences of paragraph (2) of Article 13 of this Treaty, the surveillance may be ended if the requesting Contracting State declines to bear the costs or fails to commit itself to reimbursement within a period fixed by the requested Contracting State.

(4) Personal data acquired within the framework of a measure taken under paragraph (1) may be used in other criminal proceedings only with the agreement of the requested Contracting State. The latter shall give such agreement if under its own laws the measure could also be ordered in connection with the offence forming the grounds for the request. The documents must be destroyed as soon as they are no longer needed for the criminal proceedings. If the laws of the requested Contracting State provide for notification of the targeted person, the requesting Contracting State shall inform the requested Contracting State when notification can be effected without jeopardizing the aim of the investigation or other major interests.

(5) Paragraphs (1), (2) (subparagraphs 1 and 2) and (4) shall apply as appropriate to requests for the return of documents deriving from telecommunications surveillance and

recording measures used in criminal proceedings in the territory of the requested Contracting State.

Article 18. Pursuit

(1) Officers of a Contracting State pursuing a person concerned in or being pursued on account of having been detected in the act of commission of or involvement in an extraditable offence are authorized to continue the pursuit across the border and into the territory of the other Contracting State without obtaining the prior approval of the latter if, owing to the urgency of the matter, the competent authorities of the other Contracting State cannot be informed previously or be in a position in good time to take over the pursuit. The same shall apply in the case of a person absconding from pre-trial custody, a disciplinary measure or service of a sentence or from another penal measure entailing deprivation of liberty. The pursuing officers shall contact the competent authority of the other Contracting State without delay, and as a rule before crossing the border. Pursuit must be discontinued as soon as the Contracting State in whose territory the pursuit is to take place so requests. At the request of the pursuing officers the locally competent authorities shall apprehend the person concerned to establish that person's identity or to proceed to an arrest.

(2) If no request to discontinue pursuit is made, and the local authorities cannot be involved in time, the pursuing officers may detain the person until the officers of the other Contracting State, who must be informed without delay, take over the establishment of identity or the arrest.

(3) Pursuit under paragraphs (1) and (2) shall be undertaken without any restriction regarding place or time. In addition, border crossings may be effected at other than authorized border crossing points.

(4) Pursuit shall be undertaken exclusively subject to the following general conditions:

1. The pursuing officers shall be bound by the provisions of this Article and the domestic laws of the Contracting State into whose territory they enter; they must comply with instructions from the locally competent authorities.

2. Pursuit is allowed only over land borders.

3. Entry into private homes is not allowed. Other buildings may be entered only if they are work, factory and business premises accessible to the public and during working, operating and business hours.

4. The pursuing officers must be clearly identifiable as such, for instance, by a uniform, an armband or accessories attached to the vehicle. The wearing of civilian clothes or the use of an unmarked police vehicle without the above-mentioned distinguishing marks is not permitted. The pursuing officers must be able at all times to prove their official function.

5. The pursuing officers may carry their service weapons with them. The use of weapons is not permitted save in cases of self-defence.

6. Persons detained under paragraph (3) of this Article may, for the purpose of bringing them before the local authorities, be subjected only to a security search. During

the transfer they may be handcuffed. The objects carried by the pursued person may be temporarily seized.

7. The pursuing officers shall, after each border crossing under paragraphs (1), (2) and (3), present themselves immediately to the locally competent authorities of the other Contracting State and make a report. If those authorities so request, they must remain there until the factual situation has been clarified. The same shall apply even if the pursued person has not been apprehended.

8. The authorities of the Contracting State from whose territory the pursuing officers come shall on request assist in additional investigations, including legal proceedings, in the other Contracting State.

(5) A person arrested in accordance with paragraph (2) by the locally competent authorities may, irrespective of nationality, be held for questioning. The relevant provisions of national legislation shall apply as appropriate. If the person is not a national of the Contracting State in whose territory the detention took place, that person must be released not later than six hours (not including the period between midnight and 9 a.m.) after being apprehended unless before the expiry of that period the locally competent authorities receive an order in any form for provisional detention for purposes of extradition. National regulations permitting an order of imprisonment or provisional detention on other grounds shall remain unaffected.

(6) The authorities referred to in paragraphs (1) – (5) shall be:

- In the Federal Republic of Germany: the federal and regional police authorities, the Customs administration and the officers of those bodies;

- In the Czech Republic: the police and the Customs authorities of the Czech Republic and the officers of those bodies.

Article 19. Cross-border observation

(1) Officers of a Contracting State observing a person on the territory of that Contracting State within the framework of an investigation of an extraditable offence shall be authorized to continue the observation in the territory of the other Contracting State if the latter has agreed to the cross-border observation on the basis of a prior request. The agreement may be made subject to conditions. If so requested, the observation must be transferred to the officers of the Contracting State in whose territory the observation is taking place. Requests in accordance with the first sentence shall be directed by the competent authority in the requesting Contracting State: in the Federal Republic of Germany, a copy to be sent at the same time to the office of the locally competent public prosecutor, a copy to be sent simultaneously to the competent central body referred to in paragraph (5), and in the Czech Republic, to the competent police authority. In the Federal Republic of Germany, local competence shall lie with the office of the public prosecutor within whose jurisdiction the border crossing is expected to take place. In the Czech Republic, competence shall lie with the central body referred to in paragraph (5).

(2) If owing to the urgency of the matter the prior agreement of the other Contracting State cannot be sought, the officers may continue the observation of a person beyond the border subject to the following conditions:

1. The border crossing must be reported immediately, even during the observation, to the central body, referred to in paragraph (5), of the Contracting State in whose territory the observation is to continue. In the Federal Republic of Germany, instead of the central body, notification may also be sent to the criminal affairs department of the Land Bavaria or of the Land Saxony;

2. A request in accordance with paragraph (1), also indicating the grounds justifying a border crossing without prior authorization, must also be sent immediately.

The observation must be discontinued as soon as the Contracting State in whose territory the observation is taking place so requests on the basis of the notification under paragraph 2 (1) or the request under (2)2. above, or if agreement has not been received five hours after the border crossing.

(3) Observations under paragraphs (1) and (2) are only allowed subject to the following general conditions:

1. The observing officers shall be bound by the provisions of this Article and the laws of the Contracting State into whose territory they enter; they must comply with instructions from the locally competent authorities.

2. In the accomplishment of a cross-border observation officers of the one Contracting State shall be subject to the same traffic regulations as the officers of the Contracting State in whose territory the observation is being continued. The Contracting States shall inform one another of the current legal position.

3. The technical means necessary for the support of the cross-border observation may be used subject to the conditions laid down in the law of the Contracting State in whose territory the observation is being continued.

4. Subject to exception in the cases covered by paragraph (2), the officers must carry with them during the observation a document stating that authorization has been given.

5. The observing officers must be able at all times to prove their official function.

6. During the observation, the observing officers may carry their service weapons unless the requested State Party has expressly opposed this. The use of weapons is not allowed save in cases of self-defence.

7. Entry into private homes and places not accessible to the public is not allowed. Other buildings may be entered only if they are work, factory and business premises accessible to the public and during working, operating and business hours.

8. The observing officers are not authorized to challenge or arrest the person they are observing.

9. A report on each observation shall be addressed to the authorities of the Contracting State in whose territory the observation has taken place. In this connection, the personal appearance of the observing officers may be required.

10. The authorities of the Contracting State from whose territory the observing officers come shall on request assist in additional investigations, including legal proceedings, in the Contracting State in whose territory the observation took place.

(4) The officers referred to in paragraphs (1) and (2) shall be:

- For the Federal Republic of Germany: the officers of the federal and Land police and the officers of the Customs detection service,

- For the Czech Republic: the officers of the police and Customs authorities.

(5) The central bodies referred to in paragraphs (1) and (2) shall be:

- For the Federal Republic of Germany: the Federal Criminal Affairs Department (Bundeskriminalamt) or, in cases of punishable acts in cross-border goods traffic, the Customs criminal affairs department;

- For the Czech Republic: the Police Presidium of the Czech Republic or, in cases of punishable acts in cross-border goods traffic, the Directorate-General of Customs.

Article 20. Monitored delivery

(1) On the application of the requesting Contracting State, the requested Contracting State Party may permit monitored entry into, transit through or exit from its territory, in particular of narcotic drugs, raw materials and apparatus for the manufacture of narcotic drugs, weapons, explosives, counterfeit currency and articles being the proceeds of an offence or destined for the commission of an offence, if the requesting State Party demonstrates that without such measures the identification of persons behind the operation and other persons involved or the discovery of distribution channels would fail or be substantially more difficult. If the goods give rise to particular risks to the persons participating in the delivery or to the community, the requested Contracting State may agree to the request under additional conditions or refuse it.

(2) The requested Contracting State shall take over the monitoring of the delivery at the border crossing, or at an agreed transfer point, in order not to interrupt the monitoring. In the further course of the delivery, it shall organize continuous surveillance in such a form that the offenders or the goods can be seized at any time. Officers of the requesting Contracting State may by arrangement with the requested Contracting State accompany the monitored delivery further after the takeover together with the officers of the requested Contracting State taking over the surveillance. In such cases they shall be subject to the provisions of this Article and the laws of the requested Contracting State and must comply with the instructions of the authorities of the requested Contracting State; they must also comply with the rules which the requested Contracting State has established in the light of its domestic legislation concerning the use of the findings of investigations in the territory of the other Contracting State.

(3) Requests concerning monitored deliveries beginning in or continuing through a third State shall be responded to favourably only if it is affirmed in the request that the conditions laid down in the first two sentences of paragraph (2) are fulfilled by that third State.

(4) The provisions of Article 19, paragraph (1), items 4 – 6, and paragraphs (4) and (5), of this Treaty shall apply as appropriate. If the monitored delivery begins in the Federal Republic of Germany, the request must be directed to the office of the public prosecutor from whose district the monitored transport departs.

Article 21. Undercover investigation

(1) If, within the framework of investigations being conducted by the authorities of the requesting Contracting State in respect of an offence punishable under the laws of both Contracting States, it becomes necessary to assign an officer of the police, or of another authority, with the status under German law of an undercover investigator and under Czech law of an "agent" (hereinafter referred to as a "police officer"), in the territory of the requested Contracting State, the latter can agree in response to a specific request to that effect. The requesting Contracting State shall make a request of this kind only if the establishment of the facts would be considerably more difficult in the absence of the planned measure. In the request, the true identity of the police officer must not be disclosed. Requests in accordance with the first sentence shall be routed through the direct communication channel between the offices of the public prosecutors in accordance with Article 11, paragraph (1), of this Treaty. The requesting Contracting State shall at the same time inform the central body of the requested Contracting State, referred to in paragraph (8), of the request.

(2) Investigations in the territory of the requested State Party shall be limited to individual operations limited in time. The operations shall be prepared with close coordination between the authorities concerned in the Contracting States. An official of the requested Contracting State shall be responsible for leadership of an operation and the safety of the police officer. Measures taken by officers of the requesting Contracting State shall count as measures taken by the requested Contracting State. The latter may request discontinuance of the investigations at any time.

(3) Authorization of the activity of the police officer and the conditions under which it is to take place shall be governed by the laws of the Contracting State in whose territory the activity is taking place.

(4) During his assignment, the police officer may carry his service weapon and the technical means necessary for the accomplishment of his task unless the requested Contracting State has expressly forbidden this. The use of the service weapon is not allowed save in cases of self-defence.

(5) If for reasons of particular urgency the prior agreement of the other Contracting State cannot be obtained and the legal requirements for the assignment of police officers to the territory of the other Contracting State are met, these officers shall exceptionally be authorized to operate in the territory of the other Contracting State without prior agreement if otherwise a danger would exist that their true identity would be revealed. In such cases the activities of the police officer must be restricted to unavoidably necessary measures to ensure the preservation of his cover and his safety. Entry must be reported without delay to the authorities in the other Contracting State referred to in paragraphs (1) to (8); the latter may at any time request discontinuance of the assignment. A request which, among other things, states the reasons justifying entry without prior agreement must be transmitted without delay. Undercover investigations within the meaning of this paragraph shall be restricted to the following areas:

1. In the Federal Republic of Germany:

- in the Free State of Bavaria: the administrative districts of Lower Bavaria, Upper Pfalz, Upper and Central Franconia and Upper Bavaria;

- in the Free State of Saxony, in the Dresden and Chemnitz districts;

- in the Free State of Thuringia: the districts of Altenburg, Greiz, Saale-Orla-Kreis, Saale-Holzland-Kreis, Saalfeld-Rudolstadt, Sonneberg, Weimarer Land, Ilm-Kreis and Hildburghausen and the free cities of Erfurt, Gera, Jena, Suhl and Weimar;

2. In the Czech Republic:

- the districts of Děčín-Tetschen, Ústí nad Labem/Aussig, Teplice/Teplitz-Schönau, Most/Brüx, Chomutov/Kommutau, Sokolov/Falkenau, Karlovy Vary/Karlsbad, Cheb/Eger, Liberec/Reichenberg, Česká Lípa/Böhmisch Leipa, Litomerice/Leitmeritz, Louny/Laun, Tachov/Tachau, Jablonec nad Nisou/Gablonz, Mělník/Melník, Kladno/Kladno, Rakovník/Rakonitz, Plzeň-sever/Pilsen-Nord, Plzeň-jih/Pilsen-Süd, Domažlice/Taus, Rokycany/Rokitzen, Beroun/Beraun, Praha-východ/Prag-Ost, Praha-západ/Prag-West, Mladá Boleslav/Jungbunzlau, Semily/Semil, Trutnov/Trautenau, Jičín/Jitschin, Příbram/Pribram, Klatovy/Klattau, Strakonice/Strakonitz, Písek/Pisek, Prachatice/Prachatitz, České Budějovice/Budweis, Český Krumlov/Krummau, the capital city of Praha/Prague and the city of Plzeň/Pilsen.

(6) Paragraphs (1) – (4) shall apply as appropriate when the request comes from the Contracting State in whose territory the activity of a police officer of the other Contracting State is to take place.

(7) The Contracting States shall make every effort, even after the cross-border operation, to preserve secrecy concerning the identity of the police officer and ensure his safety.

(8) The central body referred to in paragraph (1) shall be:

- For the Federal Republic of Germany: the Federal Criminal Affairs Department or, in cases of punishable acts committed in cross-border goods traffic, the Customs criminal affairs department;

- For the Czech Republic: the Police Presidium of the Czech Republic.

(9) The foregoing paragraphs shall not preclude a Contracting State from assigning one of its own police officers to its own territory at the request of the other Contracting State.

(10) The foregoing paragraphs shall not preclude the conduct of undercover investigations concerning the identification of punishable acts at the request of one Contracting State involving the use of other officers of that Contracting State in the territory of the other Contracting State. Paragraphs (5) and (9) shall be applicable as appropriate.

Article 22. Cooperation in investigations

(1) For purposes of the investigation of offences affecting the interests of both Contracting States, a coordination group consisting of officers of both Contracting States may be established by mutual agreement. The group shall serve for coordination and support of investigations being conducted in the territory of one or both Contracting States.

(2) If particular specialized knowledge is required in investigations, one Contracting State may at the request of the other Contracting State second its own specialist personnel to support the investigations of the other Contracting State.

(3) The groups referred to in paragraphs (1) and (2) shall operate under the following conditions:

1. They shall be established only for a specific purpose and for a limited period of time;

2. The participating officers shall be subject to the laws of the Contracting State in whose territory the operations of the group are to take place;

3. Membership of the group shall not confer on the officers forming part of it authority to make arrests, conduct searches, undertake interrogations or take other measures which may in a comparable manner affect the rights of individuals in the territory of the other Contracting State.

Article 23. Communications between police authorities concerning mutual assistance

(1) The provisions of the Convention and of this Treaty shall also be valid for cooperation between the police authorities of the Contracting States in criminal affairs with which the police are dealing. The police authorities of the Contracting States shall support one another within the framework of their domestic legislation on criminal procedures and in particular through:

1. Searches;

2. Identification of persons;

3. Sharing of knowledge contained in police documentation and the communication of other information;

4. Establishment of identities of owners and investigations concerning drivers;

5. Establishment of identities of licensees of telephone lines;

6. Investigation of clues;

7. Police interviews;

8. Ascertaining readiness of persons to testify.

(2) Police cooperation under this Article shall be conducted through the Federal Criminal Affairs Department in the Federal Republic of Germany and the Police Presidium of the Czech Republic. Investigations and responses to requests may take place directly between the competent police authorities of the Contracting States where:

1. The cross-border communications relate to offences the principal locus and prosecution of which occur in border zones;

2. The request cannot be made in time through the communication channels between the national central bodies; or

3. Direct cooperation on the basis of material or person-related linkages within the framework of separate individual incidents is appropriate and the agreement thereto has been given by the national central bodies.

(3) Border zones within the meaning of paragraph (2) shall be those within the areas of competence of the following police authorities:

1. In the Federal Republic of Germany:

(a) in the Free State of Bavaria: the police presidiums in Lower Bavaria, Upper Pfalz, Upper Franconia, Central Franconia, Upper Bavaria, the city of Munich and the Schwandorf border protection authority;

(b) in the Free State of Saxony: the police presidiums in Dresden, Chemnitz, the central services of the Land police directorate for matters concerning the river police and the border protection authorities in Pirna and Chemnitz;

2. In the Czech Republic: the Czech Republic police, the administration of the South Bohemia region at České Budějovice/Budweis, the administration of the West Bohemia region at Plzeň/Pilsen and the administration of the North Bohemia region at Ústí nad Labem/Aussig.

CHAPTER III. PROTECTION OF PERSONAL DATA

Article 24. Definition

Personal data (hereinafter referred to as "data") are individual items of information concerning the personal and material relationships of an identified or identifiable physical person.

Article 25. Relationship to purpose

(1) Data transmitted under the terms of the Convention or this Treaty may be used solely for the purposes defined therein for which they were transmitted and under the conditions stipulated by the transmitting body regarding the particular case. In addition, use of the data is admissible:

1. For purposes for which the data may also be transmitted under the terms of the Convention or of this Treaty;

2. For the prevention of major offences;

3. For legal and administrative proceedings connected with the purposes referred to in section 1 and section 2, subsections 1 and 2; and

4. For the prevention of major threats to public safety.

(2) Use of the data for purposes other than those referred to in paragraph (1) may only be made with the prior agreement of the transmitting Contracting State.

Article 26. Additional provisions

In addition, the following provisions, subject to the laws in force in each Contracting State, shall apply to the transmission and use of data:

1. The recipient shall on request report to the transmitting body on the data transmitted, the use made of it and the findings sought from their use.

2. Care must be taken to ensure completeness in the transmission of the data. Only data relevant to the request made may be transmitted. The prohibitions concerning transmission in force in current domestic legislation must be complied with. If it transpires that data are incomplete or inaccurate, or have been transmitted in contravention of national prohibitions concerning transmission, the recipient must be informed immediately. The latter shall be required to undertake correction or destruction.

3. The person concerned shall be entitled on application to receive information on the data concerning him or her, the planned purpose of its use and the purpose of its storage. A duty of disclosure shall not exist where grounds exist for concluding that the public interest of non-disclosure outweighs the interest of the person concerned in the disclosure of the information. In addition, the right of the person concerned to receive the available data concerning him or her shall be subject to the domestic legislation of the Contracting State in whose territory the information is applied for.

4. The transmitting and receiving bodies shall handle the transmission and the reception of the data in an appropriate manner.

5. The transmitting and the recipient bodies shall effectively protect the data transmitted from unauthorized access, modification and disclosure.

6. If any person suffers prejudice unlawfully as a result of transmissions within the framework of exchanges of data under the Convention or this Treaty, the receiving body shall be liable to him or her in accordance with its domestic legislation. It may not allege, in its relationship with the injured person for purposes of damages, that the prejudice was caused by the transmitting agency. If the recipient body pays compensation in respect of prejudice caused by wrongfully transmitted data, the transmitting body shall reimburse the recipient body the entire amount of the compensation paid.

Article 27. Data processing in the territory of the other Contracting State

(1) The rules in this chapter shall also apply to data collected in the territory of the other Contracting State in the course of cross-border operations. In this regard the particular conditions laid down by the requested Contracting State in connection with the cross-border measure must be complied with.

(2) Officers engaged in activity in the territory of the other Contracting State may be allowed access to official data collections by that Contracting State only under the direction of an officer of that Contracting State.

CHAPTER IV. GENERAL AND FINAL PROVISIONS

Article 28. Safeguarding of secrecy

If data are transmitted under the Convention or this Treaty which under the laws of the transmitting Contracting State are subject to an obligation of safeguarding of secrecy

and are designated as such, the transmitting Contracting State may make the transmission subject to compliance with that obligation by the receiving Contracting State.

Article 29. Legal position of officers in criminal law

Officers operating on the territory of the other Contracting State under this Treaty shall, with regard to criminal acts committed by them or against them, be on the same footing as officers of the other Contracting State.

Article 30. Liability

(1) The Contracting States shall mutually waive all claims for compensation in respect of loss of or damage to assets belonging to them or to their administrative organs if the damage is caused by an officer in the performance of tasks connected with the implementation of this Treaty.

(2) The Contracting States shall mutually waive all claims for compensation in respect of injury or death of an officer if the injury or death arises in the performance of tasks connected with the implementation of this Treaty. The rights of the officer or his heirs to compensation shall remain unaffected by this provision.

(3) If prejudice is caused to a third party by an officer of one Contracting State in the performance of tasks connected with the implementation of this Treaty in the territory of the other Contracting State, the Contracting State in whose territory the prejudice occurred shall be liable in accordance with the provisions which would be applicable in the case of prejudice caused by one of its own materially and geographically competent officers.

(4) The Contracting State whose officer has caused prejudice in the territory of the other Contracting State shall reimburse the other Contracting State the full amount of compensation which the latter has paid to the injured parties or to their heirs.

(5) The competent authorities of the Contracting States shall work closely together to facilitate the settlement of claims for compensation. In particular, they shall exchange all information available to them on cases of loss or damage within the meaning of this Article.

(6) Paragraphs (1) and (2) shall not apply where the damage has been caused intentionally or through gross negligence.

Article 31. Changes in authorities, areas of operations and communication channels

(1) The Contracting States shall inform one another of changes in the designations or the competence of the authorities referred to in this Treaty by Note verbale.

(2) The Contracting States may by arrangement make changes in the channel of communication referred to in Article 19, paragraph (1), sub-paragraphs 4 – 6 and Article 20, paragraph (4), of this Treaty, and the areas of operations referred to in Article 21, paragraph (5), through an exchange of Notes verbales.

(3) Notes verbales within the meaning of paragraphs (1) and (2) shall be published in the territory of the Contracting States.

Article 32. Meetings of representatives of the Contracting States

The Federal Ministry of Justice of the Federal Republic of Germany and the Ministry of Justice of the Czech Republic shall as necessary, through direct contact, arrange for meetings of their representatives in order to ensure the uniform implementation of the Convention and of this Treaty and to overcome any difficulties arising in the context of its implementation. Where the fields of competence of other Ministries are affected by the questions to be discussed, those Ministries shall be invited to participate in the meetings.

Article 33. Denunciation of the Convention

If one of the Contracting States denounces the Convention, the denunciation shall become effective in the relations between the Federal Republic of Germany and the Czech Republic two years after receipt of the notification of the denunciation by the Secretary General of the Council of Europe.

Article 34. Entry into force and expiry of the Treaty

(1) This Treaty shall require ratification. The instruments of ratification shall be exchanged as soon as possible in Berlin.

(2) This Treaty shall enter into force three months after the exchange of instruments of ratification.

(3) This Treaty may be denounced in writing at any time and shall cease to have effect six months after denunciation. It shall also cease to have effect without specific denunciation on the date on which the Convention ceases to be effective as between the Contracting States to this Treaty.

IN WITNESS WHEREOF the two plenipotentiaries empowered for the purpose have signed this Treaty and affixed their seals thereto.

DONE in Prague on 2 February 2000 in two originals, each in the German and Czech languages, both language versions being equally binding.

For the Federal Republic of Germany:

COUNT LAMBSDORFF

DÄUBLER-GMELIN

For the Czech Republic:

MONTEJI

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TRAITÉ ENTRE LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE ET LA
RÉPUBLIQUE TCHÈQUE EN VUE DE COMPLÉTER LA CONVEN-
TION EUROPÉENNE D'ENTRAIDE JUDICIAIRE EN MATIÈRE PÉNA-
LE DU 20 AVRIL 1959 ET DE FACILITER SON APPLICATION

La République fédérale d'Allemagne et la République tchèque,

Désireuses de compléter la Convention d'entraide judiciaire en matière pénale dans sa version du Protocole additionnel du 17 mars 1978, dénommée ci-après la Convention, entre les deux États contractants et de faciliter l'application des principes qui y figurent,

Sont convenues de ce qui suit :

CHAPITRE I. COMPLÉMENT APPORTÉ À CERTAINES DISPOSITIONS DE LA CONVENTION

Article premier. Ad article 1 de la Convention

L'entraide judiciaire sera aussi accordée dans les procédures pénales concernant des faits dont la répression, au moment où l'entraide est demandée, serait de la compétence des autorités judiciaires de l'État contractant requérant et de celles des autorités judiciaires et administratives sur le territoire de l'État contractant requis.

Article 2. Ad article 1 de la Convention

La Convention et le présent Traité s'appliquent aussi :

1. Aux procédures de grâce;
2. Aux procédures d'indemnisation du chef de privation de liberté injuste, de jugements non fondés ou d'autres préjudices résultant d'une procédure pénale, pour autant que d'autres dispositions d'autres conventions internationales ne soient pas applicables.

Article 3. Ad article 2 de la Convention

L'entraide judiciaire peut être refusée si le coût pour fournir cette entraide judiciaire serait manifestement disproportionné par rapport à la gravité de l'infraction.

Article 4. Ad articles 3 et 5 de la Convention

(1) L'entraide judiciaire se traduisant par une restitution d'objets n'est accordée que dans la mesure seulement où l'infraction à la base de la demande est passible de sanctions au regard du droit des deux États contractants. Sera joint à cette demande un exemplaire ou une copie conforme :

1. De l'ordonnance d'une entité compétente de l'État contractant requérant enjoignant de placer sous séquestre les objets même contre la volonté de leur possesseur précaire, ou

2. D'une déclaration d'une telle entité indiquant que les objets pourraient être placés sous séquestre même contre la volonté de leur possesseur précaire s'ils se trouvaient sur le territoire de l'État contractant requérant.

(2) Hormis les objets énumérés au paragraphe 1 de l'article 3 de la Convention, les objets obtenus suite à l'infraction ou ce qui a été obtenu en rémunération des objets obtenus seront restitués à l'ayant droit pour autant que :

1. Les objets ne soient pas nécessaires dans le cadre d'une procédure pénale engagée sur le territoire de l'État contractant requis,

2. Des tiers ne puissent se prévaloir de droits sur lesdits objets, et que

3. La remise ne soit pas contraire à une décision des tribunaux.

La présentation d'une ordonnance ou d'une déclaration au sens de l'alinéa 2 du paragraphe 1 n'est pas nécessaire.

(3) La présentation d'une ordonnance ou d'une déclaration au sens de l'alinéa 2 du paragraphe 1 n'est pas non plus nécessaire si demande est faite de transmettre des pièces écrites, y compris des dossiers, ou plusieurs exemplaires de ceux-ci placés sous la garde des autorités de l'État contractant requis ou de les mettre librement à la disposition de ce dernier. De telles demandes sont traitées comme des demandes de transmission de renseignements.

(4) Il n'est pas dérogé ici aux droits de l'État contractant requis sur les objets et les pièces écrites, y compris les dossiers, transmis à l'État contractant requérant.

(5) Lors de la remise d'objets avec renonciation à leur restitution, l'État contractant requis ne peut faire valoir l'existence d'un droit de gage douanier ou d'une autre sûreté réelle sur ces objets en vertu des dispositions de sa législation douanière ou fiscale, à moins que le propriétaire des objets lésé ne soit lui-même redevable des droits ou de l'impôt en cause.

(6) Aux conditions énoncées aux paragraphes (1) et (4), des objets peuvent être également restitués pour garantir l'exécution d'une décision de saisie ou de confiscation sur le territoire de l'État contractant requérant.

Article 5. Ad article 4 de la Convention

À la demande de l'État contractant requérant, les représentants des autorités participant à la procédure pénale, de même que les autres intéressés et leurs représentants seront, sous réserve de l'article 2 de la Convention, autorisés à assister à l'exécution de la commission rogatoire sur le territoire de l'État contractant requis. Elles pourront poser des questions complémentaires ou proposer des mesures complémentaires. La protection de l'article 12 de la Convention s'étend à ces personnes.

Article 6. Ad article 7 de la Convention

(1) Les pièces mentionnées au paragraphe 1 de l'article 7 de la Convention peuvent être remises directement par lettre recommandée envoyée par la poste avec demande d'avis de réception. Il n'en va pas de même si la Convention donne à l'État contractant sur le territoire duquel les pièces doivent être signifiées la possibilité de refuser de se plier à cette demande. Il n'est pas dérogé ici au droit de l'État contractant requérant d'adresser une demande de signification des pièces aux autorités de l'autre État contractant s'il estime cette mesure nécessaire dans un cas particulier.

(2) Une signification effectuée conformément à la première phrase du paragraphe 1 a les mêmes effets juridiques qu'une signification effectuée par les autorités judiciaires de l'État contractant sur le territoire duquel la signification a lieu.

Article 7. Ad article 10 de la Convention

Les dispositions des paragraphes 2 et 3 de la Convention s'appliquent à toutes les citations de témoin ou d'expert. La demande d'octroi d'une avance peut également être faite par le témoin ou l'expert.

Article 8. Ad articles 11 et 12 de la Convention

(1) Si l'État contractant requis autorise une personne détenue sur le territoire de l'État contractant requérant à assister à l'exécution d'une commission rogatoire, elle doit garder cette personne en détention pendant la durée de son séjour sur son territoire et la renvoyer sur le territoire de l'État contractant requérant dès qu'elle aura exécuté la commission rogatoire, sauf si l'État contractant requérant demande la mise en liberté.

(2) Tout transfèrement sur le territoire de l'État contractant requis suivant le paragraphe (1) ne peut s'effectuer qu'avec l'accord de l'intéressé. Il n'en va pas de même si la personne est inculpée dans la procédure pour laquelle la commission rogatoire est demandée et si sa présence est indispensable pour l'achèvement de l'exécution de la commission rogatoire.

(3) Si un État tiers autorise une personne détenue sur le territoire de l'un des États contractants à assister à l'exécution d'une commission rogatoire, les dispositions des paragraphes (2) et (3) de l'article 11 de la Convention s'appliqueront au transit du détenu sur le territoire de l'autre État contractant.

(4) Les dispositions de l'article 12 de la Convention s'appliqueront aux cas visés aux paragraphes 1 et 3 ci-dessus.

Article 9. Ad article 13 de la Convention

(1) L'État contractant requis transmet également les documents et renseignements mentionnés au paragraphe 1 de l'article 13 de la Convention si ceux-ci sont demandés par les services de police de l'autre État contractant pour une affaire criminelle dès le moment où ses services de police pourraient les obtenir dans des cas pareils.

(2) Pour les cas autres qu'une affaire criminelle, l'État contractant transmet lesdits documents et renseignements à la demande des autorités de l'autre État contractant dès le moment où ses propres services pourraient les obtenir dans des cas pareils.

Article 10. Ad article 14 de la Convention

La demande d'entraide devra indiquer, outre son objet et son motif, la nature de l'acte à signifier et la qualité du destinataire dans la procédure.

Article 11. Ad article 15 de la Convention

(1) À moins que le présent Traité n'en dispose autrement, les autorités judiciaires pourront communiquer directement entre elles aux fins de l'entraide judiciaire. Les bons offices du Ministère fédéral de la Justice ou les Ministères de la Justice des régions (administrations régionales de la Justice) de la République fédérale d'Allemagne d'une part et le Ministère de la Justice ou le Bureau du procureur général de la République tchèque d'autre part ne sont pas exclus par ce qui précède.

(2) Les demandes de transfèrement ou de transit de personnes privées de liberté seront transmises par le Ministère fédéral de la Justice ou les Ministères de la Justice des régions (administrations régionales de la Justice) de la République fédérale d'Allemagne d'une part et par le Ministère de la Justice ou du Bureau du procureur général de la République tchèque d'autre part. En cas d'urgence, les autorités judiciaires des deux États contractants pourront communiquer directement entre elles.

(3) Les demandes ayant pour objet la communication d'information ou d'extraits du casier judiciaire à des fins pénales doivent être adressées en République fédérale d'Allemagne aux services du registre central fédéral (Bundeszentralregister) et en République tchèque au Bureau des dossiers judiciaires. Les demandes visées à l'article 9 du présent Traité peuvent être adressées directement par les autorités qui y sont mentionnées aux autorités spécifiées à la première phrase.

(4) Pour mettre en œuvre et faciliter les communications en matière d'entraide judiciaire, les États contractants mettent à la disposition de l'autre les livres locaux et autres registres utiles spécifiant les compétences locales des différentes autorités judiciaires et de police.

Article 12. Ad article 16 de la Convention

(1) Une traduction certifiée conforme dans la langue de l'État contractant requis doit être jointe à la demande. La traduction doit être faite par un traducteur officiellement désigné ou juré de l'État contractant requérant. La signature du traducteur n'aura pas besoin d'être authentifiée. Il n'est pas nécessaire de joindre la traduction des documents devant être signifiés si la personne signifiée a une connaissance de la langue dans laquelle le document signifié a été rédigé.

(2) Si dans les cas de signification d'une pièce visés au paragraphe (1) de l'article 6 du présent Traité, il y a de bonnes raisons de penser que le signifié ne connaît pas la langue dans laquelle la pièce a été rédigée, cette dernière ou du moins les parties essentielles

devront être traduites dans la langue de l'État contractant sur le territoire duquel séjourne le signifié. Si l'autorité signifiante sait que le destinataire ne connaît qu'une autre langue, les pièces ou du moins ses parties essentielles devront être traduites dans cette autre langue.

Article 13. Ad article 20 de la Convention

(1) Les frais engagés par la remise d'objets devant être restitués à leur ayant droit (paragraphe (2) de l'article 4 du présent Traité) et par le transfèrement ou le transit de personnes privées de liberté (article 8 du présent Traité) seront remboursés par l'État contractant requérant.

(2) L'État contractant requis peut exiger que les frais de surveillance et d'enregistrement des télécommunications lui soient remboursés. Dans ce cas, elle communique sans délai à l'État contractant requérant le montant présumé de ces frais. L'État contractant requérant supporte les frais déjà engagés s'il est mis fin à la surveillance conformément au paragraphe 3 de l'article 17 du présent Traité.

Article 14. Ad article 21 de la Convention

(1) Les notifications et les pièces communiquées visées à l'article 21 de la Convention sont transmises par la voie prévue au paragraphe (1) de l'article 11 du présent Traité.

(2) S'appuyant sur une notification transmise selon l'article 21 de la Convention, les autorités compétentes de l'État contractant requis engagent conformément au droit interne une procédure pénale ou administrative.

(3) En cas d'infraction au code de la route, les faits sont jugés aux fins du paragraphe (2) d'après les règles de la circulation en vigueur là où les faits ont été commis.

(4) Une requête ou une autorisation nécessaire à l'engagement de poursuites pénales intentées sur le territoire de l'État contractant requérant sera également opposable sur le territoire de l'État contractant requis. Les requêtes et autorisations requises uniquement par le droit de l'État contractant requis peuvent être transmises dans les deux mois qui suivent la réception de la requête à l'autorité compétente de l'État contractant requis chargé des poursuites pénales.

(5) La requête doit comporter un exposé des faits. Seront à lui joindre :

1. Un original des pièces ou leur copie certifiée conforme ainsi que les éléments de preuve pertinents;

2. Une copie des dispositions applicables à l'affaire et la peine applicable prévue par la législation en vigueur là où les faits ont été commis;

3. En cas d'infraction au code de la route, le contenu des règles de circulation applicables là où les faits doivent être jugés;

4. Une traduction de la requête, de l'exposé des faits et des pièces mentionnées aux alinéas 2 et 3 ci-dessus dans la langue de l'État contractant requis.

(6) Les objets et les pièces originales visés à l'alinéa premier du paragraphe (5) seront restitués dès que possible à l'État contractant requérant, sauf si celui-ci a renoncé à

ce qu'ils lui soient restitués. Il n'est pas dérogé ici aux droits éventuellement existants de l'État contractant requis ou de tiers sur les objets transmis.

(7) Si une action pénale a été engagée sur le territoire de l'État contractant requis, les autorités de l'État contractant requérant ne peuvent ni poursuivre le prévenu ni le condamner du chef d'une même infraction. Elles ne peuvent toutefois poursuivre l'action, l'exécuter ou la reprendre, si :

1. Il appert que l'autorité compétente de l'État contractant requis ne peut mener la procédure pénale jusqu'à son terme, notamment parce que le prévenu a échappé aux poursuites ou à l'exécution de la peine sur le territoire de l'État contractant requis ou que les poursuites pénales ont été suspendues définitivement, mais qu'aucune décision sur le fond n'a néanmoins été prise sur les faits à la base de la requête;

2. L'autorité requérante retire sa demande pour des motifs ayant été connus après la présentation de la demande et avant le prononcé par le tribunal d'une ordonnance pénale, avant le début des débats en première instance ou avant le prononcé d'une décision administrative sur le territoire de la Partie contractante requise.

(8) Toute procédure d'enquête engagée sur le territoire de l'un des États contractants conformément à la législation qui y est applicable et toute action ayant pour effet de suspendre la prescription ont sur le territoire de l'autre État contractant les mêmes effets que les actes ou actions qui auraient été en droit valablement pris ou entrepris sur le territoire national de cet État contractant.

(9) L'État contractant requérant sera informé aussi rapidement que possible des mesures prises à la suite de la notification ainsi que dans les cas prévus au paragraphe (7). Au terme de la procédure, un exemplaire ou une copie certifiée conforme de la décision clôturant la procédure lui sera également envoyée.

(10) Les frais encourus par l'application de l'article 21 de la Convention et du présent article ne sont pas remboursables.

Article 15. Ad article 22 de la Convention

Les informations provenant du casier judiciaire sont échangées au moins une fois tous les trimestres entre le Bundeszentralregister (le Registre central fédéral) de la République fédérale d'Allemagne et le Ministère de la Justice de la République tchèque.

Article 16. Ad article 22 de la Convention

Les autorités des deux États contractants s'informent l'une l'autre des cas dans lesquels un ressortissant d'un autre État contractant s'est vu privé sur le territoire de l'autre État contractant par une décision judiciaire ayant force de chose jugée du droit d'utiliser sur le territoire de l'autre État contractant le permis de conduire que celle-ci lui a délivré. Les avis afférents sont transmis par l'autorité judiciaire compétente de l'une des Parties contractantes à l'autorité administrative compétente de l'autre État contractant. Cette autorité administrative est le Ministère de la circulation routière (Kraftfahrt-Bundesamt) dans le cas de la République fédérale d'Allemagne et le Présidium de la police de la République tchèque dans le cas de la République tchèque.

CHAPITRE II. MÉTHODES PARTICULIÈRES D'INVESTIGATION ET COMMUNICATIONS ENTRE
LES AUTORITÉS POLICIÈRES EN MATIÈRE D'ENTRAIDE JUDICIAIRE

Article 17. Surveillance des télécommunications

(1) La Convention et le présent Traité s'appliquent mutatis mutandis aux demandes concernant l'ordonnance de mesures de surveillance des télécommunications.

(2) Les demandes suivant le paragraphe 1 ne peuvent être faites que dans la mesure où :

1. Une ordonnance de surveillance des télécommunications émanant d'un tribunal compétent de l'État contractant requérant est présentée ou il découle d'une déclaration faite par ce tribunal que si une mesure similaire devait être appliquée sur le territoire de l'État contractant requérant, les conditions nécessaires pour la surveillance ont été remplies;

2. Une surveillance pourrait également être ordonnée en vertu du droit de l'État contractant requis dès l'instant où les poursuites pénales à la base de la demande étaient engagées sur le territoire de cette dernière et dans la mesure; où

3. La personne visée ou l'appareil émetteur de télécommunication à partir duquel le code utilisé pour identifier la personne surveillée :

- a) se trouve sur le territoire de l'État contractant requis,
- b) se trouve sur le territoire de l'État contractant requérant et nécessite l'aide technique de l'État contractant requise pour effectuer la surveillance,
- c) se trouve sur le territoire national d'un État tiers et l'État contractant requérant a besoin de l'aide technique de l'État contractant requis pour effectuer la surveillance, et ce pour autant que l'État tiers ait approuvé la surveillance.

(3) Si l'État contractant requis conformément à l'article 13, paragraphe (2), phrases 1 et 2, du présent Traité exige de se faire rembourser les frais de surveillance des télécommunications, il peut être mis fin à la surveillance si l'État contractant requérant refuse de supporter les frais ou ne s'engage pas à rembourser dans les délais impartis par l'État contractant requis.

(4) Les données relatives aux personnes recueillies dans le cadre d'une mesure visée au paragraphe (1) ne peuvent être utilisées dans une autre action judiciaire qu'avec l'assentiment de l'État contractant requis. L'État contractant requis donne cet assentiment si la mesure pouvait, au regard de son droit interne, être également ordonnée quant à l'infraction donnant lieu à la requête. Les pièces doivent être détruites dès que celles-ci ne sont plus nécessaires pour les procédures pénales. Si le droit de l'État contractant requis prévoit une information de l'intéressé, l'État contractant requérant avise l'État contractant requis quant à la date à laquelle l'information pourra avoir lieu sans que la finalité de l'information ne soit compromise et d'autres intérêts impérieux mis en péril.

(5) Les paragraphes (1), (2) (alinéas 1 et 2) et 4 s'appliquent mutatis mutandis aux demandes de remise de documents résultant de mesures de surveillance et d'enregistrement de télécommunications ordonnées dans le cadre des poursuites judiciaires engagées sur le territoire de l'État contractant requis.

Article 18. Poursuite

(1) Les agents d'un État contractant poursuivant une personne concernée par un acte de commission ou poursuivie pour avoir été prise en flagrant délit de commission d'une infraction passible d'extradition ou impliquée dans une infraction passible d'extradition sont autorisés à continuer la poursuite au-delà de la frontière et sur le territoire de l'autre État contractant sans l'autorisation préalable de ce dernier si, en raison de l'urgence particulière, les autorités compétentes de l'autre État contractant ne peuvent être préalablement avisées ou être à même de reprendre la poursuite en temps voulu. Il en est de même dans le cas d'une personne emprisonnée avant la tenue du procès et prenant la fuite, d'une mesure disciplinaire ou de signification d'une sentence ou d'une autre mesure pénale entraînant une privation de liberté. Les agents poursuivants contactent sans délai l'autorité compétente de l'autre État contractant et en principe avant de traverser la frontière. La poursuite sera interrompue dès que l'État contractant sur le territoire duquel la poursuite doit avoir lieu le demande. À la demande des agents poursuivants, les autorités localement compétentes appréhenderont la personne concernée pour établir son identité ou procéder à son arrestation.

(2) Si aucune demande d'interruption de la poursuite n'est faite et que les autorités locales ne peuvent être impliquées à temps, les agents poursuivants peuvent détenir la personne jusqu'à ce que les agents de l'autre État contractant devant être informés sans délai reprennent l'établissement de l'identité ou procèdent à l'arrestation.

(3) La poursuite visée aux paragraphes (1) et (2) est entreprise sans limitation dans l'espace ou dans le temps. De plus, les franchissements de frontière peuvent être effectués à d'autres points de passage frontaliers autorisés.

(4) La poursuite est entreprise exclusivement sous réserve des conditions générales suivantes :

1. Les agents poursuivants sont tenus par les dispositions du présent article et du droit interne de l'État contractant sur le territoire duquel ils entrent; ils doivent se conformer aux instructions données par les autorités localement compétentes;

2. La poursuite est autorisée uniquement par les frontières terrestres;

3. L'entrée dans les domiciles privés est interdite. Les agents peuvent entrer dans d'autres immeubles uniquement s'il s'agit d'une usine, d'un atelier ou de locaux commerciaux accessibles au public et durant les heures de travail ou de bureau;

4. Les agents poursuivants sont clairement identifiables, soit par le port d'un uniforme, soit par un brassard ou par des dispositifs accessoires placés sur le véhicule. Le port d'une tenue civile ou l'utilisation de véhicules banalisés sans l'identification précitée est interdit. Les agents poursuivants doivent être en mesure de justifier en tout temps de leur fonction officielle;

5. Les agents poursuivants peuvent emporter leur arme de service; son utilisation est interdite sauf en cas de légitime défense;

6. Les personnes détenues dans le cadre du paragraphe (3) du présent article peuvent, dans le but d'être déférées devant les autorités locales, faire l'objet d'une fouille de sécurité. Durant le transfèrement, elles peuvent être menottées. Les objets portés par la personne poursuivie peuvent être temporairement saisis.

7. Après chaque passage de la frontière comme indiqué aux paragraphes (1), (2) et (3), les agents poursuivants se présentent aux autorités localement compétentes de l'autre État contractant et font rapport. Si ces autorités le demandent, ils sont tenus de rester sur les lieux jusqu'à ce que la situation soit clarifiée. Il en ira de même lorsque la personne poursuivie n'a pas été arrêtée;

8. Les autorités de l'État contractant dont les agents poursuivants sont originaires prêtent, lorsque cela leur est demandé, leur concours dans les devoirs d'enquête complémentaires, y compris dans les poursuites judiciaires, dans l'autre État contractant;

(5) Une personne arrêtée conformément au paragraphe 2 par les autorités localement compétentes, peut, quelle que soit sa nationalité, être retenue aux fins d'audition. Les règles pertinentes du droit national sont applicables mutatis mutandis. Si cette personne n'a pas la nationalité de l'État contractant sur le territoire de laquelle la détention a eu lieu, elle sera mise en liberté au plus tard six heures après avoir été appréhendée (les heures entre minuit et neuf heures n'entrant pas en ligne de compte), à moins que les autorités localement compétentes n'aient reçu une ordonnance quelconque annonçant une demande d'arrestation provisoire aux fins d'extradition. Il n'est pas dérogé ici aux réglementations nationales permettant d'ordonner un emprisonnement ou une détention provisoire pour d'autres motifs.

(6). Les autorités visées aux paragraphes (1) à (5) sont :

- En ce qui concerne la République fédérale d'Allemagne : les autorités policières fédérales et régionales, l'administration des douanes et les agents de ces corps constitués;
- En ce qui concerne la République tchèque : la police et les autorités douanières de la République tchèque et les agents de ces corps constitués.

Article 19. Observation transfrontalière

(1) Les agents d'un État contractant observant une personne sur le territoire de cet État contractant dans le cadre d'une enquête portant sur une infraction passible d'extradition sont autorisés à continuer l'observation sur le territoire de l'autre État contractant si ce dernier a accepté l'observation transfrontalière sur la base d'une requête préalable. Cet accord peut être assorti de conditions. Sur demande, l'observation sera confiée aux agents de l'État contractant sur le territoire duquel elle est effectuée. Les demandes se rapportant à la première phrase sont transmises par l'autorité compétente de l'État contractant requérant : en République fédérale d'Allemagne, une première copie doit être envoyée en même temps au Ministère public localement compétent, une seconde copie doit être envoyée en même temps à l'organe central compétent visé au paragraphe (5), et en République tchèque à l'autorité policière compétente. En République fédérale d'Allemagne, la compétence locale appartient au Procureur général dans la juridiction duquel le passage de la frontière doit avoir lieu. En République tchèque, la compétence relève de l'organe central auquel il est fait référence au paragraphe (5).

(2) Si en raison de l'urgence, l'autorisation préalable de l'autre État contractant ne peut être envisagée, les agents sont autorisés à continuer l'observation au-delà de la frontière dans les conditions ci-après :

1. Le franchissement de la frontière sera rapporté immédiatement, même durant l'observation, à l'organe central désigné au paragraphe (5), de l'État contractant sur le territoire duquel l'observation doit être poursuivie. En République fédérale d'Allemagne, en lieu et place de l'organe central, la notification peut être diligentée à la police judiciaire du land de Bavière ou du land de Saxe;

2. Une demande présentée conformément au paragraphe 1 et exposant également les motifs justifiant un franchissement de la frontière sans autorisation préalable sera transmise immédiatement.

L'observation sera arrêtée dès que l'État contractant sur le territoire duquel elle a lieu la demande sur la base de la notification visée à l'alinéa 1 ci-dessus ou de la demande visée à l'alinéa 2 ci-dessus, ou si l'autorisation n'est pas obtenue cinq heures après le franchissement de la frontière.

(3) Les observations visées aux paragraphes (1) et (2) ne sont autorisées qu'aux conditions générales suivantes :

1. Les agents observateurs sont tenus par les dispositions du présent article et du droit de l'État contractant sur le territoire duquel ils entrent; ils doivent se conformer aux instructions des autorités localement compétentes;

2. Dans l'accomplissement d'une observation transfrontalière, les agents d'un des États contractants seront soumis au même code de la route que les agents de l'État contractant sur le territoire duquel l'observation est poursuivie. Les États contractants s'informent l'un l'autre de la situation juridique existante;

3. Les moyens techniques nécessaires au soutien de l'observation transfrontalière peuvent être utilisés sous réserve des conditions fixées par le droit de l'État contractant sur le territoire duquel l'observation est poursuivie;

4. Sous réserve d'exception dans les cas visés au paragraphe (2), les agents se munissent durant l'observation d'un document attestant que l'autorisation a été donnée;

5. Les agents observateurs doivent être en mesure de justifier à tout moment de leur fonction officielle;

6. Les agents observateurs peuvent emporter leur arme de service pendant l'observation, sauf décision contraire expresse de l'État contractant requis; son utilisation est interdite sauf en cas de légitime défense;

7. L'entrée dans les domiciles privés et les lieux non accessibles au public est interdite. Il est uniquement permis de pénétrer dans des bâtiments d'usines ou dans des bureaux accessibles au public durant les heures de travail, d'ouverture ou d'accès au public;

8. Les agents observateurs ne peuvent ni interpeller ni arrêter la personne qu'ils observent;

9. Toute opération fera l'objet d'un rapport aux autorités de l'État contractant sur le territoire duquel elle est intervenue. Dans ce même contexte, la comparution personnelle des agents observateurs peut être requise;

10. Les autorités de l'État contractant dont les agents observateurs sont originaires prêtent, lorsqu'il est demandé par les autorités de l'État contractant sur le territoire duquel l'observation a eu lieu, leur concours dans les devoirs d'enquête complémentaires, y compris dans les actions en justice.

(4) Les agents visés aux paragraphes 1 et 2 sont :

- En ce qui concerne la République fédérale d'Allemagne : les agents de la police fédérale et régionale et les agents du service de détection de la douane,
- En ce qui concerne la République tchèque : les agents de la police et des autorités douanières.

(5) Les organes centraux visés aux paragraphes (1) et (2) sont :

- En ce qui concerne la République fédérale d'Allemagne : l'Office fédéral de la police judiciaire (Bundeskriminalamt) ou, dans les cas d'actes répréhensibles dans le transport de marchandises transfrontalier, l'Office de la police douanière;
- En ce qui concerne la République tchèque : le Présidium de la police de la République tchèque ou, dans les cas d'actes répréhensibles dans le transport de marchandises transfrontalier, la Direction générale des douanes.

Article 20. Livraisons contrôlées

(1) À la demande de l'État contractant requérant, l'État contractant requis peut permettre l'entrée et le transit sur le territoire ainsi que la sortie du territoire, en particulier de stupéfiants, de matières premières et d'appareils destinés à produire les stupéfiants, d'armes, d'explosifs, de fausse monnaie et d'articles résultant d'une infraction ou destinés à commettre une infraction, si l'État requérant démontre que sans ces mesures, l'identification des personnes derrière l'opération et des autres personnes impliquées ou la découverte des canaux de distribution échouerait ou serait considérablement plus difficile. Si les marchandises donnent lieu à des risques particuliers pour les personnes participant à la livraison ou pour la communauté civile, l'État contractant requis peut accepter la demande moyennant certaines conditions additionnelles ou la refuser.

(2) L'État contractant requis reprend le contrôle de la livraison au passage de la frontière, ou à un point de transfert convenu, afin de ne pas interrompre le contrôle. À un stade ultérieur de la livraison, il organisera une surveillance continue de telle façon à ce que les contrevenants puissent être à tout moment arrêtés ou les marchandises saisies. Les agents de l'État contractant requérant peuvent, moyennant arrangement avec l'État contractant requis, accompagner la livraison contrôlée après sa reprise conjointement avec les agents de l'État contractant requis reprenant la surveillance. Dans des cas de ce genre, ils sont soumis aux dispositions du présent article et aux lois de l'État contractant requis et doivent se conformer aux instructions des autorités de l'État contractant requis; ils doivent également respecter les règles que l'État contractant requis a établies à la lumière de sa législation nationale concernant l'utilisation des conclusions des devoirs d'enquête effectués sur le territoire de l'autre État contractant.

(3) Les requêtes concernant les livraisons contrôlées commençant dans un État tiers ou se poursuivant en traversant un État tiers reçoivent un accueil favorable dès l'instant où il est précisé dans la requête que les conditions fixées dans les deux premières phrases du paragraphe (2) sont remplies par cet État tiers.

(4) Les dispositions des alinéas 4 à 6 du paragraphe (1), ainsi que des paragraphes (4) et (5) de l'article 19 du présent Traité s'appliquent comme il se doit. Si la livraison

contrôlée commence en République fédérale d'Allemagne, la requête doit être adressée au Ministère public de l'arrondissement à partir duquel le transport part.

Article 21. Opération d'infiltration

(1) Si dans le cadre d'investigations menées sous la conduite des autorités de l'État contractant requérant concernant une infraction répréhensible au regard du droit des deux États contractants, il y a lieu d'affecter un agent de la police ou d'une autre autorité ayant le statut en droit allemand d'enquêteur infiltré ou en droit tchèque d'« agent » (dénommés ci-après un « agent de police ») sur le territoire de l'État contractant requis, ce dernier peut accepter ce genre d'opération pour autant qu'il reçoive une demande spécifique allant dans ce sens. L'État contractant requérant ne fera une telle demande que dans la mesure seulement où il serait considérablement plus compliqué d'établir les faits en l'absence de la mesure envisagée. L'identité réelle de l'agent de police ne doit pas être divulguée dans la requête. Les requêtes faites conformément à la première phrase sont dispatchées par le canal de communication direct existant entre les bureaux des Procureurs en respectant les dispositions du paragraphe (1) de l'article 11 du présent Traité. L'État contractant requérant informe en même temps l'organe central de l'État contractant requis visé au paragraphe (8) de la demande.

(2) Les devoirs d'enquête effectués sur le territoire de l'État requis sont circonscrits aux opérations individuelles limitées dans le temps. Les opérations sont préparées en étroite coordination entre les autorités concernées des États contractants. Un agent de l'État contractant requis est responsable du commandement de l'opération et de la sécurité de l'agent de police. Les mesures prises par les agents de l'État contractant requérant sont considérées comme des mesures prises par l'État contractant requis. Ce dernier peut demander à tout moment que l'enquête soit arrêtée.

(3) L'autorisation de l'activité de l'agent de police et les conditions dans lesquelles elle aura lieu sont régies par le droit de l'État contractant sur le territoire duquel l'activité doit avoir lieu.

(4) Durant son affectation, l'agent de police est en droit de porter son arme de service et les moyens techniques nécessaires à l'accomplissement de sa tâche sauf si l'État contractant requis les a expressément interdits. L'utilisation de l'arme de service n'est pas permise sauf en cas de légitime défense.

(5) Si pour des raisons d'urgence particulière, l'accord préalable de l'autre État contractant ne peut être obtenu et que les exigences légales pour l'affectation des agents de police sur le territoire de l'autre État contractant sont remplies, ces agents sont exceptionnellement autorisés à opérer sur le territoire de l'autre État contractant sans accord préalable si leur véritable identité risque d'être révélée. Dans des cas de ce genre, les activités de l'agent de police seront restreintes aux mesures strictement nécessaires au maintien de sa couverture et à la préservation de sa sécurité. L'entrée doit être signalée sans délai aux autorités de l'autre État contractant visées aux paragraphes (1) et (8); ce dernier peut à tout moment exiger qu'il soit mis fin à l'affectation. Une demande précisant entre autres les raisons justifiant l'entrée sans accord préalable doit être transmise. Les opérations d'infiltration au sens de ce paragraphe sont limitées aux domaines suivants :

1. En République fédérale d'Allemagne :

- Dans l'État libre de Bavière : les arrondissements administratifs de la Basse Bavière, du Haut Palatinat, de la Franconie supérieure et centrale et de la Haute Bavière;

- Dans l'État libre de Thuringe : les arrondissements d'Altenburg, Greiz, Saale-Orla-Kreis, Saale-Holzland-Kreis, Saalfeld-Rudolstadt, Sonneberg, Weimarer Land, Ilm-Kreis et Hildburghausen et les villes libres d'Erfurt, de Gera, de Jena, de Suhl et de Weimar;

2. En République tchèque :

- Les arrondissements de Děčín-Tetschen, Ústí nad Labem/Aussig, Teplice/Teplitz-Schönau, Most/Brüx, Chomutov/Kommotau, Sokolov/Falkenau, Karlovy Vary/Karlsbad, Cheb/Eger, Liberec/Reichenberg, Česká Lípa/Böhmisch Leipa, Litoměřice/Leitmeritz, Louny/Laun, Tachov/Tachau, Jablonec nad Nisou/Gablonz, Mělník/Melník, Kladno/Kladno, Rakovník/Rakonitz, Plzeň-sever/Pilsen-Nord, Plzeň-jih/Pilsen-Süd, Domažlice/Taus, Rokycany/Rokitzen, Beroun/Beraun, Praha-východ/Prag-Est, Praha-západ/Prag-Ouest, Mladá Boleslav/Jungbunzlau, Semily/Semil, Trutnov/Trautenau, Jičín/Jitschin, Písek/Pisek, Prácheň/Prachetitz, České Budějovice/Budweis, Český Krumlov/Krummau, la capitale Praha/Prague et la ville de Plzeň/Pilsen.

(6) Les paragraphes 1 à 4 s'appliquent là où c'est nécessaire quand la demande provient de l'État contractant sur le territoire duquel l'activité d'un agent de police de l'autre État contractant doit avoir lieu.

(7) Les États contractants font tous ce qui est en leur pouvoir, même après l'opération transfrontalière, pour maintenir secrète l'identité de l'agent de police et assurer sa sécurité.

(8) L'organe central auquel il est fait référence au paragraphe (1) est :

- Dans le cas de la République fédérale d'Allemagne : l'Office fédéral de la police judiciaire ou, en cas d'actes répréhensibles commis dans le transport transfrontalier de marchandises, le Département douanier des affaires pénales.

- Dans le cas de la République tchèque : le Présidium de la police de la République tchèque.

(9) Les paragraphes précédents n'empêchent pas un État contractant d'affecter l'un de ses propres agents de police sur son propre territoire à la demande de l'autre État contractant.

(10) Les paragraphes précédents n'empêchent pas de mener des opérations d'infiltration destinées à mettre à jour des actes répréhensibles à la demande d'un État contractant impliquant l'utilisation d'autres agents de cet État contractant sur le territoire de l'autre État contractant. Les paragraphes (5) et (9) sont d'application là où cela s'impose.

Article 22. Coopération dans les instructions

(1) Si une instruction motivée par des infractions portant atteinte aux intérêts des deux États contractants est engagée, les États contractants peuvent, s'ils le souhaitent, constituer un groupe chargé de coordonner les actions et qui sera composé d'agents dési-

gnés par chacun de ceux-ci. Ce groupe a pour but d'effectuer les mises au point nécessaires et d'apporter son concours dans le cadre des instructions engagées sur le territoire de l'un ou des deux États contractants.

(2) Si des connaissances spéciales sont en l'occurrence nécessaires, l'un des États contractants peut, sur demande de l'autre État contractant, déléguer ses propres experts en les chargeant d'assister ce dernier dans les devoirs d'instruction ayant été ordonnés.

(3) Les groupes visés aux paragraphes (1) et (2) collaborent aux conditions énoncées ci-après :

1. Ils sont exclusivement créés dans un but particulier et pour une durée déterminée;

2. Les agents participants relèvent du droit de l'État contractant sur le territoire duquel le groupe doit intervenir;

3. Le fait d'être membre du groupe ne saurait accorder aux agents participants le pouvoir de procéder à des arrestations, à des perquisitions, à des interrogatoires ou de prendre d'autres mesures portant atteinte de manière équivalente aux droits des personnes sur le territoire de l'autre État contractant.

*Article 23. Communications entre les autorités policières
en matière d'assistance judiciaire*

(1) Les dispositions de la Convention et du présent Traité sont également valides pour la coopération entre les autorités policières des États contractants dans les dossiers à caractère pénal traités par la police. Les autorités policières des États contractants se prêteront mutuellement assistance dans le cadre de leur législation nationale relative aux procédures pénales et en particulier en :

1. Effectuant des perquisitions;
2. Identifiant des personnes;
3. Partageant les connaissances contenues dans les documents de la police et en communiquant d'autres renseignements;
4. Établissant l'identité des propriétaires et en effectuant des recherches concernant les conducteurs;
5. Établissant l'identité des abonnés au téléphone;
6. Effectuant des recherches sur des indices;
7. En procédant à des interrogatoires de police;
8. En s'assurant de la disponibilité des personnes devant témoigner.

(2) La coopération policière dont il est question dans cet article sera dirigée par l'Office fédéral de la police judiciaire en République fédérale d'Allemagne et par le Présidium de la police en République tchèque. Les devoirs d'enquête et les réponses aux demandes peuvent se faire directement entre les autorités policières compétentes des États contractants quand :

1. Les communications transfrontalières concernent des infractions dont le lieu principal, ainsi que les poursuites engagées se situent dans des zones frontalières;

2. La demande ne peut être faite en temps voulu par les canaux de communication entre les organes centraux nationaux; ou quand

3. Une coopération directe sur la base des pièces ou des recoupements effectuées entre les personnes dans le cadre d'incidents individuels séparés est inappropriée et que l'accord à cet effet a été donné par les organes centraux nationaux.

(3) Les zones frontalières au sens du paragraphe (2) sont celles se trouvant dans la sphère de compétence des autorités policières suivantes :

1. En République fédérale d'Allemagne :

a) Dans l'État libre de Bavière : les présidiats de la police de Basse Bavière, du Haut Palatinat, de Franconie supérieure, de Franconie centrale, de Haute Bavière, de la ville de Munich et l'autorité de Schwandorf chargée de la protection des frontières;

b) Dans l'État libre de Saxe : les présidiats de la police de Dresde, de Chemnitz, les services centraux de la direction régionale de la police dans les matières concernant la police fluviale et les autorités chargées de la protection des frontières à Pirna et Chemnitz;

2. En République tchèque : la police de la République tchèque, l'administration de la région de la Bohême du Sud à České Budějovice/Budweis, l'administration de la région de la Bohême occidentale à Plzeň/Pilsen et l'administration de la région de Bohême du Nord à Ústí nad Labem/Aussig.

CHAPITRE III. PROTECTION DES DONNÉES RELATIVES AUX PERSONNES

Article 24. Définition

Les données relatives aux personnes, dénommées ci-après « les données », sont des informations au sujet du personnel et des relations importantes d'une personne physique déterminée ou déterminable.

Article 25. Finalité

(1) L'utilisation des données transmises en vertu de la Convention ou du présent Traité n'est autorisée que dans le cadre des objets qui y sont définis pour lesquels les données ont été transmises et aux conditions prescrites au cas par cas par l'organe transmetteur. L'utilisation est de plus autorisée :

1. À des fins pour lesquelles les données doivent également être transmises dans le cadre de la Convention ou du présent Traité;

2. Aux fins d'empêcher des infractions d'une importance considérable;

3. Pour des procédures judiciaires et des formalités administratives en rapport avec les finalités visées aux alinéas 1 et 2, numéros 1 et 2; ainsi

4. Qu'aux fins de se prémunir contre des dangers importants pour la sécurité publique.

(2) L'utilisation des données à d'autres fins que celles visées au paragraphe (1) n'est autorisée qu'après avoir préalablement obtenu l'approbation de l'État contractant effectuant la transmission.

Article 26. Dispositions additionnelles

Les dispositions additionnelles suivantes sont d'application sous réserve de la réglementation en vigueur de chacun des États contractants :

1. Sur demande, le destinataire informe la partie émettrice des données transmises, de l'utilisation qui est faite et des résultats ayant été ainsi obtenus.

2. La partie émettrice est tenue de veiller à l'exactitude des données à transmettre, à leur utilité et à leur proportionnalité par rapport à l'objectif poursuivi en les transmettant. Il y a lieu en outre de respecter les interdictions de transmission applicables dans le droit interne respectif des États contractants. S'il appert que des données sont incomplètes ou inexactes ou ont été communiquées en violation des mesures d'interdiction nationales en matière de transmission, le destinataire doit en être immédiatement informé. Il est tenu de les corriger ou de les détruire.

3. S'il en fait la demande, l'intéressé doit recevoir des renseignements concernant les données existantes sur sa personne, sur ce à quoi il est prévu de les destiner ainsi que sur la raison de leur enregistrement. Aucune obligation de transmettre des renseignements n'existe dans la mesure où un examen de la situation démontre que la nécessité de ne pas les communiquer relève de l'intérêt général et prévaut sur celui de l'intéressé. En outre, le droit de l'intéressé consistant à obtenir des renseignements sur les données existantes sur sa personne se fonde sur le droit interne de l'État contractant sur le territoire duquel les renseignements sont demandés.

4. La partie émettrice et la partie destinatrice sont tenues de transmettre et de recevoir les données d'une manière appropriée.

5. La partie émettrice et la partie destinatrice ont l'obligation de protéger de manière efficace les données transmises contre tout accès intempestif, toute modification et toute divulgation non autorisées.

6. Si une personne subit en violation du droit un préjudice dans le cadre de l'échange des données en vertu de la Convention ou du présent Traité, la partie réceptrice répond dudit préjudice conformément à son droit interne. À sa décharge, elle ne peut se prévaloir du fait vis-à-vis de la personne lésée que le préjudice a été occasionné par l'organisme ayant transmis les données. Si la partie destinatrice doit s'acquitter de dommages et intérêts résultant d'un préjudice occasionné par l'utilisation de données transmises inexactes, la partie émettrice rembourse à la partie destinatrice le montant total de l'indemnité ayant été versée.

Article 27. Traitement des données sur le territoire de l'autre État contractant

(1) Les dispositions du présent chapitre s'appliquent également aux données recueillies dans l'exercice d'une activité internationale effectuée sur le territoire de l'autre

État contractant. Il y a lieu en outre de respecter les conditions particulières posées par l'État contractant requis dans le cadre de ladite mesure internationale.

(2) Les agents intervenant sur le territoire de l'autre État contractant ne peuvent accéder aux données officielles recueillies concernant des personnes que moyennant accord de cet État contractant et sous la direction d'un de ses agents.

CHAPITRE IV. DISPOSITIONS GÉNÉRALES ET FINALES

Article 28. Protection des secrets

Si des données soumises conformément au droit de l'État contractant émetteur à une obligation de confidentialité devaient être en vertu de la Convention ou du présent Traité transmises et être qualifiées comme telles, l'État contractant émetteur peut conditionner la transmission des données au fait que l'État contractant destinataire respecte l'obligation de confidentialité.

Article 29. Statut juridique des agents en matière de droit pénal

Les agents exerçant des activités dans le cadre du présent Traité sur le territoire de l'autre État contractant sont placés sur un même pied d'égalité que les agents de l'autre État contractant en ce qui concerne les délits qu'ils commettent ou qui sont commis à leur encontre.

Article 30. Responsabilité

(1) Les États contractants renoncent mutuellement à leurs droits à réparation résultant d'une perte ou de dommages occasionnés à des biens qui leur appartiennent ou aux organes administratifs si le préjudice a été occasionné par un agent dans l'exercice des activités ayant un rapport avec l'exécution du présent Traité.

(2) Les États contractants renoncent mutuellement à leurs droits à réparation résultant de lésions corporelles occasionnées à un agent ou du décès d'un agent si le préjudice a été occasionné par un agent dans l'exercice des activités ayant un rapport avec l'exécution du présent Traité. Il n'est pas dérogé ici aux droits à réparation de l'agent ou de ses ayants droit.

(3) Si un préjudice est causé à un tiers par un agent d'un des États contractants dans l'exercice de ses activités ayant un rapport avec l'exécution du présent Traité sur le territoire de l'autre État contractant, l'État contractant sur le territoire duquel le préjudice a été causé répond de celui-ci dans les limites de la réglementation qui aurait été applicable si le préjudice avait été commis par l'un de ses propres préposés matériellement et géographiquement compétent.

(4) L'État contractant dont l'agent a causé le préjudice sur le territoire de l'autre État contractant rembourse à l'autre État contractant la totalité des réparations ayant été versées par ce dernier aux parties lésées ou aux ayants droit de celle-ci.

(5) Les autorités compétentes des États contractants travaillent en étroite collaboration pour faciliter le règlement des demandes de réparation. Elles s'échangent notamment toutes les informations auxquelles elles peuvent accéder concernant les sinistres ou préjudices au sens du présent article.

(6) Les paragraphes (1) et (2) ne sont pas applicables si le préjudice a été occasionné intentionnellement ou à la suite d'une négligence grave.

Article 31. Changements apportés aux autorités, aux zones d'intervention et aux canaux de communication

(1) Les États contractants se tiennent informés par notes verbales des changements apportés à la dénomination ou aux compétences des autorités mentionnées dans le présent Traité.

(2) Les États contractants peuvent moyennant arrangement apporter des changements au canal de communication visé aux points 4 à 6 du paragraphe premier de l'article 19 et au paragraphe 4 de l'article 20 du présent Traité ainsi qu'aux zones d'intervention auxquelles il est fait référence au paragraphe 5 de l'article 21 par voie d'échange de notes verbales.

(3) Les notes verbales visées aux paragraphes 1 et 2 sont publiées sur le territoire des États contractants.

Article 32. Rencontres entre les représentants des États contractants

Le Ministère fédéral de la Justice de la République fédérale d'Allemagne et le Ministère de la Justice de la République tchèque conviendront d'organiser, si besoin en était, des rencontres entre leurs représentants destinées à exécuter la Convention et le présent Traité de manière uniforme et à éliminer les difficultés susceptibles de se présenter. Si d'autres instances sont concernées par les questions du département devant être débattues, lesdites instances seront invitées à prendre part aux rencontres.

Article 33. Dénonciation du Traité

Si l'un des États contractants dénonce la Convention, la dénonciation prendra effet entre la République fédérale d'Allemagne et la République tchèque deux ans après que le Secrétaire général du Conseil de l'Europe aura reçu notification.

Article 34. Entrée en vigueur et expiration du Traité

(1) Le présent Traité est soumis à ratification. Les instruments de ratification seront échangés dès que possible à Berlin.

(2) Le présent Traité entrera en vigueur trois mois après l'échange des instruments de ratification.

(3) Le présent Accord peut être dénoncé à tout moment par écrit et cessera ses effets six mois après sa dénonciation. Il deviendra également caduc sans qu'une dénoncia-

tion particulière ne soit nécessaire à la date à laquelle la Convention cessera d'être en vigueur entre les États contractants au présent Traité.

EN FOI DE QUOI, les deux plénipotentiaires mandatés à cet effet ont signé le présent Traité et y ont apposé leur cachet respectif.

FAIT à Prague le 2 février 2000, en deux exemplaires originaux, chacun en langues allemande et tchèque, les deux versions faisant également foi.

Pour la République fédérale d'Allemagne :

LE COMTE LAMBSDORFF

DÄUBLER-GMELIN

Pour la République tchèque :

MONTEJI

No. 43519

**Germany
and
Czech Republic**

Treaty between the Czech Republic and the Federal Republic of Germany concerning cooperation of the police and border service authorities in frontier areas. Berlin, 19 September 2000

Entry into force: *1 August 2002 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 18*

Authentic texts: *Czech and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Germany, 1 February 2007*

**Allemagne
et
République tchèque**

Traité entre la République tchèque et la République fédérale d'Allemagne relatif à la coopération par les autorités de la police et des services frontaliers dans les régions frontalières. Berlin, 19 septembre 2000

Entrée en vigueur : *1er août 2002 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 18*

Textes authentiques : *tchèque et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Allemagne, 1er février 2007*

[CZECH TEXT – TEXTE TCHÈQUE]

Smlouva

mezi

Českou republikou

a

Spolkovou republikou Německo

**o spolupráci policejních orgánů a orgánů působících
při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech**

Česká republika a Spolková republika Německo

v úmyslu zintenzivnit oboustranné vztahy a prohloubit spolupráci policejních orgánů
orgánů působících při ochraně státních hranic,

v přesvědčení, že tato spolupráce v příhraničních oblastech má při ochraně
řejného pořádku a bezpečnosti, jakož i při potírání trestné činnosti podstatný význam,

s cílem účinněji čelit trestné činnosti přesahující státní hranice v příhraničních
lastech na základě koordinovaných plánů a opatření,

ve snaze co možná nejméně omezovat přeshraniční styk i v podmínkách zesílené
trolní a pátrací činnosti,

se dohodly takto:

Část I
Všeobecná ustanovení

Článek 1
Předmět spolupráce

/1/ Smluvní státy zintenzivní spolupráci mezi policejními orgány a orgány působícími při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech při potírání trestné činnosti, jakož i při ochraně veřejného pořádku a bezpečnosti. Spolupráce policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech v rámci trestního řízení se řídí touto smlouvou pouze v těch případech, které nejsou upraveny Smlouvou mezi Českou republikou a Spolkovou republikou Německo o dodatcích k Evropské úmluvě o vzájemné pomoci ve věcech trestních z 20. dubna 1959 a usnadnění jejího používání ze dne 2. února 2000.

/2/ Mezinárodní spolupráce národních ústředí při potírání trestné činnosti, zejména v rámci Mezinárodní organizace kriminální policie (Interpol), bude v souladu s právními předpisy smluvních států doplněna o spolupráci v příhraničních oblastech podle této smlouvy.

/3/ Příhraničními oblastmi se ve smyslu této smlouvy rozumí území v působnosti policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic uvedených v článku 2 odst. 1.

Článek 2
Příslušné orgány

/1/ Orgány, které v příhraničních oblastech v rámci své působnosti udržují podle této smlouvy bezprostřední služební styk, jsou:

v České republice

- Policie České republiky správa Jihočeského kraje České Budějovice,
- Policie České republiky správa Západočeského kraje Plzeň,
- Policie České republiky správa Severočeského kraje Ústí nad Labem;

- Policie České republiky krajský úřad vyšetřování Jihočeského kraje České Budějovice,
- Policie České republiky krajský úřad vyšetřování Západočeského kraje Plzeň,
- Policie České republiky krajský úřad vyšetřování Severočeského kraje Ústí nad Labem;

ve Spolkové republice Německo

a) policejní orgány

ve Svobodném státě Sasko

- Policejní prezídium Dresden/Drážďany,

- Policejní prezídium Chemnitz/Saská Kamenice,
- Zemské policejní ředitelství Centrální služby v záležitostech týkajících se říční policie;

ve Svobodném státě Bavorsko

- Policejní prezídium Dolní Bavorsko/Horní Falc,
- Policejní prezídium Horní Franky,
- Policejní prezídium Střední Franky,
- Policejní prezídium München/Mnichov,
- Policejní prezídium Horní Bavorsko;

b) orgány působící při ochraně státních hranic

- Úřad Spolkové ochrany hranic Pima,
- Úřad Spolkové ochrany hranic Chemnitz/Saská Kamenice,
- Úřad Spolkové ochrany hranic Schwyandorf.

/2/ Při potírání trestné činnosti v příhraničních oblastech nebo v případě nebezpečí z prodlení může být bezprostřední služební styk s českými orgány uvedenými v odstavci 1 uskutečňován samostatně zemskými kriminálními úřady Saská a Bavorska. To neplatí v případech, které jsou ve výlučné kompetenci útvarů Policie České republiky s celostátní působností na české straně a Spolkového kriminálního úřadu na německé straně.

/3/ Spolupráce podle této smlouvy se týká celních orgánů České republiky uvedených v odstavci 4, pokud mají na základě vnitrostátních právních předpisů postavení policejního orgánu. Spolupráce podle této smlouvy se týká celních orgánů Spolkové republiky Německo uvedených v odstavci 4, pokud na základě vnitrostátních právních předpisů plní úkoly v souvislosti se zákazy a omezeními přeshraniční přepravy zboží nebo pokud plní úkoly orgánů působících při ochraně státních hranic uvedených v odstavci 1.

/4/ Celními orgány, které v příhraničních oblastech v rámci své působnosti udržují bezprostřední služební styk mezi sebou, jakož i s orgány uvedenými v odstavcích 1 a 2 sou:

České republiky

- Celní ředitelství České Budějovice,
- Celní ředitelství Plzeň,
- Celní ředitelství Ústí nad Labem;

ve Spolkové republice Německo

- Hlavní celní úřad Löbau,
- Hlavní celní úřad Pima,
- Hlavní celní úřad Chemnitz/Saská Kamenice,
- Hlavní celní úřad Plauen/Plavno,
- Hlavní celní úřad Hof,
- Hlavní celní úřad Weiden,

- Hlavní celní úřad Passau/Pasov;
- Celní pátrací úřad Dresden/Drážďany,
- Celní pátrací úřad München/Mnichov,
- Celní pátrací úřad Nürnberg/Norimberk.

Část II

Spolupráce policejních orgánů a orgánů působících při ochraně státních hranic v příhraničních oblastech

Článek 3

Všeobecná spolupráce

/1/ Orgány uvedené v článku 2 budou spolupracovat v rámci svých kompetencí a v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy zejména

a) formou výměny informací

1. předáváním informací o trestných činech v příhraničních oblastech, o jejich pachatelích a účastnících, o osobách, které jsou podezřelé, že jsou pachateli nebo účastníky těchto trestných činů, jakož i o okolnostech jejich spáchání a o přijatých opatřeních,
2. předáváním zkušeností a informací, zejména o nových formách trestné činnosti v příhraničních oblastech,
3. pravidelným předáváním informací za účelem vypracovávání společných situačních zpráv pro příhraniční oblasti v dohodnutých termínech,
4. včasným informováním o předpokládaných zvláštních událostech, akcích a zásazích v příhraničních oblastech,
5. předáváním informací o přeshraniční přepravě nebezpečných zásilek,
6. výměnou informací a dokumentací z vědeckotechnické oblasti,
7. vzájemným poskytováním odborné literatury na základě žádosti,
8. vzájemným informováním o právních a interních předpisech týkajících se předmětu této smlouvy, jakož i o jejich změnách;

b) zintenzivněním vzájemné komunikace

1. určením kontaktních osob, pokud možno se znalostí jazyka druhého smluvního státu,
2. krátkodobým vysíláním konzultantů na základě žádosti,

3. vzájemnými hospitacemi,
 4. vzájemným poskytováním informací, například informací o důležitých telefonních, faxových a radiových spojeních, jakož i adres elektronické pošty orgánů uvedených v článku 2;
- c) posílením koordinace policejních zásahů
1. určením koordinačních pracovišť pro potírání trestné činnosti v příhraničních oblastech,
 2. vyhotovováním společných situačních zpráv a zásahových plánů pro příhraniční oblasti,
 3. prováděním koordinovaných opatření po obou stranách státních hranic;
- d) zkvalitněním komunikačních spojení
1. poskytováním linkových rozhraní za účelem přenosu řeči, obrazu a dat,
 2. zřizováním radiového spojení na koordinovaných kmitočtech přizpůsobeného konkrétním potřebám,
 3. prostřednictvím spolupráce při zajišťování nerušeného provozu policejních radiových systémů;
- e) vzájemným poskytováním policejně technických prostředků v případě potřeby;
- f) formou opatření v oblasti vzdělávání a výcviku, která zahrnují především
1. předávání zkušeností a informací o metodách potírání trestné činnosti,
 2. pomoc při výuce jazyka druhého smluvního státu,
 3. uskutečňování společných pracovních jednání,
 4. školení specialistů,
 5. účast pozorovatelů na cvičeních.

/2/ Orgány uvedené v článku 2 si budou v rámci spolupráce v oblasti potírání trestné činnosti vyměňovat pouze takové informace, které se vztahují k trestné činnosti regionálního významu v příhraničních oblastech. Toto omezení výměny informací neplatí v případě nebezpečí z prodlení.

Článek 4 Zvláštní formy spolupráce

/1/ Orgány uvedené v článku 2 si budou navzájem v příhraničních oblastech v rámci své působnosti poskytovat pomoc za účelem odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti, jakož i za účelem předcházení trestné činnosti. Nebude-li dožádaný orgán příslušný pro vyřízení žádosti, postoupí ji orgánu, který pro vyřízení žádosti příslušný je. O postoupení bude žadající orgán informován.

/2/ Žádosti o pomoc podle odstavce 1 týkající se předcházení trestné činnosti budou zásadně zasílány a vyřizovány prostřednictvím národních ústředen smluvních států. Bezprostředně mezi orgány uvedenými v článku 2 mohou být zasílány a vyřizovány, pokud

- a) se týkají trestných činů, u nichž lze předpokládat těžiště jejich páčání a jejich stíhání v příhraničních oblastech,
- b) není možné doručit žádost nebo ji vyřídit včas prostřednictvím národních ústředen nebo
- c) je bezprostřední spolupráce účelná a příslušná národní ústředna je s tím srozuměna.

/3/ Žádosti o pomoc podle odstavce 1 týkající se odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti si budou bezprostředně zasílat a vyřizovat je orgány uvedené v článku 2. Možnost zasílání a vyřizování takových žádostí prostřednictvím národních ústředen není dotčena.

/4/ Žádosti o pomoc podle odstavců 1 až 3 se mohou týkat zejména:

- a) zjišťování držitelů, majitelů a řidičů silničních vozidel, plavidel a letadel,
- b) informací o řidičských průkazech a dokladech k vozidlům, jakož i o srovnatelných oprávněních a dokladech,
- c) zjišťování pobytu a místa bydliště, zjišťování druhu pobytu a prověřování oprávněnosti pobytu,
- d) zjišťování majitelů telefonních, faxových, telexových a internetových přípojek a majitelů přípojek v ostatních oblastech informační a komunikační techniky,
- e) zjišťování totožnosti osob,
- f) informací o původu věcí, například střelných zbraní, silničních vozidel, plavidel a letadel,
- g) zahajování a koordinace prvotních pátracích opatření,
- h) policejních dotazování,
- i) vyhledávání, zajišťování, vyhodnocování a porovnávání stop,
- j) informací z policejních šetření a podkladů, jakož i z informačních systémů, evidencí a jiných souborů podle právních předpisů smluvních států.

Článek 5

Spolupráce ve společně obsazených služebnách

/1/ Na území smluvních států mohou být v blízkosti státních hranic zřizována trvale nebo na omezenou dobu pracoviště, která budou obsazena pracovníky orgánů uvedených v článku 2 obou smluvních států a v případě potřeby rovněž pracovníky jejich národních ústředí (dále jen „společně obsazené služebny“). Smluvní státy si rovnoměrně rozdělí náklady na jejich zřízení a provoz.

/2/ Ve společně obsazených služebnách budou pracovníci uvedení v odstavci 1 spolupracovat, aby si vyměňovali, analyzovali a dále postupovali informace o záležitostech, které se týkají příhraničních oblastí, a aby se i jiným způsobem podíleli na koordinaci spolupráce podle této smlouvy. Služební styk a výměna informací prostřednictvím národních ústředí nejsou dotčeny.

/3/ Pracovníci ve společně obsazených služebnách spadají výlučně pod nařizovací a disciplinární pravomoc svých vnitrostátních orgánů. Společné operativní zásahy budou provádět pracovníci ve společně obsazených služebnách pouze po dohodě orgánů uvedených v článku 2 obou smluvních států a pouze v těch formách, které tato smlouva umožňuje.

Článek 6

Společné formy nasazení

/1/ Orgány uvedené v článku 2 mohou za účelem zintenzivnění spolupráce podle této smlouvy

- a) v případě potřeby zřizovat společné hlídky a společně obsazené kontrolní skupiny, v nichž pracovníci orgánů jednoho smluvního státu vykonávají podpůrné činnosti při zásazích na území druhého smluvního státu,
- b) umožnit, aby se pracovníci orgánů druhého smluvního státu mohli v případě potřeby za účelem poskytnutí informací a konzultací podílet na zásazích, při nichž jsou zejména dotčeni občané druhého smluvního státu,
- c) v případě potřeby vytvářet společná vedení zásahů za účelem poskytování informací a konzultací,
- d) podle koordinovaných plánů vždy na území svého státu se podílet na pátracích akcích přesahujících státní hranice,
- e) plánovat a provádět společné programy prevence kriminality.

/2/ Ustanovení odstavce 1 písm. b) a c) se nepoužijí v případě spolupráce v rámci trestního řízení.

Článek 7

Podpora ze strany pracovníků druhého smluvního státu

/1/ V případě naléhavé potřeby může každý smluvní stát za účelem odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti, jakož i za účelem potírání trestné činnosti podřídit vlastní pracovníky orgánů uvedených v článku 2 orgánům druhého smluvního státu uvedeným v článku 2, aby je podpořili při plnění policejních úkolů.

/2/ Podpora podle odstavce 1 může být poskytnuta pouze, pokud se tak dohodnou pracovníci obou smluvních států, kteří jsou k tomu oprávněni na základě vnitrostátních právních předpisů.

/3/ Naléhavá potřeba podpory podle odstavce 1 při odvracení ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti nastává zejména tehdy, jestliže by bylo potřebné policejní opatření bez nasazení pracovníků podle odstavce 1 zmařeno nebo vážně ohroženo, a při potírání trestné činnosti, jestliže by bez nasazení pracovníků podle odstavce 1 byla policejní šetření neúspěšná nebo zásadním způsobem ztížena.

/4/ Pracovníci poskytující podporu podle odstavce 1 smějí plnit policejní úkoly pouze pod vedením orgánu druhého smluvního státu, který bude řídit zásah, a zpravidla za přítomnosti pracovníků druhého smluvního státu. Za jednání pracovníků poskytujících podporu nese odpovědnost smluvní stát, jehož orgán řídí zásah.

Článek 8

Pronásledování

/1/ Pracovníci orgánů uvedených v článku 2, kteří pronásledují osobu, která se vyhýbá hraniční nebo celní kontrole, jsou oprávněni pokračovat v pronásledování přes státní hranice na území druhého smluvního státu bez jeho předchozího souhlasu, jestliže jeho příslušné orgány nemohly být s ohledem na zvláštní naléhavost záležitosti informovány předem nebo nejsou včas na místě, aby pronásledování převzaly. První věta platí rovněž pro pronásledování osoby, která se na území České republiky ve vzdálenosti až do dvaceti pěti kilometrů od státních hranic a na území Spolkové republiky Německo ve vzdálenosti až do třiceti kilometrů od státních hranic vyhýbá policejní kontrole nebo kontrole celního orgánu prováděné za účelem potírání přeshraniční trestné činnosti anebo pátrání po pachatelích trestných činů.

/2/ Pronásledování uvedené v odstavci 1 se provádí bez prostorového nebo časového omezení a za následujících obecných předpokladů:

- a) Pronásledující pracovníci jsou vázáni ustanoveními tohoto článku a právními předpisy druhého smluvního státu; musí dodržovat pokyny příslušných orgánů tohoto smluvního státu.
- b) Pronásledující pracovníci navážou neprodleně, zpravidla ještě před překročením státních hranic, kontakt s příslušným orgánem druhého smluvního státu. Pronásledování musí být zastaveno, jakmile to bude požadovat smluvní stát, na jehož území má být pronásledování prováděno nebo se již provádí. Na žádost pronásledujících pracovníků

zadrží pracovníci příslušného orgánu druhého smluvního státu dotčenou osobu, aby zjistili její totožnost a učinili přípustná opatření.

- c) Jestliže není požádáno o zastavení pronásledování a jestliže příslušný orgán druhého smluvního státu nelze včas zapojit, smějí pronásledující pracovníci osobu zadržet do doby; než pracovníci příslušného orgánu druhého smluvního státu zjistí její totožnost a učiní přípustná opatření.
- d) Vstup do obydlí je nepřipustný. V ostatních případech lze do budov vstupovat pouze tehdy, jedná-li se o veřejně přístupné provozní nebo prodejní prostory během pracovní, provozní nebo prodejní doby.
- e) Pronásledující pracovníci musí být jednoznačně rozpoznatelní, například uniformou, páskou na paži nebo označením umístěným na vozidle; nošení civilního oděvu při současném použití maskovaného služebního vozidla bez výše uvedeného označení je nepřipustné; pronásledující pracovníci musí být vždy schopni prokázat svou služební funkci.
- f) Pronásledovaná osoba, která je zadržena podle ustanovení písmene c), smí být v souvislosti se svým předvedením k příslušnému orgánu druhého smluvního státu podrobena pouze bezpečnostní prohlídce; během převozu jí smějí být nasazena pouta na rukou. Předměty, které má tato osoba u sebe, smějí být předběžně zajištěny do doby než bude převzata příslušnými orgány druhého smluvního státu.
- g) Pronásledující pracovníci se hlásí po každém zákroku podle odstavce 1 u příslušných orgánů druhého smluvního státu a podají zprávu; na žádost těchto orgánů jsou povinni setrvat k dispozici na místě až do objasnění okolností zákroku. To platí i v případech, kdy pronásledování neskončí zadržením.

/3/ Vlády smluvních států se budou navzájem diplomatickou cestou informovat o tom, které orgány jsou příslušné podle odstavců 1 a 2.

Článek 9

Zřízení pravidelné ohlašovací služby za účelem potírání nedovoleného překračování státních hranic a převaděčské činnosti

/1/ Za účelem potírání nedovoleného překračování společných státních hranic a převaděčské činnosti zřídí smluvní státy mezi sebou pravidelnou ohlašovací službu.

/2/ Ohlašovací služba spočívá zejména ve stálé výměně informací o migračních pohybech, jejich rozsahu, struktuře a možných cílech, dále informací o pravděpodobných migračních trasách a dopravních prostředcích používaných při nedovoleném překračování státních hranic, jakož i o organizaci převaděčských skupin. V rámci ohlašovací služby budou dále vyměňovány zprávy a analýzy vztahující se ke konkrétní situaci nebo pravidelné situační zprávy a analýzy a budou vzájemně sdělována zamýšlená opatření, která by mohla mít význam pro druhý smluvní stát.

/3/ Ministerstvo vnitra České republiky a Spolkové ministerstvo vnitra Spolkové republiky Německo si vzájemně diplomatickou cestou oznámí orgány, které budou plnit úkoly pravidelné ohlašovací služby.

Článek 10 Společné porady

V rámci spolupráce na základě této smlouvy se budou v případě potřeby zástupci orgánů uvedených v článku 2 setkávat na poradách.

Část III Právní poměry

Článek 11 Právní postavení a oprávnění pracovníků orgánů druhého smluvního státu

/1/ Působí-li pracovníci orgánů uvedených v článku 2 nebo národních ústředí v rámci spolupráce podle této smlouvy na území druhého smluvního státu, nemohou tam vykonávat žádná výkonná oprávnění, pokud tato smlouva výslovně nestanoví jinak. Pracovníci jsou však oprávněni:

- a) nosit uniformu a služební zbraň, jakož i ostatní povolené donucovací prostředky, jako sízotvorné prostředky, pouta a obušek, ledaže orgán uvedený v článku 2 smluvního státu, na jehož území pracovníci působí, v konkrétním případě sdělí, že to nepovoluje nebo že to povoluje jen za určitých podmínek,
- b) v případě nutné obrany použít služební zbraň,
- c) vstupovat na území druhého smluvního státu a zdržovat se tam do potřebné vzdálenosti od státních hranic po dobu nezbytnou k plnění úkolů podle této smlouvy bez víza a bez cestovního dokladu, pokud mají u sebe platný služební průkaz s fotografií a podpisem,
- d) používat služební motorové vozidlo nebo plavidlo. Po dohodě s příslušnými policejními orgány druhého smluvního státu mohou pracovníci orgánů uvedených v článku 2 při zásazích přesahujících státní hranice použít též letadla. Při zásazích přesahujících státní hranice podléhají pracovníci týmž pravidlům pro dopravu jako pracovníci smluvního státu, na jehož území zásah probíhá.

/2/ Pokud je to nezbytné pro plnění úkolů podle této smlouvy, mohou pracovníci uvedení v odstavci 1 překračovat státní hranice i mimo hraniční přechody.

/3/ Každý smluvní stát je povinen chránit pracovníky druhého smluvního státu vyslané na jeho území a pomáhat jim stejným způsobem jako pracovníkům vlastním.

/4/ Z hlediska služebního poměru podléhají pracovníci uvedení v odstavci 1, zejména pokud jde o disciplinární předpisy a předpisy upravující jejich odpovědnost, výlučně právním předpisům platným v jejich státě.

/5/ Pracovníci uvedení v odstavci 1 nepotřebují pro svou činnost na území druhého smluvního státu v rámci spolupráce podle této smlouvy povolení k zaměstnání.

Článek 12

Celní ustanovení

/1/ Všechny předměty určené pro služební potřebu dovážené nebo vyvážené pracovníky orgánů uvedených v článku 2 nebo národních ústředí, kteří působí v rámci spolupráce podle této smlouvy na území druhého smluvního státu, jsou osvobozeny od cel, daní, jiných dávek či poplatků.

/2/ Od cel, daní, jiných dávek či poplatků jsou osvobozeny i předměty osobní potřeby včetně potravin, které převážejí pracovníci podle odstavce 1 na území druhého smluvního státu a které potřebují během služebního pobytu.

/3/ Služební nebo soukromá vozidla, jakož i plavidla nebo letadla využívaná pracovníky podle odstavce 1 v rámci spolupráce podle této smlouvy na území druhého smluvního státu, jsou osvobozena od cel, daní, jiných dávek či poplatků při zachování odpovídajících kontrolních opatření.

/4/ Zákazy dovozu a vývozu, jakož i dovozní a vývozní omezení se nepoužijí na předměty a vozidla uvedená v odstavcích 1 až 3.

Článek 13

Odpovědnost za škody

/1/ Smluvní státy se navzájem zřikají veškerých nároků na náhradu škody způsobené ztrátou nebo poškozením majetkových hodnot, které jsou jejich vlastnictvím, jestliže byla škoda způsobena pracovníkem orgánu uvedeného v článku 2 nebo národní ústředí druhého smluvního státu při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy.

/2/ Smluvní státy se navzájem zřikají veškerých nároků na náhradu škody způsobené újmou na zdraví nebo smrtí pracovníka orgánu uvedeného v článku 2 nebo národní ústředí, jestliže škoda vznikla při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy. Tím nejsou dotčeny nároky na náhradu škody pracovníka nebo pozůstalých osob.

/3/ Způsobí-li pracovník orgánu uvedeného v článku 2 nebo národní ústředí jednoho smluvního státu na území druhého smluvního státu při plnění úkolů souvisejících s prováděním této smlouvy škodu třetí osobě, odpovídá za škodu ten smluvní stát, na jehož území vznikla, a to podle právních předpisů, které by se použily v případě, že by škodu způsobil jeho vlastní pracovník. Celková částka náhrady škody, kterou tento smluvní stát

poskytl poškozeným nebo jejich právním nástupcům, mu bude uhrazena smluvním státem, jehož pracovník škodu způsobil. Předchozí věta se nepoužije, pokud škoda vznikla při plnění policejních úkolů podle článku 7.

/4/ Orgány smluvních států budou úzce spolupracovat, aby usnadnily vyřízení nároků na náhradu škody. Zejména si budou vyměňovat veškeré jim dostupné informace o škodních případech ve smyslu tohoto článku.

/5/ Ustanovení odstavce 1 a první věta odstavce 2 se nepoužijí, jestliže byla škoda způsobena úmyslně nebo z hrubé nedbalosti.

Článek 14 **Další podmínky spolupráce**

/1/ Má-li některý ze smluvních států zato, že splnění žádosti o pomoc nebo jiné opatření na základě této smlouvy mohou omezit jeho svrchovanost, ohrozit jeho bezpečnost nebo jiné podstatné zájmy nebo porušit jeho právní předpisy, může pomoc nebo opatření zcela nebo zčásti odepřít nebo je může vázat na splnění určitých podmínek.

/2/ Dokumentace, informace a policejné technické prostředky, které orgány uvedené v článku 2 obdržely na základě této smlouvy, nesmí být bez předchozího souhlasu orgánu, který dokumentaci, policejné technické prostředky či informace předal, postupovány třetím osobám.

/3/ Ochrana utajovaných dokumentací, informací a policejné technických prostředků předaných druhým smluvním státem se řídí zvláštní dohodou o vzájemné ochraně utajovaných skutečností.

Článek 15 **Ochrana osobních údajů**

Pokud jsou na základě této smlouvy předávány osobní údaje (dále jen „údaje“), platí následující ustanovení s tím, že je nutno dodržovat právní předpisy obou smluvních států:

- a) Použití údajů příjemcem je přípustné pouze k účelům uvedeným v této smlouvě a pouze za podmínek stanovených předávajícím orgánem. Kromě toho je jejich použití přípustné za účelem potírání trestných činů závažného významu, jakož i za účelem odvracení závažných ohrožení veřejného pořádku a bezpečnosti.
- b) Příjemce na požádání informuje předávající orgán o použití předaných údajů a o výsledcích tím dosažených.
- c) Předávající orgán je povinen dbát na správnost údajů, které zamýšlí předat, jakož i na jejich potřebnost a přiměřenost s ohledem na účel sledovaný předáním. Přitom je předávající orgán povinen dbát na zákazy předávání údajů platné podle jeho vnitrostátních právních předpisů. K předání údajů nedojde, lze-li důvodně předpokládat,

že by tím byly porušeny právní předpisy nebo omezeny oprávněné zájmy dotčené osoby. Ukáže-li se, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, které nesměly být předány, je předávající orgán povinen tuto skutečnost sdělit neprodleně příjemci. Ten je povinen provést opravu nebo zničení údajů.

- d) Dotčené osobě je nutno na její žádost poskytnout informaci o údajích o ní existujících, jakož i o zamýšleném účelu jejich použití. Tato informace však nebude poskytnuta, pokud veřejný zájem neposkytnout informaci převažuje nad zájmem dotčené osoby. Jinak se právo dotčené osoby na poskytnutí informace o údajích k ní existujících řídí právními předpisy toho smluvního státu, na jehož území bylo o informaci požádáno.
- e) Při předávání údajů upozorní předávající orgán na lhůty pro zničení údajů platné podle jeho vnitrostátních právních předpisů. Nezávisle na těchto lhůtách je nutno předané údaje zničit, pokud již nejsou potřebné k účelu, za jakým byly předány.
- f) Předávající orgán a příjemce jsou povinni vést evidenci předání a převzetí údajů.
- g) Předávající orgán a příjemce jsou povinni účinně chránit předávané údaje proti neoprávněnému přístupu k nim, proti jejich změnám bez souhlasu předávajícího orgánu a proti jejich neoprávněnému dalšímu předávání a neoprávněnému zveřejňování.

Část IV Závěrečná ustanovení

Článek 16 Vztah k jiným právním úpravám

Závazky smluvních států vyplývající z jiných mezinárodních smluv, jejichž stranou jsou, jakož i povinnosti stanovené vnitrostátními právními předpisy nejsou touto smlouvou dotčeny.

Článek 17 Prováděcí ujednání a změny

/1/ Ministerstvo vnitra České republiky na české straně a Spolkové ministerstvo vnitra Spolkové republiky Německo nebo Státní ministerstvo vnitra Svobodného státu Sasko nebo Státní ministerstvo vnitra Svobodného státu Bavorsko na německé straně mohou na základě a v rámci této smlouvy uzavírat ujednání k jejímu provádění. Zejména si dohodnou zřízení společně obsazených služeben podle článku 5 odst. 1 a s tím související podrobnosti.

/2/ Vlády smluvních států si diplomatickou cestou vzájemně oznámí změny v označení a působnosti orgánů uvedených v této smlouvě.

/3/ Vlády smluvních států se mohou formou výměny nót dohodnout na změnách příhraničních oblastí ve smyslu článku 1 odst. 3.

Článek 18
Vstup v platnost a výpověď

1/ Tato smlouva podléhá ratifikaci. Ratifikační listiny budou vyměněny v Praze. Tato smlouva vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni výměny ratifikačních listin.

2/ Tato smlouva se uzavírá na dobu neurčitou. Každý smluvní stát ji může kdykoliv písemně vypovědět diplomatickou cestou. Výpověď nabývá účinnosti šest měsíců po dni, v němž byla výpověď doručena druhému smluvnímu státu.

3/ Registraci Smlouvy u sekretariátu Organizace spojených národů podle článku 102 Charty Organizace spojených národů zajistí Spolková republika Německo. Česká republika bude o provedené registraci informována s uvedením registračního čísla Organizace spojených národů, jakmile bude toto potvrzeno sekretariátem Organizace spojených národů.

Dáno v Berlíně dne *19. září 2000* ve dvou původních vyhotoveních, každé v jazyce českém a německém, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za
Českou republiku

Za
Spolkovou republiku Německo

[GERMAN TEXT – TEXTE ALLEMAND]

Vertrag

zwischen

der Bundesrepublik Deutschland

und

der Tschechischen Republik

über die Zusammenarbeit

der Polizeibehörden und der Grenzschutzbehörden

in den Grenzgebieten

Die Bundesrepublik Deutschland
und
die Tschechische Republik -

in der Absicht, die beiderseitigen Beziehungen zu intensivieren sowie die Zusammenarbeit der Polizei- und Grenzschutzbehörden zu vertiefen,

in der Überzeugung, dass diese Zusammenarbeit in den Grenzgebieten für den Schutz der öffentlichen Sicherheit und Ordnung sowie für die Kriminalitätsbekämpfung von wesentlicher Bedeutung ist,

mit dem Ziel, der grenzüberschreitenden Kriminalität in den Grenzgebieten durch abgestimmte Pläne und Maßnahmen wirksamer zu begegnen,

in dem Bemühen, den grenzüberschreitenden Verkehr auch bei verstärkter Kontroll- und Fahndungstätigkeit so gering wie möglich zu beeinträchtigen -

sind wie folgt übereingekommen:

Abschnitt I
Allgemeines

Artikel 1
Gegenstand der Zusammenarbeit

(1) Die Vertragsstaaten intensivieren die Zusammenarbeit zwischen den Polizei- und Grenzschutzbehörden in den Grenzgebieten bei der Kriminalitätsbekämpfung sowie beim Schutz der öffentlichen Sicherheit und Ordnung. Die Zusammenarbeit der Polizei- und Grenzschutzbehörden in den Grenzgebieten im Rahmen des Strafverfahrens richtet sich nur in den Fällen, die nicht durch den Vertrag zwischen der Bundesrepublik

Deutschland und der Tschechischen Republik über die Ergänzung des Europäischen Übereinkommens über die Rechtshilfe in Strafsachen vom 20. April 1959 und die Erleichterung seiner Anwendung vom 2. Februar 2000 geregelt sind, nach dem vorliegenden Vertrag.

(2) Die internationale Zusammenarbeit bei der Kriminalitätsbekämpfung durch die nationalen Zentralstellen, insbesondere im Rahmen der Internationalen Kriminalpolizeilichen Organisation (Interpol), wird in Übereinstimmung mit den Rechtsvorschriften der Vertragsstaaten um die Zusammenarbeit in den Grenzgebieten gemäß diesem Vertrag ergänzt.

(3) Die Grenzgebiete im Sinne dieses Vertrags entsprechen dem Zuständigkeitsbereich der in Artikel 2 Absatz 1 genannten Polizei- und Grenzschutzbehörden .

Artikel 2

Zuständige Behörden

(i) Die Behörden, die in den Grenzgebieten im Rahmen ihrer Zuständigkeit nach Maßgabe dieses Vertrags unmittelbaren Dienstverkehr betreiben, sind:

in der Bundesrepublik Deutschland

a) die Polizeibehörden

im Freistaat Sachsen

- das Polizeipräsidium Dresden,
- das Polizeipräsidium Chemnitz,
- die Landespolizeidirektion Zentrale Dienste hinsichtlich der Wasserschutzpolizei;

im Freistaat Bayern

- das Polizeipräsidium Niederbayern/Oberpfalz,
- das Polizeipräsidium Oberfranken,
- das Polizeipräsidium Mittelfranken,
- das Polizeipräsidium München,
- das Polizeipräsidium Oberbayern;

b) die Grenzschutzbehörden

- das Bundesgrenzschutzamt Pirna,
- das Bundesgrenzschutzamt Chemnitz,
- das Bundesgrenzschutzamt Schwandorf;

in der Tschechischen Republik

- die Polizei der Tschechischen Republik, Verwaltung des Südböhmischen Bezirks, České Budějovice/Böhmisch Budweis,
- die Polizei der Tschechischen Republik, Verwaltung des Westböhmischen Bezirks, Plzeň/Pilsen,
- die Polizei der Tschechischen Republik, Verwaltung des Nordböhmischen Bezirks, Ústí nad Labem/Aussig;
- die Polizei der Tschechischen Republik, Bezirksermittlungsbehörde des Südböhmischen Bezirks, České Budějovice/Böhmisch Budweis,

- die Polizei der Tschechischen Republik, Bezirksermittlungsbehörde des Westböhmischen Bezirks, Plzeň/Pilsen,
- die Polizei der Tschechischen Republik, Bezirksermittlungsbehörde des Nordböhmischen Bezirks, Ústí nad Labem/Aussig.

(2) Bei der Kriminalitätsbekämpfung in den Grenzgebieten oder bei Gefahr im Verzug kann der unmittelbare Dienstverkehr mit den in Absatz 1 genannten tschechischen Behörden selbständig durch die Landeskriminalämter Sachsens und Bayerns wahrgenommen werden. Dies gilt nicht in Fällen der originären Zuständigkeit des Bundeskriminalamtes auf deutscher Seite und der Behörden der Polizei der Tschechischen Republik mit gesamtstaatlicher Zuständigkeit auf tschechischer Seite.

(3) In die Zusammenarbeit nach diesem Vertrag sind die in Absatz 4 genannten Zollbehörden der Bundesrepublik Deutschland insoweit einbezogen, als sie aufgrund innerstaatlicher Rechtsvorschriften Aufgaben im Zusammenhang mit Verboten und Beschränkungen des grenzüberschreitenden Warenverkehrs oder Aufgaben der in Absatz 1 genannten Grenzschutzbehörden wahrnehmen. In die Zusammenarbeit nach diesem Vertrag sind die in Absatz 4 genannten Zollbehörden der Tschechischen Republik insoweit einbezogen, als sie aufgrund innerstaatlicher Rechtsvorschriften die Stellung einer Polizeibehörde haben.

(4) Die Zollbehörden, die in den Grenzgebieten im Rahmen ihrer Zuständigkeit einen unmittelbaren Dienstverkehr untereinander sowie mit den in den Absätzen 1 und 2 genannten Behörden betreiben, sind:

in der Bundesrepublik Deutschland

- das Hauptzollamt Löbau,
- das Hauptzollamt Pirna,
- das Hauptzollamt Chemnitz,

- das Hauptzollamt Plauen,
- das Hauptzollamt Hof,
- das Hauptzollamt Weiden,
- das Hauptzollamt Passau;
- das Zollfahndungsamt Dresden,
- das Zollfahndungsamt München,
- das Zollfahndungsamt Nürnberg;

in der Tschechischen Republik

- die Zolldirektion České Budějovice/Böhmisch Budweis,
- die Zolldirektion Plzeň/Pilsen,
- die Zolldirektion Ústí nad Labem/Aussig.

Abschnitt II

Zusammenarbeit der Polizei- und Grenzschutzbehörden in den Grenzgebieten

Artikel 3

Allgemeine Zusammenarbeit

(1) Die in Artikel 2 genannten Behörden werden im Rahmen ihrer Zuständigkeiten und in Übereinstimmung mit den jeweiligen innerstaatlichen Rechtsvorschriften zusammenarbeiten, insbesondere

a) durch Informationsaustausch im Wege

1. der Übermittlung von Informationen über Straftaten in den Grenzgebieten, über deren Täter und Teilnehmer, über Personen, die verdächtig sind, Täter oder Teilnehmer solcher Straftaten zu sein sowie über die Umstände ihrer Begehung und die getroffenen Maßnahmen,
2. der Übermittlung von Erfahrungen und Informationen, insbesondere über neue Erscheinungsformen der Kriminalität in den Grenzgebieten,
3. der regelmäßigen Übermittlung von Informationen zu vereinbarten Terminen zwecks Erarbeitung gemeinsamer Lagebilder für die Grenzgebiete,
4. der rechtzeitigen Unterrichtung über bevorstehende besondere Ereignisse, Aktionen und Einsätze in den Grenzgebieten,
5. der Übermittlung von Informationen über grenzüberschreitende Gefahrguttransporte,
6. des Austausches von Informationen und Dokumentationen aus dem wissenschaftlich-technischen Bereich,
7. der gegenseitigen Bereitstellung von Fachliteratur auf Nachfrage,
8. der gegenseitigen Unterrichtung über die den Gegenstand dieses Vertrages betreffenden rechtlichen und internen Vorschriften sowie über deren Änderungen;

b) durch Intensivierung der gegenseitigen Kommunikation im Wege der

1. Benennung von Ansprechpartnern mit, soweit möglich, Kenntnissen der Sprache des jeweils anderen Vertragsstaates,
2. kurzzeitigen Entsendung von Fachberatern aufgrund eines Ersuchens,

3. gegenseitigen Hospitationen,
 4. gegenseitigen Bereitstellung von Informationen, zum Beispiel über wichtige Telefon-, Telefax- und Funkverbindungen sowie E-mail-Adressen der in Artikel 2 genannten Behörden;
- c) durch Verstärkung der Koordination polizeilicher Einsätze im Wege der
1. Benennung von Koordinierungsstellen zur Kriminalitätsbekämpfung in den Grenzgebieten,
 2. Erstellung gemeinsamer Lagebilder und Einsatzpläne für die Grenzgebiete,
 3. Durchführung koordinierter Maßnahmen beiderseits der Staatsgrenze;
- d) durch Verbesserung der Kommunikationsverbindungen im Wege der
1. Bereitstellung von drahtgebundenen Übergabepunkten zur Übertragung von Sprache, Bild und Daten,
 2. bedarfsspezifischen Einrichtung von Funkverbindungen auf koordinierten Frequenzen,
 3. Zusammenarbeit bei der Sicherstellung des ungestörten Betriebes von polizeilichen Funksystemen;
- e) durch gegenseitige Bereitstellung von polizeitechnischen Mitteln im Bedarfsfall;
- f) durch Maßnahmen im Bereich der Ausbildung, insbesondere der
1. Weitergabe von Erfahrungen und Informationen über Methoden der Kriminalitätsbekämpfung,

2. Unterstützung beim Unterricht in der Sprache des jeweils anderen Vertragsstaates,
3. Durchführung gemeinsamer Arbeitstagen,
4. Schulung von Spezialisten,
5. Teilnahme von Beobachtern an Übungen.

(2) Die in Artikel 2 genannten Behörden werden im Rahmen der Zusammenarbeit im Bereich der Kriminalitätsbekämpfung nur solche Informationen austauschen, die sich auf Kriminalität von regionaler Bedeutung in den Grenzgebieten beziehen. Die Beschränkung des Informationsaustausches gilt nicht bei Gefahr im Verzug.

Artikel 4

Besondere Formen der Zusammenarbeit

(1) Die in Artikel 2 genannten Behörden leisten einander in den Grenzgebieten im Rahmen ihrer jeweiligen Zuständigkeiten zur Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung sowie zur Verhütung von Straftaten Hilfe. Ist die ersuchte Behörde für die Erledigung des Ersuchens nicht zuständig, leitet sie das Ersuchen an die Behörde weiter, die für die Erledigung des Ersuchens zuständig ist. Die ersuchende Behörde wird über die Weiterleitung informiert.

(2) Hilfeersuchen nach Absatz 1 bezüglich der Verhütung von Straftaten werden grundsätzlich zwischen den nationalen Zentralstellen der Vertragsstaaten übermittelt und erledigt. Sie können unmittelbar zwischen den in Artikel 2 genannten Behörden übermittelt und erledigt werden, soweit

- a) sie Straftaten betreffen, bei denen voraussichtlich der Schwerpunkt der Begehung und der Verfolgung in den Grenzgebieten liegt,

- b) es nicht möglich ist, das Ersuchen zuzustellen oder es rechtzeitig durch die nationalen Zentralstellen zu erledigen, oder
- c) eine unmittelbare Zusammenarbeit zweckmäßig ist und dazu das Einvernehmen der jeweiligen nationalen Zentralstelle vorliegt.

(3) Hilfeersuchen nach Absatz 1 bezüglich der Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung werden unmittelbar zwischen den in Artikel 2 genannten Behörden übermittelt und erledigt. Die Möglichkeit der Übermittlung und Erledigung solcher Ersuchen zwischen den nationalen Zentralstellen bleibt unberührt.

(4) Hilfeersuchen nach den Absätzen 1 bis 3 können insbesondere betreffen:

- a) Halter-, Eigentümer- und Führerfeststellungen bei Straßen-, Wasser- und Luftfahrzeugen,
- b) Informationen zu Führerscheinen und Fahrzeugpapieren sowie vergleichbaren Genehmigungen und Dokumenten,
- c) Aufenthalts- und Wohnsitzfeststellungen, Feststellungen des Aufenthaltsstatus und Überprüfungen der Aufenthaltsberechtigung,
- d) Feststellungen von Telefon-, Telefax-, Telex- und Internetanschlusserhaltern und Anschlusserhaltern in sonstigen Bereichen der Informations- und Kommunikationstechnik,
- e) Feststellungen der Identität von Personen,
- f) Informationen über die Herkunft von Sachen, beispielsweise von Schusswaffen, Strassen-, Wasser- und Luftfahrzeugen,
- g) Auslösung und Koordinierung erster Fahndungsmaßnahmen,
- h) Polizeiliche Befragungen,

- i) Spurensuchen, -sicherungen, -auswertungen und -abgleiche,
- j) Informationen aus polizeilichen Ermittlungen und Unterlagen sowie aus Informationssystemen, Registern und sonstigen Sammlungen nach Maßgabe der Rechtsvorschriften der Vertragsstaaten.

Artikel 5

Zusammenarbeit in gemeinsam besetzten Dienststellen

- (1) Auf dem Hoheitsgebiet der Vertragsstaaten können in der Nähe der Staatsgrenze Arbeitsstellen dauerhaft oder für einen befristeten Zeitraum eingerichtet werden, die durch Bedienstete der in Artikel 2 genannten Behörden beider Vertragsstaaten sowie bei Bedarf auch durch Bedienstete ihrer nationalen Zentralstellen besetzt werden (im Folgenden nur „gemeinsam besetzte Dienststellen“ genannt). Die Einrichtungs- und Betriebskosten werden gleichmäßig zwischen den Vertragsstaaten geteilt.
- (2) In den gemeinsam besetzten Dienststellen arbeiten die in Absatz 1 genannten Bediensteten zusammen, um Informationen über Angelegenheiten, die die Grenzgebiete betreffen, auszutauschen, zu analysieren, weiterzuleiten und um in sonstiger Weise an der Abstimmung der Zusammenarbeit nach Maßgabe dieses Vertrags mitzuwirken. Der Dienstverkehr und der Informationsaustausch zwischen den nationalen Zentralstellen bleiben unberührt.
- (3) Die Bediensteten in den gemeinsam besetzten Dienststellen unterstehen ausschließlich der Weisungs- und Disziplinargewalt ihrer jeweiligen nationalen Behörden. Gemeinsame operative Einsätze werden von den Bediensteten in den gemeinsam besetzten Dienststellen nur bei Einvernehmen zwischen den in Artikel 2 genannten Behörden beider Vertragsstaaten und nur in den Formen, die in diesem Vertrag vorgesehen sind, durchgeführt.

Artikel 6

Gemeinsame Einsatzformen

(1) Die in Artikel 2 genannten Behörden können zur Intensivierung der Zusammenarbeit nach Maßgabe dieses Vertrags

- a) im Bedarfsfall gemeinsame Streifen und gemeinsam besetzte Kontrollgruppen einrichten, in denen Bedienstete der Behörden des einen Vertragsstaates bei Einsätzen auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates Unterstützungstätigkeiten wahrnehmen,
- b) Bedienstete des anderen Vertragsstaates im Bedarfsfall zu Informations- und Konsultationszwecken an Einsätzen beteiligen, bei denen insbesondere Staatsangehörige des anderen Vertragsstaates betroffen sind,
- c) im Bedarfsfall gemeinsame Einsatzleitungen zu Informations- und Konsultationszwecken bilden,
- d) nach Maßgabe abgestimmter Pläne jeweils auf dem Hoheitsgebiet ihres Staates an grenzüberschreitenden Fahndungsaktionen teilnehmen,
- e) gemeinsame Programme der Kriminalitätsprävention planen und durchführen.

(2) Die Bestimmungen in Absatz 1 Buchstaben b und c finden bei der Zusammenarbeit im Rahmens des Strafverfahrens keine Anwendung.

Artikel 7

Unterstützung durch Bedienstete des anderen Vertragsstaates

(1) Im Falle eines dringenden Bedarfs kann jeder Vertragsstaat zur Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung sowie zur Kriminalitätsbekämpfung den in Artikel 2 genannten Behörden des anderen Vertragsstaates eigene Bedienstete der in

Artikel 2 genannten Behörden unterstellen, um jene bei der Wahrnehmung polizeilicher Aufgaben zu unterstützen.

(2) Die Unterstützung nach Absatz 1 kann nur erfolgen, wenn zwischen den hierzu nach Maßgabe des innerstaatlichen Rechts berechtigten Bediensteten beider Vertragsstaaten Einvernehmen hergestellt worden ist.

(3) Ein dringender Bedarf zur Unterstützung nach Absatz 1 liegt bei der Abwehr von Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung insbesondere vor, wenn die erforderliche polizeiliche Maßnahme ohne einen Einsatz von Bediensteten gemäß Absatz 1 vereitelt oder ernsthaft gefährdet würde, und bei der Kriminalitätsbekämpfung, wenn ohne einen Einsatz von Bediensteten gemäß Absatz 1 die polizeilichen Ermittlungen aussichtslos oder wesentlich erschwert wären.

(4) Die nach Absatz 1 unterstützenden Bediensteten dürfen nur unter Leitung der einsatzführenden Behörde des anderen Vertragsstaates und in der Regel in Anwesenheit von Bediensteten des anderen Vertragsstaates polizeiliche Aufgaben wahrnehmen. Das Handeln der unterstützenden Bediensteten ist dem Vertragsstaat, dessen Behörde den Einsatz führt, zuzurechnen.

Artikel 8

Nacheile

(1) Bedienstete der in Artikel 2 genannten Behörden, die eine Person verfolgen, die sich einer Grenz- oder Zollkontrolle entzieht, sind befugt, die Verfolgung über die Staatsgrenze hinweg auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates ohne dessen vorherige Zustimmung fortzusetzen, wenn dessen zuständige Behörden wegen der besonderen Dringlichkeit der Angelegenheit nicht zuvor unterrichtet werden konnten oder nicht rechtzeitig zur Stelle sind, um die Verfolgung zu übernehmen. Satz 1 gilt ebenso für die Verfolgung einer Person, die sich auf dem Hoheitsgebiet der Bundesrepublik Deutschland innerhalb einer Entfernung von bis zu dreißig Kilometern von der Staatsgrenze oder auf dem Hoheitsgebiet der Tschechischen Republik innerhalb einer Entfernung von bis zu fünfundzwanzig Kilometern von der Staatsgrenze einer polizeilichen oder zoll-

amtlichen Kontrolle zum Zweck der Bekämpfung der grenzüberschreitenden Kriminalität oder der Fahndung nach Straftätern entzieht.

(2) Die in Absatz 1 vorgesehene Nacheile wird ohne räumliche oder zeitliche Begrenzung und unter folgenden allgemeinen Voraussetzungen ausgeübt:

- a) Die nacheilenden Bediensteten sind an die Bestimmungen dieses Artikels und die Rechtsvorschriften des anderen Vertragsstaates gebunden; sie haben Anordnungen der zuständigen Behörden dieses Vertragsstaates zu befolgen.
- b) Die nacheilenden Bediensteten nehmen unverzüglich, im Regelfall bereits vor Grenzübertritt, Kontakt mit der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaates auf. Die Verfolgung ist einzustellen, sobald der Vertragsstaat, auf dessen Hoheitsgebiet die Verfolgung stattfinden soll oder bereits stattfindet, dies verlangt. Auf Ersuchen der nacheilenden Bediensteten halten die Bediensteten der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaates die betroffene Person fest, um ihre Identität festzustellen und die zulässigen Maßnahmen vorzunehmen.
- c) Wenn kein Einstellungsverlangen vorliegt und die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaates nicht rechtzeitig herangezogen werden kann, dürfen die nacheilenden Bediensteten die Person festhalten, bis die Bediensteten der zuständigen Behörde des anderen Vertragsstaates die Identität feststellen und die zulässigen Maßnahmen vornehmen.
- d) Das Betreten von Wohnungen ist nicht zulässig. Im Übrigen dürfen Gebäude nur betreten werden, soweit es um öffentlich zugängliche Betriebs- oder Geschäftsräume während der Arbeits-, Betriebs- oder Geschäftszeit geht.
- e) Die nacheilenden Bediensteten müssen eindeutig erkennbar sein, beispielsweise durch eine Uniform, eine Armbinde oder durch eine an dem Fahrzeug angebrachte Kennzeichnung; das Tragen von Zivilkleidung unter gleichzeitiger Benutzung eines getarnten Dienstfahrzeuges ohne die vorgenannte Kennzeichnung ist nicht zulässig; die nacheilenden Bediensteten müssen jederzeit in der Lage sein, ihre amtliche Funktion nachzuweisen.

- f) Die verfolgte Person, die nach den Bestimmungen des Buchstaben c festgehalten wird, darf im Hinblick auf ihre Vorführung vor die zuständige Behörde des anderen Vertragsstaates lediglich einer Sicherheitsdurchsuchung unterzogen werden; es dürfen ihr während der Beförderung Handfesseln angelegt werden. Die von dieser Person mitgeführten Gegenstände dürfen bis zu deren Übergabe an die zuständigen Behörden des anderen Vertragsstaates vorläufig sichergestellt werden.
 - g) Die nacheilenden Bediensteten melden sich nach jedem Einschreiten gemäß den Bestimmungen des Absatzes 1 bei den zuständigen Behörden des anderen Vertragsstaates und erstatten Bericht; auf Ersuchen dieser Behörden sind sie verpflichtet, sich bis zur Klärung der Umstände des Einschreitens vor Ort bereitzuhalten. Dies gilt auch in Fällen, in denen die Nacheile nicht zu einem Festhalten führt.
- (3) Die Regierungen der Vertragsstaaten unterrichten einander auf diplomatischem Wege darüber, welche Behörden nach den Absätzen 1 und 2 zuständig sind.

Artikel 9

Einrichtung eines regelmäßigen Meldedienstes zur Bekämpfung unerlaubter Grenzübertritte und von Schleusungstätigkeiten

- (1) Zum Zwecke der Bekämpfung unerlaubter Übertritte der gemeinsamen Staatsgrenze und von Schleusungstätigkeiten richten die Vertragsstaaten untereinander einen regelmäßigen Meldedienst ein.
- (2) Der Meldedienst umfasst insbesondere den ständigen Austausch von Informationen über Migrationsbewegungen, deren Umfang, Struktur und mögliche Zielrichtungen, ferner von Informationen über voraussichtliche Migrationsrouten und über die bei unerlaubten Grenzübertritten verwendeten Transportmittel sowie über die Organisation von Schleusergruppen. Im Rahmen des Meldedienstes werden ferner anlassbezogene Berichte und Analysen oder periodische Lagebilder und –analysen ausgetauscht und es

werden beabsichtigte Maßnahmen gegenseitig mitgeteilt, die für den anderen Vertragsstaat von Bedeutung sein könnten.

(3) Das Bundesministerium des Innern der Bundesrepublik Deutschland und das Ministerium des Innern der Tschechischen Republik geben gegenseitig auf diplomatischem Weg die Behörden bekannt, die die Aufgaben des regelmäßigen Meldedienstes versehen werden.

Artikel 10

Gemeinsame Besprechungen

Im Rahmen der Zusammenarbeit auf der Grundlage dieses Vertrages treffen sich Vertreter der in Artikel 2 genannten Behörden bei Bedarf zu Besprechungen.

Abschnitt III

Rechtsverhältnisse

Artikel 11

Rechtsstellung und Befugnisse der Bediensteten der Behörden des anderen Vertragsstaates

(1) Werden Bedienstete der in Artikel 2 genannten Behörden oder der nationalen Zentralstellen im Rahmen der Zusammenarbeit nach diesem Vertrag auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates tätig, so stehen ihnen dort keinerlei Exekutivbefugnisse zu, sofern dieser Vertrag nicht ausdrücklich etwas anderes bestimmt. Die Bediensteten sind jedoch befugt:

- a) Uniform zu tragen und Dienstwaffen sowie sonstige zugelassene Zwangsmittel wie Reizstoffe, Fesseln und Schlagstock mitzuführen, es sei denn, eine in Artikel 2 genannte Behörde des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet die Bediensteten tätig werden, teilt im Einzelfall mit, dass sie dies nicht oder nur unter bestimmten Bedingungen zulässt,

- b) im Falle der Notwehr die Dienstwaffe zu gebrauchen,
 - c) in das Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates einzureisen und sich dort bis zur erforderlichen Entfernung von der Staatsgrenze während der zur Erfüllung der Aufgaben nach diesem Vertrag notwendigen Zeit ohne Sichtvermerk und ohne Reisedokument aufzuhalten, sofern sie einen gültigen Dienstausweis mit Lichtbild und Unterschrift bei sich führen,
 - d) ein Dienstkraft- oder Wasserfahrzeug zu benutzen. Nach Abstimmung mit den zuständigen Polizeibehörden des anderen Vertragsstaates können Bedienstete der in Artikel 2 genannten Behörden bei grenzüberschreitenden Einsätzen auch Luftfahrzeuge einsetzen. Die Bediensteten unterliegen bei den grenzüberschreitenden Einsätzen denselben verkehrsrechtlichen Bestimmungen wie die Bediensteten des Vertragsstaates, auf dessen Hoheitsgebiet der Einsatz erfolgt.
- (2) Soweit es für die Erfüllung von Aufgaben nach diesem Vertrag erforderlich ist, können die in Absatz 1 genannten Bediensteten die Staatsgrenze auch außerhalb der Grenzübergänge überschreiten.
- (3) Jeder Vertragsstaat ist gegenüber den auf sein Hoheitsgebiet entsandten Bediensteten des anderen Vertragsstaates in gleicher Weise zu Schutz und Beistand verpflichtet wie gegenüber den eigenen Bediensteten.
- (4) Die in Absatz 1 genannten Bediensteten unterliegen in dienstrechtlicher, insbesondere in disziplinarrechtlicher und haftungsrechtlicher Hinsicht ausschließlich den in ihrem Staat geltenden Rechtsvorschriften.
- (5) Die in Absatz 1 genannten Bediensteten bedürfen für ihre Tätigkeit auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates im Rahmen der Zusammenarbeit nach Maßgabe dieses Vertrags keiner Arbeitserlaubnis.

Artikel 12

Zollbestimmungen

(1) Alle zum dienstlichen Gebrauch bestimmten Gegenstände, welche von den Bediensteten der in Artikel 2 genannten Behörden oder der nationalen Zentralstellen, die im Rahmen der Zusammenarbeit nach Maßgabe dieses Vertrags auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates tätig werden, ein- oder ausgeführt werden, bleiben frei von Zöllen, Steuern, sonstigen Abgaben oder Gebühren.

(2) Frei von Zöllen, Steuern, sonstigen Abgaben oder Gebühren bleiben auch die Gegenstände des persönlichen Bedarfs, einschließlich der Lebensmittel, die die Bediensteten nach Absatz 1 in das Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates mit sich führen und während ihres Dienstes benötigen.

(3) Dienst- oder Privatfahrzeuge sowie Luft- und Wasserfahrzeuge, die von Bediensteten nach Absatz 1 im Rahmen der Zusammenarbeit nach Maßgabe dieses Vertrags auf dem Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates verwendet werden, bleiben unter entsprechenden Kontrollmaßnahmen frei von Zöllen, Steuern, sonstigen Abgaben oder Gebühren.

(4) Ein- und Ausfuhrverbote sowie Ein- und Ausfuhrbeschränkungen finden auf die in den Absätzen 1 bis 3 angeführten Gegenstände und Fahrzeuge keine Anwendung.

Artikel 13

Haftungsregelungen

(1) Die Vertragsstaaten verzichten wechselseitig auf sämtliche Entschädigungsansprüche aufgrund des Verlustes oder der Beschädigung von Vermögenswerten, die ihr Eigentum sind, wenn der Schaden von einem Bediensteten einer in Artikel 2 genannten Behörde oder der nationalen Zentralstelle des anderen Vertragsstaates bei der Wahrnehmung von Aufgaben im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrags verursacht worden ist.

(2) Die Vertragsstaaten verzichten wechselseitig auf sämtliche Entschädigungsansprüche aufgrund einer Verletzung oder des Todes eines Bediensteten einer in Artikel 2 genannten Behörden oder der nationalen Zentralstelle, wenn der Schaden bei der Wahrnehmung von Aufgaben im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrags verursacht worden ist. Schadensersatzansprüche des Bediensteten oder von Hinterbliebenen bleiben hiervon unberührt.

(3) Wird durch einen Bediensteten einer in Artikel 2 genannten Behörden oder der nationalen Zentralstelle eines Vertragsstaates bei der Wahrnehmung von Aufgaben im Zusammenhang mit der Durchführung dieses Vertrags im Hoheitsgebiet des anderen Vertragsstaates einem Dritten Schaden zugefügt, so haftet für den Schaden der Vertragsstaat, auf dessen Hoheitsgebiet der Schaden eingetreten ist, und zwar nach Maßgabe der Rechtsvorschriften, die im Fall eines durch einen eigenen Bediensteten verursachten Schadens Anwendung finden würden. Der Gesamtbetrag des Schadensersatzes, den dieser Vertragsstaat an die Geschädigten oder deren Rechtsnachfolger geleistet hat, wird diesem von dem Vertragsstaat, dessen Bediensteter den Schaden verursacht hatte, erstattet. Der vorstehende Satz findet keine Anwendung, wenn der Schaden bei der Wahrnehmung polizeilicher Aufgaben nach Artikel 7 verursacht worden ist.

(4) Die Behörden der Vertragsstaaten arbeiten eng zusammen, um die Erledigung von Schadensersatzansprüchen zu erleichtern. Sie tauschen insbesondere sämtliche ihnen zugängliche Informationen über Schadensfälle im Sinne dieses Artikels aus.

(5) Die Bestimmungen in Absatz 1 sowie in Absatz 2 Satz 1 finden keine Anwendung, wenn der Schaden vorsätzlich oder grob fahrlässig herbeigeführt worden ist.

Artikel 14

Weitere Bedingungen der Zusammenarbeit

(1) Ist ein Vertragsstaat der Ansicht, dass die Erfüllung eines Hilfeersuchens oder eine sonstige Maßnahme aufgrund dieses Vertrags seine Souveränität beeinträchtigen, seine Sicherheit oder andere wesentliche Interessen gefährden oder seine Rechtsvorschriften

verletzen können, kann er die Hilfe oder die Maßnahme ganz oder teilweise verweigern oder an die Erfüllung bestimmter Bedingungen knüpfen.

(2) Dokumentationen, Informationen und polizeitechnische Mittel, die in Artikel 2 genannte Behörden aufgrund dieses Vertrags erhalten haben, dürfen nicht ohne vorherige Zustimmung der die Dokumentation oder polizeitechnischen Mittel übergebenden oder die Informationen übermittelnden Behörde an Dritte weitergeleitet werden.

(3) Der Geheimschutz von Dokumentationen, Informationen und polizeitechnischen Mitteln, die von dem anderen Vertragsstaat übergeben oder übermittelt worden sind, richtet sich nach einem gesonderten Abkommen über den gegenseitigen Schutz von Verschlusssachen.

Artikel 15

Schutz personenbezogener Daten

Soweit aufgrund dieses Vertrags personenbezogene Daten (im Folgenden nur „Daten“ genannt) übermittelt werden, gelten die nachfolgenden Bestimmungen unter Beachtung der Rechtsvorschriften beider Vertragsstaaten:

- a) Die Verwendung von Daten durch den Empfänger ist nur zu den in diesem Vertrag angeführten Zwecken und nur unter den durch die übermittelnde Stelle festgelegten Bedingungen zulässig. Ihre Verwendung ist darüber hinaus zur Bekämpfung von Straftaten von erheblicher Bedeutung sowie zur Abwehr von erheblichen Gefahren für die öffentliche Sicherheit und Ordnung zulässig.
- b) Der Empfänger unterrichtet die übermittelnde Stelle auf Ersuchen über die Verwendung der übermittelten Daten und über die damit erzielten Ergebnisse.
- c) Die übermittelnde Stelle ist verpflichtet, auf die Richtigkeit der Daten, die sie zu übermitteln beabsichtigt, sowie auf deren Erforderlichkeit und Verhältnismäßigkeit in bezug auf den mit der Übermittlung verfolgten Zweck zu achten. Dabei ist die übermittelnde Stelle verpflichtet, die nach ihren innerstaatlichen

Rechtsvorschriften geltenden Übermittlungsverbote zu beachten. Die Übermittlung von Daten unterbleibt, soweit Grund zu der Annahme besteht, dass dadurch Rechtsvorschriften verletzt oder schutzwürdige Interessen des Betroffenen beeinträchtigt würden. Erweist sich, dass unrichtige Daten oder Daten, die nicht übermittelt werden durften, übermittelt worden sind, so hat die übermittelnde Stelle diese Tatsache dem Empfänger unverzüglich mitzuteilen. Dieser ist verpflichtet, die Berichtigung oder Löschung der Daten vorzunehmen.

- d) Dem Betroffenen ist auf seinen Antrag über die zu seiner Person vorhandenen Daten sowie über den vorgesehenen Verwendungszweck Auskunft zu erteilen. Diese Auskunft wird jedoch nicht erteilt, sofern das öffentliche Interesse, die Auskunft nicht zu erteilen, das Interesse des Betroffenen überwiegt. Im übrigen richtet sich das Recht des Betroffenen, über die zu seiner Person vorhandenen Daten Auskunft zu erhalten, nach den Rechtsvorschriften des Vertragsstaates, in dessen Hoheitsgebiet die Auskunft beantragt wurde.
- e) Die übermittelnde Stelle weist bei der Übermittlung von Daten auf die nach ihrem innerstaatlichen Recht geltenden Lösungsfristen hin. Unabhängig von diesen Fristen sind die übermittelten Daten zu löschen, sobald sie für den Zweck, für den sie übermittelt worden sind, nicht mehr erforderlich sind.
- f) Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die Übermittlung und den Empfang von Daten aktenkundig zu machen.
- g) Die übermittelnde und die empfangende Stelle sind verpflichtet, die übermittelten Daten wirksam gegen unbefugten Zugang, gegen Änderungen ohne Zustimmung der übermittelnden Stelle sowie gegen unbefugte Weitergabe und unbefugte Veröffentlichung zu schützen.

Abschnitt IV
Schlussbestimmungen

Artikel 16
Verhältnis zu anderen rechtlichen Regelungen

Durch diesen Vertrag werden die Verpflichtungen der Vertragsstaaten aus anderen völkerrechtlichen Übereinkünften, deren Partei sie sind, sowie die durch innerstaatliche Rechtsvorschriften festgelegten Pflichten nicht berührt.

Artikel 17
Durchführungsvereinbarungen und Änderungen

(1) Das Bundesministerium des Innern der Bundesrepublik Deutschland oder das Staatsministerium des Innern des Freistaates Sachsen oder das Staatsministerium des Innern des Freistaates Bayern auf deutscher Seite sowie das Ministerium des Innern der Tschechischen Republik auf tschechischer Seite können auf der Grundlage und im Rahmen dieses Vertrags Vereinbarungen über seine Durchführung treffen. Insbesondere vereinbaren sie die Einrichtung der gemeinsam besetzten Dienststellen gemäß Artikel 5 Absatz 1 und die damit zusammenhängenden Einzelheiten.

(2) Die Regierungen der Vertragsstaaten zeigen einander Änderungen der Bezeichnung und des Zuständigkeitsbereichs der in diesem Vertrag genannten Behörden auf diplomatischem Wege an.

(3) Die Regierungen der Vertragsstaaten können durch Notenwechsel Änderungen der Grenzgebiete im Sinne von Artikel 1 Absatz 3 vereinbaren.

Artikel 18

Inkrafttreten und Kündigung

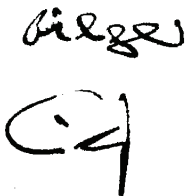
(1) Dieser Vertrag bedarf der Ratifikation. Die Ratifikationsurkunden werden in Prag ausgetauscht. Dieser Vertrag tritt am ersten Tag des auf den Tag des Austausches der Ratifikationsurkunden folgenden Monats in Kraft.

(2) Dieser Vertrag wird auf unbestimmte Zeit geschlossen. Jeder Vertragsstaat kann ihn jederzeit schriftlich auf diplomatischem Wege kündigen. Die Kündigung wird sechs Monate nach dem Tag wirksam, an dem die Kündigung dem anderen Vertragsstaat zugegangen ist.

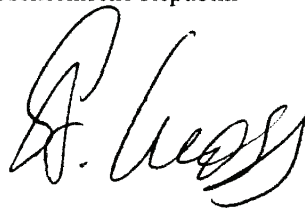
(3) Die Registrierung des Vertrags beim Sekretariat der Vereinten Nationen nach Artikel 102 der Charta der Vereinten Nationen wird von der Bundesrepublik Deutschland veranlasst. Die Tschechische Republik wird unter Angabe der Registrierungsnummer der Vereinten Nationen von der erfolgten Registrierung unterrichtet, sobald diese vom Sekretariat der Vereinten Nationen bestätigt worden ist.

Geschehen zu Berlin am *19. September 2000* in zwei Urschriften, jede in deutscher und tschechischer Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermaßen verbindlich ist.

Für die
Bundesrepublik Deutschland

Für die
Tschechische Republik

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TREATY BETWEEN THE CZECH REPUBLIC AND THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY CONCERNING COOPERATION OF THE POLICE AND BORDER SERVICE AUTHORITIES IN FRONTIER AREAS

The Czech Republic and the Federal Republic of Germany,

Desiring to intensify their mutual relations and to strengthen the cooperation of the police and border service authorities,

Convinced that this cooperation in the frontier areas is of utmost importance for the protection of public safety and order as well as for combating crime,

Intending to more effectively combat cross-border crime in the frontier areas through coordinated planning and actions,

Seeking to interfere with the border-crossing traffic as little as possible while strengthening the border control and police investigation activities,

Have agreed as follows:

SECTION I. GENERAL PROVISIONS

Article 1. Object of the cooperation

(1) The Contracting Parties are intensifying the cooperation between the police and border service authorities in the frontier areas in combating crime as well as in protecting public safety and order. The cooperation of the police and border service authorities in the frontier areas in the area of criminal procedure shall be governed by the present Treaty only in cases that are not governed by the Treaty between the Czech Republic and the Federal Republic of Germany regarding the expansion of the European Convention concerning mutual judicial assistance in criminal matters of 20 April 1959 and the implementing Protocol of 2 February 2000.

(2) International cooperation in combating crime through the national central offices, in particular in the context of the International Criminal Police Organization (Interpol), is expanded to include cooperation in the frontier areas pursuant to this Treaty in accordance with the legal provisions of the Contracting Parties.

(3) The frontier areas in the meaning of this Treaty shall correspond to the sphere of competency of the police and border service authorities cited in Article 2, paragraph 1.

Article 2. Competent authorities

(1) In accordance with this Treaty, the authorities that exercise direct official communication in the frontier areas within the area of their competence are:

In the Czech Republic:

- the police of the Czech Republic, administration of the South Bohemia district, České Budějovice/Bohemian Budweis,
- the police of the Czech Republic, administration of the West Bohemia district, Plzeň/Pilsen,
- the police of the Czech Republic, administration of the North Bohemia district, Ústí nad Labem/Aussig;
- the police of the Czech Republic, district investigating agency of the South Bohemia district, České Budějovice/Bohemian Budweis,
- the police of the Czech Republic, district investigating agency of the West Bohemia district, Plzeň/Pilsen,
- the police of the Czech Republic, district investigating agency of the North Bohemia district, Ústí nad Labem/Aussig;

In the Federal Republic of Germany:

(a) the police authorities in the free state of Saxony:

- the Dresden police headquarters,
 - the Chemnitz police headquarters,
 - the state police headquarters, central office, water protection police; in the free state of Bavaria,
 - the Lower Bavaria/Oberpfalz police headquarters,
 - the Upper Franconia police headquarters,
 - the Middle Franconia police headquarters,
 - the Munich police headquarters,
 - the Upper Bavaria police headquarters;
- b) the border service agencies:
- the Pirna federal border protection department,
 - the Chemnitz federal border protection department,
 - the Schwandorf federal border protection department.

(2) In combating crime in the frontier areas or in cases of danger in delay, direct official communications with the Czech authorities cited in paragraph 1 may be undertaken independently by the state crime departments of Saxony and Bavaria. This does not apply in cases where the original competence lies with the agencies of the police of the Czech Republic having national competence, on the Czech side and of the Federal Office of Criminal Investigation, on the German side.

(3) The cooperation cited pursuant to this Treaty shall include the customs authorities of the Czech Republic cited in paragraph 4 to the extent that they occupy the position of a police agency on the basis of domestic law. The cooperation in accordance with this Treaty shall include the customs authorities of the Federal Republic of Germany cited in paragraph 4 to the extent that, on the basis of domestic law, they have responsibilities relating to prohibitions and limitations on border-crossing traffic in goods, or the duties of border service authorities cited in paragraph 1.

(4) The customs authorities that are engaged in direct official communications with each other in the frontier areas in their area of competence as well as with the authorities cited in paragraphs 1 and 2, are:

In the Czech Republic:

- the České Budějovice /Bohemian Budweis customs headquarters,
- the Plzeň/Pilsen customs headquarters,
- the Ústí nad Labem/Aussig customs headquarters;

In the Federal Republic of Germany:

- the Löbau central customs office,
- the Pirna central customs office,
- the Chemnitz central customs office,
- the Plauen central customs office,
- the Hof central customs office,
- the Weiden central customs office,
- the Passau central customs office,
- the Dresden customs investigations office,
- the Munich customs investigations office,
- the Nuremberg customs investigations office.

SECTION II. COOPERATION OF THE POLICE AND BORDER SERVICE AUTHORITIES IN THE FRONTIER AREAS

Article 3. General cooperation

(1) The authorities cited in Article 2 shall cooperate within the areas of their competencies and in accordance with the specific provisions of domestic law, in particular:

(a) Through the exchange of information, by

1. furnishing information concerning criminal acts in the frontier areas, concerning perpetrators and participants, concerning persons that are suspected of being perpetrators of, or participants in such criminal acts, and concerning the circumstances of the commission of those acts and the measures undertaken to counteract them,

2. sharing experience and information, especially regarding new manifestations of criminality in the frontier areas,

3. regularly sharing information at agreed-upon dates for the purpose of developing common situation reports for the frontier areas,

4. promptly providing notification regarding future special events, actions, and interventions in the frontier areas,

5. sharing information regarding border-crossing transports of dangerous goods,

6. exchanging information and documentation from scientific and technical areas,

7. mutually making available specialized literature upon request,
 8. notifying each other regarding the relevant legal and domestic provisions regarding the subject matter of this Treaty and its alterations;
- (b) Through intensifying the reciprocal communication, by:
1. designating contact partners who have, if possible, knowledge of the language of the other Contracting Party,
 2. dispatching consultants upon request for short periods of time,
 3. maintaining reciprocal observerships,
 4. providing information to each other, for example regarding important telephone, fax, and radio contacts as well as e-mail addresses of the authorities cited in Article 2;
- (c) Through intensifying the coordination of police actions, by:
1. designating coordination offices for combating crime in the frontier areas,
 2. developing common situation reports and action plans for the frontier areas,
 3. carrying out coordinated actions on both sides of the frontier;
- (d) Through improving the communications links, by:
1. making available wire-bound transmission points for transmitting language, image, and data,
 2. setting up radio links on coordinated frequencies in accordance with specific needs,
 3. cooperating in assuring the undisturbed operation of police radio systems;
- (e) Through reciprocally making available police-technical means, if necessary;
- (f) Through undertaking measures in the area of training, in particular of
1. transmitting experience and information regarding methods of combating crime,
 2. supporting language training of the language of the other Contracting Party,
 3. carrying out common work meetings,
 4. training specialists,
 5. having observers participate in exercises.
- (2) The authorities cited in Article 2 in the context of the cooperation in the area of combating crime shall only exchange such information that relates to criminality of regional significance in the frontier areas. This limitation on the exchange of information shall not apply in the case of danger in delay.

Article 4. Specific forms of cooperation

(1) The authorities cited in Article 2 shall assist each other in the frontier areas within the areas of their specific competencies in counteracting danger to public safety and order and in preventing criminal acts. If the requested authority is not competent to handle the request, it shall forward the request to the authorities that are competent to handle it. The requesting authority shall be informed about the forwarding.

(2) Requests for assistance in accordance with paragraph 1 regarding the prevention of criminal acts shall be communicated and handled in principle between the national central offices of the Contracting Parties. Such requests may be communicated and handled directly between the authorities cited in Article 2, if:

(a) they concern criminal acts in which presumably the focal point in the commission of the act and in its investigation lies in the frontier areas,

(b) it is not possible for the national central offices to submit the request or to handle it promptly, or

(c) direct cooperation is expedient and, for this purpose, an agreement exists between the national central offices.

(3) Requests for assistance in accordance with paragraph 1 regarding the counteracting of dangers to public safety and order will be transmitted and handled directly between the authorities cited in Article 2. The possibility of transmitting and handling such requests between the national central offices is not affected thereby.

(4) Requests for assistance in accordance with paragraphs 1 to 3 may specifically relate to:

(a) statements by registered-users, owners, and drivers with regard to road vehicles and water and air craft,

(b) information regarding drivers' licenses and vehicle registrations as well as comparable certifications and documents,

(c) statements regarding temporary and permanent residence, statements regarding resident status, and checks on residence authorization,

(d) statements of proprietors of telephone, fax, telex, and Internet terminals and terminal proprietors in other areas of the information and communications technology,

(e) statements regarding the identity of persons,

(f) information regarding the provenance of objects, for example, of firearms, road vehicles and water and air craft,

(g) setting in motion and coordinating initial investigatory measures,

(h) police interrogations,

(i) searching for, securing, evaluating, and weighing evidence,

(j) information from police investigations and documents and from information systems, registers, and other data collections in accordance with the legal provisions of the Contracting Parties.

Article 5. Cooperation in jointly occupied offices

(1) On the territory of the Contracting Parties, in the vicinity of the national frontier it is possible to erect permanently or for a limited time working offices that are occupied by officials of the authorities cited in Article 2 of both Contracting Parties as well as, if necessary, by officials of their own national central offices (hereinafter known only as "jointly occupied offices"). The setup and operational costs shall be equally divided between the Contracting Parties.

(2) In the jointly occupied offices, the officials cited in paragraph 1 shall cooperate to exchange, analyze, and relay information regarding matters that concern the frontier areas and to work together in other ways to coordinate the cooperation in accordance with this Treaty. The official communication and information exchange between the national central offices shall not be affected.

(3) The officials in the jointly occupied offices shall be subject exclusively to the authority of their own national agencies with regard to instructions and discipline. Joint operations shall be carried out by the officials in the jointly occupied offices only on the basis of agreement between the authorities cited in Article 2 of both Contracting Parties and only in the forms that are provided for in this Treaty.

Article 6. Joint forms of action

(1) In order to intensify the cooperation pursuant to this Treaty, the authorities cited in Article 2 may:

a) if necessary, organize joint patrols and jointly staffed control groups, in which officials of the authorities of one Contracting Party render support during actions on the territory of the other Contracting Party,

b) if necessary, for informational and consultation purposes, include officials of the other Contracting Party in actions involving, in particular, nationals of the other Contracting Party,

c) if necessary, form joint operational leadership teams for informational and consultation purposes,

d) take part on the territory of their State in border-crossing investigatory actions in accordance with coordinated plans,

e) plan and carry out joint programs of crime prevention.

(2) The provisions in paragraphs 1 (b) and (c) do not apply to the cooperation in the context of criminal procedure.

Article 7. Support by officials of the other Contracting Party

(1) In the event of pressing need, each Contracting Party, to counteract dangers to the public safety and order as well as to combat crime, may place its own officials of agencies cited in Article 2 under the authority of the agencies cited in Article 2 of the other Contracting Party, in order to support the latter in carrying out police tasks.

(2) The support in accordance with paragraph 1 may only occur if, for this purpose, agreement has been reached between the officials of both Contracting Parties, as authorized in accordance with domestic law.

(3) A pressing need for support in accordance with paragraph 1 shall exist in counteracting dangers to public safety and order especially when the necessary police action would be thwarted or seriously endangered without the intervention of officials in accordance with paragraph 1, and, in the case of combating crime, when the police investigations would be pointless or seriously compromised without the intervention of officials in accordance with paragraph 1.

(4) The supporting officials in accordance with paragraph 1 may carry out police tasks only under the leadership of the agency of the other Contracting Party, that is leading the action and generally in the presence of officials of the other Contracting Party. The actions of the supporting officials shall be attributed to the Contracting Party whose agency is leading the action.

Article 8. Pursuit

(1) Officials of the agencies cited in Article 2, who are pursuing a person that is fleeing from border or customs control, shall be authorized to continue the pursuit over the national frontier onto the territory of the other Contracting Party without the latter's prior agreement, if the competent authorities of that Party, due to the particular urgency of the situation, could not be informed in advance or are not present at that time to take over the pursuit. For the purpose of combating cross-border crime or for the investigation of criminal perpetrators, clause 1 shall also apply to the pursuit of a person who, on the territory of the Czech Republic within a distance of up to 25 kilometers from the national frontier or on the territory of the Federal Republic of Germany within a distance of up to 30 kilometers from the national frontier, is fleeing police or customs control.

(2) The pursuit discussed in paragraph 1 shall be carried out without restrictions as to space or time and under the following general preconditions:

(a) The pursuing officials are bound by the provisions of this Article and by the legal provisions of the other Contracting Party; they are required to follow the ordinances of the competent authorities of this Contracting Party;

(b) The pursuing officials shall, without delay, generally before crossing the border, contact the competent authorities of the other Contracting Party. Pursuit must be initiated as soon as the Contracting Party, on whose territory the pursuit is about to take place or is already taking place, requests this. Upon the request of the pursuing officials, the officials of the competent authority of the other Contracting Party shall detain the person until the officials of the competent agency of the other Contracting Party establish the person's identity and undertake the measures permitted by law;

(c) If no request to discontinue the pursuit is made and the competent agency of the other Contracting Party cannot be brought to bear in a timely manner, the pursuing officials may detain the person until the officials of the competent agency of the other Contracting Party establish the person's identity and undertake the measures permitted by law;

(d) It is not permitted to enter residences. Generally, buildings may only be entered if they are publicly accessible factory or office spaces, during working, operating, or business hours;

(e) The pursuing officials must be clearly recognizable, for example, by a uniform, an armband, or by an identifying mark that is placed on the vehicle; it is not permitted to wear civilian clothes while at the same time using an undercover official vehicle without the aforementioned identifying mark; the pursuing officials must at all times be able to demonstrate their official function;

(f) The pursued person, who is detained in accordance with the provisions of clause (c), with respect to their presentation before the competent agency of the other Contracting Party may only be subjected to a security search; during transport, handcuffs may be placed on the person. Objects that were carried by this person may be temporarily secured until they are released to the competent agency of the other Contracting Party;

(g) The pursuing officials shall notify the competent authorities of the other Contracting Party after each intervention in accordance with the provisions of paragraph 1 and shall make a report thereof; upon the request of these authorities, the pursuing officials shall be obliged to remain in their present location until the circumstances of the intervention are clarified. The aforementioned shall also apply to cases in which the pursuit did not lead to detention.

(3) The Governments of the Contracting Parties shall inform each other through diplomatic channels as to which agencies are competent in accordance with paragraphs 1 and 2.

Article 9. Establishing a regular information service for combating illegal border crossings and trafficking activities

(1) For the purpose of combating unauthorized crossings of the common national frontier and trafficking activities, the Contracting Parties shall institute between themselves a regular information service.

(2) The information service shall specifically include the continual exchange of information regarding migrations, their scope, structure, and possible destinations, and information regarding future migration routes and the transportation means used in the unauthorized border crossings as well as regarding the organization of trafficking groups. In the context of the information service, relevant reports and analyses or periodic situation reports and analyses will be exchanged, and plans will be communicated of actions which could be of significance for the other Contracting Party.

(3) The Ministry of the Interior of the Czech Republic and the Federal Ministry of the Interior of the Federal Republic of Germany shall make known to each other through diplomatic channels the agencies that are entrusted with the duties of the regular information service.

Article 10. Joint discussions

In the context of the cooperation pursuant to this Treaty, representatives of the agencies cited in Article 2 shall meet for discussion when necessary.

Section III. Legal relationships

*Article 11. Legal status and authority of the officials of the agencies
of the other Contracting Party*

(1) If officials of the agencies cited in Article 2 or of the national central offices in the context of the cooperation pursuant to this Treaty are active on the territory of the other Contracting Party, they are not entitled there to any executive powers, provided that this Treaty does not expressly stipulate otherwise. However, the officials are authorized:

(a) to wear uniforms and to carry service weapons as well as other means of coercion permitted by law such as irritants, handcuffs, and nightsticks, unless an agency cited in Article 2 of the Contracting Party on whose territory the officials are active makes it known in an individual case that it permits this only under specific conditions, or not at all,

(b) to use service weapons in self-defense,

(c) to travel onto the territory of the other Contracting Party and to remain there at the necessary distance from the national frontier for such time as is necessary to carry out their duties pursuant to this Treaty without a visa stamp and without a travel document, provided they are carrying a valid service ID with photo and signature,

(d) to use an official motor vehicle or water craft. In coordination with the competent police agencies of the other Contracting Party, it is also possible for officials of the agencies cited in Article 2 to use aircraft in cross-border actions. In the event of border-crossing actions, the officials shall be subject to the same traffic ordinances as the officials of the Contracting Party on whose territory the action is occurring.

(2) If it is necessary for performing duties pursuant to this Treaty, the officials cited in paragraph 1 may cross the national frontier outside of the normal border crossings.

(3) Each Contracting Party is equally obliged to provide protection and support to the officials of the other Contracting Party that are dispatched onto its territory, in the same way as it would to its own officials.

(4) Regarding service regulations, especially regulations concerning discipline and liability, the officials cited in paragraph 1 shall be subject exclusively to their own domestic legal provisions.

(5) The officials cited in paragraph 1 shall not be required to have work permits for their activity on the territory of the other Contracting Party when it is carried out in the context of the cooperation pursuant to this Treaty.

Article 12. Customs provisions

(1) All objects stipulated for official use which are carried in or out of the country by the officials of the agencies cited in Article 2 or of the national central offices that are active on the territory of the other Contracting Party in the context of the cooperation pursuant to this Treaty, may not be subject to customs duties, taxes, or other charges or fees.

(2) Also free of customs duties, taxes, and other charges or fees shall be objects of personal use, including the foodstuffs that the officials in accordance with paragraph 1 may bring onto the territory of the other Contracting Party and that may be required during their service.

(3) Official or private vehicles as well as air and water craft, that are used by officials according to paragraph 1 in the context of the cooperation as stipulated by this Treaty and that are used on the territory of the other Contracting Party, shall with the corresponding control measures remain free of customs duties, taxes, and other charges or fees.

(4) Prohibitions on importing and exporting as well as limitations on importing and exporting shall not be applied to the objects and vehicles cited in paragraphs 1 to 3.

Article 13. Liability regulations

(1) The Contracting Parties mutually renounce all compensation claims due to the loss of or damage to assets that are their property, if the damage has been caused by an official of an agency cited in Article 2 or the national central office of the other Contracting Party during the carrying out of duties in connection with implementing this Treaty.

(2) The Contracting Parties mutually renounce in all compensation claims due to the injury or death of an official of an agency cited in Article 2 or of the national central office if the damage was caused during the carrying out of tasks in connection with implementing this Treaty. Damage claims of the official or of his survivors shall not be affected.

(3) If damages are caused to a third party by an official of an agency cited in Article 2 or of the national central office of one Contracting Party during the carrying out of duties in connection with implementing this Treaty on the territory of the other Contracting Party, then liability for the damages shall be borne by the Contracting Party on whose territory the damages were caused, specifically in accordance with the legal provisions that would have been applied in the event the damage had been caused by one of its own officials. The entire amount of the damages that this Contracting Party has paid to the injured persons or their legal successors shall be reimbursed to the latter by the Contracting Party whose official has caused the damage. The preceding clause shall not apply if the damages were caused in the conduct of police duties in accordance with Article 7.

(4) The agencies of the Contracting Parties shall cooperate closely to facilitate the disposition of damage claims. In particular, they will exchange all information that is available to them regarding damage cases in the meaning of this Article.

(5) The provisions in paragraphs 1 and 2 shall not apply if the damages were caused intentionally or through gross negligence.

Article 14. Further provisions of the cooperation

(1) If one Contracting Party believes that carrying out a request for assistance or another measure pursuant to this Treaty may negatively impact its sovereignty, damage its security or other essential interests, or violate its law, it may entirely or partly decline the

assistance or the measure, or it may subject the performance thereof to specific conditions.

2) Documentation, information, and police-technical means that the authorities cited in Article 2 have received on the basis of this Treaty may not be conveyed to third parties without the prior agreement of the agencies that provided the documentation or police-technical means, or that provided the information.

(3) The maintenance of secrecy of documentation, information, and police-technical means that have been provided or conveyed by the other Contracting Party shall be governed by a separate agreement regarding the mutual protection of classified information.

Article 15. Protection of personal data

If personal data (hereinafter "data") are provided on the basis of this Treaty, the following provisions shall apply, provided that the legal requirements of both Contracting Parties are observed:

(a) The use of data by the receiver is only permissible for the purposes outlined in this Treaty and only under the conditions set out by the sending office. They may also be used for combating criminal acts of major significance or for counteracting dangers to the public safety and order;

(b) The receiver upon request shall inform the sending office regarding the use of the transmitted data and regarding the results that were achieved therewith;

(c) The sending office is obliged to ensure the correctness of the data that it intends to transmit as well as its necessity and proportionality with respect to the purpose of the transmission. In this context, the sending office is obliged to observe the transmission prohibitions that apply in accordance with their domestic legal provisions. The transmission of data may not occur if there are grounds to assume that as a result legal provisions would be violated or that interests worthy of protection of the party in question would be impaired. If it becomes known that incorrect data or data that should not have been sent have been sent, then the sending office is obliged to inform the receiver without delay about this fact. The latter is obliged to correct or destroy the data;

(d) The person affected must be furnished with information, if he so requests, regarding the data relating to his person and regarding the supposed purpose of their use. However, this information shall not be furnished if the public interest not to provide the information outweighs the interest of the affected party. Furthermore, the rights of the interested party to receive information regarding data relating to his person shall be governed by the legal provisions of the Contracting Party on whose territory the information was requested;

(e) The sending office in transmitting the data shall refer to the period of validity that applies in accordance with its domestic law. Irrespective of these periods, the transmitted data must be destroyed as soon as they are no longer necessary for the purpose for which they were transmitted;

(f) The sending and the receiving offices are obliged to maintain an official record of the transmission and the reception of data;

(g) The sending and the receiving offices are obliged to effectively guard the transmitted data against unauthorized access, against alteration without the approval of the transmitting office, and against unauthorized transfer and publication.

SECTION IV. FINAL PROVISIONS

Article 16. Relationship to other legal regulations

The obligations of the Contracting Parties deriving from other agreements in international law to which they are parties as well as the duties established by domestic legal provisions shall not be affected by this Treaty.

Article 17. Implementation agreements and modifications

(1) The Ministry of the Interior of the Czech Republic, on the Czech side, and the Federal Ministry of the Interior of the Federal Republic of Germany or the Ministry of the Interior of the Free State of Saxony or the State Ministry of the Interior of the Free State of Bavaria, on the German side, may, on the basis and in the context of this Treaty, enter into supplementary agreements regarding its implementation. In particular, they may agree to the establishment of jointly occupied offices in accordance with Article 5 paragraph 1 and to the details relating thereto.

(2) The Governments of the Contracting Parties shall report to each other through diplomatic channels concerning changes in the designations and in the areas of competency of the agencies cited in this Treaty.

(3) The Governments of the Contracting Parties may agree through an exchange of notes as to alterations in the frontier areas in the meaning of Article 1 paragraph 3.

Article 18. Entry into force and termination

(1) This Treaty requires ratification. The ratification instruments shall be exchanged in Prague. This Treaty shall enter into force on the first day of the month following the day of the exchange of the ratification instruments.

(2) This Treaty is agreed to for an unlimited time. Each Contracting Party may terminate it at any time in writing through diplomatic channels. The termination shall become effective six months after the day on which the notice of termination was delivered to the other Contracting Party.

(3) The registration of the Treaty with the Secretariat of the United Nations in accordance with Article 102 of the Charter of the United Nations will be effected by the Federal Republic of Germany. The Czech Republic will be informed of the completed registration, with the registration number of the United Nations, as soon as the registration has been confirmed by the Secretariat of the United Nations.

DONE in Berlin on 19 September 2000 in two original copies, each in the Czech and German languages, both texts being equally authentic.

For the Czech Republic:

STANISLAS GROSS

For the Federal Republic of German:

REINHARD HILGER

OTTO SCHILY

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TRAITÉ ENTRE LA RÉPUBLIQUE TCHÈQUE ET LA RÉPUBLIQUE FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE RELATIF À LA COOPÉRATION DES AUTORITÉS DE LA POLICE ET DES SERVICES FRONTALIERS DANS LES RÉGIONS FRONTALIÈRES

La République tchèque et la République fédérale d'Allemagne,

Désireuses de renforcer leurs relations bilatérales et d'augmenter la coopération de la police et des autorités des services frontaliers,

Convaincues de l'importance fondamentale de cette coopération dans les régions frontalières pour la protection de la sécurité publique et de l'ordre public ainsi que pour lutter contre la criminalité,

Souhaitant combattre plus efficacement la délinquance dans les régions frontalières par le biais de planifications et d'actions coordonnées,

Soucieux d'interférer le moins possible dans le trafic frontalier tout en renforçant les activités de contrôle frontalier et les enquêtes de police,

Sont convenues de ce qui suit :

CHAPITRE I. DISPOSITIONS GÉNÉRALES

Article 1. Objet de la coopération

(1) Les Parties contractantes acceptent de renforcer la coopération entre les autorités de la police et des services frontaliers dans les régions frontalières dans la lutte contre la criminalité et dans la protection de la sécurité et de l'ordre publics. La coopération entre les autorités de la police et les autorités des services frontaliers dans les régions frontalières, en matière de procédures judiciaires, sera régie par le présent traité uniquement dans les cas qui ne sont pas régis par le Traité entre la République tchèque et la République fédérale d'Allemagne relatif à l'extension de la Convention européenne concernant l'entraide judiciaire en matière pénale du 20 avril 1959 et de son Protocole d'application, du 2 février 2000.

(2) Extension de la coopération internationale dans la lutte contre la criminalité par le biais des bureaux centraux nationaux, notamment dans le cadre de l'Organisation internationale de police criminelle (Interpol) afin d'inclure la coopération dans les régions frontalières en vertu du présent Traité, conformément au droit national des Parties contractantes.

(3) Au sens du présent Traité, les régions frontalières concernées seront celles qui tombent sous la compétence des autorités de police et des services frontaliers indiqués au paragraphe 1 de l'article 2.

Article 2. Autorités compétentes

(1) Conformément au présent Traité, les autorités chargées directement des communications officielles dans les régions frontalières, dans leur sphère de compétence, sont :

Pour la République tchèque :

- La police de la République tchèque, administration du district de Bohême méridionale/České Budějovice/Budweis de Bohême,
- La police de la République tchèque, administration du district de Bohême occidentale, Plzeň/Pilsen,
- La police de la République tchèque, administration du district de Bohême septentrionale, Ústí nad Labem/Aussig,
- La police de la République tchèque, bureau d'investigation régional du district de Bohême méridionale, České Budějovice /Budweis de Bohême,
- La police de la République tchèque, bureau d'investigation régional du district de Bohême occidentale, Plzeň /Pilsen,
- La police de la République tchèque, bureau d'investigation régional du district de Bohême septentrionale, Ústí nad Labem/Aussig.

Pour la République fédérale d'Allemagne :

a) Les services de police dans l'état libre de Saxe :

- Le siège de la police de Dresde,
- Le siège de la police de Chemnitz,
- Le siège de la police de l'état, le bureau central, la police de protection des eaux;

Dans l'état libre de Bavière :

- Le siège de la police de Basse Bavière/Oberpfalz,
- Le siège de la police de Haute Franconie,
- Le siège de la police de Moyenne Franconie,
- Le siège de la police de Munich,
- Le siège de la police de Haute Bavière,

b) Les organismes des services frontaliers :

- Le département fédéral de protection des frontières de Pirna,
- Le département fédéral de protection des frontières de Chemnitz,
- Le département fédéral de protection des frontières de Schwandorf.

(2) Dans la lutte contre les activités criminelles dans les régions frontalières ou en cas de danger si des mesures ne sont pas prises rapidement, les communications officielles directes avec les autorités tchèques citées au paragraphe 1 peuvent se faire de manière indépendante par les services judiciaires des états de Saxe et de Bavière. Cette mesure ne s'applique pas aux cas où la compétence d'origine incombe aux services de police de la République tchèque compétents au niveau national, du côté tchèque, et au Bureau fédéral d'enquête judiciaire, du côté allemand.

(3) La coopération mentionnée aux termes du présent Traité comprendra les autorités douanières de la République tchèque mentionnées au paragraphe 4 dans la mesure où elles sont chargées des fonctions policières dans le droit national. La coopération visée aux termes du présent Traité comprendra les autorités douanières de la République fédérale d'Allemagne mentionnées au paragraphe 4 dans la mesure où, dans le droit national, elles sont compétentes en termes d'interdictions et de restrictions relatives au trafic transfrontalier des marchandises ou les services frontaliers cités au paragraphe 1.

(4) Les autorités douanières chargées directement des communications officielles l'une avec l'autre, dans les régions frontalières et dans leur sphère de compétence, ainsi qu'avec les autorités citées aux paragraphes 1 et 2 sont :

Pour la République tchèque :

- Le siège des services douaniers de České Budějovice/Budweis de Bohême,
- Le siège des services douaniers de Plzeň/Pilsen,
- Le siège des services douaniers de Ústí nad Labem/Aussig.

Pour la République fédérale d'Allemagne :

- Le Bureau central des douanes de Löbau,
- Le Bureau central des douanes de Pirna,
- Le Bureau central des douanes de Chemnitz,
- Le Bureau central des douanes de Plauen,
- Le Bureau central des douanes de Hof,
- Le Bureau central des douanes de Weiden,
- Le Bureau central des douanes de Passau,
- Le Bureau d'investigations douanières de Dresde,
- Le Bureau d'investigations douanières de Munich,
- Le Bureau d'investigations douanières de Nuremberg.

CHAPITRE II. COOPÉRATION DE LA POLICE ET DES SERVICES FRONTALIERS DANS LES RÉGIONS FRONTALIÈRES

Article 3. Aspects généraux de la coopération

(1) Les autorités citées à l'article 2 coopéreront dans le cadre de leurs domaines de compétences et conformément aux dispositions spécifiques du droit national, notamment :

a) Par voie d'échange de renseignements :

1. Communication mutuelle de renseignements sur des infractions commises dans les régions frontalières, par rapport aux auteurs et aux participants, à des personnes soupçonnées d'en être les auteurs ou d'avoir participé à de tels actes délictuels et aux circonstances dans lesquelles ces actes ont été commis; elles indiqueront également les mesures entreprises pour les contrecarrer;

2. Partage des expériences et des informations, notamment quant à de nouvelles manifestations de délinquance dans les régions frontalières;

3. Échange régulier d'informations en vue d'élaborer des rapports communs sur la situation dans les régions frontalières, selon un calendrier convenu;

4. Notification rapide préalable d'événements, actions et interventions spéciales envisagées dans les régions frontalières;

5. Échange d'informations sur le transport transfrontières de produits dangereux;

6. Échange d'informations et de documents dans les domaines scientifiques et techniques;

7. Mise à disposition mutuelle de littérature spécialisée sur demande;

8. Communication réciproque des dispositions légales nationales pertinentes relatives au présent traité et à ses modifications.

b) Par l'intensification des communications réciproques :

1. Désignation de personnes de contact qui connaissent, si possible, la langue de l'autre Partie contractante;

2. Envoi de consultants, sur demande, pour de courtes durées;

3. Poursuite d'observations réciproques;

4. Communication mutuelle d'informations, notamment en matière de contacts téléphoniques, fax, radio ainsi que des adresses de courrier électronique des autorités mentionnées à l'article 2.

c) Par l'intensification de la coordination des actions policières :

1. Désignation de centres de coordination pour lutter contre la délinquance dans les régions frontalières;

2. Élaboration de rapports communs sur la situation et plans d'action communs pour les régions frontalières;

3. Mise en œuvre de mesures coordonnées des deux côtés de la frontière.

d) Par l'amélioration des liens de communication :

1. Mise à disposition de points de transmission par câble pour la transmission de textes, d'images et de données;

2. Création de liaisons radio sur des fréquences coordonnées en fonction des besoins spécifiques;

3. Coopération afin d'assurer le fonctionnement ininterrompu des systèmes radio de la police.

e) Par la mise à disposition réciproque de moyens policiers techniques, si nécessaire.

f) Par la prise de mesures dans le domaine des formations, notamment :

1. Communication des expériences et des informations concernant les méthodes de lutte contre la délinquance;

2. Soutien de formations linguistiques dans la langue de l'autre Partie contractante;

3. Organisation de réunions de travail communes;

4. Formation de spécialistes;

5. Participation d'observateurs aux exercices.

(2) Dans le cadre de la coopération pour la lutte contre la criminalité, les autorités mentionnées à l'article 2 veilleront uniquement à échanger des informations ayant trait à des délits présentant une importance pour les régions frontalières. Cette limite dans l'échange d'informations ne s'applique pas dans le cas où il y a un danger de délai.

Article 4. Formes particulières de coopération

(1) Les autorités mentionnées à l'article 2 se prêteront mutuellement assistance dans les régions frontalières, dans les limites de leurs compétences spécifiques, pour faire échouer des menaces à la sécurité publique et à l'ordre public et pour prévenir des activités criminelles. Si l'autorité requise pour traiter la demande s'avère incompétente, elle transmet la demande à l'autorité compétente. L'autorité requise informe alors l'autorité requérante de la transmission.

(2) Les demandes d'assistance sur la base du paragraphe 1 en matière de prévention des actes judiciaires sont en principe communiquées et traitées entre les services nationaux des Parties contractantes. Elles peuvent néanmoins être communiquées et traitées directement entre les autorités mentionnées à l'article 2 dans la mesure où :

a) Elles concernent des infractions dans lesquelles le centre de l'infraction et de son enquête se situe dans les régions frontalières;

b) Les centres nationaux ne peuvent pas introduire la demande ou la traiter rapidement;

c) La coopération directe s'avère opportune et, dans ce cas, un accord a été conclu entre les bureaux centraux nationaux.

(3) Les demandes d'assistance visées au paragraphe 1 concernant la prévention des menaces pour la sécurité publique et l'ordre public sont transmises et traitées directement entre les autorités mentionnées à l'article 2. Cette disposition n'influe pas sur la possibilité de transmettre et traiter ces demandes entre les organes centraux nationaux.

(4) Les demandes d'assistance peuvent, conformément aux paragraphes 1 à 3, porter notamment sur :

a) La recherche des détenteurs et propriétaires de véhicules, d'avions et de bateaux, leurs chauffeurs, les pilotes et les navigateurs;

b) L'information sur les permis de conduire et les papiers des véhicules ainsi que sur les certificats et documents;

c) Les déclarations de résidence provisoire et permanente, les déclarations concernant le statut de résident et les vérifications d'autorisation de résidence;

d) Les recherches de propriétaires de téléphones, de télécopieurs, de télex et de connexions Internet et des propriétaires de connexions dans d'autres domaines de l'information et de la technologie de la communication;

e) L'établissement de l'identité des personnes;

f) L'information sur l'origine des objets, des armes, des véhicules, des avions et des bateaux, par exemple;

g) L'initiation et la coordination des premières mesures d'investigation;

- h) Les interrogatoires effectués par la police;
- i) La recherche, vérification, évaluation et considération de preuves;
- j) L'information provenant d'enquêtes policières, de documents et de systèmes d'informations, de registres et autres banques de données conformément aux dispositions légales des Parties contractantes.

Article 5. Coopération dans les lieux communs de travail

(1) Des lieux de travail permanents ou temporaires peuvent être établis sur le territoire des Parties contractantes à proximité des frontières. Ces lieux de travail seront administrés par les employés des autorités mentionnées à l'article 2, des deux Parties contractantes et, si nécessaire, par des employés des autorités centrales (ci-après désignés comme « lieux communs de travail »). Les Parties contractantes doivent partager équitablement les coûts de leur établissement et de leur fonctionnement.

(2) Dans le cadre de la coopération dans des lieux communs de travail, les employés mentionnés au paragraphe 1 devront échanger, analyser et transmettre les informations sur des questions concernant les zones frontalières et partager par d'autres moyens la coordination de la coopération conformément au présent Traité, sans préjudice des contacts et échanges d'informations officiels établis par leurs autorités centrales nationales.

(3) Les employés des lieux communs de travail dépendent exclusivement de l'autorité de leurs organes nationaux en matière d'instructions et de discipline. Les opérations conjointes doivent être menées par les employés des lieux communs de travail avec l'accord des autorités mentionnées à l'article 2 des deux Parties contractantes et uniquement dans les formes prévues par le présent Traité.

Article 6. Formes communes d'intervention

(1) En ayant pour objectif d'intensifier la coopération conformément au présent Traité, les autorités mentionnées à l'article 2 peuvent :

a) Mettre sur pied quand c'est nécessaire des patrouilles communes et des groupes conjoints de contrôle dans lesquels les employés des autorités de l'une des Parties contractantes appuient les activités lors des opérations sur le territoire de l'autre Partie contractante;

b) Faciliter la participation des employés de l'autre Partie contractante, si nécessaire, afin de fournir des informations et des consultations durant les opérations, notamment si celles-ci sont liées aux ressortissants de l'autre Partie contractante;

c) Établir en cas de nécessité un commandement opérationnel commun afin de fournir des informations et des consultations;

d) Prendre part, conformément à des plans coordonnés et toujours sur le territoire de leur propre État, à des opérations de recherche au-delà des frontières nationales;

e) Planifier et mettre à exécution des programmes conjoints de prévention des infractions.

(2) Les dispositions des alinéas b et c du paragraphe 1 ne concernent pas la coopération dans le cadre de procédures judiciaires.

Article 7. Appui de la part des fonctionnaires de l'autre Partie contractante

(1) Dans les cas de nécessité urgente et pour faire échouer des menaces à la sécurité publique et à l'ordre public ainsi que pour prévenir des activités criminelles, chacune des Parties contractantes peut soumettre ses propres fonctionnaires des organismes cités à l'article 2 à l'autorité des organismes cités à l'article 2 de l'autre Partie contractante, afin qu'ils les aident dans leurs tâches policières.

(2) L'appui tel qu'il est spécifié au paragraphe 1 ne peut être fourni que si les fonctionnaires des deux Parties contractantes sont convenues d'un accord, conformément à leur droit national.

(3) La fourniture d'un appui tel qu'il est spécifié au paragraphe 1 pour faire échec à une menace à la sécurité publique et à l'ordre public devient une nécessité si l'opération de police nécessaire était menacée ou gravement mise en danger sans l'intervention des fonctionnaires mentionnés au paragraphe 1 et, dans le cas de lutte contre des activités criminelles, si les enquêtes policières sont inutiles ou gravement compromises sans l'intervention des fonctionnaires conformément aux dispositions du paragraphe 1.

(4) Conformément aux dispositions du paragraphe 1, les fonctionnaires qui fournissent l'appui peuvent se décharger de leurs tâches policières uniquement sous le commandement de l'autorité de l'autre Partie contractante chargée de l'opération pertinente et normalement en présence de fonctionnaires de l'autre Partie contractante. La Partie contractante dont les autorités sont chargées de l'intervention est responsable du comportement des employés qui fournissent l'appui.

Article 8. Poursuite

(1) Les fonctionnaires des organismes cités à l'article 2 qui poursuivent une personne qui s'est soustraite au contrôle frontalier ou douanier sont autorisés à franchir les frontières de l'autre Partie contractante pour continuer la poursuite sur le territoire de l'autre Partie contractante sans autorisation préalable si les autorités compétentes n'ont pu être informées à l'avance à cause de l'urgence de l'opération ou si elles n'ont pas pu arriver à temps sur les lieux pour prendre la relève. Dans le but de lutter contre des activités criminelles transfrontières ou de rechercher des criminels, la clause 1 s'applique également à la poursuite d'une personne qui s'est soustraite au contrôle de police ou au contrôle des autorités douanières mené dans un rayon de 25 kilomètres du côté tchèque et de 30 kilomètres du côté allemand à partir de la frontière nationale.

(2) La poursuite au sens du paragraphe 1 n'est assujettie à aucune limitation dans l'espace ou dans le temps, sous réserve des conditions préalables suivantes :

a) Les fonctionnaires qui assurent la poursuite doivent se conformer aux dispositions du présent article et au droit de l'autre Partie contractante; ils doivent obtempérer aux injonctions des autorités compétentes de cette Partie contractante;

b) Les fonctionnaires qui assurent la poursuite doivent prendre immédiatement contact, en principe avant de franchir la frontière, avec les autorités compétentes de l'autre Partie contractante. La poursuite doit être lancée dès que la Partie contractante sur le territoire de laquelle la poursuite a lieu ou doit avoir lieu, l'exige. À la demande des fonctionnaires qui assurent la poursuite, les autorités localement compétentes de l'autre Partie contractante appréhendent la personne concernée le temps nécessaire pour que les agents des autorités compétentes de l'autre Partie contractante puissent établir son identité et prendre les mesures autorisées par la loi;

c) Lorsque l'interruption de la poursuite n'est pas exigée et que les autorités localement compétentes de l'autre Partie contractante ne peuvent y être associées à temps, les fonctionnaires qui assurent la poursuite sont habilités à appréhender la personne concernée jusqu'à ce que les agents des autorités compétentes de l'autre Partie contractante puissent établir son identité et prendre les mesures autorisées par la loi;

d) Il n'est pas permis de pénétrer à l'intérieur de résidences. En règle générale, il est uniquement permis de pénétrer dans des bâtiments d'usines ou dans des bureaux accessibles au public pendant les heures de travail, d'ouverture ou d'accès au public;

e) Les fonctionnaires qui assurent la poursuite doivent être aisément identifiables en tant que tels, soit par le port d'un uniforme, soit par un brassard ou par des dispositifs accessoire placés sur leur véhicule; l'usage de tenues civiles combiné avec l'utilisation de véhicules banalisés sans l'identification précitée n'est pas admis. Les fonctionnaires qui assurent la poursuite doivent pouvoir prouver leurs fonctions officielles à tout moment;

f) La personne poursuivie et appréhendée conformément aux dispositions de la clause c) peut être soumise à une fouille de sécurité avant d'être déférée aux autorités compétentes de l'autre Partie contractante; elle peut être menottée durant son transport. Les objets trouvés en sa possession peuvent être provisoirement saisis en attendant d'être remis aux autorités compétentes de l'autre Partie contractante;

g) Après chaque opération conformément aux dispositions du paragraphe 1, les fonctionnaires qui assurent la poursuite sont tenus d'avertir les autorités compétentes de l'autre Partie contractante et de rendre compte de leur mission. À la demande de ces autorités, ils sont tenus de rester à disposition jusqu'à ce que les circonstances de leur action aient été suffisamment éclaircies. Cette condition s'applique également lorsque la poursuite n'a pas conduit à l'arrestation de la personne poursuivie.

(3) Les Gouvernements des Parties contractantes se communiqueront l'un l'autre, par la voie diplomatique, les noms des autorités compétentes au sens des paragraphes 1 et 2.

Article 9. Établissement d'un service régulier de notification en vue de lutter contre la migration illégale et le trafic transfrontières

(1) Les Parties contractantes doivent établir entre elles un service régulier de notification pour lutter contre le passage illégal de leur frontière commune et le trafic illicite.

(2) Le service de notification prendra la forme d'un échange permanent d'informations sur les mouvements migratoires, leur portée, leur structure, leur possible destination, les routes migratoires, les moyens de transport utilisés pour passer illégalement.

ment les frontières ainsi que sur l'organisation des groupes impliqués dans le trafic des êtres humains. En outre, des rapports et des analyses liés à des situations spécifiques devront être échangés dans le cadre du service de notification, ainsi que des rapports réguliers de situation et des analyses. Des informations mutuelles sur les mesures prévues qui peuvent être importantes pour l'autre Partie contractante devront également être échangées.

(3) Le Ministère de l'Intérieur de la République tchèque et le Ministère fédéral de l'Intérieur de la République fédérale d'Allemagne se communiqueront par la voie diplomatique les noms des autorités qui assumeront les tâches du service régulier de renseignements.

Article 10. Réunions conjointes

Dans le cadre de la coopération visée par le présent traité, les représentants des organismes cités à l'article 2 se réuniront pour débattre de la situation chaque fois que cela s'avèrera nécessaire.

CHAPITRE III. RELATIONS JURIDIQUES

Article 11. Statut juridique et autorité des employés des organismes de l'autre Partie contractante

(1) À moins que le présent Traité n'en décide autrement et de façon expresse, les employés des autorités compétentes ou des bureaux centraux nationaux qui sont engagés dans la coopération sur le territoire de l'autre Partie contractante ne peuvent rien exécuter sans autorisation. Toutefois, ces employés ont le droit :

a) De porter un uniforme, d'avoir leurs armes de service et de disposer d'autres moyens coercitifs autorisés par la loi tels que produits irritants, menottes et matraques, à moins qu'un organisme mentionné à l'article 2 de la Partie contractante sur le territoire de laquelle les employés opèrent indique que ces armes ou moyens dans un cas précis, ne sont pas permis ou ne sont permis qu'à certaines conditions;

b) D'utiliser leurs armes de service pour se défendre;

c) De pénétrer sur le territoire de l'autre Partie contractante et de rester à une distance appropriée des frontières en vue d'exécuter des tâches prévues dans le Traité sans aucun visa ou document de voyage, pour autant qu'ils détiennent une carte de service signée et avec une photo;

d) D'utiliser un véhicule à moteur ou un bateau. De manière coordonnée avec les services de police compétents de l'autre Partie contractante, les fonctionnaires des organismes cités à l'article 2 pourront également utiliser des avions dans les opérations transfrontalières. Au cours d'opérations au-delà des frontières nationales, les employés doivent respecter les mêmes règlements de circulation qui sont applicables aux employés de la Partie contractante sur le territoire de laquelle se déroule l'opération.

(2) En cas de nécessité pour l'accomplissement de leurs tâches, les employés mentionnés au paragraphe 1 peuvent franchir la frontière à des points autres que ceux qui sont prévus.

(3) Chacune des Parties contractantes est également tenue d'assurer la protection et le soutien des fonctionnaires de l'autre Partie contractante envoyés sur son territoire, comme s'il s'agissait de ses propres fonctionnaires.

(4) En ce qui concerne les réglementations de service et plus particulièrement celles relatives à la discipline et la responsabilité, les fonctionnaires cités au paragraphe 1 seront soumis exclusivement aux dispositions de leur droit interne.

(5) Les employés mentionnés au paragraphe 1 n'ont pas besoin de permis de travail pour la poursuite de leurs activités sur le territoire de l'autre Partie contractante dans le cadre de la coopération en vertu du présent Traité.

Article 12. Dispositions douanières

(1) Tous les objets utilisés pour le service, qu'ils soient importés du territoire de l'autre Partie contractante ou exportés par les employés qui opèrent dans le cadre de la coopération prévue par le présent Traité doivent être exonérés de redevances, de taxes et d'autres paiements.

(2) Les articles personnels, y compris la nourriture, que les employés transportent conformément au paragraphe 1 sur le territoire de l'autre Partie contractante et dont ils ont besoin pendant leur service doivent également être exonérés de redevances, de taxes et d'autres paiements.

(3) Les véhicules à moteur, privés ou pour le service, ainsi que les aéronefs et les bateaux utilisés par les employés conformément au paragraphe 1 dans le cadre de la coopération prévue par le présent Traité sur le territoire de l'autre Partie contractante doivent également être exonérés de redevances, de taxes et d'autres paiements tout en maintenant en place les autres mesures de contrôle.

(4) Les interdictions d'importer ou d'exporter ainsi que les limites à l'importation et à l'exportation ne s'appliquent pas aux objets et aux véhicules mentionnés aux paragraphes 1 à 3.

Article 13. Réglementations en matière de responsabilité

(1) Les Parties contractantes renoncent réciproquement à tout droit à réparation pour les pertes ou les détériorations de leur patrimoine qui leur auraient été infligées par un fonctionnaire d'un organisme mentionné à l'article 2 ou du service central national de l'autre Partie contractante dans l'exercice de ses fonctions au titre de l'exécution du présent Traité.

(2) Les Parties contractantes renoncent réciproquement à tout droit à réparation en cas de blessures ou de décès d'un fonctionnaire d'un organisme cité à l'article 2 ou du service central national survenu durant l'exercice de ses fonctions au titre de l'exécution du présent Traité. Les prétentions que pourraient faire valoir le fonctionnaire ou ses survivants sont cependant réservées.

(3) En cas de dommage causé à un tiers par un fonctionnaire d'un organisme cité à l'article 2 ou du service central national de l'une des Parties contractantes dans l'exercice de ses fonctions au titre de l'exécution du présent Accord sur le territoire de l'autre Partie contractante, la Partie contractante sur le territoire de laquelle le dommage a été causé répond de celui-ci selon les prescriptions qui seraient applicables si le dommage avait été causé par ses propres fonctionnaires. La Partie contractante dont les fonctionnaires ont causé un dommage sur le territoire d'une autre Partie contractante, remboursera à cette dernière la totalité du montant que celle-ci a versé à titre de réparation aux personnes lésées ou à leurs successeurs légaux. La clause précédente n'est pas applicable si les dommages ont été causés dans le cadre d'opérations policières conformes aux dispositions de l'article 7.

(4) Les autorités compétentes des deux Parties contractantes collaborent étroitement afin de faciliter le règlement des prétentions à réparation. Elles échangent notamment toutes les informations dont elles disposent sur les cas de dommages au sens du présent article.

(5) Les dispositions des paragraphes 1 et 2 de la clause 1 ne sont pas applicables si le dommage a été causé intentionnellement ou par négligence grave.

Article 14. Termes additionnels de coopération

(1) Si une Partie contractante est d'avis que la concession d'une requête d'assistance ou l'exécution d'une autre mesure en vertu du présent Traité est susceptible de porter préjudice à ses droits souverains, à la sécurité ou à d'autres intérêts essentiels, ou serait en infraction avec son droit national, elle peut refuser partiellement ou intégralement une assistance ou une mesure ou assortir son exécution de certaines conditions.

(2) La documentation, les informations et les moyens techniques mis en œuvre par la police et acquis par les autorités mentionnées à l'article 2, sur la base du présent Traité, ne peuvent pas être communiqués à des tierces personnes sans le consentement préalable des autorités qui les ont fournis.

(3) La protection de la confidentialité de la documentation, des informations et des moyens techniques mis en œuvre par la police, qui ont été fournis ou transmis par l'autre Partie contractante, sera régie par un accord spécial relatif à la protection mutuelle d'informations classées.

Article 15. Protection des données personnelles

Lorsque, sur la base du présent Traité, des données personnelles (désignées ci-après par « données ») sont transmises, chacune des Parties contractantes doit se conformer à sa législation et appliquera les dispositions suivantes :

a) L'utilisation des données par l'autorité réceptrice ne sera possible que pour les objectifs et en vertu de conditions posées par l'autorité qui les transmet. L'utilisation des données est en outre admise aux fins de prévenir et de poursuivre des infractions d'une portée considérable et pour parer à des dangers sérieux, susceptibles de nuire à la sécurité publique;

b) Sur demande, l'autorité qui reçoit les données informe l'autorité expéditrice de leur utilisation et des résultats qu'elles ont permis d'atteindre;

c) L'autorité expéditrice est tenue de s'assurer de l'exactitude des données, de leur nécessité et de leur adéquation avec le but poursuivi par la communication. À cet égard, elle se conforme aux interdictions de transmission prévues par le droit national respectif de la Partie contractante. Les données ne sont pas transmises lorsqu'il existe des raisons de croire que leur transmission violerait le droit national ou entraverait les intérêts de la personne concernée, qui méritent protection. S'il s'avère que des données inexactes ont été transmises, ou qu'elles l'ont été indûment, l'autorité réceptrice doit en être informée immédiatement. Cette autorité est alors tenue de rectifier ou de détruire immédiatement les données en cause;

d) À sa demande, la personne intéressée sera renseignée sur les informations la concernant qui ont été transmises ainsi que sur les motifs de leur transmission. L'obligation de renseigner est caduque lorsqu'il apparaît que l'intérêt public d'une Partie contractante à refuser les renseignements demandés prime l'intérêt de la personne concernée à obtenir ces renseignements. En outre, le droit de la personne concernée à être renseignée par rapport à ses données est régi par le droit national de la Partie contractante sur le territoire de laquelle la demande a été déposée;

e) Si le droit national de l'autorité expéditrice prévoit une date limite à partir de laquelle les données qu'elle transmet devront être détruites, elle attirera l'attention de l'autorité destinataire sur ce point. Indépendamment de la date limite, les données doivent être détruites si elles ne sont plus nécessaires pour les raisons qui ont motivé leur communication;

f) Les autorités expéditrice et réceptrice ont l'obligation de conserver la preuve du transfert et de la réception des données;

g) Les autorités expéditrice et réceptrice sont tenues de protéger efficacement les données transférées contre tout accès illicite ou leur modification sans le consentement préalable de l'autorité qui les transmet et contre toute transmission et publication non autorisées.

CHAPITRE IV. DISPOSITIONS FINALES

Article 16. Relations avec d'autres réglementations légales

Le présent Traité ne doit pas porter atteinte aux obligations des Parties contractantes découlant d'autres accords de droit international ni aux obligations établies en vertu des dispositions de leur droit national.

Article 17. Protocoles de mise en œuvre et modifications

(1) Le Ministère de l'Intérieur de la République tchèque, du côté tchèque, et le Ministère fédéral de l'Intérieur de la République fédérale d'Allemagne ou le Ministère de l'Intérieur de l'État libre de Saxe ou le Ministère de l'Intérieur de l'État libre de Bavière, du côté allemand, peuvent, sur la base et dans le contexte du présent Traité, conclure des

protocoles en vue de sa mise en œuvre. Ils peuvent notamment convenir de l'établissement de lieux de travail communs, conformément au paragraphe 1 de l'article 5, et des détails afférents.

(2) Les Gouvernements des Parties contractantes doivent s'informer mutuellement, par la voie diplomatique, de tout changement de noms et de domaines de compétence des autorités mentionnées dans le présent Traité.

(3) Les Gouvernements des Parties contractantes peuvent convenir, par le biais d'échange de notes, de changements dans les zones frontières, conformément au paragraphe 3 de l'article 1.

Article 18. Entrée en vigueur et dénonciation

(1) Le présent Traité est sujet à ratification. Les instruments de ratification seront échangés à Prague. Il entrera en vigueur le premier du mois suivant la date de l'échange des instruments de ratification.

(2) Le présent Traité est conclu pour une période indéfinie. Chacune des Parties contractantes peut le dénoncer à tout moment par écrit, par la voie diplomatique. La dénonciation sortira ses effets six mois après réception de l'avis de dénonciation par l'autre Partie contractante.

(3) L'enregistrement du présent Traité auprès du Secrétariat des Nations Unies, conformément à l'article 102 de la Charte des Nations Unies sera effectué par la République fédérale d'Allemagne. La partie tchèque sera informée de son enregistrement et recevra le numéro d'enregistrement des Nations Unies dès sa confirmation par le Secrétariat des Nations Unies.

FAIT à Berlin, le 19 septembre 2000 en deux exemplaires originaux, chacun en langue tchèque et allemande, les deux textes faisant également foi.

Pour la République tchèque :

STANISLAS GROSS

Pour la République fédérale d'Allemagne :

REINHARD HILGER

OTTO SCHILY

No. 43520

**Netherlands
and
Germany**

Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Germany concerning the maintenance of the Anselderbeek, Crombacherbeek and Bleijerheijdebeek and related structures in the Dutch-German border area. Sittard, 25 September 1990

Entry into force: *1 May 1992, in accordance with article 8*

Authentic texts: *Dutch and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 1 February 2007*

**Pays-Bas
et
Allemagne**

Accord entre le Royaume des Pays-Bas et la République fédérale d'Allemagne relatif à l'entretien d'Anselderbeek, de Crombacherbeek et de Bleijerheijdebeek et d'autres constructions connexes dans la région frontalière néerlando-allemande. Sittard, 25 septembre 1990

Entrée en vigueur : *1er mai 1992, conformément à l'article 8*

Textes authentiques : *néerlandais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 1er février 2007*

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

**Overeenkomst inzake het onderhoud van de Anselderbeek,
Crombacherbeek en Bleijerheidebeek en van de daartoe behorende
kunstwerken in het Nederlands-Duitse grensgebied**

Het Waterschap Obere Wurm, gevestigd te Aken, vertegenwoordigd door de voorzitter Dr. Berger en

het Waterschap Roer en Overmaas, gevestigd te Sittard, vertegenwoordigd door de voorzitter Drs. Laarakker,

verder partijen genoemd,

sluiten, gelet op Hoofdstuk 4, artikel 59, lid 2 van het op 8 april 1960 tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten grensverdrag, de volgende overeenkomst:

Artikel 1

De partijen verplichten zich – zonder de plichten van derden te verminderen – de Anselderbeek, de Crombacherbeek en de Bleijerheidebeek te onderhouden voor wat betreft de op de bijgevoegde overzichtskaart aangeduide beekgedeelten. Daarbij dient in het bijzonder de meanderende staat van de watergangen te worden behouden en het afvoerprofiel vrijgehouden te worden.

De overeenkomst is van kracht binnen het raam van de vigerende wettelijke bepalingen.

De overzichtskaart, schaal 1 : 25.000 maakt deel uit van deze overeenkomst (bijlage 1).¹⁾

Artikel 2

1. Het onderhoud omvat:

- a. het ruimen en instandhouden van de beekbedding en de taluds;
- b. het instandhouden van de over, aan en in de watergangen gelegen kunstwerken, zoals bruggen, onderleiders, duikers, uitmondingen van zijbeken en riolen, sluizen en stuwen, voor zover niet andere onderhoudsplichtigen voor het instandhouden van de kunstwerken verantwoordelijk zijn;
- c. het beveiligen van steile oevers, voor zover zij een bedreiging vormen voor verkeers- en nutsvoorzieningen en gebouwen.

2. De noodzakelijke omvang van de onderhoudswerkzaamheden wordt bij de jaarlijkse gemeenschappelijke schouw over de watergangen vastgelegd. Afvoerobstakels, welke tot schade aan de bodem, de taluds en de kunstwerken, dan wel tot wijzigingen van het beekver-

loop, kunnen leiden, dienen onmiddellijk door de onderhoudsplichtigen te worden opgeruimd.

Artikel 3

Het tijdstip van het uitvoeren van de gemeenschappelijk vastgelegde onderhoudswerkzaamheden dient met de verantwoordelijke land-schapsinstanties te worden afgestemd.

Artikel 4

1. Voor de op de overzichtskaart aangegeven grensvormende beekgedeelten en kunstwerken is onderhoudsplichtig:

- a. Anselderbeek – van grenssteen 226 tot aan het instroomwerk het Waterschap Obere Wurm
- b. Crombacherbeek – van grenssteen 221 tot de uitmonding in de Anselderbeek het Waterschap Roer en Overmaas
- c. Bleijerheidebeek – van grenssteen 226 tot grenssteen 227 het Waterschap Obere Wurm.

2. De partijen verplichten zich het in haar gebied bij de bevoegde instanties te bewerkstelligen, dat de niet door haar te onderhouden werken in en aan de watergangen door de daartoe verplichte derden worden onderhouden.

Artikel 5

1. Voor het toezicht op het onderhoud wordt een schouwcommissie van vier leden gevormd. Zij bestaat uit twee vertegenwoordigers van het Waterschap Roer en Overmaas en twee vertegenwoordigers van het Waterschap Obere Wurm.

Het voorzitterschap wordt jaarlijks afwisselend bekleed door een vertegenwoordiger van de Nederlandse en een vertegenwoordiger van de Duitse partij.

De vigerende toezichthoudende organen van de partijen worden voor de schouwvoering uitgenodigd, alsmede het Staatliches Amt für Wasser- und Abfallwirtschaft Aken.

2. Op de werkzaamheden van de schouwcommissie is van toepassing het Reglement van orde van de Permanente Nederlands-Duitse Grenswaterencommissie, voor zover dit geldt voor de door deze commissie ingestelde subcommissies.

3. De schouwcommissie voert tenminste tweemaal per jaar schouw over de watergangen. Ten behoeve van het vaststellen van oorzaken van onvoldoende waterafvoer, kan de schouw ook over aansluitende beekgedeelten worden uitgebreid.

4. De schouwcommissie komt tenminste eenmaal per jaar na afloop van de jaarlijkse schouw in een gewone vergadering bijeen.

5. Een uitnodiging voor een vergadering of schouw moet tenminste twee weken en ten hoogste vier weken van tevoren worden toegezonden. De vigerende voorzitter nodigt uit voor een vergadering of schouw.

6. De schouwcommissie besluit na gemeenschappelijk overleg. Wordt geen overeenstemming bereikt, dan beslist de subcommissie I van de Permanente Nederlands-Duitse Grenswaterencommissie.

7. De schouwcommissie stelt een verslag op van iedere schouw of vergadering. In het verslag van de schouw dienen de voor het herstel van een behoorlijke onderhoudstoestand te treffen maatregelen en desvereist termijnen te worden vermeld.

De partijen, de toezichthoudende organen, alsmede het Staatliches Amt für Wasser und Abfallwirtschaft te Aken en de leden van de schouwcommissie ontvangen een exemplaar van dit verslag.

8. De leden van de schouwcommissie zijn bevoegd te allen tijde de in artikel 4, lid 1, genoemde beekvakken te bezichtigen.

9. De partijen verbinden zich elkaar behulpzaam te zijn bij het verkrijgen van de vereiste grensbescheiden voor de leden van de schouwcommissie en de deskundigen die hun terzijde staan. Dit geldt ook voor de uitvoering van de onderhoudswerkzaamheden.

Artikel 6

Wijzigingen in de overeenkomst behoeven de goedkeuring van de regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland.

Artikel 7

1. De overeenkomst wordt gesloten voor de tijdsduur van tien jaren. Wordt zij niet drie jaren voor de expiratedatum opgezegd, dan wordt zij geacht stilzwijgend te zijn verlengd met telkens tien jaren.

2. De opzegging dient te geschieden bij aangetekend schrijven.

Artikel 8

Deze overeenkomst behoeft de goedkeuring van de regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland. Zij treedt in werking een maand na ontvangst van de laatste kennisgeving van goedkeuring bij één van de partijen. De partijen stellen het tijdstip van inwerkingtreding schriftelijk vast.

OPGEMAAKT te 25.09.90 Sittard in vier originele exemplaren, ieder in de Nederlandse en Duitse taal, waarbij beide teksten gelijk bindend zijn.

Voor het Waterschap Roer en Overmaas

(w.g.) LAARAKKER

(Drs. Laarakker)
Voorzitter

Voor het Waterschap Obere Wurm

(w.g.). Dr. BERGER

(Dr. Berger)
Voorzitter

[GERMAN TEXT – TEXTE ALLEMAND]

Vereinbarung über die Unterhaltung des Amstelbaches, Krombaches und Bleyerheide Baches und der zugehörigen Anlagen im deutsch-niederländischen Grenzgebiet

Der Wasserverband Obere Wurm mit Sitz in Aachen, vertreten durch den Verbandsvorsteher Dr. Berger und

die Waterschap Roer en Overmaas, mit Sitz in Sittard, vertreten durch den Vorsitzender Drs. Laarakker,

weiterhin Parteien genannt,

schließen unter Beachtung von Kapitel 4, Artikel 59 Abs. 2 des Grenzvertrages zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich der Niederlande vom 8 April 1960 folgende Vereinbarung:

Artikel 1

Die Parteien verpflichten sich – unbeschadet der Pflichten Dritter – den Amstelbach, Krombach und Bleyerheide Bach auf der in der beigelegten Übersichtskarte gekennzeichneten Bachstrecken zu unterhalten. Dabei soll vor allem der mäandrierende Zustand des Gewässers erhalten und der Abflußquerschnitt frei gehalten werden.

Die Vereinbarung hat im Rahmen der jeweiligen bestehende Rechtsvorschriften Geltung.

Die Übersichtskarte M. 1 : 25.000 ist Bestandteil dieser Vereinbarung (Anlage 1).¹⁾

Artikel 2

1. Die Unterhaltung umfaßt:

a) das Räumen und Instandhalten des Gewässersbettes und der Böschungen

b) die Erhaltung der Anlagen über, an und in dem Gewässer, wie Brücken, Durchlässe, Düker, Einmündungen von Nebengewässer und Kanälen, Schleusen und Wehre, soweit nicht andere Unterhaltungspflichtige für den Erhalt der Anlagen zuständig sind

c) die Sicherung der Steilufer, soweit diese Verkehrsanlagen, Leitungen und Bauwerke gefährden.

2. Der notwendige Umfang der Unterhaltungsarbeiten wird bei der jährlichen, gemeinsamen Gewässerschau festgelegt. Abflußhindernisse, die zu Schäden an der Sohle, den Böschungen und den Bauwerken sowie zu wesentliche Veränderungen des Bachverlaufes

führen können, sind unverzüglich durch den Zuständigen Unterhaltungsträger zu beseitigen.

Artikel 3

Der Zeitpunkt zur Durchführung der gemeinsam festgelegten Unterhaltungsarbeiten ist mit den zuständigen Landschaftsbehörden abzustimmen.

Artikel 4

1. Für die in der Übersichtskarte angegebenen grenzbildenden Bachstrecken und Anlagen ist unterhaltungspflichtig:

- a) Amstelbach – von GP 226 bis zum Einlaufbauwerk der Wasserverband Obere Wurm
- b) Krombach – von GP 221 bis zur Einmündung in den Amstelbach die Waterschap Roer en Overmaas
- c) Bleyerheider Bach von GP 226 bis GP 227 der Wasserverband Obere Wurm.

2. Die Parteien verpflichten sich, in ihrem Gebiet an zuständiger Stelle darauf hinzuwirken, daß die nicht von Ihnen zu erhaltenden Anlagen im und am Gewässer von den dazu verpflichteten Dritten unterhalten werden.

Artikel 5

1. Für die Überwachung der Unterhaltung wird eine Schaukommission aus vier Mitgliedern gebildet. Sie besteht aus zwei Vertretern des Wasserverbandes Obere Wurm und zwei Vertretern der Waterschap Roer en Overmaas.

Den Vorsitz führen jährlich abwechselnd ein Vertreter der deutschen Partei und ein Vertreter der niederländischen Partei.

Die jeweiligen zuständigen Aufsichtsbehörden der Parteien sowie das Staatliche Amt für Wasser- und Abfallwirtschaft Aachen sind zu der Schau einzuladen.

2. Für die Tätigkeit der Schaukommission gilt die Geschäftsordnung der Ständigen Deutsch-Niederländischen Grenzgewässerkommission sinngemäß, soweit diese für die von dieser Kommission eingesetzten Unterausschüsse gilt.

3. Die Schaukommission schaut die Gewässer mindestens einmal jährlich. Zur feststellung von Ursachen ungenügender Vorflut kann sich die Schau auch auf anschließende Gewässerstrecken ausdehnen.

4. Die Schaukommission tritt mindestens einmal jährlich nach Beendigung der jährlichen Schau zu einer ordentlichen Sitzung zusammen.

5. Zu einer Sitzung oder Schau ist vorher mit einer Frist von mindestens zwei und höchstens vier Wochen einzuladen. Der jeweilige Vorsitzende lädt zur Sitzung bzw. zur Schau ein.

6. Die Schaukommission beschließt einvernehmlich. Wird kein Eindervernehmen erzielt, entscheidet der Unterausschuß I der Ständigen Deutsch-Niederländischen Grenzgewässerkommission.

7. Die Schaukommission fertigt einen Bericht über jede Schau oder Sitzung an. In dem Schaubericht müssen die zur Wiederherstellung eines ordnungsmäßigen Unterhaltungszustandes zu treffenden Maßnahmen und erforderlichenfalls Fristen angegeben werden.

Die Parteien, die Aufsichtsbehörden sowie das Staatliche Amt für Wasser - und Abfallwirtschaft Aachen und die Mitglieder der Schaukommission erhalten eine Ausfertigung dieses Berichtes.

8. Die Schaukommissionsmitglieder sind befugt, zu jeder Zeit die in Artikel 4, Abs. 1 genannten Bachstrecken zu besichtigen.

9. Die Parteien verpflichten sich, einander bei der Beschaffung der erforderlichen Grenzpapiere für die Mitglieder der Schaukommission und die beigezogenen Sachverständigen behilflich zu sein. Dies betrifft auch die Ausführung der Unterhaltungsarbeiten.

Artikel 6

Änderungen der Vereinbarung bedürfen der Genehmigung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland und des Königreiches der Niederlanden.

Artikel 7

1. Die Vereinbarung wird auf die Dauer von zehn Jahren abgeschlossen. Wird sie nicht drei Jahre vor Ablauf ihrer Dauer gekündigt, verlängert sie sich stillschweigend um jeweils weitere zehn Jahre.

2. Die Kündigung hat durch eingeschriebenen Brief zu erfolgen.

Artikel 8

Diese Vereinbarung bedarf der Genehmigung der Regierungen der Bundesrepublik Deutschland und des Königreiches der Niederlanden. Sie tritt einen Monat nach Zugang der zuletzt erteilten Genehmigung bei einer der Parteien in Kraft. Die Parteien stellen den Zeitpunkt des Inkrafttretens durch Briefwechsel fest.

GESCHEHEN zu 25.09.90 Sittard in vier Urschriften, jede in deutscher und niederländischer Sprache, wobei beide Texte gleichermaßen verbindlich sind.

Für die Waterschap Roer en Overmaas

(Gez.) LAARAKKER

(Drs. Laarakker)
Vorsitzender

Für den Wasserverband Obere Wurm

(Gez.) Dr. BERGER

(Dr. Berger)
Verbandsvorsteher

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY CONCERNING THE
MAINTENANCE OF THE ANSELDERBEEK, CROMBACHERBEEK
AND BLEIJERHEIJDEBEEK AND RELATED STRUCTURES IN THE
DUTCH-GERMAN BORDER AREA

The ObereWurm Water Board, having its main office at Aachen, represented by Dr. Berger, Chairman of the Board, and

The WaterschapRoer en Overmaas, having its main office at Sittard, represented by Drs.Laarakker, Chairperson,

Hereinafter referred to as "the Parties",

Having regard to Chapter 4, Article 59, paragraph 2 of the Frontier Treaty between the Federal Republic of Germany and the Kingdom of the Netherlands of 8 April 1960,

Have concluded the following Agreement:

Article 1

The Parties undertake, without prejudice to the obligations of third parties, to maintain the Amstelbach (Anselderbeek), Krombach (Crombacherbeek) and Bleyerheide Bach (Bleijerheijdebeek) in the stream sections indicated on the attached map, taking particular care to preserve the meandering character of the streams and to prevent clogging of the cross-section of flow.

The Agreement shall apply within the framework of the currently existing legislative provisions.

The 1: 25 000 scale map (Annex 1) shall form an integral part of this Agreement.

Article 2

1. The maintenance shall include:

- (a) Clearing and maintaining the watercourse bed and stream banks;
- (b) Maintaining installations over, at the side of and in the water, such as bridges, culverts, dykes, junctions of tributary watercourses or canals, and sluices or weirs, provided that the responsibility for maintaining such installations is not vested elsewhere;
- (c) Securing steep banks, should these represent a threat to transport installations, conduits or structures.

2. The volume of maintenance operations required shall be determined on the occasion of the annual joint watercourse inspection. Obstacles to flow that may cause damage to the bed or banks of the streams or the structures, or bring about significant changes of

the course of the streams, shall be eliminated without delay by the authority responsible for maintenance.

Article 3

The date of execution of the jointly determined maintenance operations shall be determined by agreement with the respective competent landscape conservation authorities.

Article 4

1. The following shall be responsible for the maintenance of the border sections of the streams indicated on the map and of the related structures:

- (a) Amstelbach: from GP 226 to the entry structure, ObereWurm Water Board;
- (b) Krombach: from GP 221 to the junction with Amstelbach, WaterschapRoer en Overmaas;
- (c) Bleyerheider Bach: from GP 226 to GP 227, ObereWurm Water Board.

2. The Parties undertake to see to it that the competent authorities in their respective areas will ensure that installations in and by the side of the watercourses for the maintenance of which they are not responsible are maintained by the third parties so responsible.

Article 5

1. A four-member inspection commission shall be established to oversee maintenance. It shall be composed of two representatives of the ObereWurm Water Board and two members of the WaterschapRoer en Overmaas.

The chairmanship shall rotate annually between representatives of the German and Dutch Parties.

The respective competent supervisory authorities of the Parties and the Federal Office for Water and Effluent Economy, Aachen, shall be invited to take part in the inspections.

2. The activities of the inspection commission shall be governed by the rules of procedure of the German-Dutch Standing Commission on Boundary Waters as applicable to the Standing Commission's subsidiary bodies.

3. The inspection commission shall inspect the watercourses at least once a year. Inspections may be extended to adjacent watercourse sections with a view to ascertaining the causes of insufficient flow.

4. The inspection commission shall meet in regular session at least once a year upon completion of the annual inspection.

5. Invitations to a session or an inspection shall be issued by the commission's current chairperson at least two weeks and at most four weeks ahead of the event.

6. The inspection commission shall adopt decisions by agreement. If no agreement is reached, Sub-Committee I of the Standing Boundary Waters Commission shall decide.

7. The inspection commission shall prepare a report on each inspection or session. The report must indicate the measures to be taken and, where necessary, the respective time limits within which a proper state of maintenance is to be restored.

The Parties, supervisory authorities and the Federal Office for Water and Effluent Economy, Aachen, as well as the members of the inspection commission shall receive copies of the report.

8. The members of the inspection commission shall have the right to inspect the stream sections specified in Article 4, paragraph 1, at any time.

9. The Parties undertake to assist each other in obtaining the necessary frontier documents for members of the inspection commission and for co-opted experts. This also applies to the execution of maintenance operations.

Article 6

Any changes to this Agreement shall require the consent of the Governments of the Federal Republic of Germany and of the Kingdom of the Netherlands.

Article 7

1. This Agreement is concluded for a period of ten years. Unless denounced within three years of the expiry of that period, it shall be tacitly renewed for further periods of ten years at a time.

2. Renunciation shall be effected by registered post.

Article 8

This Agreement shall require the consent of the Governments of the Federal Republic of Germany and the Kingdom of the Netherlands. It shall enter into force one month after receipt of the last notice of consent by one of the Parties. The Parties shall record the date of entry into force by an exchange of letters.

DONE on 25 September 1990 at Sittard in four original copies, each in German and Dutch, both texts being equally authentic.

For the Waterschap Roer en Overmaas:

DRS. LAARAKKER
Chairperson

For the Obere Wurm Water Board:

DR. BERGER
Board Chairman

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA RÉPUBLIQUE
FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE RELATIF À L'ENTRETIEN DE
L'ANSELDERBEEK, DU CROMBACHERBEEK ET DU BLEIJERHEIJ-
DEBEEK ET D'AUTRES CONSTRUCTIONS CONNEXES DANS LA
RÉGION FRONTALIÈRE NÉERLANDO-ALLEMANDE

La compagnie des eaux Obere Wurm, ayant son siège social à Aix-la-Chapelle, représentée par le Dr. Berger, Président du Conseil d'administration, et

La Waterschap Roer en Overmaas, ayant son siège social à Sittard, représentée par sa Présidente, Mme Laarakker,

Désignées ci-après « les Parties »,

Eu égard au Chapitre 4, article 59, paragraphe 2 du Traité frontalier entre la République fédérale d'Allemagne et le Royaume des Pays-Bas du 8 avril 1960,

Ont conclu le présent Accord :

Article premier

Les Parties s'engagent, sans préjudice aux obligations de tiers, à entretenir l'Amstelbach (Amselderbeek), le Krombach (Crombacherbeek) et le Bleijerheide Bach (Bleijerheijdebeek) dans les segments indiqués sur la carte ci-jointe, en s'attachant particulièrement à préserver le caractère sinueux du cours d'eau et à empêcher l'obturation transversale de l'écoulement.

Le présent Accord s'appliquera dans le cadre des dispositions légales existantes.

La carte à l'échelle 1 :25 000 (Annexe 1) fera partie intégrante du présent Accord.

Article 2

L'entretien comprendra :

(a) Le nettoyage et l'entretien du lit du cours d'eau et des rives;

(b) L'entretien des installations placées au-dessus, à côté ou dans l'eau, telles que les ponts, les passages hydrauliques, les digues, les jonctions des affluents et les canaux ou barrages, à condition que la responsabilité de l'entretien des dites installations n'incombe pas à un tiers;

(c) La stabilisation des rives pentues si elles représentent une menace pour les installations de transport, les conduites ou les structures.

2. Le nombre d'opérations d'entretien sera déterminé à l'occasion de l'inspection annuelle conjointe du cours d'eau. Les obstacles à l'écoulement qui pourraient endommager le lit ou les rives du cours d'eau ou des structures, ou qui pourraient en changer le

tracé de manière significative seront éliminés sans délai par les autorités responsables de l'entretien.

Article 3

La date d'exécution des opérations d'entretien déterminées conjointement sera convenue avec les autorités respectives compétentes en matière de préservation de l'environnement.

Article 4

1. Les autorités suivantes seront responsables de l'entretien des segments du cours d'eau frontalier indiqués sur la carte et des constructions y afférentes :

(a) Amstelbach : du GP 226 à la structure d'entrée, Compagnie des eaux Obere Wurm;

(b) Krombach : du GP 221 au confluent avec l'Amstelbach, Waterschap Roer en Overmaas;

(c) Bleyerheider Bach : du GP 226 au GP 227, Compagnie des eaux Obere Wurm;

2. Les Parties s'engagent à veiller à ce que les autorités compétentes, dans leurs zones d'activités respectives, s'assurent que les installations situées dans et à côté du cours d'eau soient entretenues par les tiers responsables, si elles ne sont pas responsables dudit entretien.

Article 5

1. Une commission d'inspection comptant quatre membres sera constituée pour superviser l'entretien. Elle sera composée de deux représentants de la Compagnie des eaux Obere Wurm et de deux représentants de la Waterschap Roer et Overmaas.

La présidence sera assurée alternativement pour une durée d'un an par les représentants des Parties allemandes et néerlandaises.

Les autorités de supervision compétentes respectives des Parties, ainsi que le Bureau fédéral des eaux et de l'économie fluviale d'Aix-la-Chapelle seront invités à participer aux inspections.

2. Les activités de cette commission d'inspection seront régies par les règles de procédure de la Commission permanente des eaux frontalières germano-néerlandaise qui s'appliquent aux subsidiaires de la Commission permanente.

3. La commission d'inspection inspectera le cours d'eau au moins une fois par an. Les inspections pourront s'étendre aux segments adjacents du cours d'eau afin de déterminer les causes d'un flux insuffisant.

4. La commission d'inspection se réunira au moins une fois par an en session ordinaire, après l'inspection annuelle.

5. Les convocations à une session ou une inspection seront émises par le président en exercice de la commission au moins deux semaines et au plus quatre semaines avant l'événement.

6. La commission d'inspection adoptera des décisions d'un commun accord. Si aucun accord ne peut être conclu, le Sous-comité I de la Commission permanente des eaux frontalières tranchera.

7. La commission d'inspection rédigera un rapport sur chaque inspection ou session. Le rapport d'inspection devra indiquer les mesures à prendre et, le cas échéant, les délais respectifs pour la restauration de l'état d'entretien approprié.

Les Parties, les autorités de supervision et le Bureau fédéral des eaux et de l'économie fluviale d'Aix-la-Chapelle, ainsi que les membres de la commission d'inspection recevront des copies dudit rapport.

8. Les membres de la commission d'inspection auront le droit d'inspecter à tout moment les segments du cours d'eau spécifiés à l'article 4, paragraphe 1.

9. Les Parties s'engagent à s'aider mutuellement à obtenir les documents frontaliers nécessaires pour les membres de la commission d'inspection et les experts cooptés. Cette disposition s'applique également à l'exécution des activités d'entretien.

Article 6

Toute modification du présent Accord nécessitera le consentement des Gouvernements de la République fédérale d'Allemagne et du Royaume des Pays-Bas.

Article 7

1. Le présent Accord est conclu pour une période de 10 ans. À moins qu'il ne soit dénoncé dans les trois ans de l'expiration de ladite période, il sera tacitement reconduit pour des périodes successives de dix ans.

2. La résiliation sera notifiée par pli recommandé.

Article 8

Le présent Accord nécessitera le consentement des Gouvernements de la République fédérale d'Allemagne et du Royaume des Pays-Bas. Il entrera en vigueur un mois après la réception de ladite notification de consentement par l'une des Parties. Les Parties confirmeront la date d'entrée en vigueur par un échange de lettres.

FAIT à Sittard le 25 septembre 1990 en quatre exemplaires originaux, en langues allemande et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour la Waterschap Roer en Overmaas :

MME LAARAKKER
Présidente

Pour la Compagnie des eaux Obere Wurm :

DR. BERGER
Président du Conseil d'administration

No. 43521

**Netherlands
and
Germany**

Agreement between the Kingdom of the Netherlands and the Federal Republic of Germany concerning the maintenance of the Selzerbeek and related engineering structures in the Dutch-German border area. Sittard, 25 September 1990

Entry into force: *1 May 1992 by notification, in accordance with article 8*

Authentic texts: *Dutch and German*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Netherlands, 1 February 2007*

**Pays-Bas
et
Allemagne**

Accord entre le Royaume des Pays-Bas et la République fédérale d'Allemagne relatif à l'entretien du Selzerbeek et autres infrastructures connexes dans la région frontalière néerlandais-allemande. Sittard, 25 septembre 1990

Entrée en vigueur : *1er mai 1992 par notification, conformément à l'article 8*

Textes authentiques : *néerlandais et allemand*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Pays-Bas, 1er février 2007*

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

Overeenkomst inzake het onderhoud van de Selzerbeek en van de daartoe behorende kunstwerken in het Nederlands-Duitse grensgebied

De stad Aken, vertegenwoordigd door de Oberstadtdirektor Dr. Berger en

het Waterschap Roer en Overmaas, gevestigd te Sittard vertegenwoordigd door de voorzitter Drs. Laarakker,

verder partijen genoemd,

sluiten, gelet op Hoofdstuk 4, artikel 59, lid 2 van het op 8 april 1960 tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland gesloten grensverdrag, de volgende overeenkomst:

Artikel 1

De Partijen verplichten zich – zonder de plichten van derden te verminderen – de Selzerbeek tussen grenssteen 197 en grenssteen 201 te onderhouden voor wat betreft de op de bijgevoegde overzichtskaart aangeduide beekgedeelten. Daarbij dient in het bijzonder de meanderende staat van de watergang te worden behouden en het afvoerprofiel vrijgehouden te worden.

De overeenkomst is van kracht binnen het raam van de vigerende wettelijke bepalingen.

De overzichtskaart, schaal 1 : 25.000 maakt deel uit van deze overeenkomst (bijlage 1).

Artikel 2

1. Het onderhoud omvat:

- a. het ruimen en instandhouden van de beekbedding en de taluds;
- b. het instandhouden van de over, aan en in de watergangen gelegen kunstwerken, zoals bruggen, onderleiders, duikers, uitmondingen van zijbeken en riolen, sluizen en stuwen, voor zover niet andere onderhoudsplichtigen voor het instandhouden van de kunstwerken verantwoordelijk zijn;
- c. het beveiligen van steile oevers, voor zover zij een bedreiging vormen voor verkeers- en nutsvoorzieningen en gebouwen.

2. De noodzakelijke omvang van de onderhoudswerkzaamheden wordt bij de jaarlijkse gemeenschappelijke schouw over de watergang vastgelegd. Afvoerobstakels, welke tot schade aan de bodem, de taluds en de kunstwerken, dan wel tot wijzigingen van het beekverloop, kunnen leiden, dienen onmiddellijk door de onderhoudsplichtigen te worden opgeruimd.

Artikel 3

Het tijdstip van het uitvoeren van de gemeenschappelijk vastgelegde onderhoudswerkzaamheden dient met de verantwoordelijke landchapsinstanties te worden afgestemd.

Artikel 4

1. Het geheel aan Duitse zijde gelegen beekgedeelte bij Lemiers vormt geen onderdeel van deze overeenkomst. Dit beekgedeelte wordt door de stad Aken onderhouden.

2. Voor het op de overzichtskaart aangegeven grensvormende beekgedeelte en kunstwerken is onderhoudsplichtig:

a. van grenssteen 197 (Vaals) tot uitmonding van Zieversbeek de stad Aken

b. vanaf uitmonding Zieversbeek tot grenssteen 201 (Mamelis) het Waterschap Roer en Overmaas.

3. De partijen verplichten zich het in haar gebied bij de bevoegde instanties te bewerkstelligen, dat de niet door haar te onderhouden werken in en aan de watergang door de daartoe verplichte derden worden onderhouden.

Artikel 5

1. Voor het toezicht op het onderhoud wordt een schouwcommissie van vier leden gevormd. Zij bestaat uit twee vertegenwoordigers van het Waterschap Roer en Overmaas en twee vertegenwoordigers van de stad Aken.

Het voorzitterschap wordt jaarlijks afwisselend bekleed door een vertegenwoordiger van de Nederlandse en een vertegenwoordiger van de Duitse partij.

De vigerende toezichthoudende organen van de partijen worden voor de schouwvoering uitgenodigd, alsmede het Staatliches Amt für Wasser- und Abfallwirtschaft Aken.

2. Op de werkzaamheden van de schouwcommissie is van toepassing het Reglement van orde van de Permanente Nederlands-Duitse Grenswaterencommissie, voor zover dit geldt voor de door deze commissie ingestelde subcommissies.

3. De schouwcommissie voert tenminste tweemaal per jaar schouw over de watergang. Ten behoeve van het vaststellen van oorzaken van onvoldoende waterafvoer, kan de schouw ook over aansluitende beekgedeelten worden uitgebreid.

4. De schouwcommissie komt tenminste eenmaal per jaar na afloop van de jaarlijkse schouw in een gewone vergadering bijeen.

5. Een uitnodiging voor een vergadering of voor een schouw moet tenminste twee weken en ten hoogste vier weken van tevoren worden toegezonden.

De vigerende voorzitter nodigt uit voor een vergadering of schouw.

6. De schouwcommissie besluit na gemeenschappelijk overleg. Wordt geen overeenstemming bereikt, dan beslist de subcommissie I van de Permanente Nederlands-Duitse Grenswaterencommissie.

7. De schouwcommissie stelt een verslag op van iedere schouw of vergadering. In het verslag van de schouw dienen de voor het herstel van een behoorlijke onderhoudstoestand te treffen maatregelen en desvereist termijnen te worden vermeld.

De partijen, de toezichthoudende organen, alsmede het Staatliches Amt für Wasser und Abfallwirtschaft te Aken en de leden van de schouwcommissie ontvangen een exemplaar van dit verslag.

8. De leden van de schouwcommissie zijn bevoegd te allen tijde de in artikel 4, lid 2, genoemde beekvakken te bezichtigen.

9. De partijen verbinden zich elkaar behulpzaam te zijn bij het verkrijgen van de vereiste grensbescheiden voor de leden van de schouwcommissie en de deskundigen die hun terzijde staan. Dit geldt ook voor de uitvoering van de onderhoudswerkzaamheden.

Artikel 6

Wijzigingen in de overeenkomst behoeven de goedkeuring van de regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland.

Artikel 7

1. De overeenkomst wordt gesloten voor de tijdsduur van tien jaren. Wordt zij niet drie jaren voor de expiratiedatum opgezegd, dan wordt zij geacht stilzwijgend te zijn verlengd met telkens tien jaren.

2. De opzegging dient te geschieden bij aangetekend schrijven.

Artikel 8

Deze overeenkomst behoeft de goedkeuring van de regeringen van het Koninkrijk der Nederlanden en de Bondsrepubliek Duitsland. Zij treedt in werking een maand na ontvangst van de laatste kennisgeving van goedkeuring bij één van de partijen. De partijen stellen het tijdstip van inwerkingtreding schriftelijk vast.

OPGEMAAKT te Sittard 25.09.90 in vier originele exemplaren, ieder in de Nederlandse en Duitse taal, waarbij beide teksten gelijkelijk bindend zijn.

Voor het Waterschap Roer en Overmaas

(w.g.) LAARAKKER

(Drs. Laarakker)
Voorzitter

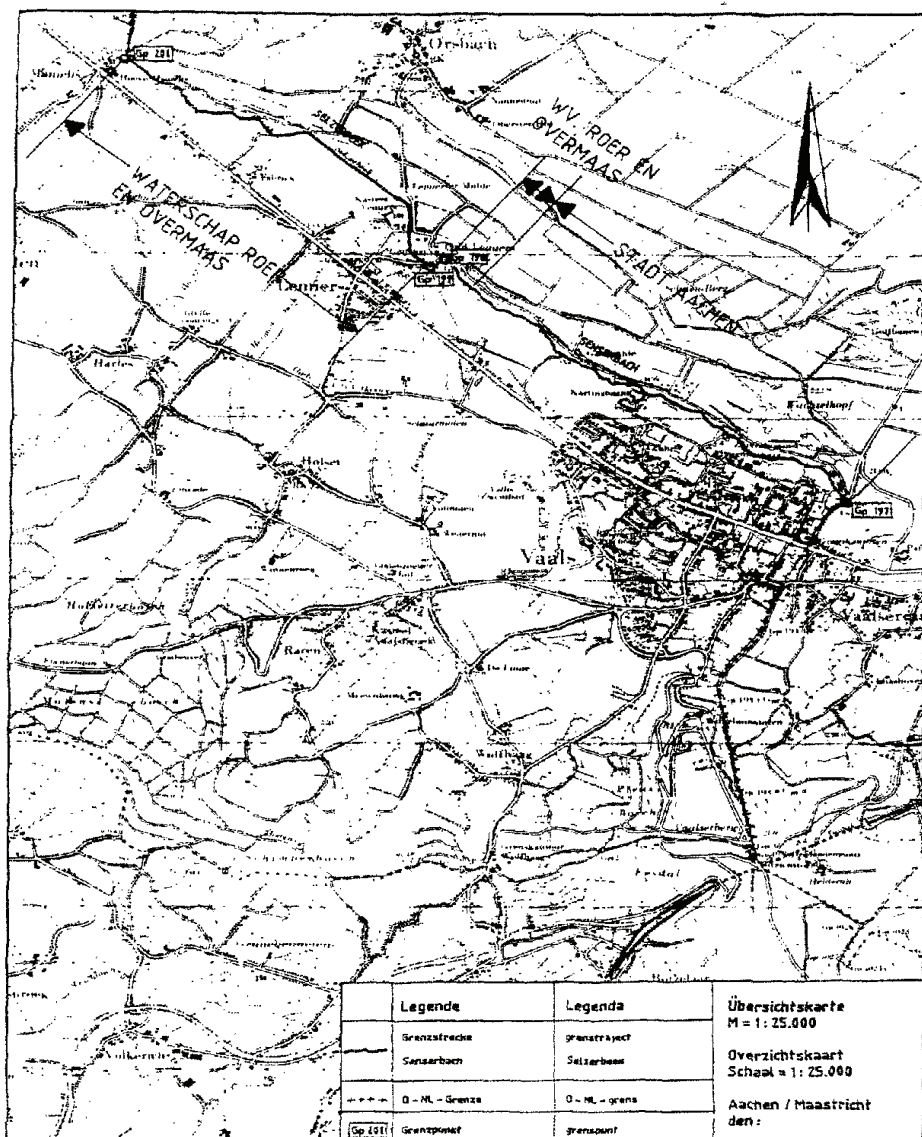
Voor de stad Aken

(w.g.). Dr. BERGER

(Dr. Berger)
Oberstadtdirektor

(w.g.) Dr. NIEHUESENER

(Dr. Ing. Niehüsener)
Beigeordneter

1 See map in an insert at the end of this volume --
 Voir la carte dans une pochette à la fin du présent volume.

[GERMAN TEXT – TEXTE ALLEMAND]

Vereinbarung über die Unterhaltung des Senserbaches und der zugehörigen Anlagen im deutsch-niederländischen Grenzgebiet

Die Stadt Aachen, vertreten durch den Oberstadtdirektor Dr. Berger und

die Waterschap Roer en Overmaas mit Sitz in Sittard, vertreten durch den Vorsitzenden Drs. Laarakker,

weiterhin Parteien genannt,

schließen unter Beachtung von Kapitel 4, Artikel 59 Abs. 2 des Grenzvertrages zwischen der Bundesrepublik Deutschland und dem Königreich der Niederlande vom 8 April 1960 folgende Vereinbarung:

Artikel 1

Die Parteien verpflichten sich – unbeschadet der Pflichten Dritter – den Senserbach zwischen GP 197 bis GP 201 auf der in der beigelegten Übersichtskarte gekennzeichneten Bachstrecken zu unterhalten. Dabei soll vor allem der mäandrierende Zustand des Gewässers erhalten und der Abflußquerschnitt frei gehalten werden.

Die Vereinbarung hat im Rahmen der jeweiligen bestehenden Rechtsvorschriften Geltung.

Die Übersichtskarte M. 1 : 10.000 ist Bestandteil dieser Vereinbarung (Anlage 1).

Artikel 2

1. Die Unterhaltung umfaßt:

a) das Räumen und Instandhalten des Gewässersbettes und der Böschungen

b) die Erhaltung der Anlagen über, an und in dem Gewässer, wie Brücken, Durchlässe, Düker, Einmündungen von Nebengewässer und Kanälen, Schleusen und Wehre, soweit nicht andere Unterhaltungspflichtige für den Erhalt der Anlagen zuständig sind

c) die Sicherung der Steilufer, soweit diese Verkehrsanlagen, Leitungen und Bauwerke gefährden.

2. Der notwendige Umfang der Unterhaltungsarbeiten wird bei der jährlichen, gemeinsamen Gewässerschau festgelegt. Abflußhindernisse, die zu Schäden an der Sohle, den Böschungen und den Bauwerken sowie zu wesentliche Veränderungen des Bachverlaufes führen können, sind unverzüglich durch den zuständigen Unterhaltungsträger zu beseitigen.

Artikel 3

Der Zeitpunkt zur Durchführung der gemeinsam festgelegten Unterhaltungsarbeiten ist mit den zuständigen Landschaftsbehörden abzustimmen.

Artikel 4

1. Die ganz auf deutscher Seite liegende Bachstrecke bei Lemiers ist nicht Gegenstand dieser Vereinbarung. Diese Strecke wird von der Stadt Aachen unterhalten.

2. Für die in der Übersichtskarte angegebenen grenzbildenden Bachstrecken und Anlagen ist unterhaltungspflichtig:

a) Von GP 197 (Vaals) bis Einmündung Zieversbeek die Stadt Aachen

b) Von Einmündung Zieversbeek bis GP 201 (Mamelis) die Waterschap Roer en Overmaas.

3. Die Parteien verpflichten sich, in ihrem Gebiet an zuständiger Stelle darauf hinzuwirken, daß die nicht von Ihnen zu erhaltenden Anlagen im und am Gewässer von den dazu verpflichteten Dritten unterhalten werden.

Artikel 5

1. Für die Überwachung der Unterhaltung wird eine Schaukommission aus vier Mitgliedern gebildet. Sie besteht aus zwei Vertretern der Stadt Aachen und zwei Vertretern der Waterschap Roer en Overmaas.

Den Vorsitz führen jährlich abwechselnd ein Vertreter der deutsche Partei und ein Vertreter der niederländischen Partei.

Die jeweiligen zuständigen Aufsichtsbehörden der Parteien sowie das Staatliche Amt für Wasser- und Abfallwirtschaft Aachen sind zu der Schau einzuladen.

2. Für die Tätigkeit der Schaukommission gilt die Geschäftsordnung der Ständigen Deutsch-Niederländischen Grenzgewässerkommission sinngemäß, soweit diese für die von dieser Kommission eingesetzten Unterausschüsse gilt.

3. Die Schaukommission schaut das Gewässer mindestens einmal jährlich. Zur feststellung von Ursachen ungenügender Vorflut kann sich die Schau auch auf anschließende Gewässerstrecken ausdehnen.

4. Die Schaukommission tritt mindestens einmal jährlich nach Beendigung der jährlichen Schau zu einer ordentlichen Sitzung zusammen.

5. Zu einer Sitzung oder Schau ist vorher mit einer Frist von mindestens zwei und höchstens vier Wochen einzuladen. Der jeweilige Vorsitzende lädt zur Sitzung bzw. zur Schau ein.

6. Die Schaukommission beschließt einvernehmlich. Wird kein Einvernehmen erzielt, entscheidet der Unterausschuß I der Ständigen Deutsch-Niederländischen Grenzgewässerkommission.

7. Die Schaukommission fertigt einen Bericht über jede Schau oder Sitzung an. In dem Schaubericht müssen die zur Wiederherstellung eines ordnungsmaßigen Unterhaltungszustandes zu treffenden Maßnahmen und erforderlichenfalls Fristen angegeben werden.

Die Parteien, die Aufsichtsbehörden sowie das Staatliche Amt für Wasser- und Abfallwirtschaft Aachen und die Mitglieder der Schaukommission erhalten eine Ausfertigung dieses Berichtes.

8. Die Schaukommissionsmitglieder sind befugt, zu jeder Zeit die in Artikel 4, Abs. 2 genannten Gewässerstrecken zu besichtigen.

9. Die Parteien verpflichten sich, einander bei der Beschaffung der erforderlichen Grenzpapiere für die Mitglieder der Schaukommission und die beigezogenen Sachverständigen behilflich zu sein. Dies betrifft auch die Ausführung der Unterhaltungsarbeiten.

Artikel 6

Änderungen der Vereinbarung bedürfen der Genehmigung der Regierung der Bundesrepublik Deutschland und des Königreiches der Niederlanden.

Artikel 7

1. Die Vereinbarung wird auf die Dauer von zehn Jahren abgeschlossen. Wird sie nicht drei Jahre vor Ablauf ihrer Dauer gekündigt, verlängert sie sich stillschweigend um jeweils weitere zehn Jahre.

2. Die Kündigung hat durch eingeschriebenen Brief zu erfolgen.

Artikel 8

Diese Vereinbarung bedarf der Genehmigung der Regierungen der Bundesrepublik Deutschland und des Königreiches der Niederlanden. Sie tritt einen Monat nach Zugang der zuletzt erteilten Genehmigung bei einer der Parteien in Kraft. Die Parteien stellen den Zeitpunkt des Inkrafttretens durch Briefwechsel fest.

GESCHEHEN zu Sittard 25.09.90 in vier Urschriften, jede in deutscher und niederländischer Sprache, wobei beide Texte gleichermaßen verbindlich sind.

Für die Waterschap Roer en Overmaas

(Gez.) LAARAKKER

(Drs. Laarakker)
Vorsitzender

Für die Stadt Aachen

(Gez.) Dr. BERGER

(Dr. Berger)
Oberstadtdirektor

(Gez.) Dr. NIEHUESENER

(Dr. Niehüsener)
Beigeordneter

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND
THE FEDERAL REPUBLIC OF GERMANY CONCERNING THE
MAINTENANCE OF THE SELZERBEEK AND RELATED ENGINEER-
ING STRUCTURES IN THE DUTCH-GERMAN BORDER AREA

The city of Aachen, represented by Chief Municipal Director Dr. Berger, and
The Waterschap Roer en Overmaas, having its main office at Sittard, represented by
its Chairperson Drs. Laarakker,

Hereinafter referred to as "the Parties",

Having regard to Chapter 4, article 59, paragraph 2 of the Frontier Treaty between
the Federal Republic of Germany and the Kingdom of the Netherlands,

Have concluded the following Agreement:

Article 1

The Parties undertake, irrespective of the obligations of third parties, to maintain the
Senserbach (Selzerbeek) in the stream sections indicated between GP 197 and GP 201 on
the attached map, taking particular care to preserve the meandering character of the wa-
tercourse and to prevent clogging of the cross-section of flow.

The Agreement shall apply within the framework of the currently existing legal pro-
visions.

The 1:10 000 scale map (Annex 1) shall form an integral part of this Agreement.

Article 2

1. The maintenance shall include:

- (a) Clearing and maintaining the bed of the watercourse and the banks;
- (b) Maintenance of installations over, at the side of and in the water, such as bridges,
culverts, dykes, junctions of tributary watercourses or canals, and sluices or weirs, pro-
vided that the responsibility for the maintenance of such installations is not vested else-
where;
- (c) Securing steep banks, should these represent a threat to transport installations,
conduits or structures.

2. The requisite amount of maintenance operations shall be determined on the occa-
sion of the annual joint watercourse inspection. Obstacles to flow that may cause damage
to the bed or banks of the stream or to structures, or bring about significant changes of
the course of the stream, shall be eliminated without delay by the authority responsible
for maintenance.

Article 3

The date of execution of the jointly determined maintenance operations shall be agreed with the respective competent landscape conservation authorities.

Article 4

1. The stream section near Lemiers, which is situated entirely on the German side, shall not be covered by this Agreement. This section shall be maintained by the city of Aachen.

2. The following shall be responsible for the maintenance of the border stream sections shown on the map and the related structures:

(a) From GP 197 (Vaals) to the mouth of the Zieversbeek, the city of Aachen;

(b) From the mouth of the Zieversbeek to GP 201 (Mamelis), Waterschap Roer en Overmaas.

3. The Parties undertake to see to it that the competent authorities in their respective areas ensure that installations in and at the side of the watercourse for the maintenance of which they are not responsible are maintained by the third parties so responsible.

Article 5

1. A four-member inspection commission shall be established to oversee maintenance. It shall be composed of two representatives of the city of Aachen and two representatives of the Waterschap Roer en Overmaas. The chairmanship shall rotate annually between representatives of the German and Dutch Parties.

The respective competent supervisory authorities of the Parties, as well as the State Office for Water and Effluent Economy, Aachen, shall be invited to take part in the inspections.

2. The activities of the inspection commission shall be governed by the rules of procedure of the German-Dutch Standing Commission on Boundary Waters applicable to the Standing Commission's subsidiary bodies.

3. The inspection commission shall inspect the watercourse at least once a year. Inspections may be extended to adjacent watercourse sections with a view to ascertaining the causes of insufficient flow.

4. The inspection commission shall meet at least once a year in regular session upon completion of the annual inspection.

5. Invitations to a session or an inspection shall be issued by the current chairperson of the commission at least two weeks and at most four weeks ahead of the event.

6. The inspection commission shall adopt decisions by agreement. If no agreement is reached, Sub-Committee I of the Standing Commission on Boundary Waters shall decide.

7. The inspection commission shall prepare a report on each inspection or session. The inspection report must indicate the measures to be taken and, where necessary, the respective time limits for restoring the appropriate state of maintenance.

The Parties, supervisory authorities and the State Office for Water and Effluent Economy, Aachen, as well as the members of the inspection commission shall receive copies of the report.

8. The members of the inspection commission shall have the right to inspect the stream sections specified in Article 4, paragraph 1, at any time.

9. The Parties undertake to assist each other in obtaining the necessary frontier documents for members of the inspection commission and for co-opted experts. This also applies to the execution of maintenance operations.

Article 6

Any changes to this Agreement shall require the consent of the Governments of the Federal Republic of Germany and of the Kingdom of the Netherlands.

Article 7

1. This Agreement is concluded for a period of ten years. Unless denounced within three years of the expiry of that period, it shall be tacitly renewed for further periods of ten years at a time.

2. Denunciation shall be effected by registered post.

Article 8

This Agreement shall require the consent of the Governments of the Federal Republic of Germany and the Kingdom of the Netherlands. It shall enter into force one month following the receipt of the last notification of consent by one of the Parties. The Parties shall record the date of entry into force by an exchange of letters.

DONE at Sittard on 25 September 1990 in four original copies, each in German and Dutch, both texts being equally authentic.

For the Wasserschap Roer en Overmaas:

DRS. LAARAKKER
Chairperson

For the city of Aachen:

DR. BERGER
Chief Municipal Director
DR. NIEHUESENER
Deputy

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LA RÉPUBLIQUE
FÉDÉRALE D'ALLEMAGNE RELATIF À L'ENTRETIEN DU SELZER-
BEEK ET AUTRES INFRASTRUCTURES CONNEXES DANS LA RÉ-
GION FRONTALIÈRE NÉERLANDO-ALLEMANDE

La municipalité d'Aix-la-Chapelle, représentée par le Dr. Berger, Administrateur en chef, et

La Waterschap Roer en Overmaas, ayant son siège social à Sittard, représentée par sa présidente, Mme Laarakker,

Désignées ci-après « les Parties »,

Eu égard au chapitre 4, article 59, paragraphe 2 du Traité frontalier entre la République fédérale d'Allemagne et le Royaume des Pays-Bas,

Ont conclu le présent Accord :

Article premier

Les Parties s'engagent, quelles que soient les obligations de tiers, à entretenir le Senserbach (Selzerbeek) dans les segments indiqués entre les GP 197 et GP 201 sur la carte ci-jointe, en s'attachant particulièrement à préserver le caractère sinueux du cours d'eau et à empêcher l'obturation transversale de l'écoulement.

Le présent Accord s'appliquera dans le cadre des dispositions légales existantes. La carte à l'échelle 1 : 10 000 (Annexe 1) fera partie intégrante du présent Accord.

Article 2

1. L'entretien englobera :

(a) Le nettoyage et l'entretien du lit du cours d'eau et des rives;

(b) L'entretien des installations placées au-dessus, à côté ou dans l'eau, telles que les ponts, les passages hydrauliques, les digues, les jonctions des affluents et les canaux ou barrages, à condition que la responsabilité de l'entretien des dites installations n'incombe pas à un tiers;

(c) La stabilisation des rives pentues si elles représentent une menace pour les installations de transport, les conduites ou les structures.

2. Le nombre d'opérations d'entretien sera déterminé à l'occasion de l'inspection annuelle conjointe du cours d'eau. Les obstacles à l'écoulement qui pourraient endommager le lit ou les rives du cours d'eau ou des structures, ou qui pourraient en changer le tracé de manière significative seront éliminés sans délai par les autorités responsables de l'entretien.

Article 3

La date d'exécution des opérations d'entretien déterminées conjointement sera convenue avec les autorités respectives compétentes en matière de préservation de l'environnement.

Article 4

1. Le segment du cours d'eau situé à proximité de Lemiers, qui se trouve entièrement du côté allemand, ne sera pas couvert par le présent Accord. Ce segment sera entretenu par la municipalité d'Aix-la-Chapelle.

2. Les autorités suivantes seront responsables de l'entretien des segments du cours d'eau frontalier indiqués sur la carte et des installations y afférentes :

(a) Du GP 197 (Vaals) à l'embouchure du Zieversbeek, la municipalité d'Aix-la-Chapelle;

(b) De l'embouchure du Zieversbeek au GP 201 (Mamelis), Waterschap Roer en Overmaas.

3. Les Parties s'engagent à veiller à ce que les autorités compétentes, dans leurs zones d'activités respectives, s'assurent que les installations situées dans et à côté du cours d'eau soient entretenues par les tiers responsables, si elles ne sont pas responsables dudit entretien.

Article 5

1. Une commission d'inspection comptant quatre membres sera constituée pour superviser l'entretien. Elle sera composée de deux représentants de la municipalité d'Aix-la-Chapelle et de deux représentants de la Waterschap Roer en Overmaas. La présidence sera assurée alternativement pour une durée d'un an par les représentants des Parties allemandes et néerlandaises.

Les autorités de supervision compétentes respectives des Parties, ainsi que le Bureau fédéral des eaux et de l'économie fluviale d'Aix-la-Chapelle seront invités à participer aux inspections.

2. Les activités de cette commission d'inspection seront régies par les règles de procédure de la Commission permanente des eaux frontalières germano-néerlandaise qui s'appliquent aux organes subsidiaires de la Commission permanente.

3. La commission d'inspection inspectera le cours d'eau au moins une fois par an. Les inspections pourront s'étendre aux segments adjacents du cours d'eau afin de déterminer les causes d'un flux insuffisant.

4. La commission d'inspection se réunira au moins une fois par an en session ordinaire, après l'inspection annuelle.

5. Les convocations à une session ou une inspection seront émises par le président en exercice de la commission au moins deux semaines et au plus quatre semaines avant l'événement.

6. La commission d'inspection adoptera des décisions d'un commun accord. Si aucun accord ne peut être conclu, le Sous-comité I de la Commission permanente des eaux frontalières tranchera.

7. La commission d'inspection rédigera un rapport sur chaque inspection ou session. Le rapport d'inspection devra indiquer les mesures à prendre et, le cas échéant, les délais respectifs pour la restauration de l'état d'entretien approprié.

Les Parties, les autorités de supervision et le Bureau fédéral des eaux et de l'économie fluviale d'Aix-la-Chapelle, ainsi que les membres de la commission d'inspection recevront des copies dudit rapport.

8. Les membres de la commission d'inspection auront le droit d'inspecter à tout moment les segments du cours d'eau spécifiés à l'article 4, paragraphe 1.

9. Les Parties s'engagent à s'aider mutuellement à obtenir les documents frontaliers nécessaires pour les membres de la commission d'inspection et les experts cooptés. Cette disposition s'applique également à l'exécution des activités d'entretien.

Article 6

Toute modification du présent Accord nécessitera le consentement des Gouvernements de la République fédérale d'Allemagne et du Royaume des Pays-Bas.

Article 7

1. Le présent Accord est conclu pour une période de 10 ans. À moins que celui-ci ne soit dénoncé dans les trois ans de l'expiration de ladite période, il sera tacitement reconduit pour des périodes successives de dix ans.

2. La dénonciation sera notifiée par pli recommandé.

Article 8

Le présent Accord nécessitera le consentement des Gouvernements de la République fédérale d'Allemagne et du Royaume des Pays-Bas. Il entrera en vigueur un mois après la réception de ladite notification de consentement par l'une des Parties. Les Parties confirmeront la date d'entrée en vigueur par un échange de correspondance.

FAIT à Sittard le 25 septembre 1990 en quatre exemplaires originaux, en langues allemande et néerlandaise, les deux textes faisant également foi.

Pour la Waterschap Roer en Overmaas :

MME LAARAKKER
Présidente

Pour la municipalité d'Aix-la-Chapelle :

DR. BERGER
Administrateur municipal en chef
DR. NIEHUESENER
Adjoint

No. 43522

**Lithuania
and
Kazakhstan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on trade and economic cooperation. Almaty, 7 March 1997

Entry into force: *1 September 1998 by notification, in accordance with article 17*

Authentic texts: *Kazakh, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 1 February 2007*

**Lituanie
et
Kazakhstan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif à la coopération commerciale et économique. Almaty, 7 mars 1997

Entrée en vigueur : *1er septembre 1998 par notification, conformément à l'article 17*

Textes authentiques : *kazakh, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 1er février 2007*

[KAZAKH TEXT – TEXTE KAZAKH]

**ЛИТВА РЕСПУБЛИКАСЫНІҢ ҮКІМЕТІ МЕН
ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ ҮКІМЕТІНІҢ АРАСЫНДАРЫ
САУДА – ЭКОНОМИКАЛЫҚ ЫНТЫМАҚТАСТЫҚ ТУРАЛЫ
К Е Л І С І М**

Бұдан әрі "Уағдаласушы Тараптар" деп аталатын Литва Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі,

Уағдаласушы Тараптардың арасындағы сауда - экономикалық қатынастарды дамыту үшін қолайлы жағдайларды жасаудың қажеттілігіне сүйене отырып,

Уағдаласушы Тараптардың арасындағы сауда экономикалық қатынастарды теңдік, өзара пайдалылық пен халықаралық кұқық принциптерінің негізінде дамыту мен нығайту ісіне көмектесуге тілек білдіре отырып,

Сауда саласындағы өз қатынастарын Дүниежүзілік сауда ұйымының (ДСҰ) принциптеріне сәйкес дамытуға ұмтыла отырып,

Төмендегілер жайында келісті :

1 - бап

Уағдаласушы Тараптар тең құқылық, өзара пайдалылық пен өзара мүдделіліктің принциптерін басшылыққа ала отырып, Уағдаласушы Тараптардың мемлекеттік органдары мен меншік нысандарына қарамастан шаруашылық қызмет субъектілерінің арасындағы сауда - экономикалық қатынастарды дамыту және кеңейте түсу үшін екі мемлекетте қолданылып жүрген заң актілерін сақтауменен қажетті шараларды қолданады.

2 - бап

Сауда - экономикалық ынтымақтастықты дамыту үшін өзара пайдалы жағдай жасау мақсатында Уағдаласушы Тараптар осы Келісім күшіне енген күннен бастап мына төмендегілерге, атап айтқанда :

- импорт пен экспорт жөнінде қолданылатын кедендік баж салықтары, салықтар мен алымдарға, соның ішінде осындай баж салықтарының, салықтар мен алымдардың алыну тәсілдеріне ;

- тауарларды кедендік ресімдеуге, транзитпен өткізуге, оларды қоймалау мен қайта тиеуге және сол секілді басқа да көрсетілетін қызметтерге қатысты ережелерге ;

- тікелей немесе жанамалап алынатын салықтар мен басқа да ішкі алымдардың кез келген түрлеріне ;
- төлем тәсілдеріне және осындай төлемдерді аудару тәсілдеріне ;
- тауарларды ішкі нарықта сатуға, сатып алуға, тасымалдауға, белу мен пайдалануға қатысты ережелерге ;
- импорттық және экспорттық лицензияларды беруге қатысты бір - біріне барынша қолайлы жағдай жасайтын болады.

3 - бап

2 - баптың ережелері :

- Уағдаласушы Тараптардың бірі шекара бойындағы сауда мен шекара бойындағы тасымалдауды жеңілдету үшін көрші елдерге берген артықшылықтарға ;
- Уағдаласушы Тараптардың бірінің қазіргі уақытта немесе келешекте кедендік одақтарға, еркін сауда аймақтарына немесе сауда - экономикалық ынтымақтастықтың басқа да нысандарына қатысуына байланысты үшінші елдерге берілетін артықшылықтарға;
- Артықшылықтардың жалпы жүйелері бойынша берілген артықшылықтарға қолданылмайды.

4 - бап

Уағдаласушы Тараптардың арасындағы сауда - экономикалық ынтымақтастық екі мемлекетте қолданылып жүрген заңдарды және халықаралық жеке құқық нормаларын сақтауменен меншік нысанына қарамастан шаруашылық қызмет субъектілерінің арасында контрактілер жасау жолымен жүзеге асырылады.

5 - бап

Уағдаласушы Тараптардың шаруашылық қызмет субъектілерінің арасындағы барлық есеп айырысулар мен төлемдер еркін айналыстағы валютамен немесе шаруашылық қызмет субъектілерінің арасындағы шарттармен (контрактілермен) белгіленген валюта арқылы жүзеге асырылады.

6 - бап

Уағдаласушы Тараптар мемлекетаралық сауда - экономикалық қатынастарды ретке кетіретін заң актілерін қабылдау туралы ақпаратты өзара беру мен Уағдаласушы Тараптардың арасындағы сауда - экономикалық қатынастарға ықпал етуі мүмкін статистикалық ақпарат алмасуды ұйымдастыратын болады.

7 - бап

Уағдаласушы Тараптар екі жақты сауда - экономикалық қатынастардың тарифтік және тарифтік емес реттелуін, статистикалық ақпарат алмасуды және кедендік процедуралардың жүргізілуін жүзеге асыру үшін Еуропалық экономикалық қоғамдастықтың Тауарларды сипаттау мен кодтандырудың қиыстырылған жүйесіне негізделген сыртқы экономикалық қызметтің Тауар номенклатурасын пайдаланатын болады.

8 - бап

1. Әрбір Уағдаласушы Тарап мемлекеттердің қолданылып жүрген ұлттық заңдарына сәйкес екінші Уағдаласушы Тараптың және / немесе үшінші бір елдердің кедендік аумағында шығарылған және екінші Уағдаласушы Тараптың я кез келген үшінші бір елдің кедендік аумағына арналған тауарларды өз мемлекетінің аумағы арқылы транзитпен өткізу үшін жағдай туғызып отыратын болады.

2. Осы Келісімнің ережелері Литва Республикасы немесе Қазақстан Республикасының заңдарымен өкелінуі мен өкелілуіне, сондай - ақ транзитіне тыйым салынған я шектеу қойылған белгілі бір заттардың, бұйымдар мен тауарлардың өкелінуі мен өкелілуіне, сондай - ақ транзитіне қолданылмайды.

9 - бап

Уағдаласушы Тараптар жүк тасымалдаудың, көлік қозғалысы-

ның, соның ішінде транзиттік жүк және жолаушылар тасымалдаудың тәртібі мен шарттары, сондай ақ көлік жүйелерінің өзара іс - қимыл жасауы тасымалдаудың халықаралық ережелеріне сәйкес реттелетін болады және/немесе Уағдаласушы Тараптардың арасындағы жекелеген келісімдермен белгіленеді деп келісті.

10 - бап

Уағдаласушы Тараптар инвестициялардың, озық технологияларды ендірудің маңыздылығын мойындай отырып, сондай - ақ экономикалық пайдалылықтың принциптеріне сүйене отырып, инвестициялар үшін, бірлескен кәсіпорындар мен шетелдік капиталы бар кәсіпорындар осындай кәсіпорындардың өкілдіктері мен банктер үшін қолайлы жағдай жасауға жәрдемдесетін болады.

11 - бап

Әрбір Уағдаласушы Тарап өз заңдары мен халықаралық міндеттемелеріне сәйкес екінші Уағдаласушы Тараптың шаруашылық қызмет субъектілерінің құқықтары мен заңды мүдделерінің құқық тұрғысынан, соның ішінде сот тұрғысынан да қорғалуына мүмкіндік беретін болады.

12 - бап

Осы Келісімнің ережелері Тараптардың әрқайсысының мыналарға бағытталған тауарларды экспорттауға, импорттауға және транзитпен өткізуге тыйым салу немесе шектеу жөнінде шаралар қабылдау құқығын шектемейді

- а) ұлттық қауіпсіздікті қорғау ;
- ә) адамдардың өмірі мен денсаулығын сақтау, жануарлар мен өсімдіктер ауруларының алдын алу ;
- б) өнеркәсіптік және санаткерлік меншікті қорғау ;
- в) ұлттық көркем, тарихи және археологиялық мұрағаттарды қорғау ;
- г) табиғи ресурстардың таусылуына жол бермеу ;

- г) қоғамдық моральды қорғау ;
- д) отандық өндірісшілерді қорғау.

Тыйым салу және шектеу жөніндегі мұндай шаралар кемсітпешілік негізінде және нарықты қорғау жөніндегі шаралар туралы Келісімдер басшылыққа алына отырып қолданылады.

13 - бап

Уағдаласушы Тараптар өз мемлекетінің аумағында сауда жәрмеңкелерін, көрмелер мен техникалық - экономикалық семинарларды ұйымдастырып өткізуге көмектесетін болады. Уағдаласушы Тараптар әрбір Уағдаласушы Тараптың мемлекетінде қолданылып жүрген заңдарға сәйкес көрмелерге және сол секілді басқа да экспозициялық мақсаттарға арналып, екінші Уағдаласушы Тараптан әкелінетін экспонаттар мен тауарлардың үлгілері кедендік баж салықтары мен ықпалы жағынан соларға тең басқа да салықтардан "уақытша" босатылады. Мұндай экспонаттар мен үлгілерді олар көрмеге қойылған елде сатуға (біреуге беруге, сыйға тартуға) осы елдің құзыретті органдарының бұған деген келісімінсіз, сондай - ақ импорт жөніндегі кедендік баж салықтары мен салықтар төленбейінше болмайды.

14 -бап

Уағдаласушы Тараптар осы Келісімнің мақсаттарына сүйене отырып, екі мемлекеттің арасындағы сауда - экономикалық ынтымақтастықты жетілдіру жөнінде ұсынымдар әзірлеу үшін екі жақты комиссия құруға келісті.

Аталған комиссияның негізгі міндеттері мына төмендегілер болып табылады :

- осы Келісімді түсінуге және қолдануға қатысты мәселелерді қарау ;
- екі жақты сауда - экономикалық байланыстардың дамытылуын талдау ;
- екі мемлекет арасындағы сауда - экономикалық ынтымақтастықтың жағдайын жақсарту және оны одан әрі дамытудың

перспективалары жөнінде ұсыныстар әзірлеу ;

- осы Келісімді жүзеге асырудың барысын қарау және тиісті ұсынымдар әзірлеу.

Комиссияның отырыстары Уағдаласушы Тараптардың бірінің ұсынысы бойынша Литва Республикасы мен Қазақстан Республикасында кезекпен откізіліп тұратын болады.

15 - бап

Осы Келісімге, қажет болған жағдайда, Уағдаласушы Тараптардың өзара келісуі бойынша жазбаша түрде өзгертулер немесе толықтырулар енгізілуі мүмкін. Өзгертулер немесе толықтырулар Уағдаласушы Тараптар бұл үшін қажетті барлық заңды процедуралардың орындалғаны туралы бір - бірін хабардар еткен күннен бастап күшіне енеді.

16 - бап

Осы Келісімнің ережелерін түсіну немесе қолдану жөнінде даулар туа қалған жағдайда Уағдаласушы Тараптар оларды халықаралық құқық нормаларын ескере отырып, келіссөз жүргізу жолымен шешетін болады.

17 - бап

1. Осы Келісім оның күшіне енуіне қажетті талаптардың жүзеге асырылғаны туралы Уағдаласушы Тараптар бірінен бірі Уағдаласушы Тараптардың әрқайсысының заңдарына сәйкес жазбаша хабарлама алған сәттен кейінгі үшінші айдың бірінші күні күшіне енеді.

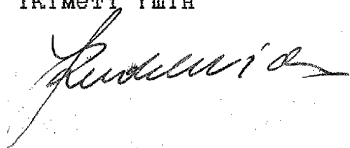
2. Осы Келісім 5 (бес) жылға жасалады. Егер Уағдаласушы Тараптардың бірі осы Келісімнің қолданысын тоқтатқысы келетін ниеті туралы оның тиісті қолданыс мерзімі біткенге дейін 6 ай бұрын екінші Уағдаласушы Тарапқа жазбаша түрде хабарламаса, онда оның қолданылуы келесі 1 жылдық мерзімдерге әркез өздігінен ұзартылып отыратын болады.

Осы Келісімнің қолданысы тоқтатылғаннан кейін оның ереже-

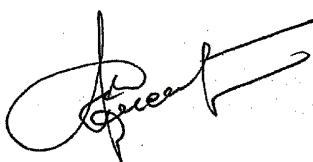
лері өздері бойынша алынған міндеттемелер осы Келісім қолданыста болған кезде туындап, Келісімнің қолданыс мерзімі тоқтатылған сәтке дейін орындалмаған барлық контрактілерге қолданылатын болады, бірақ бір жылдан аспайтын мерзімде.

Алматы қаласында 1997 жылғы "7" қауырғанда екі түпнұсқа данада, әрқайсысы литва, қазақ және орыс тілдерінде жасалды, сондай - ақ барлық мәтіндердің күші бірдей. Осы Келісімді түсінуге, қолдануға немесе орындауға байланысты Уағдаласушы Тараптардың арасында пікір алшақтықтары туа қалған жағдайда Уағдаласушы Тараптар Келісімнің орыс тіліндегі мәтінін басшылыққа алатын болады.

Литва Республикасының
Үкіметі үшін

Қазақстан Республикасының
Үкіметі үшін

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

Lietuvos Respublikos Vyriausybės

ir

Kazachstano Respublikos Vyriausybės

S U S I T A R I M A S

dėl prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kazachstano Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

atsižvelgdamos į būtinumą sukurti palankias sąlygas prekybiniams ir ekonominiams santykiams tarp Susitariančiųjų Šalių plėtoti,

siekdamos plėtoti ir stiprinti prekybinius ir ekonominius santykius tarp Susitariančiųjų Šalių lygiateisiškumo, abipusės naudos ir tarptautinės teisės principais,

siekdamos plėtoti savo prekybinius santykius pagal Pasaulinės prekybos organizacijos (WTO) principus,

susitare:

1 straipsnis

Susitariančiosios Šalys, vadovaudamosios lygiateisiškumo, abipusės naudos ir suinteresuotumo principais, imasi priemonių plėtojant prekybinius ir ekonominius santykius tarp Susitariančiųjų Šalių valstybinių institucijų ir ūkio subjektų nepriklausomai nuo jų nuosavybės formų, laikydamosios abiejose valstybėse galiojančių įstatymų ir kitų teisės aktų.

2 straipsnis

Siekdamos sudaryti abipusiškai naudingas prekybinių ir ekonominių santykių plėtojimo sąlygas, Susitariančiosios Šalys, nuo šio Susitarimo įsigaliojimo dienos, suteikia viena kitai didžiausio palankumo statusą dėl:

- importo ir eksporto muitų mokesčių, kitų mokesčių ir rinkliavų, susijusių su importu ir eksportu, įskaitant tokių muitų mokesčių, kitų mokesčių ir rinkliavų rinkimo metodus;

- veiksmų, susijusių su muitinės formalumais, prekių tranzitu, sandėliavimu, perkrovimu ir kitų panašaus pobūdžio paslaugų;

- mokesčių ir kitų vidaus tiesioginių ir netiesioginių rinkliavų;

- mokėjimų metodų ir tokių mokėjimų pervedimo;

- prekių pardavimo, pirkimo, transportavimo, paskirstymo ir panaudojimo vidaus rinkoje taisyklių;

- eksporto ir importo licencijų išdavimo.

3 straipsnis

2 straipsnio nuostatos nėra taikomos:

- lengvatoms, teikiamoms vienos iš Susitariančiųjų Šalių kaimyninėms valstybėms, siekiant palengvinti pasienio prekybą ir pasienio pervežimus;
- lengvatoms, teikiamoms trečiosioms šalims, dėl vienos iš Susitariančiųjų Šalių esamo ar būsimo dalyvavimo muitų sąjungose, laisvos prekybos zonos arba kitokiose prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo formose;
- lengvatoms, teikiamoms pagal bendras preferencijų sistemas.

4 straipsnis

Prekybinis ir ekonominis bendradarbiavimas tarp Susitariančiųjų Šalių vykdomas pasirašant sutartis tarp ūkio subjektų, nepriklausomai nuo jų nuosavybės formų, vadovaujantis abiejose valstybėse galiojančiais įstatymais, kitais teisės aktais ir tarptautinės privačiosios teisės normomis.

5 straipsnis

Visi atsiskaitymai ir mokėjimai tarp Susitariančiųjų Šalių ūkio subjektų yra vykdomi laisvai konvertuojama valiuta arba valiuta, nustatyta sutartimis tarp ūkio subjektų.

6 straipsnis

Susitariančiosios Šalys teikia viena kitai informaciją apie priimtus įstatymus ir kitus teisės aktus, reguliuojančius tarpvalstybinius prekybinius ir ekonominius santykius, keičiasi statistine informacija, kuri gali įtakoti prekybinius ir ekonominius santykius tarp Susitariančiųjų Šalių.

7 straipsnis

Igyvendinant abipusį prekybinių ir ekonominių santykių tarifinį ir netarifinį reguliavimą, keičiantis statistine informacija, atliekant muitinės procedūras Susitariančiosios Šalys naudos užsienio ekonominės veiklos prekybinę nomenklatūrą, paruoštą pagal Europos Ekonominės Bendrijos kombinuotą prekių aprašymo ir kodavimo sistemą.

8 straipsnis

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal nacionalinius valstybių įstatymus ir kitus teisės aktus užtikrina sąlygas tranzitui per savo valstybės teritoriją prekėms, kilusioms kitos Susitariančiosios Šalies muitų teritorijoje ir/arba trečiosiose šalyse ir skirtoms kitos Susitariančiosios Šalies muitų teritorijai arba bet kuriai trečiajai šaliai.

2. Šis Susitarimas netaikomas įvežant ir išvežant, taip pat pervežant tranzitu daiktus, gaminius ir prekes, kurių įvežimas ir išvežimas, taip pat pervežimas tranzitu draudžiamas arba ribojamas Lietuvos Respublikos arba Kazachstano Respublikos įstatymais ir kitais teisės aktais.

9 straipsnis

Susitariančiosios Šalys susitarė, kad prekių pervežimo, transporto judėjimo, įskaitant tranzitinių krovinių ir keleivių pervežimą, tvarka ir sąlygos, taip pat transporto sistemų tarpusavio sąveika bus reguliuojama pagal tarptautines pervežimų taisykles ir/arba nustatoma atskirais Susitariančiųjų Šalių susitarimais.

10 straipsnis

Susitariančiosios Šalys, pripažindamos investicijų svarbą, progresyvių technologijų įvedimą, taip pat atsižvelgdamos į ekonominio tikslingumo principus, sukurs palankias sąlygas investicijoms, bendrų įmonių ir užsienio kapitalo įmonių, tokių įmonių atstovybių, bankų steigimui.

11 straipsnis

Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savus įstatymus, kitus teisės aktus ir tarptautinius įsipareigojimus suteikia kitos Susitariančiosios Šalies ūkio subjektams vienodą teisinę, taip pat ir teisminę, teisių bei teisėtų interesų apsaugą.

12 straipsnis

Šio Susitarimo nuostatos neriboja kiekvienos Susitariančiosios Šalies teisės imtis draudžiančių arba ribojančių eksportą, importą ir tranzitą priemonių *inter alia*, skirtų:

- a) nacionalinio saugumo gynybai;
- b) žmonių gyvybės ir sveikatos apsaugai, gyvūnų ir augalų susirgimų profilaktikai;
- c) pramoninės ir intelektualinės nuosavybės apsaugai;
- d) nacionalinių meno, istorinių ir archeologinių vertybių apsaugai;
- e) gamtinių išteklių išekvojimo užkirtimui;
- f) visuomenės moralės apsaugai;
- g) vietinių gamintojų apsaugai.

Tokios draudžiančios ir ribojančios priemonės yra taikomos nediskriminaciniais pagrindais ir vadovaujantis susitarimais dėl rinkos apsaugos priemonių.

13 straipsnis

Susitariančiosios Šalys remia savo teritorijose organizuojamas prekybines mugės, parodas, techninius ir ekonominius seminarus. Susitariančiosios Šalys, vadovaudamosios kiekvienoje Susitariančioje Šalyje galiojančiais valstybės įstatymais ir kitais teisės aktais, atleidžia nuo importo maito ir lygiavertį poveikį turinčių kitų mokesčių iš kitos Susitariančiosios Šalies laikinai įvežamus eksponatus ir prekių pavyzdžius, skirtus parodoms ir kitoms panašioms eksponavimo priemonėms. Tokie eksponatai ir pavyzdžiai negali būti parduoti (perduoti, padovanoti) valstybėje, kurioje jie buvo eksponuojami, be tos valstybės kompetentingų įstaigų sutikimo, taip pat nesumokėjus maito ir importo mokesčių.

14 straipsnis

Atsižvelgdamos į šio Susitarimo tikslus ir siekdamos parengti rekomendacijas, kad būtų tobulinami abiejų valstybių prekybiniai ir ekonominiai santykiai, Susitariančiosios Šalys susitarė įsteigti dvišalę Komisiją.

Šios Komisijos svarbiausi uždaviniai yra:

- klausimų, susijusių su šio Susitarimo aiškinimu ir taikymu, nagrinėjimas;
- dvišalių prekybinių ir ekonominių ryšių plėtimosi analizavimas;
- pasiūlymų rengimas dėl abiejų valstybių prekybinio ir ekonominio bendradarbiavimo gerinimo ir dėl tolimesnių jo plėtimosi perspektyvų;
- šio Susitarimo vykdymo eigos nagrinėjimas ir atitinkamų rekomendacijų rengimas.

Komisijos posėdžiai, vienai iš Susitariančiųjų Šalių pasiūlius, vyks paeiliui Lietuvos Respublikoje ir Kazachstano Respublikoje.

15 straipsnis

Šis Susitarimas, esant būtinumui ir abipusiam Susitariančiųjų Šalių sutikimui, gali būti rašytine forma pakeistas arba papildytas. Pakeitimai arba papildymai įsigalioja nuo tos dienos, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai, kad visos tam reikalingos juridinės procedūros yra atliktos.

16 straipsnis

Ginčus, kylančius dėl šio Susitarimo nuostatų aiškinimo arba taikymo, Susitariančiosios Šalys spres derybų keliu, atsižvelgdamos į tarptautinės teisės normas.

17 straipsnis

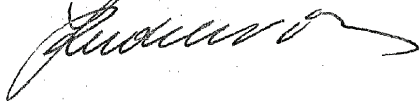
1. Šis Susitarimas įsigalioja trečio mėnesio pirmąją dieną nuo to momento, kai abi Susitariančiosios Šalys gauna raštiškus pranešimus apie reikalavimų, reikalingų jo įsigaliojimui pagal kiekvienos Susitariančiosios Šalies įstatymus ir kitus teisės aktus, įvykdymą.

2. Šis Susitarimas yra sudaromas penkeriems metams. Jis yra automatiškai pratęsiamas vienerių metų periodams, jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių, likus šešiams mėnesiams iki Susitarimo galiojimo pabaigos, nepraneš raštu kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo ketinimą nutraukti šį Susitarimą.

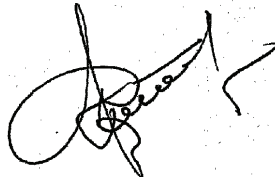
3. Nutraukus Susitarimą, jo nuostatos bus taikomos visoms sutartims, sudarytoms šio Susitarimo galiojimo laikotarpiu ir neįvykdytoms iki jo galiojimo pabaigos, bet ne ilgiau kaip vienerius metus.

Sudaryta Almatoje 1997 m. kovo 4 d. dviem originaliais egzemplioriais, kiekvienas jų lietuvių, kazachų ir rusų kalbomis, visi tekstai turi vienodą galią. Kilus Susitariančiųjų Šalių nesutarimams dėl šio Susitarimo aiškinimo, taikymo arba vykdymo, Susitariančiosios Šalys remsis Susitarimo tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Kazachstano Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT – TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

**между Правительством Литовской Республики
и
Правительством Республики Казахстан**

о торгово-экономическом сотрудничестве

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Казахстан, далее именуемые "Договаривающимися Сторонами",

Исходя из необходимости создания благоприятных условий для развития торгово-экономических отношений между Договаривающимися Сторонами,

Желая содействовать развитию и укреплению торгово-экономических отношений между Договаривающимися Сторонами на основе равенства, взаимной выгоды и принципов международного права,

Стремясь развивать свои отношения в сфере торговли в соответствии с принципами Всемирной торговой организации (ВТО),

согласились о нижеследующем:

Статья 1

Договаривающиеся Стороны, руководствуясь принципами равноправия, взаимной выгоды и заинтересованности, принимают меры для развития и расширения торгово-экономических отношений между государственными органами Договаривающихся Сторон и субъектами хозяйственной деятельности независимо от их форм собственности с соблюдением законодательных актов, действующих в обоих государствах.

Статья 2

В целях создания взаимовыгодных условий для развития торгово-экономического сотрудничества, со дня вступления в силу настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны предоставляют друг другу режим наиболее благоприятствуемой нации в том, что касается:

- таможенных пошлин, налогов и сборов, применяемых в отношении импорта и экспорта, включая методы взимания таких пошлин, налогов и сборов;

- положений, касающихся таможенного оформления, транзита, складирования, перегрузки товаров и других услуг подобного рода;

- налогов и других внутренних сборов любого рода, взимаемых прямо или косвенно;
- методов платежа и перевода таких платежей;
- правил, касающихся продажи, закупки, транспортировки, распределения и использования товаров на внутреннем рынке;
- выдачи импортных и экспортных лицензий.

Статья 3

Положение статьи 2 не распространяется на:

- преимущества, предоставляемые одной из Договаривающихся Сторон соседним государствам с целью облегчения приграничной торговли и приграничных перевозок;
- преимущества, предоставляемые третьим странам в связи с участием в настоящем или в будущем одной из Договаривающихся Сторон в таможенных союзах, зонах свободной торговли или других формах торгово-экономического сотрудничества;
- преимущества, предоставляемые по общим системам преференций.

Статья 4

Торгово-экономическое сотрудничество между Договаривающимися Сторонами осуществляется путем заключения контрактов между субъектами хозяйственной деятельности, независимо от форм их собственности, с соблюдением действующих в обоих государствах законодательств и норм международного частного права.

Статья 5

Все расчеты и платежи между субъектами хозяйственной деятельности Договаривающихся Сторон осуществляются в свободно конвертируемой валюте либо в валюте, определенной договорами (контрактами) между субъектами хозяйственной деятельности.

Статья 6

Договаривающиеся Стороны организуют взаимное предоставление информации о принимаемых законодательных актах, регулирующих межгосударственные торгово-экономические отношения, обмен статистической информацией, которая может влиять на торгово-экономические отношения между Договаривающимися Сторонами.

Статья 7

Для осуществления тарифного и нетарифного регулирования двусторонних торгово-экономических отношений, обмена статистической информацией, проведения таможенных процедур Договаривающиеся Стороны будут использовать Товарную Номенклатуру Внешнеэкономической Деятельности, основанную на Комбинированной системе описания и кодирования товаров Европейского Экономического Сообщества.

Статья 8

1. Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии с национальными законодательствами государств обеспечит условия для транзита через территорию своего государства товаров, происходящих в таможенной территории государства другой Договаривающейся Стороны и/или третьих стран и предназначенных для таможенной территории государства другой Договаривающейся Стороны или любой третьей страны.

2. Настоящее Соглашение не касается ввоза и вывоза, а также транзита определенных предметов, изделий и товаров, ввоз и вывоз, а также транзит которых запрещен или ограничен законодательством Литовской Республики, либо Республики Казахстан.

Статья 9

Договаривающиеся Стороны согласились, что порядок и условия перевоза грузов, движения транспорта, в том числе транзитных грузовых и пассажирских перевозок, а также взаимодействие транспортных систем будут регулироваться в соответствии с международными правилами перевозок и/или определяться отдельными соглашениями Договаривающихся Сторон.

Статья 10

Договаривающиеся Стороны, признавая важность инвестиций, внедрения прогрессивных технологий, а также, исходя из принципов экономической целесообразности, будут содействовать созданию благоприятных условий для инвестиций, совместных предприятий и предприятий с иностранным капиталом, представительств таких предприятий, банков.

Статья 11

Каждая Договаривающаяся Сторона в соответствии со своим законодательством и международными обязательствами предоставляет равную правовую, в том числе и судебную, защиту прав и законных интересов субъектов хозяйственной деятельности другой Договаривающейся Стороны.

Статья 12

Положения настоящего Соглашения не ограничивают право каждой из Сторон предпринимать *inter alia* меры по запрету или ограничению экспорта, импорта и транзита, направленные на:

- а) защиту национальной безопасности;
- б) охрану жизни и здоровья людей, профилактику заболеваний животных и растений;
- в) защиту промышленной и интеллектуальной собственности;
- г) охрану национальных художественных, исторических и археологических ценностей;
- д) предотвращение истощения природных ресурсов;
- е) защиту общественной морали;
- ж) защиту отечественных производителей;

Такие меры по запрету и ограничению применяются на недискриминационной основе и руководствуясь Соглашениями о мерах по защите рынка.

Статья 13

Договаривающиеся Стороны оказывают содействие в организации и проведении на территории своего государства торговых ярмарок, выставок, технико-экономических семинаров. Договаривающиеся Стороны, в соответствии с действующим законодательством государства каждой Договаривающейся Стороны, освобождают "временно" ввозимые экспонаты и образцы товаров из другой Договаривающейся Стороны, предназначенные для выставок и других подобных экспозиционных целей от таможенных пошлин и равносильных по влиянию других налогов. Такие экспонаты и образцы не могут быть проданы (переданы, подарены) в стране, в которой они экспонировались, без согласия на то компетентных органов этой страны, а также уплаты таможенных пошлин и налогов по импорту.

Статья 14

Исходя из целей настоящего Соглашения и для выработки рекомендаций по совершенствованию торгово-экономического сотрудничества между двумя государствами Договаривающиеся Стороны согласились учредить двустороннюю Комиссию.

Основными задачами указанной Комиссии являются:

- рассмотрение вопросов, относящихся к толкованию и применению настоящего Соглашения;

- анализ развития двусторонних торгово-экономических связей;

- разработка предложений по улучшению условий торгово-экономического сотрудничества между двумя государствами и по перспективам его дальнейшего развития;

- рассмотрение хода реализации настоящего Соглашения и разработка соответствующих рекомендаций;

Заседания Комиссий будут, по предложению одной из Договаривающихся Сторон, проводиться поочередно в Литовской Республике и в Республике Казахстан.

Статья 15

Настоящее Соглашение, в случае необходимости, может быть изменено или дополнено в письменной форме по взаимному согласию Договаривающихся Сторон. Изменения или дополнения вступают в силу со дня уведомления Договаривающимися Сторонами друг друга о выполнении всех, необходимых для этого, юридических процедур.

Статья 16

В случае возникновения споров по толкованию или применению положений настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны будут решать их путем переговоров с учетом норм международного права.

Статья 17

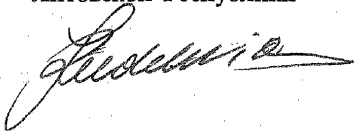
1. Настоящее Соглашение вступает в силу с первого дня третьего месяца с момента получения обеими Договаривающимися Сторонами взаимных письменных извещений о выполнении требований, необходимых для его вступления в силу, в соответствии с законодательством каждой из Договаривающихся Сторон.

2. Настоящее Соглашение заключено на пять лет. Оно будет автоматически продлеваться на годичные периоды, если одна из Договаривающихся Сторон за шесть месяцев до истечения соответствующего срока действия настоящего Соглашения не уведомит в письменной форме другую Договаривающуюся Сторону о своем намерении прекратить его действие.

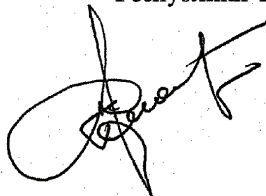
3. После прекращения действия настоящего Соглашения его положения будут применяться ко всем контрактам, обязательства по которым возникли в период его действия и не исполнены к моменту прекращения срока действия Соглашения, но не более, чем один год.

Совершено в г. Алматы 7 марта 1997 года в двух подлинных экземплярах, каждый на литовском, казахском и русском языках, при этом все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения разногласий Договаривающихся Сторон по поводу толкования, применения или выполнения настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны будут руководствоваться текстом Соглашения на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Казахстан

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KA-
ZAKHSTAN ON TRADE AND ECONOMIC COOPERATION

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan, hereinafter referred to as “the Contracting Parties”,

Considering the need to create favourable conditions for the development of trade and economic relations between the Contracting Parties,

Desiring to promote the development and strengthening of trade and economic relations between the Contracting Parties on the basis of equality, mutual benefit and the principles of international law,

Endeavouring to develop their relations in the sphere of trade in accordance with the principles of the World Trade Organization (WTO),

Have agreed as follows:

Article 1

The Contracting Parties, guided by the principles of equal rights and mutual benefit and interest, shall undertake measures to develop and expand trade and economic relations between the State authorities of the Contracting Parties and economic entities, regardless of their form of ownership, and shall comply with the legislative instruments that are in place in both States.

Article 2

For purposes of creating mutually beneficial conditions for the development of trade and economic cooperation, the Contracting Parties shall, beginning on the day this Agreement enters into force, grant each other most-favoured-nation treatment with respect to:

- customs duties, taxes and charges applied to imports and exports, including methods of levying such duties, taxes and charges;
- regulations pertaining to customs clearance, transit, warehousing, and transshipment of goods and other such services;
- taxes and other domestic charges of any kind that are levied directly or indirectly;
- methods of payment and the transfer of such payments;
- rules for the sale, purchase, transport, distribution and utilization of goods on the domestic market;
- the issuance of import and export licenses.

Article 3

The status of Article 2 shall not extend to:

- advantages granted by one Contracting Party to neighbouring States for the purpose of facilitating border trade and border shipping operations;
- advantages granted to third countries in connection with the participation at present or in the future of one of the Contracting Parties in customs unions, free-trade zones or other forms of trade and economic cooperation;
- advantages granted under generalized systems of preferences.

Article 4

Trade and economic cooperation between the Contracting Parties shall be effected through contracts concluded between economic entities, regardless of their form of ownership, in conformance with the laws prevailing in both States and the norms of private international law.

Article 5

All settlements and payments between economic entities of the Contracting Parties shall be made in freely convertible currency or in a currency determined by agreements (contracts) between the economic entities.

Article 6

The Contracting Parties shall arrange for the mutual exchange of information on the adopted legislative instruments that regulate interstate trade and economic relations and the exchange of statistical information that could affect the trade and economic relations between the Contracting Parties.

Article 7

For carrying out the tariff and non-tariff regulation of the bilateral trade and economic relations, the exchange of statistical information and the performance of the customs procedures, the Contracting Parties shall use the Foreign Economic Activity Commodity Nomenclature based on the European Economic Community's Harmonized Commodity Description and Coding System.

Article 8

1. Each Contracting Party, in accordance with its national legislation, shall ensure the conditions for the transit through the territory of its State of goods originating in the customs territory of the State of the other Contracting Party and/or third countries and

goods destined for the customs territory of the State of the other Contracting Party or any third country.

2. This Agreement shall not affect the import or export or transit of items, merchandise or goods whose import or export or transit is prohibited or restricted under the legislation of the Republic of Lithuania or Republic of Kazakhstan law.

Article 9

The Contracting Parties have agreed that the procedure and conditions for the transport of goods and transport operations, including transit operations for the transport of goods and passengers, as well as the coordination of transport systems, shall be regulated in accordance with international shipping rules and/or shall be defined by separate agreements between the Contracting Parties.

Article 10

The Contracting Parties, recognizing the importance of investments and of the introduction of advanced technologies, as well as relying on the principles of economic expediency, shall promote the creation of conditions favourable to investment, joint ventures and enterprises with foreign capital participation, representative offices of such enterprises and banks.

Article 11

Each Contracting Party, in accordance with its laws and international obligations, shall provide equal legal, as well as judicial, protection of the rights and lawful interests of the economic entities of the other Contracting Party.

Article 12

The provisions of this Agreement shall not restrict the right of each Contracting Party to undertake, inter alia, measures that ban or restrict exports, imports or transit and that are aimed at:

- (a) protecting national security;
- (b) protecting the life and limb of people, and preventing animal and plant diseases;
- (c) protecting industrial and intellectual property;
- (d) safeguarding national artistic, historical and archaeological treasures;
- (e) preventing the depletion of natural resources;
- (f) protecting public morality;
- (g) protecting domestic producers.

Such bans and restrictions shall be applied on a non-discriminatory basis, in conformance with agreements on market-protection measures.

Article 13

The Contracting Parties shall assist with the organization and conduct, in the territory of their States, trade fairs, exhibitions and technical and economic seminars. In accordance with the legislation in force in the State of each Contracting Party, the Contracting Parties, shall exempt from customs duties and other, equivalent charges models and samples of goods from the other Contracting Party that are intended for exhibitions or other such exposition purposes. Such models and samples may not be sold in the country in which they are exhibited without the consent of the competent authorities of that country or without payment of the customs import duties and charges.

Article 14

In accordance with the objectives of this Agreement and in order to draw up recommendations for the furthering of trade and economic cooperation between the two States, the Contracting Parties have agreed to establish a bilateral Commission.

The main tasks of this Commission shall be:

- to consider questions relating to the interpretation and application of this Agreement;
- study the development of bilateral trade and economic links;
- to draw up proposals for the improvement of conditions for trade and economic cooperation between the two States and to ensure the further development of such cooperation;
- to monitor the implementation of this Agreement and to draw up relevant recommendations.

Meetings of the Commission shall be held at the request of either Contracting Party, alternately in the Republic of Lithuania and in the Republic of Kazakhstan.

Article 15

Modifications and additions may be made to this Agreement, when necessary, in writing, by common accord of the Contracting Parties. The modifications and additions shall enter into force on the day on which the Contracting Parties notify each other that all the legal procedures necessary for entry into force have been completed.

Article 16

In the event of any disputes over the interpretation or application of the provisions of this Agreement arise, the Contracting Parties shall resolve them by means of negotiation, with the rules of international law taken into account.

Article 17

1. This Agreement shall enter into force on the first day of the third month from the date of receipt by both Contracting Parties of written notification of the completion, in accordance with the laws of each of the Contracting Parties, of the requirements for the Agreement's entry into force.

2. This Agreement shall be concluded for five years. It shall be automatically extended for subsequent one-year periods, unless one of the Contracting Parties, six months before the expiration of the term of this Agreement, notifies the other Contracting Party in writing of its intention to terminate the Agreement.

3. After the termination of this Agreement, its provisions shall apply to all contracts whose obligations arose while it was in force and were not completed before the termination of the Agreement, but for no more than one year.

DONE at Almaty on 7 March 1997, in two original copies, each in the Lithuanian, Kazakh and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event that differences arise between the Contracting Parties with regard to the interpretation, application or implementation of this Agreement, the Contracting Parties shall rely on the Russian text.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Kazakhstan:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN RELATIF À LA COOPÉRATION COMMERCIALE ET ÉCONOMIQUE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan, ci-après dénommés les « Parties contractantes »,

Se fondant sur la nécessité de créer des conditions favorables au développement de relations commerciales et économiques entre les Parties contractantes,

Désireux de promouvoir le développement et le renforcement des relations économiques et commerciales entre les Parties contractantes sur la base de l'égalité, de l'avantage réciproque et des principes du droit international,

Souhaitant développer leurs relations dans le domaine du commerce conformément aux principes de l'Organisation mondiale du commerce (OMC),

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier

Les Parties contractantes, guidées par les principes d'égalité des droits, d'avantage réciproque et d'intérêt, prennent des mesures visant au développement et à l'extension des relations commerciales et économiques entre les organes d'État des Parties contractantes et les entités exerçant une activité économique, quelle qu'en soit la forme de propriété, en respectant les actes législatifs en vigueur dans les deux États.

Article 2

En vue de créer des conditions mutuellement avantageuses pour le développement de la coopération commerciale et économique, les Parties contractantes, à compter de l'entrée en vigueur du présent Accord, s'accordent réciproquement le régime de la nation la plus favorisée en ce qui concerne :

- Les droits de douane, les impôts et taxes grevant les importations et les exportations, y compris les modes de perception desdits droits, impôts et taxes;
- Les dispositions relatives à l'accomplissement des formalités douanières, au transit, à l'entreposage et au transbordement des marchandises et autres opérations analogues;
- Les impôts et autres taxes intérieures de toutes sortes, perçus directement ou indirectement;
- Les modes de paiement et de transfert des fonds correspondants;
- La réglementation concernant la vente, l'achat, le transport, la distribution et l'utilisation des marchandises sur le marché intérieur;

- La délivrance des licences d'importation et d'exportation.

Article 3

Le traitement prévu à l'article 2 ne s'appliquera pas aux éléments ci après :

- Le traitement préférentiel accordé par l'une des Parties contractantes à des États voisins dans le but de faciliter le commerce et les envois de marchandises dans les zones frontalières;
- Le traitement préférentiel accordé à des pays tiers en relation avec la participation actuelle ou future de l'une des Parties contractantes à des unions douanières, à des zones de libre échange ou à d'autres formes de coopération commerciale et économique;
- Le traitement préférentiel accordé en vertu de systèmes généraux de préférences.

Article 4

La coopération commerciale et économique entre les Parties contractantes aura lieu via la conclusion de contrats entre des entités exerçant une activité économique, quelle que soit la répartition du capital, conformément à la législation en vigueur dans les deux États et aux normes de droit privé international.

Article 5

Tous les règlements et paiements entre les entités économiques des Parties contractantes seront effectués en monnaie librement convertible ou dans une devise déterminée par accords (contrats) entre ces entités économiques.

Article 6

Les Parties contractantes organiseront la communication réciproque d'informations relatives aux actes législatifs qui peuvent être adoptés et qui réglementent les relations commerciales et économiques interétatiques, ainsi que l'échange d'informations statistiques susceptibles d'influer sur les relations commerciales et économiques entre les Parties contractantes.

Article 7

Pour assurer la réglementation tarifaire et non tarifaire des relations commerciales et économiques bilatérales, l'échange d'informations statistiques et l'exécution des procédures douanières, les Parties contractantes sont convenues d'utiliser la Nomenclature des marchandises des activités économiques extérieures, basée sur le Système harmonisé de désignation et de codification des marchandises de la Communauté économique européenne.

Article 8

1. Chacune des Parties contractantes, conformément à sa propre législation domestique, assure les conditions nécessaires au transit, par le territoire de son État, de marchandises provenant du territoire douanier de l'État de l'autre Partie contractante et/ou de pays tiers et destinées au territoire douanier de l'État de l'autre Partie contractante ou de tout pays tiers.

2. Le présent Accord ne concerne pas l'importation et l'exportation ni le transit d'objets, d'articles ou de marchandises dont l'importation, l'exportation ou le transit est interdit ou restreint par la législation de la République de Lituanie ou de la République du Kazakhstan.

Article 9

Les Parties contractantes sont convenues de réglementer les modalités et les conditions de transport des marchandises, les activités de transport et notamment le transport de marchandises et de passagers en transit, ainsi que la coordination entre systèmes de transport, conformément aux règles internationales de transport et/ou de les déterminer par le biais d'accords séparés conclus entre les Parties contractantes.

Article 10

Les Parties contractantes, reconnaissant l'importance des investissements, de l'introduction de technologies de pointe et se fondant sur les principes d'utilité économique, contribueront à l'instauration de conditions favorables aux investissements, aux entreprises collectives et aux entreprises à capital étranger, ainsi qu'aux représentants desdites entreprises et aux banques.

Article 11

Chacune des Parties contractantes, conformément à sa législation et à ses obligations internationales, assurera une protection juridique équitable, judiciaire notamment, des droits et des intérêts légaux des entités économiques de l'autre Partie contractante.

Article 12

Les dispositions du présent Accord ne restreindront pas le droit de chacune des Parties contractantes à prendre, notamment, des mesures interdisant ou restreignant les exportations, les importations ou le transit et qui sont destinées à :

- (a) Protéger la sécurité nationale;
- (b) Protéger la vie ou la santé des hommes et empêcher les maladies des animaux et des plantes;
- (c) Protéger les droits de propriété industrielle et intellectuelle;
- (d) Protéger les trésors artistiques, historiques et archéologiques nationaux;

- (e) Empêcher le pillage des ressources naturelles;
- (f) Protéger la moralité publique;
- (g) Protéger les producteurs domestiques.

Ces interdictions et restrictions seront appliquées de façon non discriminatoire et conformément aux accords portant des mesures de protection des marchés.

Article 13

Les Parties contractantes se fourniront assistance en vue d'organiser et de tenir sur leurs territoires respectifs des salons commerciaux, des foires, des expositions et des colloques techniques et économiques. Conformément à la législation en vigueur dans chaque État, chaque Partie contractante exonérera des impôts douaniers à l'importation et d'autres droits équivalents les modèles et les échantillons de marchandises en provenance de l'autre Partie contractante et qui sont destinés à des expositions et d'autres activités similaires de démonstration. Ces modèles et échantillons ne pourront être vendus dans le pays où ils sont exposés sans le consentement des autorités compétentes de ce pays ou sans le paiement de droits de douane ou d'importation.

Article 14

Dans le respect des objectifs du présent Accord et afin d'établir des recommandations pour la promotion de la coopération commerciale et économique entre les deux États, les Parties contractantes sont convenues de constituer une Commission bilatérale.

Les principales tâches de cette Commission seront :

- L'examen des questions relatives à l'interprétation et à l'exécution du présent Accord;
- L'étude du développement de liens économique et commerciaux bilatéraux;
- L'établissement de propositions d'amélioration des conditions de coopération commerciale et économique entre les deux États et de promotion du développement ultérieur d'une telle coopération;
- La surveillance de la mise en œuvre du présent Accord et l'établissement de recommandations pertinentes.

Les réunions de la Commission seront tenues à la demande de l'une des Parties contractantes, à tour de rôle en République de Lituanie et en République du Kazakhstan.

Article 15

Le présent Accord pourra faire l'objet de modifications et d'adjonctions, en tant que de besoin, avec l'accord écrit réciproque des deux Parties contractantes. Lesdites modifications et adjonctions entreranno en vigueur à la date à laquelle les Parties contractantes se notifient mutuellement l'achèvement de toutes les procédures juridiques nécessaires pour leur entrée en vigueur.

Article 16

En cas de litiges quant à l'interprétation ou à la mise en œuvre du présent Accord, les Parties contractantes auront recours pour les résoudre à des négociations, en tenant compte des dispositions du droit international.

Article 17

1. Le présent Accord entrera en vigueur le premier jour du troisième mois à compter de la date de réception, par les deux Parties contractantes, des notifications écrites d'achèvement des exigences nécessaires à l'entrée en vigueur du présent Accord, conformément à la législation de chacune des Parties contractantes.

2. Le présent Accord est conclu pour cinq ans. Il sera automatiquement renouvelé pour des périodes subséquentes d'un an, à moins que l'une des Parties contractantes ne notifie à l'autre par écrit, moyennant un préavis de six mois avant l'expiration de la période en cours, son intention de le dénoncer.

3. Les dispositions du présent Accord continueront de s'appliquer à tous les contrats en vertu desquels des obligations sont apparues au cours de sa période de validité et qui n'ont pas été exécutés en totalité à la date à laquelle l'Accord cesse d'être en vigueur, mais ce uniquement dans un délai inférieur à un an.

FAIT à Almaty le 7 mars 1997, en deux exemplaires originaux, chacun dans les langues lituanienne, kazakhe et russe, les trois textes faisant également foi. Dans l'éventualité de la survenance de différences entre les Parties contractantes relativement à l'interprétation, l'exécution ou la mise en œuvre du présent Accord, le texte en langue russe prévaudra entre les Parties contractantes.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

No. 43523

**Lithuania
and
Kazakhstan**

Treaty between the Republic of Lithuania and the Republic of Kazakhstan on mutual understanding and cooperation. Almaty, 7 November 1993

Entry into force: *13 March 1996 by the exchange of instruments of ratification, in accordance with article 18*

Authentic texts: *Kazakh, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 1 February 2007*

**Lituanie
et
Kazakhstan**

Traité entre la République de Lituanie et la République du Kazakhstan relatif à l'entente mutuelle et la coopération. Almaty, 7 novembre 1993

Entrée en vigueur : *13 mars 1996 par échange des instruments de ratification, conformément à l'article 18*

Textes authentiques : *kazakh, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 1er février 2007*

[KAZAKH TEXT – ТЕХТЕ KAZAKH]

Литван Республикасы мен Қазақстан
Республикасы арасындағы өзара
түсіністік пен ынтымақтастық туралы

Ш А Р Т

Будан өрі "Мертебелі Уағдаласушы Тараптар" деп аталатын Литван Республикасы мен Қазақстан Республикасы,

– халықаралық хуқық нормаларына, Біріккен Ұлттар Ұйымының Жарғысында және Европадағы қауіпсіздік пен ынтымақтастық жөніндегі кеңестің құжаттарында баянды етілген мақсаттар мен принциптерге өздерінің адалдығын қуаттай отырып,

– олардың арасындағы достық пен өзара ынтымақтастық қатынастарының одан өрі дамуы екі мемлекеттің мүдделеріне сай келетіндігіне көміл сене отырып,

– адам хуқықтары туралы жалпы жұрт таныған халықаралық нормаларды сақтауға өздерінің бекем бел буғандығын жариялай отырып,

– саяси, экономикалық, мәдени, ғылыми және басқа салаларда өзара тиімді ынтымақтастықты дамытуға ұмтыла отырып,

мына төмендегілер жайында уағдаласты:

I – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар егемендік, теңдік, күш қолданудан немесе күш қолданамыз деп қорқытудан бас тарту, шекаралардың беріктігі, аумақ тұтастығы, дауды бейбіт жолмен реттеу, бір-бірінің ішкі істеріне араласпау, адам хуқықтары мен бостандықтарын құрметтеу, өзара тиімді ынтымақтастық, халықаралық міндеттемелерді адал орындау принциптерін дәйекті түрде ұстана отырып, достық қатынастарды дамытады.

2 – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар қызметі Мертебелі Уағдаласушы Тараптардың біріне қарсы бағытталған ұйымдарға, әскери одақтарға

/блоктарға/ кірмеуге және қатыспауға міндеттенеді.

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар өз аумақтарының екінші Мертебелі Уағдаласушы Тарапқа қарсы қарулы агрессияны немесе дұшпандық әрекетт жүзеге асыру мақсатында пайдаланылуына жол бермеуге міндеттенеді.

3 - бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар екінші Мертебелі Уағдаласушы Тараптың тәуелсіздігін, мемлекеттілігін және аумақтық тұтастығын өлсірету немесе жою, немесе өкіметті басып алу мақсатын көздеген ұйымдар мен топтардың құрылып, жұмыс істеуіне, сондай-ақ жеке адамдардың әрекет етуіне өздерінің заңдарына сәйкес өз аумақтарында тыйым салады

4 - бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар өз аумақтарында тұратын адамдарға ұлттық немесе басқа айырмашылықтарына қарамастан, адам хуқықтары туралы жалпы жұрт таныған нормаларға, сондай-ақ өздерінің ішкі заңдарына сәйкес кепілдік береді.

5 - бап

Әрбір Мертебелі Уағдаласушы Тарап өз аумағында тұратын ұлттық азшылыққа немесе этникалық топтарға қатысты адамдарға, олардың ұлтына қарамастан, жалпы жұрт таныған халықаралық хуқық принциптері мен нормаларына және сол адамдар тұратын елдің мемлекеттік ішкі заңдарына сәйкес азаматтық, саяси, әлеуметтік, экономикалық және мәдени хуқықтар мен бостандықтар жөнінде кепілдік береді.

Әрбір Мертебелі Уағдаласушы Тарап екінші Мертебелі Уағдаласушы Тараптың азаматтарына және Мертебелі Уағдаласушы Тараптардың азаматтығына хуқығы бар, екінші Мертебелі Уағдаласушы Тараптың аумағында уақытша тұрып жатқан адамдарға жалпы жұрт таныған халықаралық хуқық принциптері мен нормаларына және бұл адамдар тұратын мемлекеттің ішкі заңдарына сәйкес адам хуқықтары мен бостандықтарының бәрі жөнінде кепілдік береді.

6 – бап

Мөртебелі Уағдаласушы Тараптар тең хұқықты ғылыми-техникалық ынтымақтастықты ұлғайтуға ұмтылады.

Мөртебелі Уағдаласушы Тараптардың әрқайсысы өзінің заңды мүдделеріне ықпал жасайтын экономикалық шешімдер туралы екінші тарапқа дер кезінде хабарлап отырады, сондай-ақ екінші Мөртебелі Уағдаласушы Тараптың экономикалық жағдайын әлсіретуі мүмкін бір жақты әрекеттерден аулақ болады.

7 – бап

Мөртебелі Уағдаласушы Тараптар нарық принциптеріне негізделген өзара тиімді экономика және сауда ынтымақтастығын ұлғайтуға тырысады сөйтіп инвестициялардың, технологиялардың, патенттік және авторлық хұқықтардың қорғалуын ескере отырып, мұндай ынтымақтастыққа қолайлы жағдай туғызады, товарлар мен қызметтер алмасуды реттейді және тиіст келісімдер жасасады.

Мөртебелі Уағдаласушы Тараптар бірлескен кәсіпорындардың құрылы жұмыс істеуін, сондай-ақ жеке кәсіпкерлер арасындағы байланыстардың ұлғайтылуын көтермелеп отырады.

8 – бап

Мөртебелі Уағдаласушы Тараптардың бірінің екінші Мөртебелі Уағдаласушы Тараптың аумағындағы мемлекеттік мүлкінің, заңды ұйымдар мен азаматтарының мүлкінің хұқықтық режимі, егер Мөртебелі Уағдаласушы Тараптардың басқа Келісімдерінде өзгеше көзделмеген болса, аумағында осы мүлік болған Мөртебелі Уағдаласушы Тараптың заңдарымен реттеледі.

Мүлікке қатысты мәселелерді түсіндіруде дау-дамай бола қалған жағдайда олар сот тәртібімен реттеледі.

9 – бап

Мөртебелі Уағдаласушы Тараптар экономика, қаржы, келік, инвестиция, кедендік ережелер салаларындағы және қызметтің басқа да салаларындағы заңдар мен өзге де заң актілері туралы ақпарат алмасуды көтермелеп отырады.

10 – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар экологиялық қауіпсіздіктің бір-тұтас халықаралық жүйесіне қатысады.

Қоршаған ортаны қорғау саласындағы нақты ынтымақтастық жеке келісімдерде белгіленеді.

11 – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар ағарту, мәдениет, өнер, әдебиет, бұқаралық ақпарат құралдары, спорт пен туризм саласындағы ынтымақтастықты көтермелеп, мәдени-тарихи мұра мен архивтерді пайдалану үшін жағдай жасайды.

Қызметшілерді даярлаудағы, ғылыми біліктілікті көтерудегі, ғалымдар, мамандар, аспиранттар, стажерлер және студенттер алмасудағы нақты ынтымақтастық жеке келісімдерде белгіленеді.

12 – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар хуқық саласында ынтымақтасудың қажеттілігін мойындайды.

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар қылмыстық, азаматтық, отбасылық және консулдық хуқық саласында бір-біріне өзара көмек көрсетеді.

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар азаматтық, отбасылық және қылмыстық істер бойынша хуқықтық көмек пен хуқықтық қатынастар туралы Шарт жасасады.

13 – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар қылмысқа, террорға, заңсыз есірткі айналымына, контрабандаға, құпия иммиграция мен эмиграцияға, қолдан жасалған есеп айырысу және төлем құралдарын пайдалануға, сондай-ақ азаматтық авиация мен кеме жүрісіне қауіп төндіретін әрекеттерге қарс күресте ынтымақтасатын болады.

14 – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар екі елдің парламенттері, жергілікті өкімет органдары мен басқару органдары арасындағы ынтымақтастықты көтермелеп отырады.

15 – бап

Осы Шартты жүзеге асыру мақсатында Мертебелі Уағдаласушы Тараптар қажет болған жағдайда, оны орындау мәселелері жөнінде екі жақты консультациялар еткізеді.

Осы Шартты түсіндіру және қолдану жөніндегі даулар консультациялар немесе келіссөздер арқылы шешіледі.

Мертебелі Уағдаласушы Тараптардың келісуімен осы Шарттың ережелері өзгертілуі немесе толықтырылуы мүмкін.

16 – бап

Мертебелі Уағдаласушы Тараптар осы Шарттың принциптері мен ережелері негізінде басқа да шарттар мен келісімдер жасасады.

17 – бап

Осы Шарт Мертебелі Уағдаласушы Тараптардың өздері қатысушылары болып табылатын басқа да халықаралық шарттардан туындайтын хуқықтары мен міндеттемелеріне нұқсан келтірмейді.

18 – бап

Осы Шарт Мертебелі Уағдаласушы Тараптардың заңдарына сәйкес бекітілуге тиіс және бекіту грамоталары алмасылған күні күшіне енеді.

19 – бап

Осы Шарт он жыл мерзімге жасалады.

Бұл Шарттың қолданыста болуы, егер оның қолданылу мерзімі біткенге дейін бір жыл бұрын Мертебелі Уағдаласушы Тараптардың бірі оны бүзғысы келетіні туралы екінші Мертебелі Уағдаласушы Тарапқа жазбаша

түрде ескертпесе, оның қолданыста болуы келесі бес жылдық кезеңдерге езінен-өзі ұзартылады.

1993 жылы 7 қарашада Алматы қаласында әрқайсысы литван және қазақ тілдерінде екі дана болып жасалды және заң жүзінде бұл текстердің күші бірдей.

Әрбір Тарапқа осы Келісімнің данасымен бірге аударманың орыс тіліндегі ресми тексі қалдырылады.

ЛИТВАН РЕСПУБЛИКАСЫ
ҮШІН

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫ
ҮШІН

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

SUTARTIS

TARP LIETUVOS RESPUBLIKOS IR KAZACHSTANO RESPUBLIKOS

DĖL TARPUSAVIO SUPRATIMO IR BENDRADARBIAVIMO

Lietuvos Respublika ir Kazachstano Respublika toliau vadinamos "Aukštosiomis Susitariančiosiomis Šalimis",

- patvirtindamos savo ištikimybę tarptautinės teisės normoms, Jungtinių Tautų Organizacijos Įstatų bei Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo Konferencijos dokumentuose įtvirtintiems tikslams bei principams,

- būdamos įsitikinusios, kad tolesnis jų draugystės santykių ir abipusio bendradarbiavimo vystymas atitinka abiejų valstybių interesus,

- skelbdamos savo pasiryžimą laikytis visuotinai pripažintų žmogaus teisių normų,

- siekdamos plėtoti abipusiškai naudingą bendradarbiavimą politikos, ekonomikos, kultūros, mokslo ir kitose srityse,

susitarė:

1 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys plėtos draugiškus santykius, nuosekliai laikydamosios suverenios lygybės, jėgos arba grasinimo jėga nenaudojimo, sienų neliečiamumo, teritorinio vientisumo, taikaus ginčų sprendimo, nesikišimo į viena kitos vidaus reikalus, žmogaus teisių ir laisvių gerbimo, abipusiškai naudingo bendradarbiavimo, sąžiningo tarptautinių įsipareigojimų vykdymo principų.

2 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys įsipareigoja nestoti ir nedalyvauti organizacijose, karinėse sąjungose (blokuose), kurių veikla yra nukreipta prieš vieną iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių.

Aukštosios Susitariančiosios Šalys įsipareigoja neleisti, kad jų teritorijos būtų panaudotos siekiant įvykdyti ginkluotą agresiją arba priešišką veiklą prieš kitą Aukštąją Susitariančiąją Šalį.

3 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys, pagal jų vidaus įstatymus, draus savo teritorijoje organizacijų bei grupių steigimą ir veiklą, o taip pat atskirų asmenų veiklą, siekiančių pakirsti ar sunaikinti kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies nepriklausomybę, valstybingumą ir pažeisti teritorijos vientisumą bei užgrobti valdžią.

4 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys pagal visuotinai pripažintas tarptautines žmogaus teisių normas, o taip pat pagal savo vidaus įstatymus garantuoja, jų teritorijose gyvenantiems asmenims, lygias teises ir laisves, nepriklausomai nuo jų nacionalinių ar kitokių skirtumų.

5 straipsnis

Kiekviena Aukštoji Susitariančioji Šalis asmenims, priklausantiems nacionalinėms mažumoms ar etninėms grupėms, gyvenantiems jos teritorijoje, nepriklausomai nuo jų tautybės, garantuoja pilietines, politines, socialines, ekonomines ir kultūrines teises bei laisves pagal visuotinai pripažintus tarptautinės teisės principus ir normas ir pagal šalies, kurioje jie gyvena, vidaus įstatymus.

Kiekviena Aukštoji Susitariančioji Šalis garantuoja kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies piliečiams ir asmenims, turintiems teisę į kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies pilietybę, laikinai gyvenantiems kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, visas žmogaus teises ir laisves, pagal visuotinai pripažintus tarptautinės teisės principus bei normas ir valstybės, kurioje tie asmenys gyvena, vidaus įstatymus.

6 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys sieks plėtoti lygiateisi mokslinį ir techninį bendradarbiavimą.

Kiekviena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių iš anksto informuos kitą Šalį apie ekonominius sprendimus, darančius įtaką jos teisėtiems interesams, o taip pat susilaikys nuo vienašališkų veiksmų, galinčių destabilizuoti kitos Aukštosios Susitariančios Šalies ekonominę padėtį.

7 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys sieks plėtoti abipusiškai naudingą ekonominį ir prekybinį bendradarbiavimą, grindžiamą rinkos principais, ir sudarys palankias sąlygas tokiam bendradarbiavimui, atsižvelgdamos į investicijų, technologijų, patentinių ir autoriinių teisių apsaugą, sureguliuos prekių ir paslaugų apykaitą bei pasirašys atitinkamus susitarimus.

Aukštosios Susitariančiosios Šalys skatins bendrų įmonių steigimą bei veiklą, taip pat ryšių plėtojimą tarp privačių verslininkų.

8 straipsnis

Vienos iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių valstybinės nuosavybės, juridinių asmenų ir piliečių nuosavybės, esančios kitos Aukštosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje, teisinį režimą reguliuoja įstatymai tos Aukštosios Susitariančiosios Šalies, kurioje yra ta nuosavybė, jeigu kitaip nenumatyta kituose Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių Susitarimuose.

Kilus ginčams dėl nuosavybės klausimų aiškinimo, jie bus reguliuojami teismine tvarka.

9 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys skatins keitimąsi informacija apie įstatymus bei kitus teisinius aktus ekonomikos, finansų, transporto, investicijų, maitinės taisyklių ir kitokios veiklos srityse.

10 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys dalyvaus vieningoje tarptautinėje ekologinio saugumo sistemoje.

Konkretus bendradarbiavimas aplinkos apsaugos srityje bus nustatomas atskiruose susitarimuose.

11 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys skatins bendradarbiavimą švietimo, kultūros, meno, literatūros, masinės informacijos priemonių, sporto ir turizmo srityse, sudarys sąlygas naudotis kultūros ir istorijos palikimu bei archyvais.

Konkretus bendradarbiavimas rengiant personalą, keliant mokslinę kvalifikaciją, keičiantis mokslininkais, specialistais, aspirantais, stažuotojais ir studentais bus nustatytas atskiruose susitarimuose.

12 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys pripažįsta būtinybę bendradarbiauti teisės srityje.

Aukštosios Susitariančiosios Šalys suteiks viena kitai abipusišką pagalbą baudžiamosios, civilinės, šeimos ir konsulinės teisės srityse.

Aukštosios Susitariančiosios Šalys sudarys Sutartį dėl teisinės pagalbos ir teisinių santykių civilinėse, šeimos ir baudžiamosiose bylose.

13 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys bendradarbiaus kovojant su nusikalstamumu, terorizmu, nelegalia narkotikų apyvarta, kontrabanda, nelegalia imigracija ir emigracija, suklastotų atsiskaitymo ir mokėjimo priemonių gamyba ir naudojimu, taip pat veiksmams, keliančiais grėsmę civilinei aviacijai ir laivybai.

14 straipsnis

Aukštosios Susitariančiosios Šalys skatins abiejų Šalių parlamentų, vietinių valdžios bei valdymo organų bendradarbiavimą.

15 straipsnis

Siekdamos įgyvendinti šią Sutartį, Aukštosios Susitariančiosios Šalys, esant reikalui, rengs dvišales konsultacijas dėl jos vykdymo.

Ginčai dėl šios Sutarties aiškinimo ir taikymo bus sprendžiami konsultacijomis ar derybomis.

Šios Sutarties nuostatos gali būti keičiamos ar pildomos Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių susitarimu.

16 straipsnis

Aukštosios Susitariančios Šalys sudarys kitas sutartis ir susitarimus pagal šioje Sutartyje nustatytus principus ir nuostatas.

17 straipsnis

Ši sutartis nepažeidžia Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių teisių ir pareigų, kylančių iš kitų tarptautinių sutarčių, kurių dalyvėmis jos yra.

18 straipsnis

Ši sutartis turi būti ratifikuota remiantis Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių įstatymais ir įsigalios ratifikacinių raštų apsikeitimo dieną.

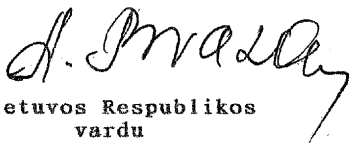
19 straipsnis

Ši Sutartis galios dešimt metų.

Jos galiojimo laikas bus savaime pratęstas kitiems penkerių metų laikotarpiams, jeigu nei viena iš Aukštųjų Susitariančiųjų Šalių nepraneš raštu apie savo ketinimą denonsuoti ją ne vėliau kaip prieš vienerius metus iki jos galiojimo pabaigos.

Sudaryta Almaty 1993 metais lapkričio 7 dieną dviem egzemplioriais, kiekvienas lietuvių ir kazachų kalbomis, kiekvienas tekstas turi vienodą teisinę galią.

Kiekvienai Šaliai kartu su Sutarties egzemplioriumi paliekamas oficialus teksto vertimas į rusų kalbą.

Lietuvos Respublikos
vardu

Kazachstano Respublikos
vardu

[RUSSIAN TEXT – TEXTE RUSSE]

Д О Г О В О Р

МЕЖДУ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКОЙ И РЕСПУБЛИКОЙ КАЗАХСТАН
О ВЗАИМОПОНИМАНИИ И СОТРУДНИЧЕСТВЕ

Литовская Республика и Республика Казахстан, далее именуемые
"Высокими Договаривающимися Сторонами",

- подтверждая свою приверженность нормам международного
права, целям и принципам, закрепленным в Уставе Организации
Объединенных Наций и документах Совещания по безопасности и
сотрудничеству в Европе,

- убежденные, что дальнейшее развитие отношений дружбы и
взаимного сотрудничества между ними отвечает интересам обоих
государств,

- провозглашая свою решимость соблюдать общепризнанные
международные нормы о правах человека,

- стремясь развивать взаимовыгодное сотрудничество в
политической, экономической, культурной, научной и других
областях,

договорились о нижеследующем:

Статья 1

Высокие Договаривающиеся Стороны будут развивать дружественные отношения, последовательно придерживаясь принципов суверенного равенства, отказа от применения силы или угрозы силой, нерушимости границ, территориальной целостности, мирного урегулирования споров, невмешательства во внутренние дела друг друга, уважения прав и свобод человека, взаимовыгодного сотрудничества, добросовестного выполнения международных обязательств.

Статья 2

Высокие Договаривающиеся Стороны обязуются не вступать и не принимать участия в организациях, военных союзах (блоках), деятельность которых направлена против одной из Высоких Договаривающихся Сторон.

Высокие Договаривающиеся Стороны обязуются не допускать, чтобы их территории были бы использованы в целях осуществления вооруженной агрессии или враждебной деятельности против другой Высокой Договаривающейся Стороны.

Статья 3

Высокие Договаривающиеся Стороны, согласно их внутренним законодательствам, будут запрещать на своей территории учреждение и деятельность организаций и групп, а также деятельность отдельных лиц, имеющих цель подорвать или уничтожить независимость, государственность и территориальную целостность другой Высокой Договаривающейся Стороны, или захватить власть.

Статья 4

Высокие Договаривающиеся Стороны в соответствии с общепризнанными международными нормами о правах человека, а также своим внутренним законодательством гарантируют лицам, проживающим на их территории равные права и свободы, независимо от их национальных или иных различий.

Статья 5

Каждая из Высоких Договаривающихся Сторон лицам, принадлежащим к национальным меньшинствам или этническим группам, проживающим на ее территории, независимо от их национальности, гарантирует гражданские, политические, социальные, экономические и культурные права и свободы в соответствии с общепризнанными принципами и нормами международного права и с внутренним законодательством стран, в которой они проживают.

Каждая Высокая Договаривающаяся Сторона гарантирует гражданам другой Высокой Договаривающейся Стороны и лицам, имеющим право на гражданство Другой Высокой Договаривающейся Стороны, временно проживающим на территории другой Высокой Договаривающейся Стороны, все права и свободы человека в соответствии с общепризнанными принципами и нормами международного права и внутренним законодательством государства, в котором эти лица проживают.

Статья 6

Высокие Договаривающиеся Стороны будут стремиться расширять равноправное научно-техническое сотрудничество.

Каждая из Высоких Договаривающихся Сторон будет заблаговременно информировать другую Сторону об экономических решениях, оказывающих влияние на ее законные интересы, а также воздержится от односторонних действий, могущих дестабилизировать экономическое положение другой Высокой Договаривающейся Стороны.

Статья 7

Высокие Договаривающиеся Стороны будут стремиться расширять взаимовыгодное экономическое и торговое сотрудничество, основывающееся на рыночных принципах и создадут благоприятные условия такому сотрудничеству, учитывая охрану инвестиций, технологий, патентных и авторских прав, урегулируют обмен товаров и услуг и заключат соответствующие соглашения.

Высокие Договаривающиеся Стороны будут поощрять учреждение и деятельность совместных предприятий, а также расширение связей между частными предпринимателями.

Статья 8

Правовой режим государственного имущества, имущества юридических лиц и граждан одной из Высоких Договаривающихся Сторон, находящегося на территории другой Высокой Договаривающейся Стороны, регулируют законы той Высокой Договаривающейся Стороны, на которой находится это имущество, если иного не предусмотрено в других Соглашениях Высоких Договаривающихся Сторон.

В случае возникновения споров по толкованию вопросов, касающихся имущества, они будут регулироваться в судебном порядке.

Статья 9

Высокие Договаривающиеся Стороны будут поощрять обмен информацией о законах и других юридических актах в области экономики, финансов, транспорта, инвестиций, таможенных правил и иных областях деятельности.

Статья 10

Высокие Договаривающиеся Стороны будут участвовать в единой международной системе экологической безопасности.

Конкретное сотрудничество в области защиты окружающей среды будет определено в отдельных соглашениях.

Статья 11

Высокие Договаривающиеся Стороны будут поощрять сотрудничество в области просвещения, культуры, искусства, литературы, средств массовой информации, спорта и туризма, создадут условия для пользования культурно-историческим наследием и архивами.

Конкретное сотрудничество в подготовке персонала, повышения научной квалификации, обмена учеными, специалистами, аспирантами, стажерами и студентами будет определено в отдельных соглашениях.

Статья 12

Высокие Договаривающиеся Стороны признают необходимость сотрудничества в области права.

Высокие Договаривающиеся Стороны окажут друг другу взаимную помощь в области уголовного, гражданского, семейного и консульского права.

Высокие Договаривающиеся Стороны заключат Договор о правовой помощи и правовых отношениях по гражданским, семейным и уголовным делам.

Статья 13

Высокие Договаривающиеся Стороны будут сотрудничать в борьбе с преступностью, терроризмом, незаконным оборотом наркотиков, контрабандой, нелегальной иммиграцией и эмиграцией, производством и использованием поддельных средств расчетов и платежей, а также действиями, создающими угрозу гражданской авиации и судоходству.

Статья 14

Высокие Договаривающиеся Стороны будут поощрять сотрудничество между парламентами, местными органами власти и органами управления обеих Стран.

Статья 15

В целях реализации настоящего Договора, Высокие Договаривающиеся Стороны, в случае необходимости, будут проводить двухсторонние консультации по вопросам его исполнения.

Споры относительно толкования и применения настоящего Договора будут решаться путем консультаций или переговоров.

Положения настоящего Договора могут быть изменены или дополнены по согласию Высоких Договаривающихся Сторон.

Статья 16

Высокие Договаривающиеся Стороны заключат другие договоры и соглашения, на основе принципов и положений настоящего Договора.

Статья 17

Настоящий Договор не затрагивает прав и обязательств Высоких Договаривающихся Сторон, вытекающих из других международных договоров, участниками которых они являются.

Статья 18

Настоящий Договор подлежит ратификации в соответствии с законодательством Высоких Договаривающихся Сторон и вступит в силу в день обмена ратификационными грамотами.

Статья 19

Настоящий Договор заключается сроком на десять лет.
Его действие будет автоматически продлеваться на следующие пятилетние периоды, если ни одна из Высоких Договаривающихся Сторон не заявит о своем намерении денонсировать его путем письменного уведомления другой Высокой Договаривающейся Стороны не позднее, чем за один год до истечения срока действия Договора.

Совершено в Алматы ...7... ноября 1993 года в двух экземплярах, каждый на литовском и казахском языках, имеющих одинаковую юридическую силу.

Каждой стороне вместе с экземпляром настоящего Договора оставляется официальный текст перевода на русском языке.

За Литовскую Республику

За Республику Казахстан

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TREATY BETWEEN THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN ON MUTUAL UNDERSTANDING AND CO-OPERATION

The Republic of Lithuania and the Republic of Kazakhstan, hereinafter referred to as the High Contracting Parties,

Affirming their adherence to the rules of international law and to the goals and principles of the Charter of the United Nations Organisation and of the documents of the Conference on Security and Cooperation in Europe,

Convinced that further development of friendly relations and of mutual cooperation between them serves the interests of both States,

Declaring their resolve to observe the universally recognized international standards for human rights,

Endeavouring to develop mutually advantageous cooperation in political, economic, cultural, scientific and other fields,

Have agreed as follows:

Article 1

The High Contracting Parties shall develop friendly relations, adhering accordingly to the principles of sovereign equality, renunciation of the use force or the threat of force, the inviolability of borders, territorial integrity, peaceful settlement of disputes, non-interference in each other's internal affairs, respect for human rights and freedoms, mutually advantageous cooperation and conscientious fulfilment of international obligations.

Article 2

The High Contracting Parties shall refrain from entering into or taking part in organizations or military alliances (blocs) whose activities are directed against one of the High Contracting Parties.

The High Contracting Parties shall refrain from allowing their territories to be used for purposes of carrying out armed aggression or hostile actions against the other High Contracting Party.

Article 3

The High Contracting Parties, with their domestic laws, shall prohibit in their territory the establishment and operation of organizations or groups, as well as the activities of individuals, that have a goal of subverting or destroying the independence, statehood or territorial integrity of the other High Contracting Party or of seizing power.

Article 4

The High Contracting Parties, in accordance with universally recognized international standards for human rights, as well as their own domestic laws, shall guarantee equal rights and freedoms to persons living in their territory, regardless of their nationality or other differences.

Article 5

Each of the High Contracting Parties shall guarantee persons of national minorities or ethnic groups living in its territory, regardless of their nationality, civil, political, social, economic and cultural rights and freedoms in accordance with the universally recognized principles and standards of international law and the domestic laws of the country in which those persons live.

Each High Contracting Party shall guarantee citizens of the other High Contracting Party and persons who are entitled to citizenship of the other High Contracting Party and are temporarily living in the territory of the other High Contracting Party all the human rights and freedoms under the universally recognized principles and standards of international law and the domestic laws of the State in which those persons live.

Article 6

The High Contracting Parties shall endeavour to expand equitable scientific and technical cooperation.

Each of the High Contracting Parties shall inform the other Party, in advance, of economic decisions that affect the other Party's lawful interests, as well as shall refrain from unilateral actions that could destabilize the economic conditions of the other High Contracting Party.

Article 7

The High Contracting Parties shall endeavour to expand mutually advantageous economic and trade cooperation based on market principles and shall create conditions favourable to such cooperation, including the protection of investments, technologies and patents and copyrights; they shall regulate the exchange of goods and services and shall conclude appropriate agreements.

The High Contracting Parties shall encourage the establishment and operation of joint ventures, as well as the expansion of ties between private businesspersons.

Article 8

The legal status of State property and the property of legal persons and citizens of one of the High Contracting Parties that is situated in the territory of the other High Contracting Party shall be established by the laws of the High Contracting Party in which the

property is situated, unless otherwise prescribed in other agreements between the High Contracting Parties.

Article 9

The High Contracting Parties shall encourage the exchange of information on laws and other juridical acts in economics, finances, transportation, investments, customs regulations and other fields of activity.

Article 10

The High Contracting Parties shall participate in an integrated international system for ecological security.

The specific form of cooperation in the area of environmental protection shall be defined in separate agreements.

Article 11

The High Contracting Parties shall encourage cooperation in education, culture, art, literature, the mass media, sports and tourism and shall create the conditions necessary for the use of cultural and historical heritage and archives.

The specific form of cooperation in the training of personnel, the upgrading of skills and the exchange of scientists, specialists, postgraduate students, interns and other students shall be defined in separate agreements.

Article 12

The High Contracting Parties recognize the need for cooperation in the field of law.

The High Contracting Parties shall provide each other reciprocal assistance in criminal, civil, family and consular law.

The High Contracting Parties shall conclude an Agreement on Legal Assistance and Legal Relations in Civil, Family and Criminal Matters.

Article 13

The High Contracting Parties shall cooperate in the fight against crime, terrorism, drug trafficking, smuggling, illegal immigration and emigration and the production and use of counterfeit settlement and payment instruments, as well as actions that create a threat to civil aviation and shipping.

Article 14

The High Contracting Parties shall encourage cooperation between the parliaments, local authorities and administrative bodies of both countries.

Article 15

For purposes of implementing this Treaty, the High Contracting Parties shall, if necessary, hold bilateral consultations on matters of its execution.

Disputes over the interpretation or application of this Treaty shall be settled by consultation or negotiation.

The provisions of this Treaty may be amended or supplemented by agreement of the High Contracting Parties.

Article 16

The High Contracting Parties shall conclude other treaties and agreements on the basis of the principles and provisions of this Treaty.

Article 17

This Treaty shall not affect the rights or obligations of the High Contracting Parties arising from other international treaties to which they are party.

Article 18

This Treaty is subject to ratification in accordance with the laws of the High Contracting Parties and shall enter into force on the day on which the instruments of ratification are exchanged.

Article 19

This Treaty shall be concluded for a period of 10 years.

It will thereafter be automatically extended for successive five-year periods, unless one of the High Contracting Parties announces its intention to denounce the Treaty by providing the other High Contracting Party with written notification no later than one year before the expiry of the period of validity of this Treaty.

DONE at Almaty on 7 November 1993 in two copies, each in the Lithuanian and Kazakh languages, both being equally authentic.

In addition to its copy of this Treaty, each Party shall be given an official text translated into Russian.

For the Republic of Lithuania:

For the Republic of Kazakhstan:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

TRAITÉ ENTRE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN RELATIF À L'ENTENTE MUTUELLE ET LA COOPÉRATION

La République de Lituanie et la République du Kazakhstan, ci-après dénommées les Hautes Parties contractantes,

Réaffirmant leur engagement à l'égard des règles du droit international, y compris les objectifs et les principes énoncés dans la Charte des Nations Unies et les documents de la Conférence pour la sécurité et la coopération en Europe,

Convaincues que l'approfondissement des relations amicales et de la coopération mutuelle dessert les intérêts des deux États,

Affirmant leur détermination à observer les normes internationales reconnues universellement en matière des droits de l'homme,

S'efforçant de développer une coopération assurant des avantages réciproques dans les domaines politique, économique, culturel, scientifique et autres,

Sont convenues de ce qui suit :

Article premier

Les Hautes Parties contractantes favorisent le développement de relations amicales en adhérant en conséquence aux principes de l'égalité de souveraineté, du non-recours à la force ou d'une menace à un tel recours, de l'inviolabilité des frontières, de l'intégrité territoriale, du règlement pacifique des différends, de la non-ingérence dans les affaires intérieures de l'autre partie, du respect des droits de l'homme et des libertés fondamentales, d'une coopération assurant des avantages réciproques et d'un respect scrupuleux de leurs engagements internationaux.

Article 2

Les Hautes Parties contractantes s'abstiennent d'entrer dans des organisations ou des alliances militaires (blocs) ou d'en faire partie, dont les activités sont dirigées contre l'une des Hautes Parties contractantes.

Les Hautes Parties contractantes veillent à ce que leurs territoires respectifs ne soient pas utilisés pour entreprendre une agression armée ou des actions hostiles contre l'autre Haute Partie contractante.

Article 3

Les Hautes Parties contractantes s'appuyant sur leur législation nationale interdisent sur leur territoire l'établissement et le fonctionnement d'organisations ou de groupes de

même que les activités de personnes ayant pour but de réduire ou de détruire l'indépendance, de renverser l'État ou de porter atteinte à l'intégrité de l'autre Haute Partie contractante ou de s'emparer du pouvoir.

Article 4

Conformément aux normes internationales reconnues universellement en matière des droits de l'homme, ainsi qu'à leur propre législation nationale, les Hautes Parties contractantes garantissent des droits égaux et des libertés égales aux personnes vivant sur leur territoire et ce, indépendamment de leur nationalité ou d'autres critères qui les distinguent.

Article 5

Chacune des Hautes Parties contractantes répond des personnes appartenant à des minorités nationales ou à des groupes ethniques résidant sur son territoire, indépendamment de leur nationalité, de leurs droits civils, politiques, socio-économiques et culturels et des libertés, conformément aux principes et aux normes du droit international universellement reconnus et à la législation nationale du pays dans lesquels ces personnes résident.

Chaque Haute Partie contractante garantit aux citoyens de l'autre Haute Partie contractante et des personnes pouvant prétendre à la nationalité de l'autre Haute Partie contractante et qui résident temporairement sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante tous les droits de l'homme et toutes les libertés conformément aux principes et aux normes du droit international et de la législation nationale de l'État dans lequel ces personnes résident.

Article 6

Les Hautes Parties contractantes s'efforcent de promouvoir une coopération scientifique et technique équitable.

Chaque Haute Partie contractante informe l'autre Partie à l'avance des décisions économiques qui affectent les intérêts juridiques de l'autre Partie, de même qu'elle s'abstient de prendre des mesures unilatérales qui pourraient déstabiliser la situation économique de l'autre Haute Partie contractante.

Article 7

Les Hautes Parties contractantes s'efforcent de développer une coopération économique mutuellement avantageuse, y compris en matière d'échanges commerciaux, basée sur les principes du marché et créent les conditions propres à favoriser cette coopération, y compris la protection des investissements, des technologies, des brevets et des droits d'auteur; elles réglementent les échanges de marchandises et de services et concluent les accords appropriés.

Les Hautes Parties contractantes encouragent l'établissement et l'exploitation de coentreprises, de même que l'expansion des liens entre les hommes et les femmes d'affaires du secteur privé.

Article 8

Sauf dispositions contraires stipulées dans d'autres accords conclus entre les Hautes Parties contractantes, le statut légal des biens publics et des biens des personnes physiques et des ressortissants de l'une des Hautes Parties contractantes qui sont situés sur le territoire de l'autre Haute Partie contractante est établi par la législation de la Haute Partie contractante où les biens sont situés.

Article 9

Les Hautes Parties contractantes encouragent l'échange d'informations sur la législation et les autres actes juridiques dans la réglementation économique, financière, des transports, des investissements, douanière et autres domaines d'activité.

Article 10

Les Hautes Parties contractantes participent à un système international intégré garantissant la sécurité écologique.

La forme spécifique de coopération dans le domaine de la protection environnementale sera définie dans des accords séparés.

Article 11

Les Hautes Parties contractantes encouragent la coopération dans le domaine de l'éducation, de la culture, des arts, de la littérature, des mass média, des sports et du tourisme et créent les conditions nécessaires pour l'utilisation de l'héritage et des archives culturelles et historiques.

La forme spécifique de coopération dans le domaine de la formation du personnel, de la mise à niveau des connaissances et de l'échange des scientifiques, des spécialistes, des étudiants de troisième cycle, des internes et autres étudiants sera définie dans des accords séparés.

Article 12

Les Hautes Parties contractantes reconnaissent la nécessité de coopérer dans le domaine juridique.

Les Hautes Parties contractantes se fournissent une assistance réciproque dans le domaine de la législation pénale, civile, familiale et consulaire.

Les Hautes Parties contractantes concluent un Accord en matière d'assistance juridique et de relations juridiques dans les affaires civiles, familiales et pénales.

Article 13

Les Hautes Parties contractantes coopèrent dans le but de lutter contre le crime organisé, le terrorisme, le trafic illicite de stupéfiants, la contrebande, l'immigration et l'émigration illégales, la production et l'utilisation de faux moyens d'échange et de paiement, ainsi que les actes constituant une menace pour l'aviation civile et le transport maritime civil.

Article 14

Les Hautes Parties contractantes encouragent la coopération entre les Parlements, les autorités locales et les administrations des deux pays.

Article 15

Si cela s'avère nécessaire, les Hautes Parties contractantes procèdent à des consultations bilatérales sur certaines matières aux fins de l'application du présent Traité.

Les différends portant sur l'interprétation ou l'application du présent Traité seront réglés par voie de consultations ou de négociations.

Les dispositions du présent Traité peuvent faire l'objet d'amendements ou d'ajouts moyennant accord des Hautes Parties contractantes.

Article 16

Les Hautes Parties contractantes concluront d'autres traités et accords en se fondant sur les principes et dispositions du présent Traité.

Article 17

Le présent Traité ne porte aucunement atteinte aux droits ou obligations des Hautes Parties contractantes résultant d'autres traités internationaux auxquels elles sont parties.

Article 18

Le présent Traité est soumis à ratification conformément à la législation des Hautes Parties contractantes et entrera en vigueur à la date à laquelle les instruments de ratification seront échangés.

Article 19

Le présent Traité est conclu pour une période de dix (10) ans.

Il sera ensuite automatiquement reconduit pour des périodes quinquennales successives à moins que l'une des Hautes Parties contractantes n'ait notifié l'autre Partie

contractante par écrit de son intention de dénoncer le Traité au moins une année avant l'expiration de la période de validité en cours.

FAIT à Almaty le 7 novembre 1993 en double exemplaire, en langues lituanienne et kazakhe, les deux textes faisant également foi.

En sus de son exemplaire du présent Traité, chaque Partie recevra un texte officiel traduit en russe.

Pour la République de Lituanie :

Pour la République du Kazakhstan :

No. 43524

**Lithuania
and
Kazakhstan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on the promotion and reciprocal protection of investments. Almaty, 15 September 1994

Entry into force: *25 May 1995 by notification, in accordance with article 13*

Authentic texts: *Kazakh, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 1 February 2007*

**Lituanie
et
Kazakhstan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif à la promotion et à la protection réciproque des investissements. Almaty, 15 septembre 1994

Entrée en vigueur : *25 mai 1995 par notification, conformément à l'article 13*

Textes authentiques : *kazakh, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 1er février 2007*

[KAZAKH TEXT – TEXTE KAZAKH]

**Литва Республикасының Үкіметі мен
Қазақстан Республикасының Үкіметі
арасында инвестицияларды ынталандыру
және өзара қорғау туралы**

К Е Л І С І М

Литва Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасы Үкіметі, бұдан әрі "Вағдаласушы Тараптар" деп аталады,

– өзара тиімді шарттарда экономикалық ынтымақтастықты дамытуға тілек білдіре отырып;

– Вағдаласушы Тараптың бірінің инвесторларының инвестициялары үшін екінші Вағдаласушы Тараптың аумағында қолайлы жағдай жасауға ұмтыла отырып;

– бұл инвестицияларды ынталандыру мен өзара қорғау жеке меншік кәсіпкерліктің бастамасын көтермелеуге қолайлы болатынын және екі Вағдаласушы Тараптың әл-ауқатына кемегін тигізетініне көз жеткізе отырып,

төмендегілер туралы келісті:

1 – бап

Анықтамалар

Осы Келісімнің мақсаттары үшін:

1. "Инвестиция" термині бір Вағдаласушы Тараптың инвесторы екінші Вағдаласушы Тараптың аумағында, аумағында инвестиция жүзеге асырылатын Вағдаласушы Тараптың заңдарындағы тәртіппен және соған сәйкес инвестициялаған кез келген мүлік түрін білдіреді. Бұл ұғым, атап айтқанда, бірақ олар ғана емес:

а) қозғалмалы және қозғалмайтын мүлік және ипотека, қардар, мүлікті қардарлыққа ұстап қалу құқын және осыған ұқсас өзге де мүліктік құқықтарды;

ә) акциялар, облигациялар және кәсіпорындарға қатысудың өзге де нысандары;

б) экономикалық құндылықты жасау үшін пайдаланылған сол ақшалай қаражатқа деген құқықты немесе экономикалық құндылығы

бар кез келген қызметке деген талап құқығын ;

в) авторлық құқықты, өнеркәсіп меншігі (патенттер, өнеркәсіптік үлгілер мен пішіндер, тауар белгілері, тауар атаулары сияқты) құқығын, know-how goodwill;

г) мемлекеттік орган берген экономикалық қызметті, табиғат ресурстарын барлау, өндіру және пайдалану концессияларын қоса алғанда, жүзеге асыруға деген кез келген құқықты білдіреді.

Аумағында инвестиция жүзеге асырылған Уағдаласушы Тараптың заңдары мен басқа да қалыпты актілеріне сәйкес инвестиция нысанының кез келген өзгеруі оның инвестиция ретіндегі сипатын өзгертпейді.

2. "Инвестор" термині:

а) Уағдаласушы Тараптардың біреуінің қолданылып жүрген заңдарына сәйкес оның азаматы болып табылатын жеке тұлғаны;

ә) Уағдаласушы Тараптардың біреуінің заңдары мен тәртібіне сәйкес оның аумағында құрылған кез келген шаруашылық жүргізуші субъектіні;

б) кез келген үшінші мемлекеттің заңдарына орай құрылған және Уағдаласушы Тараптың азаматтарының немесе шаруашылық жүргізуші субъектілерінің бақылауындағы кез келген шаруашылық жүргізуші субъектіні немесе ұйымды білдіреді, бұлардың тұрғылықты орны осы Уағдаласушы Тараптың аумағында болады, ал бақылау үшін меншіктің көп бөлігі қажет екенін ескерген жөн.

3. "Табыстар" термині инвестициялардан алынған барлық сомаларды білдіреді және атап айтқанда түп-түгел болмағанымен, капитал өсімінен түскен пайданы, табыстарды, проценттерді, дивидендтерді және авторлық қаламақыларды қамтиды.

4. "Аумақ" термині мыналарды білдіреді:

а) Литва Республикасы жөнінде: Литва Республикасы халықаралық құқыққа сәйкес теңіз түбін, жер қойнауын және табиғат ресурстарын зерттеу, пайдалану және қорғау құқығына ие бола алатын аумақтық сулар мен кез келген теңіздегі немесе су астындағы кеңістіктерді қоса алғанда, Литва Республикасының аумағы;

ә) Қазақстан Республикасы жөнінде: еркін экономикалық ай-

мақтарды, континенттік су жазығы мен қойнауын қоса алғанда, Қазақстан Республикасының мемлекеттік аумағы, халықаралық құқыққа сәйкес бұл араларда Қазақстан Республикасы өзінің егемен құқықтары мен заңдарын жүзеге асырады.

2 – бап

Инвестицияларды ынталандыру және инвестициялауға рұқсат алу

Әрбір Уағдаласушы Тарап бірінші Уағдаласушы Тараптың аумағында екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларын ынталандырады және өз заңдары мен тәртібіне сәйкес осындай инвестицияларды қабылдайды.

3 – бап

Инвестицияларды қорғау және құқықтық режим

1. Әрбір Уағдаласушы Тарап екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларының инвестициялары үшін әділ әрі тең құқықты режимді, сондай-ақ өз аумағында олардың толық сақталуы мен қорғалуы қамтамасыз етеді.

Бірде-бір Уағдаласушы Тарап екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларына инвестицияларды иемденуне, қолдауына, пайдалануына немесе оларға билік жүргізуіне бір жақты түрде немесе кемсітушілік шаралары арқылы кедергі жасамайды.

2. Уағдаласушы Тараптардың әрқайсысы өз заңдарына және халықаралық шарттарға сәйкес екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларының инвестицияларына өз аумағында өзінің төл инвесторларының инвестицияларына немесе кез келген үшінші мемлекеттің инвесторларының инвестицияларына қарағанда қолайлылығы кем емес режимді қамтамасыз етеді.

3. Осы баптағы ережелер Уағдаласушы Тараптардың бірде біреуін екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларына ол кез келген үшінші мемлекеттің инвесторларына беретіндей жақсы тілек,

жеңілдіктер немесе артықшылықтар беруге мына жағдайларда:

а) кеден одағына, ортақ нарыққа, еркін сауда аймағына, экономикалық одаққа немесе аймақтық экономикалық ынтымақтас-тықтың кез келген басқа нысандарына қазіргі уақытта қатысқан немесе болашақта қатысатын болуы;

ә) қазірдің өзінде қолда бар немесе болашақтағы шарттарға сәйкес қосарланған салықтар салу туралы немесе салықтарға бай-ланысты басқа да келісімдермен яки ішкі салық заңдары мен жеңілдіктер берілген жағдайда міндеттемейді.

4 – бап

Экспроприация және өтемақы

1. Уағдаласушы Тараптардың бірде бірдеуі өз аумағында екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларының инвестицияларын экспроприацияламайды, национализацияламайды және оларға осы-ларға ұқсас шаралар (бұдан былай "экспроприация" деп аталады) қолданбайды, бұлай ету тек:

а) мұндай экспроприациялау қоғамдық мүдделер үшін жүзеге асырылып, заңдарда белгіленген тәртіпшен жүргізілетін;

ә) мұндай экспроприация кемсітушілікке жатпайтын;

б) дереу арада тиісті және пәрменді өтемақы берілетін жағдайларда ғана орын алады.

2. Осы баптың 1-параграфының (б) тармағында айтылған өтемақы экспроприациялау жүзеге асырылудың тікелей алдында ғана немесе экспроприациялау дүйім жұртқа мәлім болып, ертерек жүргізілсе, экспроприацияланған инвестициялардың нарықтық құнына сай келеді және дереу арада төленеді. LIBOR бағамы бо-йынша экспроприациялану күнінен кейінгі алғашқы күннен бастап проценттер өтемақыға кіреді. Өтемақы іскерлікпен сатылады және еркін аударылады.

3. Мүлкі экспроприацияланатын инвестордың мұндай экспроп-риация мен одан кейінгі өтемақының осы баптың принциптеріне және экспроприациялаушы Уағдаласушы Тараптың заңдарына сәйкес келу-келмеуін анықтау үшін қолма-қол қайта қаратуға құқы бар, қайта қарауды екінші Уағдаласушы Тараптың тиісті заң немесе әкімшілік органдары жүргізеді.

4. Уағдаласушы Тараптардың біреуінің инвесторлары екінші Уағдаласушы Тараптың аумағында соғыс болуы, төтенше жағдай енгізілуі, көтеріліс, бүлік шығуы немесе өзге де кесепат тууы салдарынан өз инвестицияларынан зиян шексе, оларға сол Тараптың өзінің төл инвесторларына немесе кез келген үшінші мемлекеттің инвесторларына қолданылатыннан қолайлылығы кем емес режим беріледі.

5. Бірінші баптың екінші параграфының (б) тармағында аталған инвесторлар, егер инвестицияларды қорғау туралы өз аумағында инвестициялар жүзеге асырылған Уағдаласушы Тарап жасасқан өзге шарттың осындай ережелеріне сәйкес өтемақы төленіп қойса, аталған баптың параграфтарына сүйеніп шағым айта алмайды.

5 – бап

Аударымдар

1. Әрбір Уағдаласушы Тарап инвестицияларды қабылдаушы Уағдаласушы Тараптың заңдарында белгіленген барлық міндеттемелер орындалған соң екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларына еркін өтімді валютамен негізсіз кешіктірмей инвестициялық қаржы, атап айтқанда:

а) инвестицияларға қолғабыс беру немесе оларды кеңейту үшін капитал және қосымша қаржы;

ә) табыс, пайда, проценттер, дивидендтер және өзге де түсімдер;

б) инвестициялардың толық немесе ішінара жойылуы нәтижесінде түскен түсімдер;

в) инвестицияларға тікелей байланысты алынатын және құжатпен рәсімделген заёмдарды жабуға бөлінген қаражат;

г) осы Келісімнің 4-бабындағы ережелерге сәйкес өтемақылар;

д) бір Уағдаласушы Тараптың инвестицияларға байланысты екінші Уағдаласушы Тараптың аумағында жұмыс істеуге рұқсат етілген азаматтарының еңбекақыларының аударылымын қамтамасыз етеді.

2. Еркін өтімді валютамен аударымдар өз аумағында инвестициялар жүзеге асырылған Уағдаласушы Тарап белгілеген тәртіпке орай дереу түрде орындалады. Инвестордың өтініші бойынша бір өтімді валютаны екінші өтімді валютаға ауыстыруға болады, бұл инвесторға қызмет көрсететін банктің шетелдік валютаны айырбастау бағамы бойынша жүргізіледі.

3. Уағдаласушы Тараптар осы баптың 1 және 2-параграфтарында айтылған аударымдарға өздерінің төл инвесторларының немесе кез келген үшінші мемлекеттің инвесторларының аударымдарына қолданылатыннан қолайсыз емес режим беруге міндеттенеді.

6 – бап

Суброгация

1. Егер Уағдаласушы Тараптардың біреуі немесе ол өкілдік берген Ұйым ("бірінші Уағдаласушы Тарап") басқа Уағдаласушы Тараптың ("екінші Уағдаласушы Тарап") аумағындағы инвестицияларға байланысты берген кепілдігі немесе сақтандыруы бойынша төлем жасаса, екінші Уағдаласушы Тарап:

а) заң бойынша немесе құқықтық мәмілеге сәйкес барлық құқықтар мен өтемақы алған тараптың талап ету құқықтарының бірінші Уағдаласушы Тарапқа берілуін, және

ә) бірінші Уағдаласушы Тарап суброгация жолымен алынған құқықтар мен талап ету құқықтарын өтемақы алған Тарап пайдаланатындай мөлшерде пайдалану фактісін мойындайды.

2. Бірінші Уағдаласушы Тарапқа:

а) құқықтар мен талап ету құқықтары актісімен берілген құқықтар мен талап ету құқықтары жөнінде, және

ә) осындай құқықтар мен талап ету құқықтарына байланысты алынған төлемдер жөнінде инвестицияларды жүзеге асырғаны өтем және соларға байланысты табыс алған Тарапқа осы Келісімге сәйкес берілгендей режим беріледі.

3. Бірінші Уағдаласушы Тараптың өзі алған құқықтар мен талап ету құқықтарына байланысты өтімсіз валютамен алатын кез келген төлемдеріне оларды екінші Уағдаласушы Тараптың аумағында кез келген шығындарға пайдалану үшін бірінші Уағдаласушы Тараптың емін-еркін қолы жетуі тиіс.

7 – бап

Уағдаласушы Тараптардың біреуі мен екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторлары арасындағы дау-дамай

1. Уағдаласушы Тараптардың біреуінің инвесторы мен екінші Уағдаласушы Тарап арасында инвестицияларға байланысты туған дау-дамай туралы хабар жазбаша түрде беріледі. Онда инвестор өз аумағында инвестиция жүзеге асырылған Уағдаласушы Тарап үшін хабарды егжей-тегжеймен баяндауға тиісті. Тараптар мүмкіндігінше келіспеушілікті достық пейілмен шешуге ұмтылады.

2 Егер осы баптың бірінші параграфында айтылған жазбаша хабарламадан кейін мұндай дау-дамайды алты ай ішінде шешудің реті келмесе, Тараптардың кез келгенінің өтініші және инвестордың қалауы бойынша оны қарау:

– 1976 жылы Біріккен Ұлттар Ұйымының Бас Ассамблеясында қабылданған Біріккен Ұлттар Ұйымы халықаралық, сауда құқығы бойынша комиссиясының (UNCITRAL) төрелік регламентіне сәйкес құрылатын ad hoc төрелік сотына, немесе

– жеке мемлекеттер және басқа мемлекеттердің арасында инвестициялық дау-дамайларды реттеу туралы 1965 жылы Вашингтонда қол қойылған Конвенцияға сәйкес іс-қимыл жасаушы Инвестициялық дау-дамайларды реттеу жөніндегі Халықаралық орталыққа (ISCID), егер екі Уағдаласушы Тарап та бұл Конвенцияға қосылған болса, төрелік соттың тәртіптік ережелері бойынша берілуге тиіс.

3. Дау көтеруші болып табылатын Уағдаласушы Тарап аралық сот барысының немесе сот шешімін орындаудың кез келген сатысында сақтандыру шарты нәтижесінде инвестордың шеккен зиянын түгел немесе оның бір бөлігін қамтитын өтем алу фактісіне сілтеме жасай алмайды.

4. Төрелік соттың ұйғарымы дауласушы екі жақ үшін де түпкілікті және міндетті болып табылады. Әрбір Уағдаласушы Тарап сот шешімінің орындалуын өз заңдарына орай іске асырады, ал егер екі Уағдаласушы Тарап та Шетелдік төрелік шешімдерді мойындау және олардың орындалуын іске асыру туралы 1958 жылғы Нью-Йорк Конвенциясының мүшесі болатын болса шешім осы Конвенцияға сәйкес атқарылады. Төрелік соттың мәжілісі Нью-Йорк Конвенциясына мүше болып табылатын үшінші мемлекетте өткізіледі.

8 - бап

Уағдаласушы Тараптар арасындағы дау-дамай

1. Уағдаласушы Тараптар арасында осы Келісімді түсіну немесе оның қолданылуы жайында туатын кез келген дау-дамай, мүмкіндігінше, дипломатиялық арналар арқылы шешілетін болады.

2. Егер Уағдаласушы Тараптар өз араларында дау-дамай туған күннен бастап 6 ай ішінде келісе алмаса, онда мәселені Уағдаласушы Тараптардың кез келгенінің өтініші бойынша төрелік сотқа беруге болады.

3. Мұнлай төрелік сот әрбір нақты жағдай үшін төмендегіше түрде құрылады. Уағдаласушы Тараптардың біреуі дауды төрелік соттың қарауына беру туралы екінші Уағдаласушы Тараптың өтінішін алған күннен бастап екі ай ішінде әрбір Уағдаласушы Тарап төрелік сотқа бір-бірден мүше тағайындайды. Төреліктің осы мүшесі екі ай ішінде төрелік соттың үшінші мүшесін сайлайды, ол үшінші мемлекеттің азаматы болуы тиіс. Төрелік соттың үшінші мүшесі Уағдаласушы Тараптың екі жақты келісімімен төрелік соттың Төрағасы болып сайланады.

4. Егер төрелік сот осы баптың 3-параграфында көрсетілген мерзімде құрылмаса және егер Уағдаласушы Тараптар басқаша мемілеге келмесе, Уағдаласушы Тараптардың кез келгені қажетті тағайындаулар жасау туралы Халықаралық Соттың Президентіне жүгіне алады. Егер Халықаралық соттың Президенті Уағдаласушы Тараптардың бірінің азаматы болса, немесе ол басқа да бір себептермен жоғарыда айтылған міндеттерді атқара алмайтын болса,

қажетті тағайындаулар жасау құқығы Халықаралық Соттың Вице-Президентіне беріледі. Егер Вице-Президент Уағдаласушы Тараптардың бірінің азаматы болса, немесе ол да жоғарыда айтылған міндеттерді атқара алмайтын болса, қажетті тағайындаулар жасау туралы өтініш Уағдаласушы Тараптардың бірде-бірінің азаматы емес, Халықаралық Соттың аға мүшесіне жіберіледі.

5. Осы Келісімінің ережелерін және Халықаралық құқық нормаларын басшылыққа алып, Төрелік сот өз жұмысының регламентін өзі белгілейді. Төрелік сот шешімді көпшілік дауыспен қабылдайды. Төрелік соттың шешімі Уағдаласушы Тараптардың екеуі үшін де түпкілікті әрі міндетті болып табылады.

6. Әрбір Уағдаласушы Тарап соттың өзі тағайындаған мүшесі мен оның төрелік сот ісіндегі өкілеттігі үшін шығындарын өзі көтереді; Төрелік соттың Төрағасына жұмсалатын және өзге шығындар Уағдаласушы Тараптар арасында тепе-тең бөлінеді:

Алайда, төрелік сот өз шешімімен Уағдаласушы Тараптардың бірі үшін шығынның көбірек үлесін белгілеуге құқылы және бұл шешім Уағдаласушы Тараптардың екеуі үшін де міндетті болып табылады.

9 – б а п

Неғұрлым қолайлы жағдайлар

Егер Уағдаласушы Тараптардың бірінің ішкі заңдары немесе халықаралық құқыққа сәйкес қолданылып жүрген яки кейінірек қабылданған міндеттемелер екінші Уағдаласушы Тараптың инвесторларының инвестицияларына осы Келісімнің ережелеріндегіге қарағанда неғұрлым қолайлы жағдайлар берсе, онда осы неғұрлым қолайлы жағдайлар қолданылады.

10 – б а п

Консультациялар және ақпарат алмасу

Кез келген Уағдаласушы Тараптың өтініші бойынша екінші Уағдаласушы Тарап осы Келісімнің ережелерін түсіну және олардың қолданылуы жөнінде келіссөздер жүргізуге дереу арада келісуі керек. Кез келген Уағдаласушы Тараптың өтініші бойынша

екінші Уағдаласушы Тараптың осы Келісімде айтылған инвестицияларға қолданылуы мүмкін заңдарға, қалыпты актілерге, шешімдерге, әкімшілік практикаға немесе процедураларға, яки саясатқа байланысты ақпарат алмасу жүргізілуі тиіс.

11 - б а п

Келісімнің қолданылуы

Осы Келісім күшіне енген сәттен бастап оның ережелері Уағдаласушы Тараптардың бірінің инвесторлары екінші Уағдаласушы Тараптардың аумағында оның 1991 жылғы 16 желтоқсандағы заңдарына сәйкес жүзеге асырылған инвестицияларына да қолданылады.

12 - б а п

Түзетулер

Осы Келісім күшіне енген сәтте немесе басқа да кез келген уақытта Уағдаласушы Тараптардың өзара келісімі бойынша аталған Келісімнің ережелерін өзгертуге болады. Аталған түзетулердің күшіне енуі үшін қажетті конституциялық процедуралардың бәрін орындағаны туралы Уағдаласушы Тараптар бір-бірін хабардар етісімен түзетулер күшіне кіреді.

13 - б а п

Келісімнің күшіне енуі, қолданылу мерзімі және қолданылуын тоқтату

1. Уағдаласушы Тараптар осы Келісімнің күшіне енуі жөнінде Уағдаласушы Тараптардың әрқайсысының ұлттық заңдарында көзделген барлық конституциялық талаптардың орындалуы туралы ноталар алмасады.

Соңғы нотаның алынған күні осы Келісімнің күшіне енген күні болып табылады.

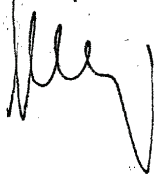
2. Аталған Келісім он жыл мерзімге жасалды. Осы он жылдық мерзім біткеннен соң аталған Келісімнің қолданысы әрбір ретте келесі бес жылдық мерзімдерге, егер Уағдаласушы Тараптардың бірі осы Келісімнің қолданысы

біткенге дейін он екі ай бұрын екінші Уағдаласушы Тарапқа жаз-
баша түрде осы Келісімнің сын тоқтататыны туралы мәлімдемесе,
өздігінен ұзартылады.

3. Аталған Келісімнің қолданылуы тоқтатылғанға дейін
жүзеге асырылған инвестицияларды алатын болсақ осы Келісімнің
1-12 баптарының ережелері Келісімнің қолданылуы тоқтатылған
күннен бастап 10 жыл бойы күшінде қала береді.

Алматы қаласында 1994 жылғы "15" қыркүйекте литван, қазақ
және орыс тілдерінде екі дана болып жасалды, және де барлық
текстердің күші бірдей. Осы Келісімнің ережелерін түсінуде ал-
шақтық туа қалған жағдайда Уағдаласушы Тараптар орыс тіліндегі
тексті басшылыққа алады.

Литва Республикасының
Үкіметі үшін

Қазақстан Республикасының
Үкіметі үшін

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

IR

KAZACHSTANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS

SUTARTIS

DĖL INVESTICIJŲ SKATINIMO IR ABIPUSĖS APSAUGOS

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kazachstano Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos "Susitariančiosiomis Šalimis",

- norėdamos plėtoti ekonominį bendradarbiavimą abiem pusėms naudingomis sąlygomis,

- siekdamos sukurti palankias sąlygas vienos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje,

- pripažindamos, kad šių investicijų skatinimas ir abipusė apsauga bus palankios stimuliuoti privataus verslo iniciatyvą bei prisidės prie abiejų Susitariančiųjų Šalių gerovės,

susitarė:

1 straipsnis

Sąvokos

Šios Sutarties tikslams:

1. Sąvoka "investicijos" reiškia bet kurios rūšies turta, investuotą vienos Susitariančiosios Šalies investitoriaus kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal Susitariančiosios Šalies, kurioje atliekama investicija, įstatymus ir tvarką. Ši sąvoka ypač, nors ne visada, apima:

a) kilnojamąjį ir nekilnojamąjį turta bei kitas turtines teises, tokias kaip ipoteka, užstatas, turto sulaikymas ir analogiškas teises;

b) akcijas, obligacijas ir kitas dalyvavimo įmonėse formas;

c) pretenzijas į pinigus, kuriuos naudojant buvo sukurta ekonominė vertė arba pretenzijas į bet kokią ekonominę vertę turinčią veiklą;

d) autorines teises, pramoninės nuosavybės teises (tokias kaip patentai, pramoniniai pavyzdžiai ir modeliai, prekių ženklai, prekybiniai pavadinimai), know-how, goodwill;

e) valstybinio organo suteiktą bet kurią teisę ekonominei veiklai atlikti, įskaitant koncesijas gamtinių išteklių žvalgybai, gavybai ir jų panaudojimui.

Bet koks investicijos formos pakeitimas, padarytas pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje atlikta investicija, įstatymus ir kitus norminius aktus, nekeičia jos, kaip investicijos, pobūdžio.

2. Sąvoka "investitorius" reiškia:

a) fizinį asmenį, kuris yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis pagal joje galiojančius įstatymus;

b) bet kurį ūkinį subjektą, įsteigtą vienos iš Susitariančiųjų Šalių teritorijoje pagal joje galiojančius įstatymus ir tvarką;

c) bet kurį ūkinį subjektą ar organizaciją, įsteigtus pagal bet kurios trečiosios valstybės įstatymus ir tiesiogiai ar netiesiogiai kontroliuojamus Susitariančiosios Šalies piliečių ar ūkinių subjektų, turinčių savo buveinę tos Susitariančiosios Šalies teritorijoje; turint omenyje, kad kontrolei reikalinga didelė nuosavybės dalis.

3. Sąvoka "pajamos" reiškia visas iš investicijų gautas sumas ir ypač, nors ne išimtinai, apima pelną, kapitalo padidėjimo pajamas, palūkanas, dividendus ir autorinius honorarus.

4. Sąvoka "teritorija" reiškia:

a) Lietuvos Respublikos atžvilgiu: Lietuvos Respublikos teritoriją, įskaitant teritorinę jūrą ir bet kuriuos jūrinius ar povandeninius plotus, kuriuose pagal tarptautinę teisę Lietuvos Respublika gali naudotis jūros dugno, žemės gelmių ir gamtinių išteklių tyrinėjimo, eksploatacijos ir saugojimo teisėmis;

b) Kazachstano Respublikos atžvilgiu: Kazachstano Respublikos valstybinę teritoriją, įskaitant laisvasias ekonomines zonas, kontinentinį šelfą ir žemės gelmes, kurių atžvilgiu Kazachstano Respublika pagal tarptautinę teisę vykdo savo suverenias teises ir jurisdikciją.

2 straipsnis

Investicijų skatinimas ir leidimas investuoti

Kiekviena Susitariančioji Šalis skatina kitos Susitariančiosios Šalies investitorius investuoti pirmosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje ir pagal savo įstatymus ir tvarką priima tokias investicijas.

3 straipsnis

Investicijų apsauga ir jų teisinis režimas

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrins kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms teisingą ir lygiavertį režimą, o taip pat užtikrina jų visišką saugumą ir apsaugą savo teritorijoje.

Nei viena Susitariančioji Šalis vienašalėmis ar diskriminacinėmis priemonėmis netrukdo kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams valdyti, palaikyti, naudotis ar disponuoti investicijomis.

2. Kiekviena Susitariančioji Šalis pagal savo įstatymus ir tarptautines sutartis užtikrina savo teritorijoje kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms ne mažiau palankų režimą, negu tas, kuris suteikiamas savų investitorių investicijoms ar bet kurios trečiosios valstybės investitorių investicijoms.

3. Šio straipsnio nuostatos neįpareigoja nei vienos iš Susitariančiųjų Šalių taikyti kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams palankumą, lengvatą ar privilegijas tokias, kokias ji teikia bet kurios trečiosios valstybės investitoriams dėl:

a) esamo ar būsimo dalyvavimo muitų sąjungoje, bendroje rinkoje, laisvos prekybos zonoje, ekonominėje sąjungoje ar bet kuriose kitose regioninio ekonominio bendradarbiavimo formose;

b) lengvatų, teikiamų pagal jau esančias ar būsimas sutartis dėl dvigubo apmokestinimo arba dėl kitų su mokesčiais susijusių susitarimų ar vidaus mokesčių įstatymų.

4 straipsnis

Ekspropriacija ir kompensacija

1. Nei viena iš Susitariančiųjų Šalių savo teritorijoje neekspropriuoja, nenacionalizuoja ir nesiima analogiškų priemonių (toliau vadinamų "ekspropriacija") prieš kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijas, išskyrus:

a) tokia ekspropriacija atliekama visuomenės poreikiams ir vykdoma įstatymų nustatyta tvarka;

b) tokia ekspropriacija yra nediskriminacinė;

c) yra suteikiama nedelsiama, atitinkama ir veiksminga kompensacija.

2. Kompensacija, minima šio straipsnio 1 dalies (c) punkte, atitinka ekspropriuotų investicijų rinkos vertę, buvusią prieš pat ekspropriaciją arba kai taikoma ekspropriacija tapo viešai žinoma, priklausomai nuo to, kas įvyks anksčiau, ir yra nedelsiant išmokama. Į kompensaciją įeina palūkanos nuo pirmos dienos po ekspropriacijos datos, apskaičiuotos pagal LIBOR kursą. Kompensacija yra veiksmingai realizuojama ir laisvai pervedama.

3. Investitoriai, kurių turtas ekspropriuojamas, turi teisę į neatidėliotiną atitinkamų kitos ekspropriuojančios Susitariančiosios Šalies juridinių ar administracinių institucijų atliekamą peržiūrą, siekiant nustatyti, ar tokia ekspropriacija ir vėlesnė jos kompensacija atitinka šio straipsnio principus ir ekspropriuojančiosios Susitariančiosios Šalies įstatymus.

4. Vienos Susitariančiosios Šalies investitoriams, kurie patiria nuostolius dėl savo investicijų kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje dėl karo, ypatingos padėties įvedimo, sukilimo, maišto ar kitų panašių įvykių, suteikiamas režimas, ne mažiau palankus, negu taikomas saviems investitoriams arba bet kurios trečiosios valstybės investitoriams. Bet kokia sekanti iš to kompensacija yra išmokama nepagrįstai neatidėliojant ir yra laisvai pervedama.

5. Investitoriai, minimi 1 straipsnio 2 dalies (c) punkte, negali reikšti pretenzijų pagal šio straipsnio dalis, jeigu kompensacija jau buvo išmokėta pagal kitos investicijų apsaugos sutarties, sudarytos Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atliktos investicijos, panašias sąlygas.

5 straipsnis

Pervedimai

1. Kiekviena Susitariančioji Šalis užtikrina kitos Susitariančiosios Šalies investitoriams, įvykdžius visus išipareigojimus, nustatytus Susitariančiosios Šalies, priimančios investicijas, įstatymų, nepagrįstai neatidėliojant, laisvai konvertuojama valiuta pervedimą lėšų, susijusių su investicijomis, ypač:

a) kapitalo bei papildomų sumų investicijoms palaikyti ar plėsti;

b) pajamų, pelno, palūkanų, dividendų ir kitų einamųjų iplaukų;

c) iplaukų, gautų visiškai arba dalinai likvidavus investicijas;

d) lėšų, skirtų gaunamoms ir dokumentais įformintoms, su investicijomis tiesiogiai susijusioms paskoloms apmokėti;

e) kompensacijų pagal šios Sutarties 4 straipsnio nuostatas;

f) vienos Susitariančiosios Šalies piliečių, kuriems yra leista dirbti ryšium su investicijomis kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje, uždarbių.

2. Pervedimai laisvai konvertuojama valiuta yra atliekami nedelsiant pagal Susitariančiosios Šalies, kurios teritorijoje buvo atliktos investicijos, nustatytą tvarką. Investitoriui paprašius, viena konvertuojama valiuta gali būti keičiama į kitą konvertuojamą valiutą pagal investitorių aptarnaujančio banko užsienio valiutos keitimo kursą.

3. Susitariančiosios Šalys išipareigoja šio straipsnio 1 ir 2 dalyse nurodytiems pervedimams taikyti tokį pat palankų režimą, kuris taikomas savų investitorių ar bet kurios trečiosios valstybės investitorių pervedimams, susijusiems su investicijomis.

6 straipsnis

Subrogacija

1. Jeigu viena iš Susitariančiųjų Šalių ar jos įgaliota Organizacija ("pirmoji Susitariančioji Šalis") apmoka pagal garantiją arba draudimą, kuri buvo suteikusi dėl investicijų kitos Susitariančiosios Šalies ("antrosios Susitariančiosios Šalies") teritorijoje, antroji Susitariančioji Šalis pripažįsta:

a) kompensacija gavusios šalies visu teisių ir pretenzijų perdavimą pirmajai Susitariančiajai Šaliai pagal įstatymą arba teisinį sandorį, ir

b) kad subrogacijos būdu gautomis teisėmis ir pretenzijomis pirmoji Susitariančioji Šalis naudojasi tokiu pat lygiu, kaip ir kompensacija gavusi šalis.

2. Pirmajai Susitariančiajai Šaliai

a) teisių ir pretenzijų perdavimo aktu gautų teisių ir pretenzijų atžvilgiu, ir

b) ryšium su tokiomis teisėmis ir pretenzijomis gautų išmoku atžvilgiu

suteikiamas toks pats režimas, koks pagal šią Sutartį buvo suteiktas kompensaciją gavusiai šaliai už padarytas investicijas ir su jomis susijusias pajamas.

3. Bet kurie mokėjimai, kuriuos gauna pirmoji Susitariančioji Šalis nekonvertuojama valiuta ryšium su įgytomis teisėmis ir pretenzijomis, turi būti laisvai prieinami pirmajai Susitariančiajai Šaliai tam, kad būtų galima panaudoti bet kokioms išlaidoms antrosios Susitariančiosios Šalies teritorijoje.

7 straipsnis

Ginčai tarp vienos Susitariančiosios Šalies ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus

1. Pranešimas apie ginčą, kilusį dėl investicijų tarp vienos iš Susitariančiųjų Šalių ir kitos Susitariančiosios Šalies investitoriaus, pateikiamas raštu. Jame investitorius turi pateikti Susitariančiajai Šaliai, kurios teritorijoje atlikta investicija, išsamią informaciją. Jeigu imanoma, šalys stengiasi išspręsti nesutarimus draugiško susitarimo būdu.

2. Jei po raštiško pranešimo, nurodyto šio straipsnio 1 dalyje, tokio ginčo nepavyko išspręsti per šešis mėnesius, bet kuriai šaliai paprašius ir pagal investitoriaus pasirinkimą ginčas gali būti perduotas spręsti:

- ad hoc arbitražiniam teismui, sudaromam pagal Jungtinių Tautų tarptautinės prekybos teisės komisijos (UNCITRAL) arbitražo taisyklės, priimtas 1976 m. Jungtinių Tautų Generalinėje Asamblėjoje; arba

- Tarptautiniam investicinių ginčų sprendimo centrui (ISCID), veikiančiam pagal 1965 m. Vašingtone pasirašytą Konvenciją dėl investicinių ginčų tarp atskirų valstybių ir kitų valstybių piliečių sprendimo, pagal ISCID Arbitražo teismo tvarkos taisyklės, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra prisijungusios prie šios Konvencijos.

3. Susitariančioji Šalis, kuri yra ginčo dalyvė, negali nei vienoje arbitražo proceso stadijoje ar vykdant sprendimą remtis tuo, kad investitorius jau gavo pagal draudimo sutartį kompensaciją, apimančią visus arba dalį padarytų nuostolių.

4. Arbitražo sprendimai bus galutiniai ir privalomi abiemis ginčo šalims. Kiekviena Susitariančioji Šalis vykdys sprendimus pagal savo įstatymus ir pagal 1958 m. Niujorko Konvenciją dėl užsienio arbitražinių sprendimų pripažinimo ir vykdymo, jeigu abi Susitariančiosios Šalys yra šios Konvencijos narės. Arbitražo teismas vyks trečiojoje valstybėje kuri yra Niujorko Konvencijos narė.

8 straipsnis

Ginčai tarp Susitariančiųjų Šalių

1. Bet kuris ginčas tarp Susitariančiųjų Šalių dėl šios Sutarties aiškinimo ar taikymo, kiek tai įmanoma, sprendžiamas diplomatiniais kanalais.

2. Jeigu Susitariančiosios Šalys negali susitarti per šešis mėnesius nuo ginčo tarp jų pradžios, tai jis, bet kuriai Susitariančiajai Šaliai paprašius, gali būti perduotas arbitražiniam teismui.

3. Arbitražo teismas sudaromas kiekvienu atskiru atveju tokiu būdu. Susitariančiosios Šalys per 2 mėnesius nuo datos, kai viena iš Susitariančiųjų Šalių gavo pranešimą iš kitos Susitariančiosios Šalies apie prašymą ginčą spręsti arbitražui, kiekviena Susitariančioji Šalis paskiria po vieną arbitražo narį. Šie du arbitražo nariai dviejų mėnesių laikotarpyje išsirenka trečiąjį arbitražo narį, kuris yra trečiosios valstybės pilietis. Trečias arbitražo narys, pritarus abiemis Susitariančiosioms Šalims, tampa arbitražo teismo Pirmininku.

4. Jeigu per laikotarpį, nurodytą šio straipsnio 3 dalyje, arbitražo teismas nebuvo sudarytas ir nesant kito Susitariančiųjų Šalių susitarimo, bet kuri Susitariančioji Šalis gali kreiptis į Tarptautinio Teismo Prezidentą su prašymu atlikti reikiamus paskyrimus. Jeigu Prezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba negali atlikti minėtos funkcijos dėl kitų priežasčių, teisė atlikti reikalingus paskyrimus suteikiama Tarptautinio Teismo Viceprezidentui. Jeigu Viceprezidentas yra vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis arba jis taip pat negali atlikti nurodytų funkcijų, tai atlikti reikalingus paskyrimus prašomas vyriausias Tarptautinio Teismo narys, kuris nėra nei vienos iš Susitariančiųjų Šalių pilietis.

5. Arbitražas, vadovaudamasis šios Sutarties nuostatomis ir tarptautinės teisės normomis, pats nustato savo darbo tvarką. Arbitražas sprendimus priima balsų dauguma. Arbitražo sprendimai yra galutiniai ir privalomi abiemis Susitariančiosioms Šalims.

6. Kiekviena Susitariančioji Šalis apmoka savo teismo nario ir jos atstovavimo arbitražo procese išlaidas; arbitražo Pirmininko ir kitas išlaidas abi Susitariančiosios Šalys dengia po lygiai. Tačiau arbitražo teismas gali nuspręsti, kad didesnę išlaidų dalį padengs viena iš Susitariančiųjų Šalių ir toks sprendimas privalomas abiem Susitariančiosioms Šalims.

9 straipsnis

Didesnio palankumo sąlygos

Jeigu vienos Susitariančiosios Šalies vidaus įstatymai arba įsipareigojimai pagal tarptautinę teisę, galiojantys dabar ar priimti vėliau, teikia kitos Susitariančiosios Šalies investitorių investicijoms palankesnes sąlygas, negu šios Sutarties nuostatos, tai taikomos tos palankesnės sąlygos.

10 straipsnis

Konsultacijos ir pasikeitimas informacija

Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu kita Susitariančioji Šalis nedelsdama turi sutikti surengti derybas dėl šios Sutarties nuostatų aiškinimo ar taikymo. Bet kurios Susitariančiosios Šalies prašymu turi būti keičiamasi informacija, susijusia su įstatymais, norminiais aktais, sprendimais, administracine praktika arba procedūromis, ar politika, kurią kita Susitariančioji Šalis gali taikyti šioje Sutartyje aptartoms investicijoms.

11 straipsnis

Sutarties taikymas

Šios Sutarties nuostatos nuo jos įsigaliojimo momento taikomos ir investicijoms, vienos Susitariančiosios Šalies investitorių atliktoms kitos Susitariančiosios Šalies teritorijoje pagal jos įstatymus nuo 1991 m. gruodžio 18 d.

12 straipsnis

Pataisos

Šios Sutarties įsigaliojimo metu ar bet kuriuo metu vėliau šios Sutarties nuostatos gali būti keičiamos abiejų Susitariančiųjų Šalių tarpusavio susitarimu. Pataisos įsigalioja tada, kai Susitariančiosios Šalys praneša viena kitai apie visų šių pataisų įsigaliojimui reikalingų konstitucinių procedūrų įvykdymą.

13 straipsnis

Sutarties įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Susitariančiosios Šalys apsieičia notomis apie tai, kad visi konstituciniai reikalavimai, numatyti kiekvienos iš Susitariančiųjų Šalių nacionalinių įstatymų šios Sutarties įsigaliojimui, yra įvykdyti.

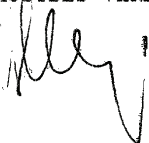
Si Sutartis įsigalioja paskutinės notos gavimo dieną.

2. Sutartis sudaryta dešimties metų laikotarpiui. Pasibaigus šiam dešimties metų laikotarpiui, ši Sutartis bus kiekvieną kartą automatiškai pratęsiama sekantiems penkerių metų laikotarpiams, jeigu nei viena iš Susitariančiųjų Šalių likus dvylikai mėnesių iki šios Sutarties galiojimo pabaigos raštu nepraneš kitai Susitariančiajai Šaliai apie savo norą nutraukti Sutartį.

3. Investicijoms, atliktoms iki šios Sutarties nutraukimo, dar 10 metų nuo Sutarties nutraukimo tebegalioja šios Sutarties 1-12 straipsnių nuostatos.

Sudaryta Almatoje 1994 m. rugsejo 15 d. dviem egzemplioriais lietuvių, kazachų ir rusų kalbomis, visi tekstai vienodos galios. Kilus nesutarimams dėl šios Sutarties nuostatų aiškinimo, Susitariančiosios Šalys remsis tekstu rusų kalba.

LIETUVOS RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBES VARDU

KAZACHSTANO RESPUBLIKOS
VYRIAUSYBES VARDU

[RUSSIAN TEXT – TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ
И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН
О ПОощРЕНИИ И ВЗАИМНОЙ ЗАЩИТЕ ИНВЕСТИЦИЙ

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Казахстан, именуемые в дальнейшем "Договаривающиеся Стороны",

- желая развивать экономическое сотрудничество на взаимовыгодных условиях;

- стремясь создать благоприятные условия для инвестиций инвесторов одной Договаривающейся Стороны на территории другой Договаривающейся Стороны;

- сознавая, что поощрение и взаимная защита этих инвестиций будет благоприятствовать стимулированию инициативы частного предпринимательства и будет способствовать благополучию обеих Договаривающихся Сторон,

согласились о нижеследующем:

Статья 1.

Определения

Для целей настоящего Соглашения:

1. Термин "инвестиции" означает имущество любого вида, инвестированное инвестором одной Договаривающейся Стороны на территории другой Договаривающейся Стороны в порядке и согласно законодательству Договаривающейся Стороны, на территории которой осуществляются инвестиции. Данное понятие, в частности, но не исключительно, означает:

а) движимое и недвижимое имущество и другие имущественные права, такие как ипотека, залог, права залогового удержания имущества и аналогичные права;

б) акции, облигации и другие формы участия в предприятиях;

в) права требования в отношении денежных средств, пользуясь которыми была создана экономическая ценность или права требования на любую деятельность, имеющую экономическую ценность;

г) авторские права, права промышленной собственности (такие, как патенты, промышленные образцы и модели, товарные знаки, товарные наименования), know-how, goodwill;

д) любое право на осуществление экономической деятельности, предоставленное государственным органом, включая концессии на разведку, добычу и использование природных ресурсов.

Любое изменение формы инвестиции, осуществленное в соответствии с законодательством и другими нормативными актами Договаривающейся Стороны, на территории которой инвестиция была осуществлена, не меняет ее характера как инвестиции.

2. Термин "инвестор" означает:

а) физическое лицо, являющееся гражданином одной из Договаривающихся Сторон в соответствии с ее действующим законодательством;

б) любой хозяйствующий субъект, учрежденный на территории одной из Договаривающихся Сторон в соответствии с ее законодательством и порядком;

в) любой хозяйствующий субъект или организацию, учрежденные по законодательству любого третьего государства и непосредственно или косвенно контролируемые гражданами или хозяйственными субъектами Договаривающейся Стороны, местонахождение которых находится на территории этой Договаривающейся Стороны, имея в виду, что для контроля необходима большая часть собственности.

3. Термин "доходы" означает все суммы, полученные от инвестиций и в частности, хотя и не исключительно, охватывает прибыль, доходы от прироста капитала, проценты, дивиденды и авторские гонорары.

4. Термин "территория" означает:

а) в отношении Литовской Республики: территорию Литовской Республики, включая территориальные воды и любые морские или подводные пространства, в которых Литовская Республика согласно международному праву может пользоваться правами на исследование, эксплуатацию и охрану морского дна, недр земли и природных ресурсов;

б) в отношении Республики Казахстан: государственную территорию Республики Казахстан, включая свободные экономические зоны, континентальный шельф и недра, над которыми Республика Казахстан осуществляет, в соответствии с международным правом, свои суверенные права и юрисдикцию.

Статья 2

Поощрение инвестиций и разрешение на инвестирование

Каждая Договаривающаяся Сторона поощряет инвесторов другой Договаривающейся Стороны инвестировать на территории первой Договаривающейся Стороны и согласно своему законодательству и порядку принимает такие инвестиции.

Статья 3

Защита инвестиций и их правовой режим

1. Каждая из Договаривающихся Сторон будет обеспечивать на своей территории справедливый и равноправный режим для инвестиций инвесторов другой Договаривающейся Стороны, а также обеспечивает их полную сохранность и защиту.

Ни одна Договаривающаяся Сторона односторонними или дискриминационными мерами не препятствует инвесторам другой Договаривающейся Стороны владеть, поддерживать, пользоваться или распоряжаться инвестициями.

2. Каждая из Договаривающихся Сторон в соответствии со своим законодательством и международными договорами обеспечивает на своей территории в отношении инвестиций инвесторов другой Договаривающейся Стороны режим, не менее благоприятный, чем тот, который предоставляется инвестициям своих собственных инвесторов или инвестициям инвесторов любого третьего государства.

3. Положения настоящей статьи не обязывают ни одну из Договаривающихся Сторон предоставлять инвесторам другой Договаривающейся Стороны благосклонность, льготы или привилегии такие, какие она предоставляет инвесторам любого третьего государства в случае:

а) настоящего или будущего участия в таможенном союзе, общем рынке, зоне свободной торговли, экономическом союзе или в любых других формах регионального экономического сотрудничества;

б) льгот, предоставляемых согласно уже имеющимся или будущим договорам о двойном налогообложении или другими связанными с налогами соглашениями либо внутренним налоговым законодательством.

Статья 4

Экспроприация и компенсация

1. Ни одна из Договаривающихся Сторон на своей территории неэкспроприирует, ненационализировывает и непредпринимает аналогичных мер (далее именуемых "экспроприация") в отношении инвестиций инвесторов другой Договаривающейся Стороны, иначе как:

а) такая экспроприация осуществляется в общественных интересах и производится в соответствии с установленным законодательством порядке;

б) такая экспроприация является недискриминационной;

в) предоставляется незамедлительная, соответствующая и действенная компенсация.

2. Компенсация, упоминаемая в пункте (в) параграфа 1 настоящей статьи, соответствует рыночной стоимости экспроприированных инвестиций на момент, непосредственно предшествовавший осуществлению экспроприации или когда осуществляемая экспроприация стала публично известной, в зависимости от того, что произойдет раньше, и выплачивается незамедлительно. В компенсацию входят проценты с первого дня после даты экспроприации, подсчитанные по курсу LIBOR. Компенсация действительно реализуется и свободно переводится.

3. Инвесторы, имущество которых экспроприируется, имеют право на безотлагательный пересмотр, проводимый соответствующими юридическими или административными органами другой Договаривающейся Стороны, чтобы установить, соответствует ли такая экспроприация и последующая ее компенсация принципам настоящей статьи и законодательству экспроприирующей Договаривающейся Стороны.

4. Инвесторам одной из Договаривающихся Сторон, которые терпят убытки относительно своих инвестиций на территории другой Договаривающейся Стороны вследствие войны, введения чрезвычайного положения, восстания, мятежа или других подобных обстоятельств, предоставляется режим, не менее благоприятный, чем применяемый в отношении своих инвесторов либо инвесторов любого третьего государства. Любая последующая при этом компенсация выплачивается без необоснованной задержки и свободно переводится.

5. Инвесторы, упоминаемые в пункте (в) параграфа 2 первой статьи, не могут предъявлять претензий основываясь на параграфах настоящей статьи, если компенсация уже была выплачена согласно подобным положениям другого договора о защите инвестиций, заключенного Договаривающейся Стороной, на территории которой были осуществлены инвестиции.

Статья 5

Переводы

1. Каждая Договаривающаяся Сторона обеспечивает инвесторам другой Договаривающейся Стороны перевод, без необоснованной задержки, связанных с инвестициями средств в свободно конвертируемой валюте, после выполнения всех обязательств, установленных законодательством Договаривающейся Стороны, принимающей инвестиции, в частности:

а) капитала и дополнительных средств для поддержки или расширения инвестиций;

б) доходов, прибыли, процентов, дивидендов и других текущих поступлений;

в) поступлений, полученных в результате полной или частичной ликвидации инвестиций;

г) средств, выделенных на погашение получаемых и документально оформленных займов, непосредственно связанных с инвестициями;

д) компенсаций согласно положениям статьи 4 настоящего Соглашения;

е) заработков граждан одной Договаривающейся Стороны, которым разрешено работать в связи с инвестициями на территории другой Договаривающейся Стороны.

2. Переводы в свободно конвертируемой валюте осуществляются незамедлительно в порядке, установленном Договаривающейся Стороной, на территории которой осуществлены инвестиции. По просьбе инвестора, одна конвертируемая валюта может быть обменена на другую конвертируемую валюту по курсу обмена иностранной валюты банка, обслуживающего инвестора.

3. Договаривающиеся Стороны обязуются в отношении переводов, упоминаемых в параграфах 1 и 2 настоящей статьи, применять режим, не менее благоприятный, чем тот, который применяется в отношении связанных с инвестициями переводов своих инвесторов либо инвесторов любого третьего государства.

Статья 6

Суброгация

1. Если одна из Договаривающихся Сторон или уполномоченная ею Организация ("первая Договаривающаяся Сторона") производит платеж по гарантии или страховке, которую предоставила в связи с инвестициями на территории другой Договаривающейся Стороны ("вторая Договаривающаяся Сторона"), вторая Договаривающаяся Сторона признает:

а) передачу первой Договаривающейся Стороне по законодательству или согласно правовой сделке всех прав и прав требований, получившей компенсацию стороны, и

б) тот факт, что правами и правами требований, полученными путем суброгации, первая Договаривающаяся Сторона пользуется в той же мере, что и получившая компенсацию сторона.

2. Первой Договаривающейся Стороне предоставляется

а) в отношении прав и прав требований, полученных актом передачи прав и прав требований, и

б) в отношении выплат, полученных в связи с такими правами и правами требований

режим, такой же, как и тот, что предоставлялся согласно настоящему Соглашению стороне, получившей компенсацию за осуществленные инвестиции и с ними связанные доходы.

3. Любые платежи, которые получает первая Договаривающаяся Сторона в неконвертируемой валюте в связи с приобретенными правами и правами требований, должны быть свободно доступны первой Договаривающейся Стороне для того, чтобы можно было использовать их для любых расходов на территории второй Договаривающейся Стороны.

Статья 7

Споры между одной Договаривающейся Стороной и инвестором другой Договаривающейся Стороны

1. Уведомление о споре, возникшем в связи с инвестициями между инвестором одной из Договаривающихся Сторон и другой Договаривающейся Стороной, предоставляется в письменной форме. В нем инвестор должен изложить детальную информацию для Договаривающейся Стороны, на территории которой осуществлена инвестиция. При возможности стороны стараются разрешить разногласия путем дружеского соглашения.

2. Если после письменного уведомления, упомянутого в первом параграфе настоящей статьи, не удалось разрешить такой спор за шесть месяцев, по просьбе любой из сторон и по выбору инвестора спор может быть передан на разбирательство в:

- арбитражный суд *ad hoc*, учреждаемый согласно арбитражному регламенту комиссии по международному торговому праву Организации Объединенных Наций (UNCITRAL), принятому в 1976 г. на Генеральной Ассамблее Организации Объединенных Наций; или

- Международный центр по урегулированию инвестиционных споров (ICSID), действующий согласно Конвенции о урегулировании инвестиционных споров между отдельными государствами и гражданами других государств, подписанной в 1965 г. в Вашингтоне, согласно правилам распорядка арбитражного суда, если обе Договаривающиеся Стороны присоединились к этой Конвенции.

3. Договаривающаяся Сторона, являющаяся стороной спора, не может на любой стадии третейской процедуры или выполнения решения суда сослаться на тот факт, что инвестором получено в результате договора страхования возмещение, охватывающее весь или часть причиненного убытка.

4. Решения арбитража будут окончательными и обязательными для обеих сторон спора. Каждая Договаривающаяся Сторона будет приводить в исполнение решения по своему законодательству и Нью-Йоркской Конвенции 1958 г. о признании и приведении в исполнение иностранных арбитражных решений, если обе Договаривающиеся Стороны являются членами данной Конвенции. Арбитражный суд будет заседать в третьем государстве, которое является членом Нью-Йоркской Конвенции.

Статья 8

Споры между Договаривающимися Сторонами

1. Любой спор между Договаривающимися Сторонами относительно толкования или применения настоящего Соглашения будет, насколько это возможно, решаться через дипломатические каналы.

2. Если Договаривающиеся Стороны не могут договориться в течение 6 месяцев со дня возникновения спора между ними, тогда он, по просьбе любой из Договаривающихся Сторон, может быть передан в арбитражный суд.

3. Такой арбитражный суд будет учреждаться для каждого конкретного случая следующим образом. В течение двух месяцев со дня, когда одна из Договаривающихся Сторон получила ходатайство другой Договаривающейся Стороны о передаче спора на разбирательство в арбитраж, каждая Договаривающаяся Сторона назначает по одному члену арбитража. Эти два члена арбитража в течение двух месяцев выбирают третьего члена арбитража, который является гражданином третьего государства. Третий член арбитража с обоюдного согласия Договаривающихся Сторон становится Председателем арбитражного суда.

4. Если арбитражный суд не был учрежден в срок, указанный в параграфе 3 этой статьи и если Договаривающиеся Стороны не договорились об ином, любая из Договаривающихся Сторон может обратиться с просьбой о производстве необходимых назначений к Президенту Международного Суда. Если Президент Международного Суда является гражданином одной из Договаривающихся Сторон или же он не в состоянии осуществить вышеупомянутую функцию в силу иных причин, право произведения необходимых назначений будет предоставлено Вице-Президенту Международного Суда. Если Вице-Президент является гражданином одной из Договаривающихся Сторон или он так же не в состоянии осуществить вышеупомянутые функции, просьба о производстве необходимых назначений будет адресована старшему члену Международного Суда, не являющемуся гражданином ни одной из Договаривающихся Сторон.

5. Арбитраж, руководствуясь положениями настоящего Соглашения и нормами международного права, сам определяет регламент своей работы. Арбитраж принимает решения большинством голосов. Решения арбитража окончательны и обязательны для обеих Договаривающихся Сторон.

6. Каждая Договаривающаяся Сторона несет расходы назначенного ею члена суда и расходы ее представительства в арбитражном судопроизводстве; расходы Председателя арбитража и другие расходы будут поделены поровну между Договаривающимися Сторонами. Арбитражный суд, однако, вправе своим решением установить для одной из Договаривающихся Сторон большую долю расходов, и это решение будет обязательным для обеих Договаривающихся Сторон.

Статья 9

Более благоприятные условия

Если внутреннее законодательство одной Договаривающейся Стороны или существующие, либо принятые позднее обязательства в соответствии с международным правом предоставляют инвестициям инвесторов другой Договаривающейся Стороны более благоприятные условия, нежели положения настоящего Соглашения, применяются эти более благоприятные условия.

Статья 10

Консультации и обмен информацией

По просьбе любой Договаривающейся Стороны другая Договаривающаяся Сторона должна незамедлительно согласиться провести переговоры по поводу толкования или применения положений настоящего Соглашения. По просьбе любой Договаривающейся Стороны должен производиться обмен информацией, связанной с законодательством, нормативными актами, решениями, административной практикой или процедурами, либо политикой, которую другая Договаривающаяся Сторона может применять к инвестициям, оговоренным в настоящем Соглашении.

Статья 11

Применение Соглашения

Положения настоящего Соглашения с момента его вступления в силу распространяется и на инвестиции, осуществленные инвесторами одной из Договаривающихся Сторон на территории другой Договаривающейся Стороны согласно ее законодательству, с 16 декабря 1991 г.

Статья 12

Поправки

В момент вступления настоящего Соглашения в силу либо в любое последующее время положения настоящего Соглашения могут быть изменены по взаимному согласию Договаривающихся Сторон. Поправки вступают в силу после того, когда Договаривающиеся Стороны уведомят друг друга о выполнении всех конституционных процедур, необходимых для вступления этих поправок в силу.

Статья 13

Вступление Соглашения в силу, срок действия и
прекращение действия

1. Договаривающиеся Стороны обмениваются нотами о выполнении всех конституционных требований, предусмотренных национальным законодательством каждой из Договаривающихся Сторон в отношении вступления в силу настоящего Соглашения.

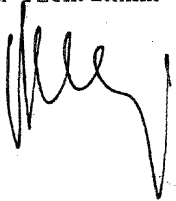
Датой вступления в силу настоящего Соглашения является дата получения последней ноты.

2. Настоящее Соглашение заключено на десятилетний период. По окончании этого десятилетнего периода действие настоящего Соглашения будет автоматически продлеваться каждый раз на следующие пятилетние периоды если ни одна из Договаривающихся Сторон за двенадцать месяцев до истечения действия настоящего Соглашения не направит другой Договаривающейся Стороне письменного уведомления о своем желании прекратить действие настоящего Соглашения.

3. В отношении инвестиций, осуществленных до прекращения действия настоящего Соглашения, положения 1-12 статей настоящего Соглашения будут оставаться в силе в течение 10 лет, считая с даты прекращения действия Соглашения.

Совершено в г. Алматы 15 сентября 1994 г. в двух экземплярах на литовском, казахском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую силу. В случае возникновения расхождений в толковании положений настоящего Соглашения, Договаривающиеся Стороны будут руководствоваться текстом на русском языке.

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ

ЗА ПРАВИТЕЛЬСТВО
РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF
LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KA-
ZAKHSTAN ON THE PROMOTION AND RECIPROCAL PROTECTION
OF INVESTMENTS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Desiring to develop economic cooperation on mutually beneficial terms,

Endeavouring to create conditions favourable to investments made by the investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party,

Recognizing that the promotion and reciprocal protection of those investments will serve to encourage the initiative of private enterprise and will contribute to the well-being of both Contracting Parties,

Have agreed as follows:

Article 1. Definitions

For purposes of this Agreement:

1. The term "investments" means property of any kind invested by an investor of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in the manner prescribed by and in accordance with the laws of the Contracting Party in whose territory the investments are made. This concept means in particular, though not exclusively:

(a) movable and immovable property, and other property rights such as mortgages, pledges and liens and other such rights;

(b) shares, bonds and other forms of participation in enterprises;

(c) rights to claims to money that have been used to create economic value, or rights to claims to any activity with economic value;

(d) copyrights, industrial property rights (such as patents, designs and models, trademarks and trade names), know-how and good will;

(e) any right to engage in an economic activity granted by a State authority, including concessions to explore for, extract or exploit natural resources.

Any modification made to a form of investment in accordance with the law or other regulatory enactments of the Contracting Party in whose territory the investment was made shall not alter its nature as an investment.

2. The term "investor" means:

(a) a natural person who is a national of one of the Contracting Parties in accordance with its prevailing law;

(b) any economic entity founded in the territory of one of the Contracting Parties in accordance with its laws and procedures;

(c) any economic entity or organization founded under the law of any third State and directly or indirectly controlled by nationals or economic entities of a Contracting Party that are situated in the territory of that Contracting Party, with majority ownership necessary for control.

3. The term "income" means all returns on investments and includes, in particular, though not exclusively, profits, capital gains, interest, dividends and royalties.

4. The term "territory" means:

(a) with regard to the Republic of Lithuania: the territory of the Republic of Lithuania, including the territorial waters and any marine or underwater space in which the Republic of Lithuania, under international law, may exercise rights to explore, exploit and protect the seafloor, subsoil and natural resources;

(b) with regard to the Republic of Kazakhstan: the State territory of the Republic of Kazakhstan, including free economic zones, the continental shelf and the subsoil over which the Republic of Kazakhstan exercises its sovereign rights and jurisdiction under international law.

Article 2. Promotion of investments and permission to invest

Each Contracting Party shall encourage investors of the other Contracting Party to invest in the territory of the first Contracting Party and shall accept such investments in accordance with its laws and procedures.

Article 3. Protection of investments and their legal status

1. Each Contracting Party shall provide in its territory fair and equal treatment of the investments of investors from the other Contracting Party, as well as provide for their full safety and protection.

Neither Contracting Party may, unilaterally or through discriminatory measures, hinder investors of the other Contracting Party in the possession, maintenance, use or disposal of investments.

2. Each Contracting Party shall, in accordance with its laws and international treaties, ensure that the investments made in its territory by investors from the other Contracting Party are accorded treatment that is no less favourable than that accorded to the investments of its own investors or to investments of investors from any third State.

3. The provisions of this Article shall not oblige either Contracting Party to grant to the investors of the other Contracting Party favours, concessions or privileges that it grants to investors of any third State in the context of:

(a) current or future participation in a customs union, a common market, a free trade zone, an economic union or any other form of regional economic cooperation;

(b) concessions granted under already existing or future treaties on double taxation or other tax-related agreements or national tax legislation.

Article 4. Expropriation and compensation

1. Neither Contracting Party in its territory shall expropriate or nationalize, or undertake similar measures against, the investments of investors from the other Contracting Party (hereinafter referred to as expropriation), unless:

- (a) such expropriation is done in the public interest and under due process of law;
- (b) such expropriation is non-discriminatory;
- (c) immediate, appropriate and effective compensation is provided.

2. The compensation referred to in subparagraph (c) of paragraph 1 of this Article shall correspond to the market value of the expropriated investments at the time immediately preceding the expropriation or when the expropriation being effected becomes public, whichever comes first, and shall be paid without delay. The compensation shall include interest computed from the first day after the date of the expropriation at the LIBOR rate. The compensation shall be effectively made and shall be freely transferable.

3. Investors whose property is expropriated shall have the right to an immediate review performed by the appropriate legal or administrative authorities of the other Contracting Party so as to ascertain whether the expropriation and subsequent compensation conform to the principles of this Article and to the law of the expropriating Contracting Party.

4. Investors of one Contracting Party whose investments suffer losses in the territory of the other Contracting Party as a result of war, a declared state of emergency, a rebellion, an uprising, or other such circumstances shall be granted treatment that is no less favourable than that given to the other Contracting Party's investors or to investors of any third State. Any ensuing compensation shall be paid without undue delay and shall be freely convertible.

5. The investors referred to in subparagraph (c) of paragraph 2 of Article 1 may not file claims based on the paragraphs of this Article if compensation has already been paid under similar provisions of another agreement on the protection of investments concluded with the Contracting Party in whose territory the investments were made.

Article 5. Transfers

1. Each Contracting Party shall guarantee investors from the other Contracting Party the transfer, without undue delay, of investment-related funds in freely convertible currency after the fulfilment of all obligations prescribed under the law of the Contracting Party that is accepting the investment, in particular:

- (a) capital and additional funds for maintaining or expanding investments;
- (b) income, profits, interest, dividends and other current receipts;
- (c) proceeds from the total or partial liquidation of investments;
- (d) funds disbursed for the repayment of loans received and documented and directly related to investments;
- (e) compensation paid under the provisions of Article 4 of this Agreement;

(f) wages of the nationals of one Contracting Party who have been allowed to work in the territory of the other Contracting Party in connection with investments made in that territory.

2. Transfers in freely convertible currency shall be made without delay in the manner prescribed by the Contracting Party in whose territory the investments are made. At the request of the investor, one convertible currency may be exchanged for another convertible currency at the foreign exchange rate of the bank servicing the investor.

3. The Contracting Parties shall be obliged to treat the transfers referred to in paragraphs 1 and 2 of this Article no less favourably than they treat the investment-related transfers of their own investors or of investors of any third State.

Article 6. Subrogation

1. If one Contracting Party or an Organization it authorizes (first Contracting Party) makes a payment related to a guarantee or insurance that it has provided in connection with investments in the territory of the other Contracting Party (second Contracting Party), the second Contracting Party shall recognize:

(a) the transfer to the first Contracting Party, under the law or a legal contract, of all rights and rights to claims of the party that received the compensation; and

(b) that the first Contracting Party shall be vested with the rights and rights to claims received via subrogation to the same extent that the party that received the compensation is vested with such rights.

2. The first Contracting Party shall be granted:

(a) with respect to rights and rights to claims received by means of the act of transfer of rights and rights to claims, and

(b) with respect to payments received in connection with such rights and rights to claims,

the same treatment as is granted under this Agreement to the party that received the compensation for investments made and income related to them.

3. Any payments the first Contracting Party receives in nonconvertible currency in connection with the acquired rights and rights to claims must be freely accessible to the first Contracting Party so that it can use them for any expenses in the territory of the second Contracting Party.

Article 7. Disputes that arise between one Contracting Party and an investor from the other Contracting Party

1. Notification of an investment-related dispute that has arisen between an investor from one Contracting Party and the other Contracting Party shall be made in writing. In the notification, the investor must provide detailed information for the Contracting Party in whose territory the investment is made. If possible, the parties shall attempt to resolve the differences with an amicable agreement.

2. If, within six months after the written notification referred to in the first paragraph of this Article, no settlement of the dispute has been reached, the dispute, at the request of either of the parties, may be submitted, by the investor's choice, to either:

- an ad hoc arbitral tribunal set up according to the United Nations Commission on International Trade Law (UNCITRAL) arbitration rules adopted in 1976 at the United Nations General Assembly, or

- the International Centre for the Settlement of Investment Disputes (ICSID) acting in accordance with the Convention for the Settlement of Investment Disputes between States and Nationals of Other States, which was signed in 1965 in Washington, according to arbitral tribunal rules, if both Contracting Parties have acceded to the Convention.

3. The Contracting Party that is a party to the dispute may not, at any stage of the arbitration proceedings or execution of the arbitral award, cite the fact that the investor has received compensation that totally or partially covers his losses pursuant to an insurance policy.

4. The arbitral awards shall be final and binding on both parties to the dispute. Each Contracting Party shall undertake to execute the award in accordance with its laws and the 1958 New York Convention on the Recognition and Enforcement of Foreign Arbitral Awards, if both Contracting Parties are party to the Convention. The arbitral tribunal shall convene in a third State that is party to the New York Convention.

Article 8. Disputes between Contracting Parties

1. Any dispute between the Contracting Parties relating to the interpretation or application of this Agreement shall be settled, to the extent possible, through diplomatic channels.

2. If the Contracting Parties cannot reach agreement within six months after the dispute between them arises, the dispute, at the request of either of the Contracting Parties, may be submitted to an arbitral tribunal.

3. The arbitral tribunal shall be constituted for each specific case as follows: Within two months from the date on which one of the Contracting Parties receives the petition of the other Contracting Party to submit the dispute to arbitral proceedings, each Contracting Party shall appoint one arbitrator. Those two arbitrators shall, within two months, select a third arbitrator, who shall be a national of a third State. The third arbitrator shall, by mutual consent of the Contracting Parties, be the President of the arbitral tribunal.

4. If the arbitral tribunal is not constituted within the period specified in paragraph 3 of this Article and if the Contracting Parties are unable to agree otherwise, either of the Contracting Parties may invite the President of the International Court of Justice to make the necessary appointments. If the President of the International Court of Justice is a national of one of the Contracting Parties or if he is unable to perform the above-mentioned function for other reasons, the right to make the necessary appointments shall be granted to the Vice-President of the International Court of Justice. If the Vice-President is a national of one of the Contracting Parties or if he is unable to perform the above-mentioned function, the invitation to make the necessary appointments shall go to the most senior

member of the International Court of Justice who is not a national of either of the Contracting Parties.

5. The arbitral tribunal, guided by the provisions of this Agreement and the standards of international law, shall determine its own rules of procedure. The arbitral tribunal shall take its decisions by a majority of votes. The decisions of the arbitral tribunal shall be final and binding on both Contracting Parties.

6. Each of the Contracting Parties shall defray the expenses of the arbitrator appointed by it and the expenses of its representation in the arbitral proceedings; the expenses of the president of the arbitral tribunal and other expenses shall be shared equally by the Contracting Parties. The arbitral tribunal, however, may, by its own decision, specify a larger share of the expenses for one of the Contracting Parties, and that decision shall be binding on both Contracting Parties.

Article 9. More favourable terms

If the national legislation of one of the Contracting Parties or existing or later-assumed obligations under international law grant the investments of investors of the other Contracting Party terms that are more favourable than those of the provisions of this Agreement, the more favourable terms shall apply.

Article 10. Consultations and exchange of information

At the request of either Contracting Party, the other Contracting Party must, without delay, agree to conduct negotiations regarding the interpretation or application of the provisions of this Agreement. At the request of either Contracting Party, information pertaining to the laws, regulatory enactments, decisions and administrative practices or procedures or the policy that the other Contracting Party may apply to the investments specified in this Agreement must be exchanged.

Article 11. Application of the Agreement

The provisions of this Agreement shall also apply to investments made since 16 December 1991 by the investors of one Contracting Party in the territory of the other Contracting Party in accordance with the latter's laws upon the Agreement's entry into force.

Article 12. Amendments

Upon the entry into force of this Agreement or at any subsequent time, the provisions of this Agreement may be amended by mutual consent of the Contracting Parties. The amendments shall enter into force after the Contracting Parties have notified each other of the completion of all the constitutional procedures necessary for the amendments to enter into force.

Article 13. Entry of the Agreement into force, duration and termination

1. The Contracting Parties shall notify each other of the completion of all the constitutional requirements stipulated by the national legislation of each Contracting Party for the entry into force of this Agreement.

The date of the entry into force of this Agreement shall be the date of receipt of the later notification.

2. This Agreement shall be concluded for 10 years. Upon the expiration of that 10-year period, this Agreement shall be automatically extended each time for subsequent five-year periods, unless one of the Contracting Parties, 12 months before the expiration of this Agreement, gives the other Contracting Party written notification of its desire to terminate this Agreement.

3. With regard to investments made prior to the termination of this Agreement, the provisions of Articles 1–12 of this Agreement shall remain in force for 10 years, reckoned from the date of termination of this Agreement.

DONE at Almaty on 15 September 1994, in two copies in the Lithuanian, Kazakh and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event that differences arise in the interpretation of the provisions of this Agreement, the Contracting Parties shall apply the Russian text.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Kazakhstan:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN RELATIF À LA PROMOTION ET À LA PROTECTION RÉCIPROQUE DES INVESTISSEMENTS

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan, ci-après dénommés les « Parties contractantes »,

Désireux de développer la coopération économique dans des conditions mutuellement avantageuses,

Déterminés à créer des conditions favorables aux investissements effectués par des investisseurs de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante,

Reconnaissant que l'encouragement et la protection réciproque desdits investissements contribueront à stimuler les initiatives économiques individuelles et à augmenter le bien-être des deux Parties contractantes,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Définitions

Aux fins du présent Accord :

1. Le terme « investissements » s'entend des avoirs de toute nature investis par un investisseur de l'une des Parties contractantes sur le territoire de l'autre Partie contractante, de la manière prescrite et en conformité aux lois de la Partie contractante sur le territoire de laquelle lesdits investissements sont réalisés. Ce concept signifie notamment, mais non exclusivement :

a) Les biens meubles et immeubles et autres droits de propriété tels qu'hypothèques, nantissements et servitude et autres droits de ce type;

b) Les actions, les parts et autres formes de participation dans des entreprises;

c) Droits de créances sur les liquidités, qui ont été utilisées pour créer une valeur économique ou droits de créances sur toute activité ayant une valeur économique;

d) Les droits d'auteur, les droits de propriété industrielle (tels que les brevets, les dessins et modèles, les marques de commerce et les raisons sociales), le savoir-faire et la clientèle;

e) Tout droit de débiter toute activité économique octroyé par les autorités de l'État, y compris les concessions portant sur la prospection, l'extraction ou l'exploitation de ressources naturelles.

Toute modification apportée à la forme d'un investissement dans le respect de la loi ou de tout autre texte législatif de la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'investissement a été effectué n'affectera aucunement leur caractère d'investissement.

2. Le terme « investisseur » s'entend :

- a) D'une personne physique qui, aux termes de la législation en vigueur, est ressortissante de l'une des Parties contractantes;
- b) De toute entité économique constituée sur le territoire de l'une des Parties contractantes, dans le respect de ses lois et procédures;
- c) De toute entité ou organisation économique sous la législation d'un État tiers, qui est directement ou indirectement contrôlée par des ressortissants ou des entités économiques de l'une des Parties contractantes qui sont situés sur le territoire de cette Partie contractante, avec la participation majoritaire nécessaire à l'exercice de ce contrôle.

3. Le terme « revenu » signifie tous les revenus résultant d'investissements et inclut notamment, mais non exclusivement, les profits, plus-values, intérêts, dividendes et redevances.

4. Le terme « territoire » s'entend :

- a) Dans le cas de la République de Lituanie : du territoire de la République de Lituanie, y compris les eaux territoriales et toutes zones marines ou sous-marines sur lesquelles la République de Lituanie peut exercer, conformément au droit international, des droits aux fins de prospection, d'exploitation et de conservation des fonds marins, de leurs sous-sols et des ressources naturelles;
- b) Dans le cas de la République du Kazakhstan : du territoire national de la République de Kazakhstan, y compris les zones franches économiques, le plateau continental et le sous-sol sur lesquels la République du Kazakhstan exerce, conformément au droit international, sa souveraineté et sa compétence.

Article 2. Promotion des investissements et autorisation d'investir

Chacune des deux Parties contractantes encouragera les investisseurs de l'autre Partie contractante à effectuer des investissements sur son territoire et accueillera ces investissements conformément à sa législation et à ses procédures.

Article 3. Protection des investissements et leur statut juridique

1. Chacune des Parties contractantes assurera, sur son territoire et à tout moment, un traitement juste et équitable à tous les investissements réalisés par les investisseurs de l'autre Partie contractante et assurera leur sécurité pleine et entière et leur complète protection.

Aucune des Parties contractantes n'entravera, unilatéralement ou par des mesures discriminatoires, la gestion, l'entretien, l'utilisation, la jouissance ou la cession desdits investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante.

2. Chaque Partie contractante, sous réserve de ses lois et des accords internationaux, accordera aux investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie Contractante sur son territoire un traitement non moins favorable que celui qu'elle accorde aux investissements effectués par ses propres investisseurs ou par des investisseurs de tout État tiers.

3. Les dispositions du présent article ne contraindront aucune des Parties contractantes à accorder aux investisseurs de l'autre Partie contractante des avantages, concessions ou privilèges qu'elle octroie aux investisseurs de tout État tiers dans le contexte :

a) D'une participation actuelle ou ultérieure à une union douanière, à un marché commun, à une zone de libre-échange, à une union économique ou à toute autre forme de coopération économique régionale;

b) De tous avantages octroyés en vertu d'accords, existants ou futurs, relatifs à la prévention de la double imposition, de tout autre accord fiscal ou de toute législation fiscale nationale.

Article 4. Expropriation et compensation

1. Aucune des Parties contractantes n'expropriera, ne nationalisera ni ne prendra des mesures similaires sur son territoire visant les investissements effectués par les investisseurs de l'autre Partie contractante (ci-après dénommée « l'expropriation »), à moins que :

a) Ces mesures d'expropriation ne soient prises dans l'intérêt public et en toute légalité;

b) Cette expropriation ne soit pas discriminatoire;

c) L'expropriation fasse l'objet d'une indemnisation rapide, effective et adéquate.

2. L'indemnisation visée à l'alinéa c) du paragraphe 1 du présent article doit correspondre à la valeur marchande qu'avaient ces investissements expropriés immédiatement avant la prise des mesures d'expropriation ou avant que lesdites mesures ne soient rendues publiques — la première de ces mesures primant — et sera versée sans délai. La compensation devra inclure les intérêts calculés, en application du taux LIBOR, à compter du premier jour qui suit la date de l'expropriation. La compensation devra être effectivement réalisable et sera librement transférable.

3. Les investisseurs dont les avoirs sont expropriés auront droit à un prompt examen de la part des autorités judiciaires ou administratives compétentes de la Partie contractante ayant procédé à l'expropriation, afin de déterminer si l'expropriation et l'indemnisation ultérieure respectent les principes énoncés au présent article, ainsi que la législation de ladite Partie contractante procédant à l'expropriation.

4. Les investisseurs d'une Partie contractante dont les investissements auraient subi des pertes sur le territoire de l'autre Partie contractante du fait d'une guerre, d'un état d'urgence nationale, d'une insurrection, d'une émeute ou de tout autre événement similaire bénéficieront de la part de l'autre Partie contractante d'un traitement non moins favorable que celui que cette Partie accorderait à ses propres investisseurs et aux investisseurs de tout État tiers. Toute indemnisation qui résulterait de cette situation serait versée sans retard injustifié et serait librement transférable.

5. Les investisseurs dont question à l'alinéa c) du paragraphe 2 de l'article premier ne pourront pas déposer une demande d'indemnisation sur la base des paragraphes du présent article si un dédommagement a déjà été versé en vertu de dispositions similaires de toute autre accord relatif à la protection d'investissements conclu avec la Partie contractante sur le territoire de laquelle les investissements ont été réalisés.

Article 5. Transferts

1. Chaque Partie contractante garantira aux investisseurs de l'autre Partie contractante le transfert des paiements, sans délai injustifié et dans une devise librement convertible, relatifs à ces investissements, après l'accomplissement de l'ensemble des obligations prescrites en vertu du droit de la Partie contractante qui accepte l'investissement, notamment :

- a) Les capitaux et les montants supplémentaires consacrés à l'entretien ou au développement des investissements;
- b) Les recettes, profits, intérêts, dividendes et autres revenus courants;
- c) Le produit de la liquidation totale ou partielle d'investissements;
- d) Les fonds affectés au remboursement d'emprunts contractés, dûment documentés et directement liés aux investissements;
- e) L'indemnisation visée par les dispositions de l'article 4 du présent Accord;
- f) Les revenus des ressortissants de l'une des Parties contractantes qui sont autorisés à travailler sur le territoire de l'autre Partie contractante relativement à des investissements réalisés sur ce territoire.

2. Les transferts sont effectués dans une devise librement convertible sans retard injustifié, conformément aux procédures établies par la Partie contractante sur le territoire de laquelle les investissements sont effectués. À la demande de l'investisseur, une devise convertible pourrait être échangée contre une autre devise convertible, en application des taux de change de la banque de l'investisseur.

3. Les Parties contractantes seront tenues d'accorder aux transferts visés aux paragraphes 1 et 2 du présent article un traitement aussi favorable que celui accordé aux transferts relatifs aux investissements de leurs propres investisseurs ou d'investisseurs de tout État tiers.

Article 6. Subrogation

1. Si l'une des Parties contractantes ou une organisation désignée par ses soins (la première Partie contractante) effectue un paiement au titre d'une garantie ou d'une assurance qui est accordée en raison d'investissements effectués sur le territoire de l'autre Partie contractante (la deuxième Partie contractante), cette dernière devra reconnaître :

- a) Le transfert à la première Partie contractante, par voie de droit ou par le biais d'un contrat juridique, de tous les droits et de tous les droits de créance de la partie ayant reçu l'indemnisation; et
- b) Que la première Partie contractante dispose des droits et des droits de créance reçus via subrogation dans la même mesure que la partie ayant perçu l'indemnisation.

2. La première Partie contractante bénéficiera :

- a) En ce qui concerne les droits et les droits de créance acquis en vertu de l'acte de transfert des droits et des droits de créance; et
- b) En ce qui concerne les paiements perçus relativement à ces droits et à ces droits de créance, du même traitement que celui auquel a droit la partie indemnisée en vertu du

présent Accord en ce qui concerne les investissements effectués et les revenus y afférents.

3. La première Partie contractante devra disposer librement de tous les paiements qu'elle a reçus en devise non convertible relativement aux droits et aux droits de créance acquis, en vue de pouvoir les utiliser pour couvrir toutes les dépenses engagées sur le territoire de la seconde Partie contractante.

Article 7. Différends survenant entre une Partie contractante et un investisseur de l'autre Partie contractante

1. Un différend survenu en matière d'investissement entre un investisseur d'une Partie contractante et l'autre Partie contractante devra être notifié par écrit. Dans cette notification, l'investisseur devra fournir des informations détaillées à la Partie contractante sur le territoire de laquelle l'investissement a été effectué.

Les Parties s'efforceront dans la mesure du possible de régler leurs différends à l'amiable.

2. Si le différend ne peut être réglé à l'amiable dans un délai de six mois à compter de la date de la notification écrite mentionnée au paragraphe 1 ci-dessus, il devra être soumis, à la requête de l'une ou l'autre Partie, et au choix de l'investisseur :

- À un tribunal d'arbitrage spécial, conformément aux règles d'arbitrage de la Commission des Nations Unies pour le droit commercial international (CNUDCI), adoptée en 1976 par l'Assemblée générale des Nations Unies;

- Au Centre international pour le règlement des différends relatifs aux investissements (CIRDI), agissant en exécution de la Convention pour le règlement des différends relatifs aux investissements entre États et ressortissants d'autres États, signée en 1965 à Washington, conformément aux règles d'arbitrage, si les deux Parties contractantes sont parties à cette Convention.

3. La Partie contractante qui est partie au différend ne peut pas, à tout stade de la procédure d'arbitrage ou de l'exécution de la sentence arbitrale, alléguer le fait que l'investisseur a reçu une indemnité couvrant totalement ou partiellement ses pertes en exécution des clauses d'une police d'assurance.

4. Les décisions du tribunal arbitral seront définitives et auront force exécutoire à l'égard des deux Parties au différend. Chacune des Parties contractantes s'engagera à les exécuter conformément à sa législation et aux dispositions de la Convention pour la reconnaissance et l'exécution des sentences arbitrales étrangères (Convention de New York de 1958), si les Parties contractantes sont parties à cette convention. Le tribunal arbitral se réunira dans un État tiers qui est partie à la Convention de New York.

Article 8. Différends entre les Parties contractantes

1. Tous différends qui pourraient surgir entre les Parties contractantes concernant l'interprétation ou l'exécution des dispositions du présent Accord seront, dans la mesure du possible, réglés par la voie diplomatique.

2. Si les Parties contractantes ne parviennent pas à s'entendre dans un délai de six mois suivant le début de leur différend, le litige pourra, à la demande de l'une des Parties contractantes, être soumis à un tribunal arbitral.

3. Le tribunal arbitral sera constitué pour chaque cas spécifique de la manière suivante :

Dans les deux mois suivant la date à laquelle l'une des Parties contractantes reçoit de l'autre Partie contractante une requête d'arbitrage, chacune des Parties contractantes désignera un arbitre. Ces deux arbitres choisiront ensuite, dans un nouveau délai de deux mois, un troisième arbitre, qui sera un ressortissant d'un État tiers et qui, de commun accord entre les deux Parties contractantes, sera nommé Président du tribunal arbitral.

4. Si le tribunal arbitral n'a pas été constitué dans les délais précisés au paragraphe 3 du présent article et si les Parties contractantes ne sont pas en mesure de convenir de toute autre modalité, l'une ou l'autre des Parties contractantes pourra inviter le Président de la Cour internationale de Justice à procéder aux nominations requises. Si le Président de la Cour internationale de Justice est un ressortissant de l'une des Parties contractantes ou s'il est dans l'impossibilité, pour toute autre raison, de remplir la fonction précitée, le droit de procéder aux nominations requises sera accordé au Vice-président de la Cour. Si le Vice-président est un ressortissant de l'une des Parties contractantes ou s'il est dans l'impossibilité de remplir la fonction précitée, l'invitation à procéder aux nécessaires nominations incombera au membre le plus ancien de la Cour internationale de Justice, qui n'est ressortissant d'aucune des deux Parties contractantes.

5. Le tribunal arbitral fixera lui-même ses propres règles de procédure, en se fondant sur les dispositions du présent Accord et les normes du droit international. Le tribunal arbitral rendra ses décisions à la majorité des voix. Ses décisions seront définitives et auront force exécutoire à l'égard des deux Parties contractantes.

6. Chacune des Parties contractantes supportera les dépenses exposées par l'arbitre qu'elle aura désigné, ainsi que les frais de représentation qu'elle fera lors de la procédure d'arbitrage. Les frais concernant le Président du tribunal arbitral et les autres frais seront supportés à parts égales par les Parties contractantes. Le tribunal arbitral pourra toutefois décider, dans sa sentence, qu'une quote-part supérieure des frais soit prise en charge par l'une des deux Parties contractantes; une telle décision aura force obligatoire à l'égard des deux Parties contractantes.

Article 9. Conditions plus favorables

Si les dispositions du droit interne de l'une ou l'autre des Parties contractantes ou les obligations actuelles ou futures qui lui incombent en vertu des règles du droit international, accordaient aux investissements effectués par des investisseurs de l'autre Partie contractante des conditions plus favorables que celles prévues par les dispositions du présent Accord, les conditions les plus favorables prévaudraient.

Article 10. Consultations et échange d'informations

À la demande de l'une des Parties contractantes, l'autre Partie contractante devra, sans délai, accepter de mener des négociations relatives à l'interprétation ou à l'exécution

des dispositions du présent Accord. À la demande de l'une ou l'autre des Parties contractantes, il sera procédé à des échanges d'informations portant sur la législation, la réglementation, les décisions, ainsi que les pratiques ou les procédures administratives ou la politique que l'autre Partie contractante serait susceptible d'appliquer aux investissements qui font objet du présent Accord.

Article 11. Exécution de l'Accord

Les dispositions du présent Accord s'appliqueront également aux investissements effectués depuis le 16 décembre 1991 par les investisseurs d'une Partie contractante sur le territoire de l'autre Partie contractante, dans le respect du droit de cette dernière et à compter de l'entrée en vigueur du présent Accord.

Article 12. Amendements

À l'occasion de l'entrée en vigueur du présent Accord ou à tout moment par la suite, les dispositions du présent Accord pourraient être amendées d'un commun accord entre les Parties contractantes. Ces amendements produiront leurs effets lorsque les Parties contractantes se seront mutuellement notifiées l'accomplissement de toutes les formalités constitutionnelles nécessaires à leur entrée en vigueur.

Article 13. Entrée en vigueur de l'Accord, durée et dénonciation

1. Les Parties contractantes se notifieront mutuellement l'accomplissement de toutes les exigences constitutionnelles stipulées dans les dispositions du droit domestique de chacune des Parties contractantes, lesquelles sont nécessaires à l'entrée en vigueur du présent Accord.

La date d'entrée en vigueur du présent Accord sera celle à laquelle la dernière notification aura été reçue.

2. Le présent Accord est conclu pour une durée de dix ans. À l'expiration de cette période de dix ans, le présent Accord sera automatiquement prorogé pour de nouvelles périodes subséquentes de cinq années, à moins que l'une des Parties contractantes n'adresse à l'autre Partie contractante, 12 mois avant l'expiration de l'Accord, une notification écrite exprimant son souhait de dénoncer le présent Accord.

3. S'agissant des investissements effectués avant la cessation du présent Accord, les dispositions des articles 1 à 12 du présent Accord continueront de s'appliquer pendant une période de dix années à compter de la date de cessation du présent Accord.

FAIT à Almaty le 15 septembre 1994, en double exemplaire dans les langues lituanienne, kazakhe et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergences d'interprétation des dispositions du présent Accord, les Parties contractantes appliqueront le texte en langue russe.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

No. 43525

**Lithuania
and
Kazakhstan**

Agreement between the Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan on cooperation and mutual assistance in the field of customs matters. Astana, 11 May 2000

Entry into force: *12 April 2001 by notification, in accordance with article 21*

Authentic texts: *Kazakh, Lithuanian and Russian*

Registration with the Secretariat of the United Nations: *Lithuania, 1 February 2007*

**Lituanie
et
Kazakhstan**

Accord entre le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan relatif à l'assistance mutuelle en matière douanière. Astana, 11 mai 2000

Entrée en vigueur : *12 avril 2001 par notification, conformément à l'article 21*

Textes authentiques : *kazakh, lituanien et russe*

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : *Lituanie, 1er février 2007*

[KAZAKH TEXT – TEXTE KAZAKH]

**Литва Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасы
Үкіметінің арасындағы Кеден істеріндегі ынтымақтастық
және өзара көмек туралы**

К Е Л І С І М

Бұдан әрі Тараптар деп аталатын, Литва Республикасының Үкіметі мен Қазақстан Республикасының Үкіметі,

кеден заңдарын бұзу екі мемлекеттің экономикалық, салықтық және әлеуметтік мүдделеріне, сондай-ақ саудасаттықтағы заңды мүдделеріне нұқсан келтіретінін негізге ала отырып;

есірткі және психотроптық заттардың заңсыз айналымы қоғам мен азаматтардың денсаулығына қауіп төндіретіндігін назарға ала отырып;

тауарлардың импорты немесе экспорты кезінде өндіріліп алынатын кеден баждарын, салықтарды және басқа да алымдарды дәлме-дәл есептеуді қамтамасыз етудің, сондай-ақ тыйым салу, шектеу және бақылау шарттарын тиянақты орындаудың маңыздылығын ескере отырып;

кеден заңдарын бұзуды болдырмау және кеден баждары мен салықтарды дұрыс өндіріп алуды қамтамасыз ету жөніндегі күшжігер жұмсау екі елдің кеден қызметтері арасындағы ынтымақтастықтың нәтижесінде анағұрлым тиімді болады деп есептей отырып;

БҰҰ-ның 1961 жылғы Есірткі құралдары туралы бірыңғай конвенциясының, БҰҰ-ның 1971 жылғы Психотроптық заттар туралы конвенциясының және кейінірек өзгерістер мен толықтырулар енгізілген БҰҰ-ның 1988 жылғы Есірткі және психотроптық заттардың заңсыз айналымына қарсы күрес туралы конвенциясының ережелерін назарға ала отырып,

төмендегілер туралы келісті:

1 - бап

Терминдердің анықтамасы

Осы Келісімнің мақсаттарына орай:

1) “кеден заңдары” тауарларды, жолаушылардың қол жүгі мен жол жүгін, халықаралық пошта жөнелтілімдерін, валюталық және басқа да құндылықтарды, кеден баждарын, алымдарын және басқа да төлемдерді өндіріп алудың, кеден төлемдері бойынша жеңілдіктер берудің, тыйым салулар мен шектеулерді белгілеудің, сондай-ақ Тараптар мемлекеттерінің кедендік шекаралары арқылы тауарлар айналысына бақылау жасаудың тәртібін реттейтін Тараптардың нормативтік құқықтық актілер жиынтығын білдіреді;

2) “бұзу” кеден заңдарын кез келген бұзуды, сондай-ақ осы заңдарды бұзатындай кез келген әрекетті білдіреді;

3) “кеден қызметтері”: Литва Республикасында — Литва Республикасының Қаржы министрлігі жанындағы Кеден департаментін, Қазақстан Республикасында - Қазақстан Республикасы Мемлекеттік кіріс министрлігінің Кеден комитетін білдіреді;

4) “бақыланатын жеткізілім” – есірткі және психотроптық заттардың заңсыз айналымына қатысы бар тұлғаларды анықтау мақсатында Тараптар мемлекеттерінің құзыретті органдарының рұқсатымен және бақылауымен есірткі және психотроптық заттардың партияларын Тараптар мемлекеттерінің аумағынан өкелілуіне, транзиттік өтуіне немесе онда әкелінуіне жол беру әдісі.

2 – бап

Келісімнің қолданылу аясы

1. Тараптар өз кеден қызметтері арқылы және осы Келісімнің шарттарына сәйкес,

а) тауарлар айналысын жеңілдету және жылдамдату;

б) кеден заңдарын тиісінше сақтауды қамтамасыз ету;

в) кеден заңдарын бұзудан сақтандыру, оларды тергеу мен жолын кесу мақсатында ынтымақтастықты жүзеге асырады және бір-біріне өзара жәрдем көрсетеді.

2. Осы Келісім шеңберінде жәрдем көрсету сұрау салынған Тараптың аумағында қолданылып жүрген заңдарға сәйкес және сұрау салынған кеден қызметінің құзыреті мен мүмкіндіктері шегінде жүзеге асырылады. Кеден қызметтері қажет болған жағдайда сұрау салынған Тараптың аумағында қолданылып жүрген заңдарға сәйкес басқа да құзыретті органдардың жәрдем беруін ұйымдастыруы мүмкін. Қылмыстарды тергеу саласында өзара көмек беруді реттейтін ережелер бұзылатын болса, осы Келісім қолданылмайды.

3. Осы Келісім төленбеген кеден баждарын, салықтарды немесе кез келген басқа да алымдарды өтеу мақсатында қолданылмайды.

— 3 — бап

Ынтымақтастық пен өзара көмек берудің түрлері

1. Кеден қызметтері осы Келісімнің 6,7,8-баптарына сәйкес өзінің бастамасымен немесе сұрау салу бойынша барлық қажетті ақпаратты бір-біріне беретін болады.

2. Кеден қызметтері:

а) қызметтеріне қатысты тәжірибе алмасады және кеден заңдарын бұзуды болдырмаудың жаңа құралдары мен әдістері туралы ақпарат алмасып тұрады;

б) кеден заңдары, кеден заңдарындағы өзгерістер мен толықтырулар, бақылау ісінде қолданылып жүрген техникалық құралдар, оларды пайдалану әдістері туралы бір-бірін хабардар етіп тұрады, сондай-ақ өзара мүдделілік білдірілетін басқа да мәселелерді талқылайтын болады.

4 — бап

Тұлғаларды, тауарларды және көлік құралдарын бақылау

1. Бір Тараптың кеден қызметі өзінің бастамасы бойынша немесе екінші Тараптың кеден қызметінің сұрау салуы бойынша:

а) екінші Тараптың аумағында қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзғандығы белгілі болған немесе бұзуы мүмкін күдікті тұлғалардың жүріп-тұруына, өсіресе олардың өзінің аумағына келуіне және одан кетуіне;

б) Тараптардың бірінің кеден қызметі екінші Тараптың кеден қызметіне сол мемлекеттің аумағында заңсыз айналымға түсті деп хабарланған тауарлар мен төлем құралдарының айналысына;

в) екінші Тараптың аумағында қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзу мақсатында пайдаланатындығы белгілі болған немесе осындай күдік тудыратын кез келген көлік құралдарына;

г) екінші Тараптың аумағына елеулі түрде заңсыз өткізілетін заттар бола алатын тауарлардың қоймасы ретінде пайдаланылып жүрген орындарға арнайы бақылау жүргізеді.

5 – бап

Бақыланатын жеткізілім

1. Егер бұл Тараптардың ұлттық заңдарына қайшы келмесе, кеден қызметтері өзара келісім мен уағдаластық бойынша есірткі және психотроптық заттардың заңсыз айналымына тартылған тұлғаларды анықтау мақсатында халықаралық деңгейде осы заттарға “бақыланатын жеткізілім” әдісін қолдана алады.

2. Қол жеткізілген уағдаластықтарға сәйкес бақыланатын жеткізілім жүзеге асырылатын заңсыз өткізілген партиялар қос кеден қызметтерінің өзара келісімімен ұсталынуы немесе одан әрі тасымалдануы үшін заңсыз өткізілген есірткі және психотроптық заттар сол қалпында, алып тастаумен, толық немесе ішінара алмастырумен қалдырылуы мүмкін.

3. Бақыланатын жеткізілімдерді пайдалану туралы шешімдер әрбір жекелеген жағдайда қабылданады және қажет болған жағдайда кеден қызметтері қол жеткізген қаржылық уағдаластықтарды ескеруі мүмкін.

6 – бап

Тауарлардың заңсыз айналымына қарсы күрес

1. Кеден қызметтері өздерінің бастамасымен немесе сұрау салу бойынша Тараптардың бірінің аумағында төмендегі салаларда қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзған немесе бұзуы мүмкін анықталған іс-өрекеттер туралы барлық қажетті ақпаратты бір-біріне кідіріссіз беретін болады, олар:

а) қарудың, оқ-дәрінің, жарылғыш, улағыш заттардың және қопарғыш құрылғылардың айналысы;

б) Тараптардың бірі үшін елеулі тарихи, мәдени немесе археологиялық құндылығы бар байырғы және өнер заттарының айналысы;

в) қоршаған орта мен адамдардың денсаулығына қауіп төндіретін улы заттардың, сондай-ақ басқа да тауарлардың тасымалы;

г) Кеден қызметтері алмасатын, Тараптар аумақтарында қолданылып жүрген тізбелерге сәйкес тарифтік емес реттеу шаралары қолданылатын айрықша маңызы бар тауарлардың және стратегиялық тауарлардың айналысы.

7 – бап

Ақпараттар беру

1. Кеден қызметтері өздерінің бастамасымен немесе сұрау салу бойынша:

а) кеден баждарын, салықтарды және басқа да алымдарды кеден қызметтерінің дұрыс өндіріп алуын, атап айтқанда,

тауарлардың кедендік құнын белгілеу, олардың тарифтік топтастырылуын анықтау үшін қажетті ақпаратты беруді;

б) әкелу, әкету, транзиттік өту жөнінде тыйым салулар мен шектеулерді сақтауды немесе кеден баждарынан, салықтардан және басқа да алымдардан босатуды;

в) Тараптардың бірі немесе Тараптардың екеуі де жасасқан басқа да келісімдерге қолданылмайтын тауарлардың шығу тегінің ұлттық ережелерін дұрыс қолдануды қамтамасыз ету үшін көмек бере алатын барлық ақпаратты бір-біріне беретін болады.

2. Сұрау салынған кеден қызметінде сұрау салынған ақпарат болмаған жағдайда ол сұрау салынған Тараптың аумағында қолданылып жүрген заңдарға сәйкес осындай ақпаратты алу үшін шаралар қолданады.

3. Әрбір кеден қызметі екінші кеден қызметінің сұрау салуы бойынша:

а) сұрау салушы Тараптың аумағына әкелінген тауарлар сұрау салынған Тараптың аумағынан заңды түрде әкетілді ме;

б) сұрау салушы Тараптың аумағынан әкетілген тауарлар сұрау салынған Тараптың аумағына заңды түрде әкелінді ме және осы тауарлар қандай кеден рәсімінен (егер ол орын алса) өткізілді деген ақпараттарды береді.

4. Әрбір кеден қызметі өзінің бастамасымен немесе сұрау салу бойынша екінші Тараптың кеден қызметіне оның аумағында қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзуға байланысты қолданылуы мүмкін, атап айтқанда:

а) екінші Тараптың аумағында қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзғандығы белгілі болған немесе бұзуы мүмкін күдікті жеке және заңды тұлғаларға;

б) елеулі түрдегі заңсыз айналыстағы заттар ретінде белгілі болған немесе осындай күдік тудыратын тауарларға;

в) екінші Тараптың аумағында қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзу мақсатында пайдаланатындығы белгілі болған немесе осындай күдік тудыратын көлік құралдарына;

г) кеден заңдарын бұзудың жаңа жолдары мен тәсілдеріне қатысты барлық ақпаратты береді.

8 – бап

Құжаттарды беру

1. Әрбір кеден қызметі өзінің бастамасымен немесе сұрау салу бойынша екінші Тараптың аумағында қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзуға әкеліп соққан немесе әкеліп соғуы мүмкін дайындалып жатқан немесе жасалған іс-әрекеттерге қатысты барлық қолда бар ақпарат баяндалатын актілерді, куәгерлік айғақтарды немесе құжаттардың куәландырылған көшірмелерін екінші Тараптың кеден қызметіне береді.

Осы Келісімде көзделген құжаттардың орнына тап осы мақсаттар үшін электрондық тасымалдау құралдарына жазылған кез келген ақпарат берілуі мүмкін. Бір мезгілде осы материалдарды түсіндіру немесе пайдалану үшін қажетті барлық ілеспе ақпарат берілуі тиіс.

Куәландырылған көшірмелерді беру жеткіліксіз болған жағдайларда ғана істер мен құжаттардың түпнұсқаларына сұрау салынуы мүмкін.

2. Екінші кеден қызметінен алынған істер мен құжаттардың түпнұсқалары алғашқы мүмкіндік туған сәтте қайтарылуы тиіс.

9 – бап

Тергеулер

1. Сұрау салынған кеден қызметі сұрау салуды алғаннан кейін сұрау салушы Тараптың кеден заңдарына қайшы келетін немесе қайшы келуі мүмкін іс-әрекеттерге қатысты ресми тергеу жүргізеді. Осындай тергеу қорытындылары сұрау салушы кеден қызметіне табыс етіледі.

2. Мұндай тергеулер сұрау салынған Тараптың ұлттық заңдарына сәйкес жүргізіледі. Сұрау салынған кеден қызметі өзінің жеке атынан іс-әрекет жасап, тергеу жүргізеді.

3. Тараптардың бірінің кеден қызметінің лауазымды тұлғалары екінші Тараптың кеден қызметінің келісімімен жекелеген жағдайларда сұрау салушы Тараптың аумағында қолданылып жүрген кеден заңдарын бұзуды тергеуге қатыса алады.

10 – бап

Лауазымды тұлғалардың қатысу тәртібі

Осы Келісімде көзделгеніндей жағдайларда, Тараптардың бірінің кеден қызметінің лауазымды тұлғалары екінші Тараптың аумағында болатын кезінде олардың ресми өкілеттіктерін растайтын құжаттары өздерімен бірге болуы тиіс. Олар қызмет үлгісінде киінбеуі тиіс және қарусыз жүреді.

11 – бап

Сарапшылар

Кеден заңдарын бұзуды қарауға байланысты Тараптардың бірінің сот немесе әкімшілік органдарының сұрау салуы бойынша екінші Тараптың кеден қызметі өздерінің қызметкерлерінің осындай сот немесе әкімшілік талқылауларға сарапшылар ретінде қатысуына уәкілеттік бере алады. Мұндай қызметкерлер өздерінің қызмет бабындағы міндеттерін атқаруы кезінде анықтаған фактілері жөнінде айғақтама береді. Сот немесе әкімшілік талқылауларға қатысу туралы сұрау салуда қызметкердің қандай іс бойынша және кім ретінде қатысуы тиіс екені көрсетілуі керек.

12 – бап

Ақпаратты және құжаттарды пайдалану

1. Осы Келісімге сәйкес алынған ақпараттар, құжаттар және басқа да мәліметтер құпия болып табылады және осы Келісімде көрсетілген мақсаттар үшін ғана пайдаланылады. Олар осы құжаттарды берген кеден қызметінің жазбаша келісімімен ғана берілуі немесе кез келген басқа да мақсаттарға пайдаланылуы мүмкін.

2. Осы баптың 1-тармағындағы ережелер есірткі және психотроптық заттарға қатысты заң бұзушылық туралы ақпаратқа қолданылмайды. Мұндай ақпарат есірткі және психотроптық заттардың заңсыз айналымына қарсы күреспен тікелей айналысатын басқа да мемлекеттік ведомстволарға берілуі мүмкін.

3. Осы Келісімге сәйкес Тараптардың бірінің кеден қызметіне берілген сұрау салуларға, ақпараттарға, сараптамалық актілерге және басқа да мәліметтерге оларды алған Тарап өзінің заңдарына сәйкес Тараптың осындай құжаттары мен мәліметтеріне қолданылатыны сияқты жария етуден қорғалудың тап сондай дәрежесін береді.

4. Кеден қызметтері осы Келісімнің мақсаттарына сәйкес және оның көлемінде осы Келісім негізінде берілген ақпараттар мен құжаттарды өз хаттамаларында, актілерінде, куәгерлік айғақтардың жазбаларында, сондай-ақ сот пен әкімшілік талқылау барысында дәлелдемелер ретінде пайдалана алады.

5. Мұндай ақпараттарды және құжаттарды сот органдарында дәлелдемелер ретінде пайдалану Тараптар мемлекеттерінің заңдарына сәйкес белгіленеді.

13 – бап

Жәрдем көрсету жөніндегі міндеттемелерге

қосылмайтын жағдайлар

1. Егер сұрау салынған Тараптардың бірінің кеден қызметі сұрау салуды орындау осы Тараптың егемендігіне, қауіпсіздігіне, қоғамдық тәртібіне немесе кез келген басқа да маңызды мүдделеріне нұқсан келтіруі немесе осы Тараптың мемлекеттік, өнеркәсіптік, коммерциялық немесе кәсіби құпияларын бұзуы мүмкін деп есептесе, ол осы Келісімде көзделген жәрдемдесуден толық немесе ішінара бас тарта алады не белгілі бір шарттар мен талаптар сақталған жағдайда жәрдем көрсетеді.

2. Жәрдем беруден бас тартқан жағдайда, себептері көрсетілген бас тарту туралы шешім жазбаша нысанда сұрау салушы кеден қызметіне кідіріссіз хабарланады.

3. Кеден қызметі өзі жасай алмайтын көмек түрін сұраған жағдайда бұл фактіні өзінің сұрау салуында атап көрсетеді. Мұндай сұрау салуды орындау сұрау салынған кеден қызметінің қарауына беріледі.

14 – бап

Хабарлау

1. Тараптардың бірінің кеден қызметінің сұрау салуы бойынша екінші Тараптың кеден қызметі кеден заңдарын орындау үшін осы Тараптың мемлекеті аумағында тұратын немесе құрылған мүдделі жеке немесе заңды тұлғаларға өкімшілік органдары қабылдаған іс-шаралар мен шешімдерді реттейтін құжаттар туралы хабарлайды.

2. Хабарлау сұрау салынған Тараптың аумағында қолданылып жүрген заңдарға сөйкес жүзеге асырылады. Сондай-ақ сұрау салынған Тараптың ұлттық заңдарына қайшы келмейді деп есептелінетін жағдайда, хабарлау сұрау салуда ескертілген ерекше нысанмен немесе әдіспен жүзеге асырылуы мүмкін.

15 – бап

Көмек туралы сұрау салулардың нысаны мен мазмұны

1. Осы Келісім негізінде жасалған сұрау салулар жазбаша нысанда берілуі тиіс. Сұрау салуды жүзеге асыруға қажетті құжаттар сұрау салуға қоса берілуі тиіс. Төтенше жағдай кезінде ауызша сұрау салу қабылдануы мүмкін. Ол жазбаша нысанда кідіріссіз расталуы тиіс.

2. Сұрау салу мазмұнында мынадай мәліметтер болуы тиіс:

- а) сұрау салуға мүдделі кеден қызметінің атауы;
- б) сұрау салудың тақырыбы мен себебі;
- в) сұрау салынған іс-әрекет;
- г) рәсімге қатысушылардың аты-жөні, мекен-жайы және олар туралы басқа да деректер;
- е) істің мән-жайының қысқаша сипаттамасы және оның заң тұрғысынан саралануы.

3. Сұрау салулар сұрау салынатын Тараптың ресми тілінде немесе орыс тілінде немесе сұрау салынатын кеден қызметі үшін қолайлы басқа да тілде жасалуы мүмкін.

4. Сұрау салу ресми талаптарға жауап бермейтін жағдайда, түзетулер мен толықтырулар талап етілуі мүмкін, мұның өзі сұрау салуды орындауда сақтық шараларын орындауға кедергі бола алмайды.

16 – бап

Құпиялылық

Осы Келісімнің ережелеріне сәйкес алынған кез келген ақпаратқа, құжаттарға немесе мәліметтерге сұрау салушы Тараптың мемлекетінде оның өз аумағында алынған осы тақылеттес ақпаратына, құжаттарына немесе мәліметтеріне қолданылатыны сияқты жария етуден қорғалудың тап сондай дәрежесі беріледі.

17-бап

Шығыстар

Кеден қызметтері осы Келісімді орындауға байланысты шығыстарды өтеудің кез келген талаптарын қабылдамайды.

Осы Келісімнің 11-бабындағы ережелерді орындауға байланысты тікелей шығыстарды өтеуді өтініші бойынша сарапшы шақырылған Тарап жүргізетін болады.

18-бап

Өзгерістер мен толықтырулар енгізу

Тараптардың келісімі бойынша осы Келісімге өзгерістер мен толықтырулар енгізілуі мүмкін. Өзгерістер мен толықтырулар осы Келісімнің ажырамас бөліктері болып табылатын жеке хаттамалармен ресімделеді және осы Келісімнің 21-бабында белгіленген тәртіппен күшіне енеді.

19-бап

Даулы мәселелерді шешу

Осы Келісімді орындауға байланысты Тараптардың арасында туындайтын барлық даулы мәселелер консультациялар мен келіссөздер арқылы шешілетін болады.

20-бап

Келісімді жүзеге асыру

1. Осы Келісімде көзделген ынтымақтастықты тікелей кеден қызметтері жүзеге асыратын болады.

2. Кеден қызметтері көмек көрсету, өздерінің орталық бөлімшелері арасында байланыстың тікелей арналарын орнату және өздерінің құзыреттері шегінде кеден қызметтері жеке уағдаластықпен келісуіне қарай өзара байланыстар орнатуды жүзеге асыруы үшін жергілікті бөлімшелеріне уәкілеттік беру жөніндегі іс-шараларды қарастыруы мүмкін.

21-бап

Күшіне енуі және қолданысын тоқтату

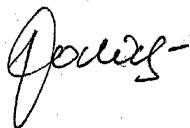
1. Осы Келісім оның күшіне енуі үшін қажетті мемлекетішілік рәсімдерді Тараптардың орындағаны туралы дипломатиялық арналар бойынша соңғы жазбаша хабарлама алынған күннен бастап 30 күннен кейін күшіне енеді.

2. Осы Келісім белгісіз мерзімге жасалады және Тараптардың бірі оның қолданысын тоқтату ниеті туралы екінші Тарапқа жазбаша хабарлама жіберген күннен бастап 6 ай өткенге дейін өзінің күшінде қалады.

Астана қаласында, 2000 жылғы 11 мамырда әрқайсысы литва, қазақ және орыс тілдерінде екі дана болып жасалды және де барлық мәтіндердің құқықтық күші бірдей. Осы Келісімнің ережелерін түсіндіруде келіспеушілік туындаған жағдайда Тараптар орыс тіліндегі мәтінді ұстанатын болады.

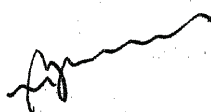
Литва Республикасының

Үкіметі үшін

Қазақстан Республикасының

Үкіметі үшін

[LITHUANIAN TEXT – TEXTE LITUANIEN]

LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS IR
KAZACHSTANO RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS
SUSITARIMAS
DĖL BENDRADARBIAVIMO IR TARPUSAVIO PAGALBOS
MUITINĖS VEIKLOS SRITYJE

Lietuvos Respublikos Vyriausybė ir Kazachstano Respublikos Vyriausybė, toliau vadinamos Šalimis,

pripažindamos, kad muitinės įstatymų pažeidimai daro žalą jų valstybių ekonominiams, mokestiniams ir socialiniams, taip pat teisėtiems prekybiniams interesams,

atsižvelgdamos į tai, kad neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta kelia pavojų piliečių ir visuomenės sveikatai,

atsižvelgdamos į tikslaus muitų, mokesčių ir kitų rinkliavų, renkamų įvežant arba išvežant prekes, apskaičiavimo svarbą, taip pat tikslų draudimų, apribojimų ir kontrolės sąlygų laikymąsi,

būdamos įsitikinusios, kad pastangos siekiant užkirsti kelią muitinės įstatymų pažeidimams ir užtikrinant teisingą muitų ir mokesčių surinkimą bus efektyvesnės bendradarbiaujant jų muitinių administracijoms,

atsižvelgdamos į 1961 m. Vieningos JTO narkotinių medžiagų konvencijos, 1971 m. JTO psichotropinių medžiagų konvencijos ir 1988 m. JTO kovos su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta konvencijos nuostatas bei vėlesnius jų pakeitimus ir papildymus,

s u s i t a r ė:

1 straipsnis

SAVOKŲ APIBRĖŽIMAI

Šiame Susitarime:

1) „muitinės įstatymai“ – Šalių norminių teisės aktų nuostatos, reglamentuojančios prekių, rankinio ir keleivių bagažo, tarptautinių pašto siuntų, valiutos ir kitų vertybių įvežimo, išvežimo bei tranzito, muitų, rinkliavų bei kitų mokesčių surinkimo, muitų mokesčių lengvatų teikimo, draudimų ir apribojimų nustatymo, taip pat prekių gabenimo per Šalių valstybių muitinės teritoriją kontrolės tvarką;

2) „pažeidimas“ – kiekvienas muitinės įstatymų pažeidimas, taip pat kiekvienas kėsینimasis pažeisti šiuos įstatymus;

3) „muitinių administracijos“: Lietuvos Respublikoje – Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos, Kazachstano Respublikoje – Kazachstano Respublikos valstybės pajamų ministerijos Muitinės komitetas;

4) „kontroliuojamasis pristatymas“ – metodas, kurį taikant leidžiama narkotinių ir psichotropinių medžiagų siuntas išvežti, pervežti tranzitu arba įvežti į Šalių valstybių teritorijas, Šalių valstybių kompetentingoms institucijoms žinant ir kontroliuojant, siekiant nustatyti asmenis, susijusius su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta.

2 straipsnis

SUSITARIMO TAIKymo SRITIS

1. Šalys, remdamosi šio Susitarimo sąlygomis, bendradarbiaus ir teiks viena kitai pagalbą per jų muitinių administracijas siekdamos:

- a) palengvinti ir pagreitinti prekių judėjimą;
- b) užtikrinti tinkamą muitinės įstatymų laikymąsi;
- c) užkardyti, tirti ir pašalinti muitinės įstatymų pažeidimus.

2. Šiuo Susitarimu numatyta pagalba teikiama remiantis prašymą gavusios Šalies teritorijoje galiojančiais įstatymais bei pagal prašymą gavusios muitinės administracijos kompetenciją ir galimybes. Muitinių administracijos prireikus gali prašyti kitų kompetentingų institucijų paramos, remdamosi prašymą gavusios Šalies teritorijoje galiojančiais įstatymais. Šis Susitarimas negali būti taikomas nusizengiant taisyklėms, reglamentuojančioms tarpusavio pagalbą baudžiamųjų nusikaltimų tyrimo srityje.

3. Šis Susitarimas nenumato nesumokėtų muitų, mokesčių ar bet kokių kitų rinkliavų kompensavimo.

3 straipsnis

BENDRADARBIAVIMO IR TARPUSAVIO PAGALBOS FORMOS

1. Muitinių administracijos, savo iniciatyva arba gavusios prašymą, teiks visą reikiamą informaciją pagal šio Susitarimo 6, 7, ir 8 straipsnius.

2. Muitinių administracijos:

a) keisis savo veiklos patirtimi ir informacija apie naujas muitinės įstatymų pažeidimų prevencijos priemones ir metodus;

b) informuos viena kitą apie savo muitinės įstatymus ir jų pakeitimus bei papildymus, taip pat apie taikomas technines kontrolės priemones ir jų naudojimo metodus, svarstys kitus abi Šalis dominančius klausimus.

4 straipsnis

ASMENŲ, PREKIŲ IR TRANSPORTO PRIEMONIŲ PRIEŽIŪRA

Vienos Šalies muitinės administracija, savo iniciatyva arba gavusi kitos Šalies muitinės administracijos prašymą, ypač prižiūrės:

a) judėjimą, ypač įvažiavimą į savo valstybės teritoriją ir išvažiavimą iš jos asmenų, apie kuriuos žinoma, kad jie pažeidė ar yra įtariami pažeidę kitos Šalies teritorijoje galiojančius muitinės įstatymus;

b) prekių arba mokėjimo priemonių judėjimą, apie kurį vienos Šalies muitinės administracija yra pranešusi kitos Šalies muitinės administracijai kaip apie susijusį su neteisėta apyvarta tos valstybės teritorijoje;

c) visas transporto priemones, apie kurias žinoma ar yra įtariama, kad jos naudojamos pažeidžiant kitos Šalies muitinės įstatymus;

d) vietas, naudojamas saugoti prekėms, kurios gali būti stambiu mastu neteisėtai išvežtos į kitos Šalies teritoriją.

5 straipsnis

KONTROLIUOJAMASIS PRISTATYMAS

1. Muitinių administracijos, remdamosi tarpusavyje suderintais susitarimais, gali naudoti kontroliuojamojo pristatymo metodą tarptautiniu lygiu, siekdamos išaiškinti asmenis, susijusius su narkotinių ir psichotropinių medžiagų neteisėta apyvarta, jeigu tai neprieštarauja Šalių nacionaliniams įstatymams.

2. Neteisėtai gabenamos siuntos, kurių pristatymas kontroliuojamas remiantis sudarytais susitarimais, gali, abiem muitinių administracijoms

sutikus, būti sulaikytos arba leidžiamos gabenti toliau, išėmus arba neišėmus iš jų narkotinių ar psichotropinių medžiagų, taip pat visai ar tik iš dalies jas pakeitus.

3. Sprendimai naudoti kontroliuojamojo pristatymo metodą priimami kiekvienu konkrečiu atveju, atsižvelgiant, jei reikia, į abiejų muitinių administracijų finansinius susitarimus.

6 straipsnis

KOVA SU NETEISĖTA PREKIŲ APYVARTA

Muitinių administracijos, savo iniciatyva ar gavusios prašymą, nedelsdamos pateiks visą reikalingą informaciją apie nustatytus veiksmus, pažeidžiančius arba galinčius pažeisti muitinės įstatymus, galiojančius vienos iš Šalių teritorijoje ir reglamentuojančius:

a) ginklų, šaudmenų, sprogstamųjų ir nuodingųjų medžiagų bei sprogmenų gabenimą;

b) daiktų, turinčių svarbią istorinę, meninę, kultūrinę ar archeologinę vertę vienai iš Šalių, gabenimą;

c) toksinių medžiagų bei kitų prekių, keliančių pavojų aplinkai ir žmonių sveikatai, pervežimą;

d) prekių, turinčių ypač svarbią reikšmę, ir strateginių prekių, kurioms taikomos netarifinio reguliavimo priemonės, pagal sąrašus, galiojančius Šalių teritorijose, kuriais keičiasi muitinių administracijos, pervežimą.

7 straipsnis

INFORMACIJOS TEIKIMAS

1. Šalių muitinių administracijos, savo iniciatyva arba gavusios prašymą, pateiks visą informaciją, kuri gali būti naudinga užtikrinant:

a) muitinių administracijų teisingą muitų, mokesčių ir kitų rinkliavų surinkimą, ir ypač informacijos, kuri yra būtina nustatant prekių muitinę vertę ir jų tarifinę klasifikaciją, pateikimą;

b) įvežimo, išvežimo ir tranzito draudimų bei apribojimų arba atleidimo nuo muitų, mokesčių ir kitų rinkliavų taikymą;

c) nacionalinių prekių kilmės taisyklių teisingą taikymą, jeigu tai nenustatyta kituose susitarimuose, pasirašytuose vienos ar abiejų Šalių.

2. Jeigu prašymą gavusi muitinės administracija neturi pageidaujamos informacijos, ji imsis priemonių šiai informacijai gauti, vadovaudamasi įstatymais, galiojančiais prašymą gavusios Šalies teritorijoje.

3. Muitinės administracija, gavusi kitos muitinės administracijos prašymą, pateiks informaciją:

a) ar prekės, įvežtos į prašymą pateikusiųsios Šalies teritoriją, buvo teisėtai išvežtos iš prašymą gavusios Šalies teritorijos;

b) ar prekės, išvežtos iš prašymą pateikusiųsios Šalies teritorijos, buvo teisėtai įvežtos į prašymą gavusios Šalies teritoriją ir kokia muitinės procedūra (jei ji buvo taikoma) buvo pritaikyta šioms prekėms.

4. Muitinės administracija, savo iniciatyva ar gavusi prašymą, pateikia kitai muitinės administracijai visą informaciją, kuri gali būti

panaudota muitinės įstatymų, galiojančių kitos Šalies teritorijoje, pažeidimų atvejais, ypač jei tai susiję:

a) su fiziniais ar juridiniais asmenimis, apie kuriuos žinoma ar įtariama, jog jie pažeidė kitos Šalies teritorijoje galiojančius muitinės įstatymus;

b) su prekėmis, esančiomis ar įtariamomis esant neteisėto gabenimo stambiu mastu objektu;

c) su transporto priemonėmis, naudotomis ar įtariamomis esant naudojamomis siekiant pažeisti kitos Šalies teritorijoje galiojančius muitinės įstatymus;

d) su naujais muitinės įstatymų pažeidimų būdais ir priemonėmis.

8 straipsnis

DOKUMENTŲ PATEIKIMAS

1. Muitinės administracija, savo iniciatyva arba gavusi prašymą, pateikia kitai muitinės administracijai aktus, liudytojų parodymus ar patvirtintas kopijas dokumentų, kuriuose yra visa informacija apie įvykdytus ar planuojamus veiksmus, kuriais pažeidžiami ar gali būti pažeisti kitos Šalies teritorijoje galiojantys muitinės įstatymai.

Dokumentai, numatyti šiame Susitarime, gali būti pakeisti bet kuria magnetinėse laikmenose pateikiama informacija, skirta tam pačiam tikslui. Visa šiai medžiagai interpretuoti ir panaudoti būtina informacija turi būti pateikiama vienu metu.

Dokumentų originalus gali būti prašoma pateikti tik tais atvejais, jei patvirtintų kopijų nepakanka.

2. Dokumentų originalai, gauti iš kitos muitinės administracijos, turi būti kuo skubiau gražinti.

9 straipsnis

TYRIMAI

1. Prašymą gavusi muitinės administracija pradeda oficialius tyrimus, susijusius su veiksmais, prieštaraujančiais ar galinčiais prieštarauti prašymą pateikusios Šalies muitinės įstatymams. Šių tyrimų rezultatai pranešami prašymą pateikusiai muitinės administracijai.

2. Šie tyrimai atliekami remiantis prašymą gavusios Šalies įstatymais. Prašymą gavusi muitinės administracija tyrimus atlieka savo vardu.

3. Tam tikrais atvejais vienos Šalies muitinės administracijos pareigūnai gali, jei kitos Šalies muitinės administracija sutinka, dalyvauti pastarosios teritorijoje tiriant muitinės įstatymų, galiojančių prašymą pateikusios Šalies teritorijoje, pažeidimus.

10 straipsnis

PAREIGŪNŲ DALYVAVIMO TVARKA

Vienos Šalies pareigūnai, lankydami kitos Šalies teritorijoje šiame Susitarime numatytais atvejais, turi turėti savo oficialius įgaliojimus patvirtinančius dokumentus. Jie privalo būti neuniformuoti ir neturėti ginklų.

11 straipsnis

EKSPERTAI

Vienos Šalies teismams arba administracinėms institucijoms pateikus prašymą, susijusį su jų nagrinėjamu muitinės įstatymų pažeidimu, kitos Šalies muitinės administracija gali įgalioti savo darbuotojus vykti į šiuos teismus arba administracines institucijas kaip ekspertus. Šie darbuotojai pateikia parodymus dėl faktų, kurie buvo nustatyti jiems einant savo pareigas. Prašyme dalyvauti teisme ar administraciniame nagrinėjime turi būti pateikti tikslūs duomenys apie bylos esmę ir darbuotojo dalyvavimo sąlygas.

12 straipsnis

INFORMACIJOS IR DOKUMENTŲ NAUDOJIMAS

1. Informacija, dokumentai ir kiti duomenys, gauti pagal šį Susitarimą, yra konfidencialūs ir naudojami tikslai šiame Susitarime numatytiems tikslams. Jie gali būti perduoti ar naudojami kitiems tikslams tik su šiuos dokumentus pateikusios muitinės administracijos rašytiniu sutikimu.

2. Šio straipsnio 1 punkto nuostatos netaikomos informacijai apie pažeidimus, susijusius su narkotinėmis ir psichotropinėmis medžiagomis. Tokia informacija gali būti perduota kitoms valstybinėms institucijoms, tiesiogiai kovojančioms su neteisėta narkotinių ir psichotropinių medžiagų apyvarta.

3. Vienos Šalies muitinės administracijai pagal šį Susitarimą bet kokia forma pateiktiems prašymams, informacijai, ekspertizės aktams ir kitiems duomenims, juos gavusi Šalis taikys tokia pačia apsauga, kokia

taiko tos Šalies panašaus pobūdžio dokumentams ir duomenims pagal jos įstatymus.

4. Muitinių administracijos, pagal šio Susitarimo tikslus ir apimtį, savo protokoluose, aktuose, liudytojų parodymuose, taip pat teisminiuose bei administraciniuose nagrinėjimuose gali naudoti kaip įrodymus pagal šį Susitarimą gautą informaciją ir dokumentus.

5. Šios informacijos ir dokumentų, kaip įrodymų, naudojimą teismuose nustato Šalių valstybių įstatymai.

13 straipsnis

ISIPAREIGOJIMŲ TEIKTI TARPUSAVIO PAGALBĄ ĮŠIMTYS

1. Jeigu prašymą gavusi muitinės administracija laiko, kad prašymo patenkinimas gali padaryti žalą jos valstybės suverenitetui, saugumui, viešajai tvarkai arba kitiems esminiams šios Šalies interesams arba atskleisti valstybinę, pramoninę, komercinę ar tarnybinių šios Šalies paslaptį, ji gali visiškai ar iš dalies atsisakyti teikti pagalbą, numatytą šiame Susitarime, arba nustatyti prašymui patenkinti tam tikras sąlygas.

2. Atsisakius teikti pagalbą apie sprendimą ir atsisakymo priežastis nedelsiant raštu pranešama prašymą pateikusiai muitinės administracijai.

3. Jeigu pateikiamas pagalbos prašymas, kurio prašymą pateikianti muitinės administracija, gavusi analogišką prašymą, negalėtų patenkinti, apie tai būtina nurodyti prašyme. Sprendimą dėl tokio prašymo tenkinimo priima ji gavusi muitinės administracija.

14 straipsnis

INFORMAVIMAS

1. Vienos šalies muitinės administracijos prašymu kitos Šalies muitinės administracija informuoja suinteresuotus fizinius arba juridinius asmenis, gyvenančius ar išikūrusius jos valstybės teritorijoje, apie dokumentus, įforminančius priemones ir sprendimus, valstybinių institucijų priimtus vykdant muitinės įstatymus.

2. Apie dokumentus informuojama vadovaujantis prašymą gavusios Šalies teritorijoje galiojančiais įstatymais. Informuoti apie dokumentus galima ir kita forma ar būdu, nurodytu prašyme, su sąlyga, kad tai neprieštarauja prašymą gavusios Šalies nacionaliniams įstatymams.

15 straipsnis

PRAŠYMŲ SUTEIKTI PAGALBĄ FORMA IR TURINYS

1. Prašymai pagal šį Susitarimą pateikiami raštu. Prie prašymo pridedami dokumentai, būtini prašymui įvykdyti. Ypatingais atvejais gali pakakti žodinio prašymo. Jis nedelsiant turi būti patvirtinamas raštu.

2. Prašyme turi būti pateikti šie duomenys:

- a) prašymą pateikiančios muitinės administracijos pavadinimas;
- b) prašymo tikslas ir priežastis;
- c) veiksmai, kurių prašoma imtis;
- d) procedūros dalyvių pavardės, adresai ir kiti duomenys;

e) trumpas reikalo esmės išdėstymas ir jo teisinė kvalifikacija.

3. Prašymai gali būti pateikiami oficialia prašymą gaunančios Šalies arba rusų ar kita prašymą gaunančiai muitinės administracijai priimtina kalba.

4. Jei prašymas neatitinka oficialių reikalavimų, gali būti pareikalauta jį pataisyti ar papildyti, tačiau tai netrukdo imtis reikalingų atsargumo priemonių prašymui įvykdyti.

16 straipsnis

KONFIDENCIALUMAS

Bet kuriai informacijai, dokumentams ar duomenims, gautiems remiantis šio Susitarimo nuostatomis, prašymą pateikusių Šalies valstybėje taikoma tokia pati apsauga, kokia taikoma tos valstybės panašaus pobūdžio informacijai, dokumentams ar duomenims, gautiems jos pačios teritorijoje.

17 straipsnis

IŠLAIDOS

Muitinių administracijos atmes visus reikalavimus padengti išlaidas, susijusias su šio Susitarimo vykdymu.

Tiesiogines išlaidas, susijusias su šio Susitarimo 11 straipsnio nuostatų vykdymu, padengs Šalis, kurios prašymu buvo iškviestas ekspertas.

18 straipsnis

PAKEITIMAI IR PAPILDYMAI

Šalių susitarimu šis Susitarimas gali būti keičiamas ir papildomas. Pakeitimai ir papildymai forminami atskirais protokolais, kurie yra neatskiriama šio Susitarimo dalis ir įsigalioja šio Susitarimo 21 straipsnyje nustatyta tvarka.

19 straipsnis

GINČYTINŲ KLAUSIMŲ SPRENDIMAS

Visi tarp Šalių iškylantys ginčytini klausimai, susiję su šio Susitarimo vykdymu, bus sprendžiami konsultacijomis ir derybomis.

20 straipsnis

SUSITARIMO VYKDYMAS

1. Šiame Susitarime numatyta pagalbą tiesiogiai teiks muitinių administracijos.

2. Muitinių administracijos gali numatyti pagalbos teikimo priemones, susitarti dėl tiesioginių ryšių tarp jų centrinių padalinių nustatymo ir įpareigoti jų vietos padalinius palaikyti tarpusavio ryšius taip, kaip dėl to susitars muitinių administracijos, remdamosi atskiru susitarimu, kiek leidžia jų kompetencija.

21 straipsnis

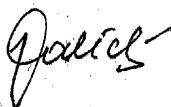
ISIGALIOJIMAS IR GALIOJIMO PABAIGA

1. Šis Susitarimas įsigalioja praėjus 30 dienų nuo paskutiniojo pranešimo raštu diplomatiniais kanalais apie tai, kad visos Šalių procedūros, būtinos Susitarimui įsigalioti pagal jų vidaus įstatymus, atliktos, gavimo dienos.

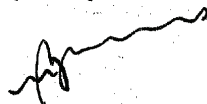
2. Šis Susitarimas sudaromas neapibrėžtam laikui ir nustos galioti praėjus 6 mėnesiams nuo dienos, kai viena iš Šalių išsiųs raštu pranešimą kitai Šaliai apie savo ketinimą nutraukti Susitarimo galiojimą.

Sudaryta ASTANOJE 2000 m. gegužės 11 d.
– dviem egzemplioriais lietuvių, kazachų ir rusų kalbomis, be to, visi tekstai turi vienodą teisinę galią. Esant nesutarimams dėl šio Susitarimo nuostatų interpretavimo Šalys vadovausis tekstu rusų kalba.

Lietuvos Respublikos
Vyriausybės vardu

Kazachstano Respublikos
Vyriausybės vardu

[RUSSIAN TEXT – TEXTE RUSSE]

СОГЛАШЕНИЕ

МЕЖДУ ПРАВИТЕЛЬСТВОМ ЛИТОВСКОЙ РЕСПУБЛИКИ И ПРАВИТЕЛЬСТВОМ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН О СОТРУДНИЧЕСТВЕ И ВЗАИМНОЙ ПОМОЩИ В ТАМОЖЕННЫХ ДЕЛАХ

Правительство Литовской Республики и Правительство Республики Казахстан, именуемые в дальнейшем Сторонами,

исходя из того, что нарушения таможенного законодательства наносят ущерб экономическим, налоговым и социальным интересам их государств, а также законным интересам торговли;

принимая во внимание, что незаконный оборот наркотических и психотропных веществ представляет опасность для здоровья граждан и общества;

учитывая важность обеспечения точного исчисления таможенных пошлин, налогов и других сборов, взимаемых при импорте или экспорте товаров, а также надлежащего выполнения условий запрета, ограничения и контроля;

считая, что усилия по предотвращению нарушений таможенного законодательства и по обеспечению правильного взимания таможенных пошлин и налогов могут стать более эффективными благодаря сотрудничеству между их таможенными службами;

принимая во внимание положения Единой Конвенции ООН о наркотических средствах 1961 года, Конвенции ООН 1971 года о психотропных веществах и Конвенции ООН о борьбе против незаконного оборота наркотических и психотропных веществ 1988 года с последующими изменениями и дополнениями,

согласились о нижеследующем:

Статья 1

ОПРЕДЕЛЕНИЕ ТЕРМИНОВ

В целях настоящего Соглашения:

- 1) "таможенное законодательство" означает совокупность нормативных правовых актов Сторон, регулирующих порядок ввоза, вывоза и транзита товаров, ручной клади и багажа пассажиров, международных почтовых отправлений, валютных и других ценностей, взимания таможенных пошлин, сборов и других платежей, предоставления льгот по таможенным платежам, установление запретов и ограничений, а также контроля за перемещением товаров через таможенные границы государств Сторон;
- 2) "нарушение" означает любое нарушение таможенного законодательства, а также любую попытку нарушения этого законодательства;
- 3) "таможенные службы" означают: в Литовской Республике – Таможенный департамент при Министерстве финансов Литовской Республики, в Республике Казахстан – Таможенный комитет Министерства государственных доходов Республики Казахстан;
- 4) "контролируемая поставка" - метод, по которому допускается вывоз, транзит или ввоз на территории государств Сторон партий наркотических и психотропных веществ с ведома и под контролем компетентных органов государств Сторон, с целью выявления лиц, причастных к незаконному обороту наркотических и психотропных веществ.

Статья 2

СФЕРА ДЕЙСТВИЯ СОГЛАШЕНИЯ

1. Стороны через свои таможенные службы и в соответствии с условиями настоящего Соглашения будут осуществлять сотрудничество и оказывать друг другу взаимное содействие в целях:

а) облегчения и ускорения перемещения товаров;

б) обеспечения надлежащего соблюдения таможенного законодательства;

в) предотвращения, расследования и пресечения нарушений таможенного законодательства.

2. Содействие в рамках настоящего Соглашения осуществляется в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны, и в пределах компетенции и возможностей запрашиваемой таможенной службы. В случае необходимости таможенные службы могут организовать содействие других компетентных органов в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны. Настоящее Соглашение не может применяться, нарушая правила, регламентирующие взаимную помощь в сфере расследования уголовных преступлений.

3. Настоящее Соглашение не распространяется на возмещение неуплаченных таможенных пошлин, налогов или любых других сборов.

Статья 3

ФОРМЫ СОТРУДНИЧЕСТВА И ВЗАИМОПОМОЩИ

1. Таможенные службы будут передавать друг другу по собственной инициативе или по запросу всю необходимую информацию согласно статьям 6, 7 и 8 настоящего Соглашения.

2. Таможенные службы будут:

а) обмениваться опытом, касающимся их деятельности, и информацией о новых средствах и методах предотвращения нарушений таможенного законодательства;

б) информировать друг друга о своем таможенном законодательстве и его изменениях и дополнениях, а также о применяемых ими технических средствах контроля и методах их использования, а также обсуждать другие вопросы, представляющие взаимный интерес.

Статья 4

НАБЛЮДЕНИЕ ЗА ЛИЦАМИ, ТОВАРАМИ И СРЕДСТВАМИ ТРАНСПОРТА

Таможенная служба одной Стороны, по собственной инициативе или по запросу таможенной службы другой Стороны, проводит специальное наблюдение за:

а) перемещениями, в особенности, въездом на территорию ее государства и выездом с нее лиц, о которых известно, что они нарушили таможенное законодательство, действующее на территории другой Стороны, или которые подозреваются в таком нарушении;

б) перемещениями товаров и средств платежа, о которых таможенной службой одной из Сторон сообщено таможенной службе другой Стороны, что они задействованы в незаконном обороте на территории этого государства;

в) любыми средствами транспорта, о которых известно, что они используются с целью нарушения таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны, или которые вызывают подозрение в этом;

г) местами, используемыми для складирования товаров, которые могут стать предметом существенного незаконного перемещения на территорию другой Стороны.

Статья 5

КОНТРОЛИРУЕМАЯ ПОСТАВКА

1. Если это не противоречит национальному законодательству Сторон, таможенные службы могут, по взаимному согласию и договоренности, использовать метод контролируемой поставки наркотических и психотропных веществ на международном уровне в целях выявления лиц, вовлеченных в незаконный оборот этих веществ.

2. Незаконно перемещенные партии, контролируемые поставки которых осуществляются в соответствии с достигнутыми договоренностями, с согласия обеих таможенных служб могут быть задержаны или оставлены для дальнейшей перевозки с сохранением или изъятием, полной или частичной заменой незаконно перемещенных партий наркотических или психотропных веществ.

3. Решения об использовании контролируемых поставок принимаются в каждом отдельном случае и могут при необходимости учитывать финансовые договоренности, достигнутые обеими таможенными службами.

Статья 6

БОРЬБА С НЕЗАКОННЫМ ОБОРОТОМ ТОВАРОВ

Таможенные службы будут незамедлительно передавать друг другу по собственной инициативе или по запросу всю необходимую информацию об установленных действиях, которые нарушают или могут нарушить таможенное законодательство, действующее на территории одной из Сторон в области:

- а) перемещения оружия, боеприпасов, взрывчатых, отравляющих веществ и взрывных устройств;
- б) перемещения предметов старины и искусства, представляющих значительную историческую, культурную или археологическую ценность для одной из Сторон;
- в) перевозки ядовитых веществ, а также других товаров, представляющих опасность для окружающей среды и здоровья людей;
- г) перемещения товаров, имеющих особо важное значение, и стратегических товаров, в отношении которых применяются меры нетарифного регулирования в соответствии с перечнями, действующими на территориях Сторон, которыми обмениваются таможенные службы.

Статья 7

ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ИНФОРМАЦИИ

1. Таможенные службы будут передавать друг другу по собственной инициативе или по запросу всю информацию, которая может помочь в обеспечении:

- а) правильного взимания таможенными службами таможенных пошлин, налогов и других сборов, и, в частности, предоставления информации,

необходимой для определения таможенной стоимости товаров и установления их тарифной классификации;

б) соблюдения запретов и ограничений по ввозу, вывозу, транзиту или освобождения от таможенных пошлин, налогов и других сборов;

в) правильного применения национальных правил происхождения товаров, на которые не распространяются другие соглашения, заключенные одной или обеими Сторонами.

2. В случае, если запрашиваемая таможенная служба не располагает запрошенной информацией, она примет меры к получению этой информации в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны.

3. Каждая таможенная служба предоставляет по запросу другой таможенной службы следующую информацию:

а) были ли товары, ввезенные на территорию запрашивающей Стороны, законно вывезены с территории запрашиваемой Стороны;

б) были ли товары, вывезенные с территории запрашивающей Стороны, законно ввезены на территорию запрашиваемой Стороны и какой таможенной процедуре (если она имела место) эти товары были подвергнуты.

4. Каждая таможенная служба по собственной инициативе или по запросу предоставляет другой таможенной службе всю информацию, которая может быть использована ею в связи с нарушениями таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны, в частности, касающуюся:

а) физических и юридических лиц, известных или подозреваемых в нарушениях таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны;

- б) товаров, которые известны как предметы значительного незаконного перемещения или вызывают подозрение в этом;
- в) средств транспорта, о которых известно, что они используются с целью нарушения таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны, или которые вызывают подозрение в этом;
- г) новых путей и средств нарушения таможенного законодательства.

Статья 8

ПРЕДОСТАВЛЕНИЕ ДОКУМЕНТОВ

1. Каждая таможенная служба по собственной инициативе или по запросу предоставляет другой таможенной службе акты, свидетельские показания или заверенные копии документов, содержащие всю имеющуюся информацию, касающуюся действий, готовящихся или совершенных, которые привели или могут привести к нарушению таможенного законодательства, действующего на территории другой Стороны.

Вместо документов, предусмотренных настоящим Соглашением, для тех же целей может быть передана любая информация на электронных носителях. Одновременно должна быть передана вся сопутствующая информация, необходимая для толкования или использования этих материалов.

Подлинники дел и документов могут быть запрошены лишь в случаях, когда предоставления заверенных копий недостаточно.

2. Подлинники дел и документов, полученные от другой таможенной службы, должны быть возвращены при первой же возможности.

Статья 9

РАССЛЕДОВАНИЯ

1. По получении запроса запрашиваемая таможенная служба проводит официальные расследования в отношении действий, которые противоречат или могут противоречить таможенному законодательству запрашивающей Стороны. Результаты такого расследования передаются запрашивающей таможенной службе.

2. Такие расследования проводятся в соответствии с законодательством запрашиваемой Стороны. Запрашиваемая таможенная служба проводит расследование, действуя от своего собственного имени.

3. Должностные лица таможенной службы одной Стороны могут в отдельных случаях с согласия таможенной службы другой Стороны находиться на территории государства последней и присутствовать при расследовании нарушений таможенного законодательства, действующего на территории запрашивающей Стороны.

Статья 10

ПОРЯДОК ПРИСУТСТВИЯ ДОЛЖНОСТНЫХ ЛИЦ

Когда в случаях, предусмотренных настоящим Соглашением, должностные лица таможенной службы одной Стороны находятся на территории другой Стороны, они должны иметь документальное подтверждение своих официальных полномочий. Они не должны быть в форменной одежде и иметь при себе оружие.

Статья 11

ЭКСПЕРТЫ

По запросу судебных или административных органов одной Стороны в связи с рассмотрением ими нарушений таможенного законодательства, таможенная служба другой Стороны может уполномочить своих служащих выступить в качестве экспертов при таких судебных или административных разбирательствах. Эти служащие дают показания по фактам, установленным ими во время исполнения своих служебных обязанностей. В запросе об участии в судебном или административном разбирательстве должно быть ясно указано, по какому делу и в каком качестве должен предстать служащий.

Статья 12

ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ИНФОРМАЦИИ И ДОКУМЕНТОВ

1. Информация, документы и другие сведения, полученные в соответствии с настоящим Соглашением, являются конфиденциальными и используются только для целей, указанных в настоящем Соглашении. Они могут быть переданы или использованы для любых других целей только с письменного согласия таможенной службы, передавшей эти документы.

2. Положения пункта 1 настоящей статьи не применяются в отношении информации о нарушениях, касающихся наркотических и психотропных веществ. Такая информация может быть передана другим государственным ведомствам, непосредственно занимающимся борьбой с незаконным оборотом наркотических и психотропных веществ.

3. Запросам, информации, актам экспертизы и другим сведениям, переданным в соответствии с настоящим Соглашением таможенной службе одной из Сторон в какой бы то ни было форме, предоставляется получившей их Стороной такая же степень защиты от огласки, как и подобным документам и сведениям этой Стороны в соответствии с ее законодательством.

4. Таможенные службы могут в соответствии с целями и в объеме настоящего Соглашения использовать информацию и документы, полученные на основании настоящего Соглашения, в качестве доказательства в своих протоколах, актах, записях свидетельских показаний, а также в ходе судебных и административных разбирательств.

5. Использование такой информации и документов в качестве доказательства в судебных органах определяются в соответствии с законодательством государств Сторон.

Статья 13

ИСКЛЮЧЕНИЯ ИЗ ОБЯЗАТЕЛЬСТВА ПО ОКАЗАНИЮ СОДЕЙСТВИЯ

1. В случае, если запрашиваемая таможенная служба одной Стороны считает, что выполнение запроса может нанести ущерб суверенитету, безопасности, общественному порядку или любым другим существенным интересам этой Стороны или нарушить государственную, промышленную, коммерческую или профессиональную тайну этой Стороны, она может полностью или частично отказать в содействии, предусмотренном настоящим Соглашением, либо оказать его при соблюдении определенных условий или требований.

2. Если в содействии отказано, то решение об отказе с указанием причины должно быть в письменной форме незамедлительно доведено до сведения запрашивающей таможенной службы.

3. Если таможенная служба обращается за содействием, которое не могла бы оказать сама, в своем запросе она отмечает этот факт. Выполнение такого запроса передается на усмотрение запрашиваемой таможенной службы.

Статья 14

УВЕДОМЛЕНИЯ

1. По запросу таможенной службы одной Стороны, таможенная служба другой Стороны уведомляет заинтересованных физических или юридических лиц, проживающих или учрежденных на территории государства этой Стороны, о документах, регламентирующих меры и решения, принятые административными органами во исполнение таможенного законодательства.

2. Уведомление осуществляется в соответствии с законодательством, действующим на территории запрашиваемой Стороны. Уведомление может также осуществляться в особой форме или методом, оговоренным в запросе, при условии, что это не считается противоречащим национальному законодательству запрашиваемой Стороны.

Статья 15

ФОРМА И СОДЕРЖАНИЕ ЗАПРОСОВ О ПОМОЩИ

1. Запросы, сделанные на основании настоящего Соглашения, должны представляться в письменной форме. К запросу должны быть приложены документы, необходимые для осуществления запроса. В условиях чрезвычайной ситуации может быть принят устный запрос. Он должен быть незамедлительно подтвержден в письменной форме.

2. Запрос должен содержать следующие данные:

- а) наименование таможенной службы, интересы которой лежат в основе запроса;
- б) предмет и причина запроса;
- в) запрашиваемое действие;

г) фамилии, адреса и другие данные об участниках процедуры;

д) краткое описание существа дела и его юридическая квалификация.

3. Запросы могут быть сделаны на официальном языке запрашиваемой Стороны или на русском или другом языке, приемлемом для запрашиваемой таможенной службы.

4. В случае, если запрос не отвечает официальным требованиям, может быть затребована его корректировка или дополнение, что не препятствует принятию мер предосторожности по исполнению запроса.

Статья 16

КОНФИДЕНЦИАЛЬНОСТЬ

Любой информации, документам или сведениям, полученным в соответствии с положениями настоящего Соглашения, предоставляется в государстве запрашивающей Стороны такая же степень защиты от огласки, как и подобной информации, документам или сведениям этого государства, полученным на ее собственной территории.

Статья 17

РАСХОДЫ

Таможенные службы отклоняют любые требования возмещения расходов, связанных с выполнением настоящего Соглашения.

Возмещение прямых расходов, связанных с выполнением положений статьи 11 настоящего Соглашения, будут производиться Стороной, по просьбе которой был вызван эксперт.

Статья 18

ВНЕСЕНИЕ ИЗМЕНЕНИЙ И ДОПОЛНЕНИЙ

По согласованию Сторон в настоящее Соглашение могут быть внесены изменения и дополнения. Изменения и дополнения оформляются отдельными протоколами, которые являются неотъемлемой частью настоящего Соглашения и вступают в силу в порядке, установленном статьей 21 настоящего Соглашения.

Статья 19

РЕШЕНИЕ СПОРНЫХ ВОПРОСОВ

Все спорные вопросы, возникающие между Сторонами, связанные с исполнением настоящего Соглашения, будут разрешаться путем консультаций и переговоров.

Статья 20

РЕАЛИЗАЦИЯ СОГЛАШЕНИЯ

1. Предусмотренное настоящим Соглашением сотрудничество будет осуществляться непосредственно таможенными службами.

2. Таможенные службы могут предусмотреть мероприятия по оказанию помощи, установление прямых каналов связи между их центральными подразделениями и уполномочить их местные подразделения осуществлять контакты между собой, как это будет согласовано таможенными службами в отдельной договоренности в пределах их компетенции.

Статья 21

ВСТУПЛЕНИЕ В СИЛУ И ПРЕКРАЩЕНИЕ ДЕЙСТВИЯ

1. Настоящее Соглашение вступает в силу через 30 дней с даты получения последнего письменного уведомления по дипломатическим каналам о выполнении Сторонами внутригосударственных процедур, необходимых для вступления Соглашения в силу.

2. Настоящее Соглашение заключается на неопределенный срок и будет оставаться в силе до истечения 6 месяцев с даты, когда одна из Сторон направит письменное уведомление другой Стороне о своем намерении прекратить его действие.

Совершено в г. АСТАНЕ 11 МАЯ 2000 г. в двух экземплярах, каждый на литовском, казахском и русском языках, причем все тексты имеют одинаковую юридическую силу. В случае возникновения разногласий в толковании положений настоящего Соглашения Стороны будут обращаться к тексту на русском языке.

За Правительство
Литовской Республики

За Правительство
Республики Казахстан

[TRANSLATION – TRADUCTION]

AGREEMENT BETWEEN THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF LITHUANIA AND THE GOVERNMENT OF THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN ON COOPERATION AND MUTUAL ASSISTANCE IN THE FIELD OF CUSTOMS MATTERS

The Government of the Republic of Lithuania and the Government of the Republic of Kazakhstan, hereinafter referred to as the Contracting Parties,

Considering that offences against customs legislation are prejudicial to the economic, fiscal and social interests of their respective States, as well as to the legitimate interests of trade,

Considering that illicit trafficking in narcotic drugs and psychotropic substances constitutes a danger to public health and to society,

Considering the importance of assuring the accurate assessment of customs duties, taxes and other charges collected on the importation or exportation of goods and the proper implementation of the provisions of prohibition, restriction and control,

Convinced that efforts to prevent offences against customs legislation and efforts to ensure accurate collection of customs duties and taxes can be made more effective through cooperation between their customs authorities,

Having regard for the provisions of the Single Convention on Narcotic Drugs of 1961, the Convention on Psychotropic Substances of 1971 and the Convention Against Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances of 1988, as subsequently amended and supplemented,

Have agreed as follows:

Article 1. Definition of terms

For purposes of this Agreement:

(1) "Customs legislation" shall mean the provisions laid down by the regulatory and legal enactments of the Contracting Parties that govern the rules for the importation, exportation and transit of goods, the hand-carried luggage and baggage of passengers, international mail and foreign-exchange and other assets, the collection of customs duties, charges and other fees, the provision of customs concessions and the establishment of prohibitions and restrictions, as well as control of the movement of goods across the customs borders of the States of the Contracting Parties;

(2) "Offence" shall mean any violation of customs legislation, as well as any attempted violation of such legislation;

(3) "Customs authority" shall mean, in the Republic of Lithuania, the Customs Department in the Ministry of Finance of the Republic of Lithuania and, in the Republic of Kazakhstan, the Customs Committee of the Ministry of State Revenues of the Republic of Kazakhstan;

(4) "Controlled delivery" shall mean the technique of consignments of narcotic drugs or psychotropic substances being allowed to pass out of, through, or into the territories of the States of the Contracting Parties, with the knowledge and under the supervision of the competent authorities of the States of the Contracting Parties, with an eye to identifying persons involved in the illicit trafficking of narcotic drugs or psychotropic substances.

Article 2. Scope of Agreement

1. The Contracting Parties, through their customs authorities and in accordance with the provisions of this Agreement, shall effect cooperation and provide each other assistance for purposes of:

- (a) Facilitating and expediting the movement of goods;
- (b) Ensuring proper compliance with customs legislation;
- (c) Preventing, investigating and suppressing offences against customs legislation.

2. Assistance under this Agreement shall be provided in accordance with the legislation in force in the territory of the requested Contracting Party and within the limits of the competence and capabilities of the requested customs authority. If necessary, the customs authorities may arrange for assistance from other competent authorities, in accordance with the legislation in force in the territory of the requested Contracting Party. This Agreement may not be applied in violation of the rules that govern mutual assistance in the area of the investigation of criminal offences.

3. This Agreement shall not apply to the recovery of unpaid customs duties, taxes or other charges of any kind.

Article 3. Forms of cooperation and mutual assistance

1. The customs authorities shall provide each other, of their own accord or upon request, all necessary information in accordance with Articles 6, 7 and 8 of this Agreement.

2. The customs authorities shall:

- (a) Exchange experience relating to their activities and information about new means and methods of preventing offences against customs legislation;
- (b) Inform each other about their respective customs legislation and of amendments of and supplements to it, as well as the technical means of control they employ and the methods for their use, and shall also discuss other matters of mutual interest.

Article 4. Surveillance of persons, goods and means of transport

The customs authority of one Contracting Party shall, of its own accord or upon request from the customs authority of the other Contracting Party, perform special surveillance of:

(a) The movements, particularly entry into or exit from the territory of its State, of persons known to have violated or suspected of having violated the customs legislation in force in the territory of the other Contracting Party;

(b) The movements of goods and payment instruments that the customs authority of one Contracting Party reports to the customs authority of the Contracting Party as being involved in illicit trafficking in the territory of that State;

(c) Any means of transport that are known to be used or are suspected of being used for purposes of violating the customs legislation in force in the territory of the other Contracting Party;

(d) Places used for storing goods that could be intended for large-scale illicit movement into the territory of the other Contracting Party.

Article 5. Controlled delivery

1. The customs authorities may, by mutual agreement and arrangement, use the method of controlled delivery of narcotic drugs or psychotropic substances at the international level, unless it contravenes the national legislation of the Contracting Parties, with a view to identifying persons involved in the illicit trafficking of those substances.

2. Unlawful consignments whose controlled delivery is carried out in accordance with the arrangements made may, with the consent of both customs authorities, be intercepted or allowed to travel onward, with the unlawful consignment of narcotic drugs or psychotropic substances left intact or removed or wholly or partially replaced.

3. Decisions on the use of controlled deliveries shall be taken on a case-by-case basis and may, if necessary, take into account financial arrangements reached by both customs authorities.

Article 6. Action against illicit traffic in goods

The customs authorities shall, of their own accord or upon request, without delay, supply to each other all relevant information on detected activities that violate or may violate the customs legislation in force in the territory of one of the Contracting Parties in the areas of:

(a) The movement of arms, ammunition, explosives, toxic chemical agents and explosive devices;

(b) The movement of objects of art and antiquity that are of significant historical, cultural or archaeological value to one of the Contracting Parties;

(c) The movement of poisonous substances, as well as other goods that are a danger to the environment and human health;

(d) The movement of vitally important goods and strategic goods that are subject to the application of measures of non-tariff regulation in accordance with lists that are in force in the territories of the Contracting Parties and that are exchanged by the customs authorities.

Article 7. Communication of information

1. The customs authorities shall, of their own accord or upon request, give each other all information that may help to ensure:

(a) Accuracy in their collection of customs duties, taxes and other charges and, in particular, the provision of the information necessary for the assessment of the customs value of goods and the establishment of their tariff classification;

(b) Compliance with the import, export and transit prohibitions and restrictions or exemption from customs duties, taxes and other charges;

(c) Accuracy in the application of national rules for the origin of goods to which other agreements concluded by one or both Contracting Parties do not apply.

2. If the requested customs authority does not have the information requested, it shall, in accordance with the legislation in force in the territory of the requested Contracting Party, take measures to obtain that information.

3. Each customs authority shall, upon request from the other customs authority, provide the following information:

(a) Whether goods imported into the territory of the requesting Contracting Party were lawfully exported from the territory of the requested Contracting Party;

(b) Whether goods exported from the territory of the requesting Contracting Party were lawfully imported into the territory of the requested Contracting Party and to what customs procedure the goods were subjected, if any.

4. Each customs authority shall, of its own accord or upon request, provide the other customs authority all the information that it can use with regard to offences against the customs legislation in force in the territory of the other Contracting Party and, in particular, regarding:

(a) Individuals and legal persons known to be violating or suspected of violating the customs legislation in force in the territory of the other Contracting Party;

(b) Goods known to be or suspected of being objects of substantial illicit traffic;

(c) Means of transport known to be or suspected of being used in the commission of offences against the customs legislation in force in the territory of the other Contracting Party;

(d) New means and methods of committing offences against customs legislation.

Article 8. Provision of documents

1. Each customs authority shall, of its own accord or upon request, provide the customs authority of the other Contracting Party with reports, records of evidence or certified copies of documents that contain all available information on activities, planned or completed, that have resulted in or could result in the commission of an offence against the customs legislation in force in the territory of the other Contracting Party.

In place of hard copies of the documents specified by this Agreement, any information may be provided for those same purposes on electronic media. At the same time, all

accompanying information necessary for the interpretation or use of those materials must be provided.

The originals of files and documents may be requested only in cases in which the provision of certified copies would be insufficient.

2. The originals of files and documents obtained from the other customs authority must be returned at its earliest opportunity.

Article 9. Investigations

1. Upon receipt of a request, the customs authority requested shall initiate official inquiries into acts that are or appear to be contrary to the customs legislation of the requesting Contracting Party. The results of such an inquiry shall be communicated to the requesting customs authority.

2. Such inquiries shall be conducted in accordance with the laws of the requested Contracting Party. The requested customs authority shall conduct its own inquiry.

3. Officials of the customs authority of one Contracting Party may, in particular cases, with the agreement of the customs authority of the other Contracting Party, spend time in the territory of the latter Contracting Party and be present during the inquiry into offences against the customs legislation in force in the territory of the requesting Contracting Party.

Article 10. Arrangements for visiting officials

When, in the circumstances provided for under this Agreement, officials of the customs authority of one Contracting Party are present in the territory of the other Contracting Party, they must have documentary proof of their official capacity. They may not wear uniforms or carry arms.

Article 11. Experts

Upon the request of the judicial or administrative authorities of one Contracting Party that are conducting an inquiry into offences against customs legislation, the customs authority of the other Contracting Party may authorize its officials to appear as experts in such judicial or administrative proceedings. Those officials shall give testimony regarding the facts they established during the performance of their official duties. The request for the appearance in judicial or administrative proceedings must clearly indicate in what case and in what capacity the official is to appear.

Article 12. Use of information and documents

1. Information, documents and other communications received under this Agreement shall be confidential and shall be used solely for the purposes indicated in this Agreement. They may not be communicated or used for any other purposes unless the customs authority providing such documents gives its written consent.

2. The provisions of paragraph 1 of this Article shall not apply to information relating to narcotic drugs or psychotropic substances. Such information may be communicated to other State authorities directly involved in combating illicit traffic in narcotic drugs and psychotropic substances.

3. Requests, information, reports of experts and other communications passed under this Agreement to the customs authority of one of the Contracting Parties in any form shall be afforded the same degree of protection in terms of confidentiality by the Contracting Party that receives them as it affords to its documents and communications of the same kind under its laws.

4. The customs authorities may, consistent with the purposes of and to the extent allowed by this Agreement, use information and documents received on the basis of this Agreement as evidence in their protocols, reports and records of testimony, as well as in the course of judicial or administrative proceedings.

5. The use made of such information and documents as evidence in the courts shall be determined in accordance with the national laws of the Contracting Parties.

Article 13. Exceptions from the liability to render assistance

1. If the requested customs authority of one Contracting Party feels that compliance with the request could be prejudicial to the sovereignty, security, public order or any other essential interest of that Contracting Party or could violate a State, industrial, commercial or trade secret of that Contracting Party, it may refuse to provide, wholly or partially, the assistance stipulated by the Agreement or may provide it subject to certain conditions or requirements.

2. If assistance is refused, the decision and the reasons for the refusal shall be communicated in writing, without delay, to the requesting customs authority.

3. If the customs authority of a Contracting Party requests assistance that it itself would be unable to provide, it shall draw attention to that fact in the request. Compliance with such a request shall be within the discretion of the requested customs authority.

Article 14. Notification

1. At the request of the customs authority of one Contracting Party, the customs authority of the other Contracting Party shall notify concerned individuals or legal persons residing or established in the territory of that Contracting Party of the documents governing the measures and decisions taken by administrative authorities pursuant to customs legislation.

2. The notification shall be made in conformance with the laws in force in the territory of the requested Contracting Party. The notification may also be made in a particular form or a particular way stipulated in the request, provided that that is not regarded as contravening the national legislation of the requested Contracting Party.

Article 15. Form and substance of requests for assistance

1. Requests pursuant to this Agreement shall be made in writing. The documents necessary for the execution of the request shall accompany the request. When required because of the urgency of the situation, oral requests may be accepted. They must be confirmed in writing immediately.

2. A request must contain the following information:

- (a) The name of the customs authority whose interests form the basis of the request;
- (b) The object of and reason for the request;
- (c) The measure requested;
- (d) The names, addresses and other information about the participants in the proceedings;
- (e) A brief description of the merits of the case and its judicial classification.

3. Requests may be made in the official language of the requested Contracting Party or in Russian, or in another language acceptable to the requested customs authority.

4. If a request does not meet the formal requirements, its correction or completion may be demanded, which shall not hinder the adoption of precautionary measures in the execution of the request.

Article 16. Confidentiality

Any information, documents or communications received in accordance with the provisions of this Agreement shall, in the territory of the requesting Contracting Party, be afforded the same degree of protection in terms of confidentiality as that Contracting Party affords such information, documents or communications received by it in its own territory.

Article 17. Costs

The customs authorities shall waive all claims for reimbursement of costs incurred in the execution of this Agreement.

Reimbursement of the direct costs incurred in the execution of the provisions of Article 11 of this Agreement shall be made by the Contracting Party at whose request an expert has been summoned.

Article 18. Amendments and additions

By agreement of the Contracting Parties, amendments and additions may be made to this Agreement. The amendments and additions shall be drawn up in separate protocols that shall be an integral part of this Agreement and that shall enter into force in the manner prescribed by Article 21 of this Agreement.

Article 19. Settlement of disputes

All disputes that arise between the Contracting Parties in connection with the execution of this Agreement shall be settled by consultations and negotiations.

Article 20. Implementation of the Agreement

1. The cooperation envisaged by this Agreement shall be rendered directly by the customs authorities.

2. The customs authorities may make arrangements for the provision of assistance, establish direct communications links between their central subdivisions, and authorize their local subdivisions to maintain contact with each other, as agreed to by the customs authorities in a separate accord within the limits of their competence.

Article 21. Entry into force and termination

1. This Agreement shall enter into force 30 days from the date of receipt of the final written notification via diplomatic channel of the completion by the Contracting Parties of the internal procedures necessary for the Agreement to enter into force.

2. This Agreement shall be concluded for an indefinite period and shall remain in force until the expiry of six months from the date on which one of the Contracting Parties passes written notification to the other Contracting Party of its intention to terminate the Agreement.

DONE at Astana on 11 May 2000, in two copies, each in the Lithuanian, Kazakh and Russian languages, all texts being equally authentic. In the event that differences arise in the interpretation of the provisions of this Agreement, the Russian text shall prevail.

For the Government of the Republic of Lithuania:

For the Government of the Republic of Kazakhstan:

[TRANSLATION – TRADUCTION]

ACCORD ENTRE LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DE LITUANIE ET LE GOUVERNEMENT DE LA RÉPUBLIQUE DU KAZAKHSTAN RELATIF À LA COOPERATION ET L'ASSISTANCE MUTUELLE EN MATIÈRE DOUANIÈRE

Le Gouvernement de la République de Lituanie et le Gouvernement de la République du Kazakhstan, ci-après dénommés les Parties contractantes,

Considérant que les infractions à la législation douanière portent préjudice aux intérêts économiques, fiscaux et sociaux de leurs pays respectifs, ainsi qu'aux intérêts du commerce légitimes,

Considérant que le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes constitue un danger pour la santé publique et la société,

Considérant qu'il importe de garantir l'évaluation précise des droits de douane, taxes et autres frais perçus lors de l'importation et de l'exportation de marchandises et une application correcte des dispositions relatives à l'interdiction, aux restrictions et au contrôle,

Convaincus que l'efficacité des efforts déployés pour empêcher les infractions à la législation douanière et pour assurer le bon recouvrement des droits de douane, taxes et autres frais serait augmentée grâce à une étroite coopération entre leurs administrations douanières,

Tenant compte des dispositions de la Convention unique sur les stupéfiants de 1961, de la Convention sur les substances psychotropes de 1971 et de la Convention contre le trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes de 1988, telles qu'amendées et complétées par la suite,

Sont convenus de ce qui suit :

Article premier. Définitions

Aux fins du présent Accord :

1) La « législation douanière » s'entend des dispositions énoncées par la législation et la réglementation des Parties contractantes concernant l'importation, l'exportation et le transit des marchandises, des bagages à main et autres bagages des passagers, du courrier international et des devises étrangères et autres avoirs, la perception des droits de douane, taxes et autres frais, l'octroi de concessions douanières et la mise en place d'interdictions et de restrictions, ainsi que le contrôle des mouvements de marchandises qui franchissent les frontières nationales des Parties contractantes;

2) Le terme « infraction » s'entend de toute violation ou tentative de violation de la législation douanière;

3) Le terme « administration douanière » s'entend, pour la République de Lituanie, du Service des douanes du Ministère des finances et, pour la République du Kazakhstan, de la Commission des douanes du Ministère des recettes et impôts publics;

4) Le terme « livraison contrôlée » s'entend de la technique qui consiste à autoriser des expéditions illicites ou suspectes de stupéfiants ou de substances psychotropes à quitter le territoire des Parties, à transiter par ce territoire ou à y entrer au su des autorités compétentes et sous leur supervision, en vue d'identifier des personnes qui se livrent au trafic illicite de stupéfiants et de substances psychotropes.

Article 2. Portée de l'Accord

1. Les Parties contractantes, par le biais de leurs administrations douanières et conformément aux dispositions énumérées dans le présent Accord, mettent en œuvre la coopération et se fournissent mutuellement une assistance pour :

- a) Faciliter et accélérer la circulation des marchandises;
- b) Garantir l'application effective de la législation douanière;
- c) Prévenir, examiner et poursuivre les infractions à la législation douanière.

2. L'assistance prévue au titre du présent Accord est fournie conformément à la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise et dans les limites de la compétence et des ressources de l'administration douanière requise. Le cas échéant, les administrations douanières peuvent requérir l'aide d'autres autorités compétentes, dans le respect de la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise. La mise en œuvre du présent Accord ne peut entraîner la violation des règles qui régissent l'assistance mutuelle dans le domaine des poursuites des infractions pénales.

3. Le présent Accord ne s'applique pas au recouvrement des droits de douane, taxes et autres frais impayés.

Article 3. Formes de coopération et d'assistance mutuelle

1. Les administrations douanières des Parties contractantes se fournissent, d'un commun accord ou sur demande, toutes les informations nécessaires, conformément aux dispositions des articles 6, 7 et 8 du présent Accord.

2. Les administrations douanières :

a) Échangent l'expérience acquise du fait de leurs activités et les informations dont elles disposent quant aux nouvelles méthodes et voies permettant de lutter contre les infractions à la législation douanière;

b) S'informent quant à leur législation douanière respective et à toute modification de celle-ci, quant aux moyens techniques de contrôle utilisés et aux méthodes appliquées pour en user, et discutent d'autres questions d'intérêt mutuel.

Article 4. Surveillance des personnes, marchandises et moyens de transport

L'administration douanière de l'une des Parties contractantes exerce, soit de sa propre initiative soit sur demande de l'administration douanière de l'autre Partie contractante, une surveillance particulière sur :

a) Les mouvements, et notamment l'entrée sur le territoire national ou le départ de celui-ci, des personnes dont on sait qu'elles ont violé la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante ou qui sont soupçonnées de le faire;

b) Les mouvements de marchandises et de moyens de paiement qui sont signalés par l'administration douanière de l'autre Partie contractante comme faisant l'objet d'un trafic illicite sur le territoire de cet État;

c) Tous les moyens de transport qui sont connus pour servir ou soupçonnés de le faire pour enfreindre la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante;

d) Les lieux utilisés pour emmagasiner les marchandises susceptibles de constituer un trafic illicite important dans le territoire de l'autre Partie contractante.

Article 5. Livraison contrôlée

1. Les administrations douanières peuvent, en vertu d'un accord et d'arrangements fixés d'un commun accord, recourir aux livraisons contrôlées au niveau international de stupéfiants et de substances psychotropes, à moins que cela ne contrevienne à leur législation nationale, en vue d'identifier les personnes impliquées dans le trafic illicite desdites substances.

2. Les envois illicites, dont la livraison contrôlée est effectuée conformément aux arrangements pris, peuvent, moyennant l'accord des deux administrations douanières, être interceptés ou autorisés à poursuivre leur route, soit avec les stupéfiants ou les substances psychotropes intacts, soit retirés ou remplacés en totalité ou en partie.

3. Les décisions sur l'utilisation des livraisons contrôlées est prise au cas par cas et peuvent, si nécessaire, prendre compte des arrangements financiers conclus par les deux autorités douanières.

Article 6. Mesures contre le trafic illicite de marchandises

Les administrations douanières se fournissent sans retard l'une à l'autre, de leur propre initiative ou sur demande, toutes les informations pertinentes touchant à des activités qu'elles ont détectées et qui violent ou peuvent violer la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'une des Parties contractantes dans les domaines suivants :

a) Le trafic d'armes, de munitions, d'explosifs, d'agents chimiques toxiques et d'engins explosifs;

b) Le trafic d'œuvres d'art et d'antiquités qui revêtent une valeur historique, culturelle ou archéologique significative pour l'une des Parties contractantes;

c) Le trafic de substances nocives et d'autres marchandises qui présentent un danger pour l'environnement et la santé humaine;

d) Le trafic de marchandises essentielles et stratégiques soumises à l'application de mesures réglementaires non tarifaires, conformément aux listes applicables sur les territoires des Parties contractantes et échangées par les administrations douanières.

Article 7. Échange d'information

1. Les administrations douanières des Parties contractantes se fournissent réciproquement, de leur propre initiative ou sur demande, tous les renseignements qui peuvent contribuer à garantir :

a) Le recouvrement précis des droits de douane, autres taxes, droits et redevances perçus par les autorités et, en particulier, les renseignements permettant d'évaluer la valeur des marchandises aux fins de douane et de les classer dans la nomenclature douanière;

b) Le respect des interdictions et restrictions en matière d'importation, d'exportation et de transit ou des exemptions de droits de douane, autres taxes, droits et redevances;

c) L'application précise des règles nationales d'origine qui ne sont visées par aucun autre des accords conclus par l'une des Parties contractantes ou par les deux Parties contractantes.

2. Si l'administration ainsi requise ne dispose pas de l'information demandée, elle prend, dans le respect de la législation en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requise, les mesures nécessaires pour obtenir cette information.

3. L'administration douanière d'une Partie contractante fournit sur demande à l'administration douanière de l'autre Partie contractante tous renseignements permettant de confirmer que :

a) Les marchandises importées dans le territoire de la Partie contractante requérante ont été légalement exportées du territoire de la Partie contractante requise;

b) Les marchandises exportées du territoire de la Partie contractante requérante ont été légalement importées dans le territoire de la Partie requise et l'indication doit être donnée de la nomenclature douanière dans laquelle, le cas échéant, les marchandises ont été placées.

4. L'administration douanière d'une Partie contractante peut, de sa propre initiative ou sur demande, fournir à l'administration douanière de l'autre Partie contractante toutes les informations susceptibles de lui être utiles au sujet des infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de cette dernière et en particulier en ce qui concerne :

a) Les personnes physiques ou morales dont on sait qu'elles enfreignent — ou sont soupçonnées de le faire — la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante;

b) Les marchandises dont on sait qu'elles font l'objet — ou sont soupçonnées de le faire — d'un trafic illicite;

c) Les moyens de transport dont on sait qu'ils sont utilisés — ou soupçonnés de l'être — pour enfreindre la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante;

d) Les méthodes et moyens nouveaux utilisés pour la commission d'infractions à la législation douanière.

Article 8. Fourniture de documents

1. L'administration douanière d'une Partie contractante communique à l'administration douanière de l'autre Partie contractante, de sa propre initiative ou sur demande, des rapports, des pièces à conviction ou des copies certifiées conformées de documents contenant toutes les informations dont elle dispose sur les activités, découvertes ou projetées, qui ont débouché ou pourraient déboucher sur la commission d'une infraction à la législation douanière en vigueur sur le territoire de l'autre Partie contractante.

Les documents visés par le présent Accord peuvent être remplacés par des informations informatisées, fournies dans le même but. Tous les renseignements pertinents pour l'interprétation ou l'utilisation de la documentation devront être fournis au même moment.

Les originaux des documents ne seront demandés que dans les cas où les copies certifiées conformes se révéleraient insuffisantes.

2. Les originaux ainsi transmis par l'administration douanière de l'autre Partie contractante devront être restitués aussi rapidement que possible.

Article 9. Enquêtes

1. Sur demande, l'administration douanière requise doit ouvrir toutes les enquêtes officielles concernant des opérations qui sont ou semblent être en contravention avec la législation douanière de la Partie contractante requérante. Elle communiquera les résultats de ces enquêtes à l'administration douanière requérante.

2. Ces enquêtes devront être menées conformément aux procédures prévues par la législation de la Partie contractante requise. L'administration douanière de celle-ci mènera sa propre enquête.

3. Les fonctionnaires de l'administration douanière d'une Partie contractante peuvent, dans des cas particuliers et avec l'accord de l'administration douanière de l'autre Partie contractante, être présents dans le territoire de cette dernière lorsque les infractions à la législation douanière en vigueur sur le territoire de la Partie contractante requérante font l'objet d'une enquête.

Article 10. Dispositions relatives aux fonctionnaires en mission

Lorsque, dans les circonstances prévues par le présent Accord, des fonctionnaires de l'administration douanière d'une Partie contractante se trouvent dans le territoire de l'autre Partie contractante, ils doivent pouvoir produire les documents attestant de leur qualité officielle. Ils ne peuvent porter ni uniforme ni armes.

Article 11. Experts

Si les tribunaux ou les autorités d'une Partie contractante le demandent, dans le cadre d'infractions à la législation douanière dont ils sont saisis, l'administration douanière de l'autre Partie contractante peut autoriser ses fonctionnaires à se présenter comme témoins ou experts devant ces tribunaux ou autorités. Ces fonctionnaires témoigneront quant aux faits qu'ils ont pu établir dans le cadre de l'accomplissement de leurs missions officielles. La convocation doit indiquer clairement pour quelle affaire et à quel titre le fonctionnaire doit témoigner.

Article 12. Utilisation des informations et des documents

1. Les informations, documents et autres communications obtenus au titre du présent Accord sont confidentiels et ne peuvent être utilisés que pour les fins précisées dans celui-ci. Ils ne peuvent être communiqués ou utilisés à d'autres fins, à moins que l'administration douanière qui les fournit n'y consente par écrit.

2. Les dispositions du paragraphe 1 du présent article ne sont pas applicables aux renseignements relatifs aux infractions liées aux stupéfiants et aux substances psychotropes. Ces renseignements peuvent être communiqués à d'autres administrations participant directement à la lutte contre le trafic illicite de stupéfiants et substances psychotropes.

3. Les demandes, informations, rapports d'experts et autres communications transmis, sous quelque forme que ce soit, au titre du présent Accord à l'administration douanière de l'une des Parties contractantes bénéficie de la part de celle-ci du même degré de protection de la confidentialité qu'octroie la législation de la Partie en question aux documents et communications de même nature.

4. Les administrations douanières des Parties contractantes peuvent, conformément aux objectifs du présent Accord et dans les limites de son champ d'application, utiliser les informations et documents reçus en application du présent Accord comme un élément de preuve dans leurs dossiers, rapports ou déclarations ainsi que dans les actions judiciaires ou administratives.

5. L'utilisation faite de ces informations et documents en tant qu'éléments de preuve devant les tribunaux est régie par la législation nationale des Parties contractantes.

Article 13. Dérogation à l'obligation d'assistance

1. Si l'administration douanière d'une Partie contractante requise estime que donner suite à la demande d'assistance pourrait porter atteinte à la souveraineté, à la sécurité, à l'ordre public ou à un autre intérêt essentiel de la Partie contractante ou pourrait entraîner la violation d'un secret d'État, d'un secret industriel, commercial ou professionnel de ladite Partie contractante, elle peut refuser de fournir, en tout ou en partie, l'assistance demandée dans le cadre du présent Accord ou ne la fournir que moyennant le respect de certaines conditions ou exigences.

2. Si l'assistance est refusée, la décision et les raisons de ce refus doivent être notifiées par écrit et sans délai à l'administration douanière requérante.

3. Si l'administration douanière d'une Partie contractante demande une assistance qu'elle ne serait pas elle-même en mesure de prêter, elle le précisera dans sa demande. L'administration douanière requise pourra y donner suite à sa discrétion.

Article 14. Notification

1. À la demande de l'administration douanière d'une Partie contractante, l'administration douanière de l'autre notifie aux personnes physiques et morales concernées, résidant ou établies sur son territoire, les documents relatifs aux mesures et décisions prises par les autorités administratives conformément à la législation douanière.

2. La notification des documents est faite conformément à la législation de la Partie contractante requise. Elle peut toutefois être également faite selon une forme ou une méthode particulières contenues dans la demande, à condition que cette possibilité ne soit pas considérée comme contraire à la législation de la Partie contractante requise.

Article 15. Forme et contenu des demandes d'assistance

1. Les demandes formulées conformément au présent Accord sont établies par écrit. Elles sont accompagnées des documents nécessaires pour y donner suite. En cas d'urgence, les demandes orales sont recevables, mais doivent être immédiatement confirmées par écrit.

2. Toute demande doit fournir les indications suivantes :

- a) Le nom de l'autorité douanière à l'origine de la demande;
- b) L'objet et le motif de la demande;
- c) La mesure demandée;
- d) Les noms, adresses et autres renseignements relatifs aux parties concernées par la procédure;
- e) Une brève description du fond de l'affaire et de sa classification judiciaire.

3. Les demandes sont établies dans la langue officielle de la Partie contractante requise, en langue russe ou dans toute autre langue jugée acceptable par l'administration douanière requise.

4. Si une demande n'est pas faite dans les formes requises, il peut être exigé qu'elle soit corrigée ou complétée, sans préjudice à l'adoption de mesures conservatoires dans l'exécution de la demande.

Article 16. Confidentialité

Toutes informations, documents et communications reçues au titre des dispositions du présent Accord doivent bénéficier, sur le territoire de la Partie contractante requérante, du même degré de protection de la confidentialité que celle-ci applique aux informations, documents et communications de même nature obtenus sur son territoire.

Article 17. Frais

Les administrations douanières ne donnent suite à aucune demande de remboursement des frais engagés en vue de l'exécution du présent Accord.

Le remboursement des frais directs encourus en vue de l'exécution des dispositions visées à l'article 11 du présent Accord est à la charge de la Partie contractante qui a requis la présence de l'expert.

Article 18. Amendements et addenda

Les Parties contractantes peuvent convenir d'amendements et d'addenda au présent Accord. Tout amendement ou addendum fait l'objet d'un protocole distinct. Il fait partie intégrante du présent Accord et entre en vigueur conformément aux dispositions visées à l'article 21 du présent Accord.

Article 19. Règlement des différends

Tous les différends entre les Parties contractantes concernant l'application des dispositions du présent Accord sont réglés par des consultations et des négociations.

Article 20. Application de l'Accord

1. Les administrations douanières des Parties contractantes sont directement responsables de la coopération visée par le présent Accord.

2. Les administrations douanières peuvent, dans le cadre d'un accord distinct et dans la limite de leurs compétences, convenir d'arrangements en vue de la fourniture d'assistance, instaurer des liens de communication directs entre leurs subdivisions centrales et autoriser leurs subdivisions locales à nouer des contacts entre elles.

Article 21. Entrée en vigueur et dénonciation

1. Le présent Accord entre en vigueur le 30e jour qui suit la date de réception, par la voie diplomatique, de la notification écrite finale attestant de l'achèvement par les Parties contractantes de l'ensemble des procédures internes nécessaires à l'entrée en vigueur de cet Accord.

2. Le présent Accord est conclu pour une durée indéterminée et reste en vigueur pour une durée de six mois à compter de la notification écrite, par l'une des Parties contractantes, de son intention de le dénoncer.

FAIT à Astana le 11 mai 2000, en deux exemplaires authentiques, chacun en langues lituanienne, kazakhe et russe, tous les textes faisant également foi. En cas de divergences d'opinion quant à l'interprétation des dispositions du présent Accord, le texte en langue russe prévaudra.

Pour le Gouvernement de la République de Lituanie :

Pour le Gouvernement de la République du Kazakhstan :

كيفية الحصول على منشورات الأمم المتحدة

عكس الحصول على منشورات الأمم المتحدة من المكتبات ودور التوزيع في جميع أنحاء العالم، استلقت عنها من المكتبة التي تتعامل معها أو اكتب إلى : الأمم المتحدة، قسم البيع في نيويورك أو في جنيف.

如何购取联合国出版物

联合国出版物在全世界各地的书店和经售处均有发售。请向书店询问或写信到纽约或日内瓦的联合国销售组。

HOW TO OBTAIN UNITED NATIONS PUBLICATIONS

United Nations publications may be obtained from bookstores and distributors throughout the world. Consult your bookstore or write to: United Nations, Sales Section, New York or Geneva.

COMMENT SE PROCURER LES PUBLICATIONS DES NATIONS UNIES

Les publications des Nations Unies sont en vente dans les librairies et les agences dépositaires du monde entier. Informez-vous auprès de votre libraire ou adressez-vous à : Nations Unies, Section des ventes, New York ou Genève.

КАК ПОЛУЧИТЬ ИЗДАНИЯ ОРГАНИЗАЦИИ ОБЪЕДИНЕННЫХ НАЦИЙ

Издания Организации Объединенных Наций можно купить в книжных магазинах и агентствах во всех районах мира. Наводите справки об изданиях в вашем книжном магазине или пишите по адресу: Организация Объединенных Наций, Секция по продаже изданий, Нью-Йорк или Женева.

COMO CONSEGUIR PUBLICACIONES DE LAS NACIONES UNIDAS

Las publicaciones de las Naciones Unidas están en venta en librerías y casas distribuidoras en todas partes del mundo. Consulte a su librero o diríjase a: Naciones Unidas, Sección de Ventas, Nueva York o Ginebra.

Printed at the United Nations, New York

11-20037—July 2011—120

ISSN 0379-8267

Sales No. TS2412

USD \$40

ISBN 978-92-1-900457-3

**UNITED
NATIONS**

**TREATY
SERIES**

Volume
2412

2007

**I. Nos.
43514-43525**

**RECUEIL
DES
TRAITÉS**

**NATIONS
UNIES**
